273 වන කාණ්ඩය - 4 වන කලාපය
தொகுதி 273 - இல. 4
Volume 273 - No. 4

2019 ජූලි 26 වන සිකුරාදා
2019 யூலை 26, வெள்ளிக்கிழமை
Friday, 26th July, 2019

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

(අශෝධිත පිටපත /பிழை திருத்தப்படாதது /Uncorrected)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදන:
රජයේ ඉඩම් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත :
ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය

විගණකාධිපතිවරයාගේ වාර්තාව

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

පෞද්ගලිකව දැනුම් දීමෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය:
උතුරු පළාතේ දුම්රිය හරස් මාර්ගවල ගේට්ටු
මුරකරුවන්ගේ රාජකාරි ගැටලු

මුහුදු කූඩැල්ලන් ඇල්ලීම නිසා ධීවරයන්ට වන අපහසුතා:
කෘෂිකර්ම, පශු සම්පත් සංවර්ධන, වාරිමාර්ග සහ ධීවර හා
ජලජ සම්පත් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රකාශය

අපද්‍රව්‍ය ආනයනය කිරීම:
මුදල් අමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රකාශය

වරප්‍රසාද:
ජීවිත තර්ජන

කල්තැබීමේ යෝජනාව:
ජාතික එකඟතාව සහිත නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்புக்கள்:
அரச காணி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமூலம்: உயர்
நிதிமன்றத் தீர்ப்பு

கணக்காய்வாளர் அதிபதியினது அறிக்கை

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

தனி அறிவித்தல் மூல வினா:
வடக்கு மாகாண ரயில் கடவைக் காப்பாளர்களது தொழில்சார்
பிரச்சினைகள்

கடலட்டை பிடிப்போரினால் மீனவர்கள் பாதிப்புக்குள்ளாதல்:
கமத்தொழில், கால்நடை வளங்கள் அபிவிருத்தி, நீர்ப்பாசனம்,
கடற்றொழில் மற்றும் நீரகவள மூலங்கள் அபிவிருத்தி
அமைச்சரினது கூற்று

கழிவு இறக்குமதி செய்தல்:
நிதி அமைச்சரினது கூற்று

சிறப்புரிமை:
உயிர் அச்சுறுத்தல் விடுத்தமை

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை:
தேசிய ஒருமைப்பாட்டுடன்கூடிய புதிய அரசியலமைப்பு

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENTS:
State Land (Special Provisions) Bill: Determination of the Supreme Court

AUDITOR-GENERAL'S REPORT

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

QUESTION BY PRIVATE NOTICE:
Duty-Related Issues of Gatekeepers Manning Railway Crossings in Northern Province

INCONVENIENCE CAUSED TO FISHERMEN BY FISHING SEA CUCUMBER:
Statement by Minister of Agriculture, Livestock Development, Irrigation and Fisheries and Aquatic Resources Development

IMPORT OF WASTE:
Statement by Minister of Finance

PRIVILEGE:
Threats to Life

ADJOURNMENT MOTION:
New Constitution with National Consensus

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

2019 ජූලි 26 වන සිකුරාදා
2019 யூலை 26, வெள்ளிக்கிழமை
Friday, 26th July, 2019

පූ. භා. 10.30ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය.
නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
[ගරු ජේ.එම්. ආනන්ද කුමාරසිරි මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.
பாராளுமன்றம் மு.ப.10.30 மணிக்குக் கூடியது.
பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்
[மாண்புமிகு ஜே.எம். ஆனந்த குமாரசிறி] தலைமை வகித்தார்கள்.
The Parliament met at 10.30 a.m.,
MR. DEPUTY SPEAKER
[THE HON. J.M. ANANDA KUMARASIRI] in the Chair.

නිවේදන
அறிவிப்புக்கள்
ANNOUNCEMENTS

රජයේ ඉඩම් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත : ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය
அரச காணி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமூலம்: உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு
STATE LAND (SPECIAL PROVISIONS) BILL: DETERMINATION OF THE SUPREME COURT

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
Order, please!

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 121(1) වන ව්‍යවස්ථාව අනුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හමුවේ අභියෝගයට ලක් කරන ලද "රජයේ ඉඩම් (විශේෂ විධිවිධාන)" නැමැති පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය පාර්ලිමේන්තුවට දැන්වීමට කැමැත්තෙමි.

123 වන ව්‍යවස්ථාව සමඟ කියැවෙන 120 වන ව්‍යවස්ථාවට ප්‍රකාරව මෙම අදාළ පනත් කෙටුම්පත පළාත් සභා ලැයිස්තුවේ විෂය පථයට අදාළ වන බැවින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154උ (3) ව්‍යවස්ථාවෙන් දක්වා ඇති පරිදි පාර්ලිමේන්තුවේ න්‍යාය පත්‍රයට ඇතුළත් කිරීමට පෙර, අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම පිණිස අතිගරු ජනාධිපතිතුමා විසින් සෑම පළාත් සභාවක් වෙතම යොමු කර ඇත්නම් මිස එය නීතියක් බවට පත් නොවන බව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය කර ඇත.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වැඩිදුරටත් ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ, 154උ (3) ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් විධිවිධානවලට අනුකූල නොවන පරිදි පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවේ න්‍යාය පත්‍රයට ඇතුළත් කර ඇති හෙයින්, අධිකරණය මේ අවස්ථාවේදී මෙම පනත් කෙටුම්පත් සම්බන්ධයෙන් මතු කර ඇති අනෙකුත් නෛතික ස්ථාවරයන් සම්බන්ධව තීන්දුවක් ප්‍රකාශයට පත් නොකරන බවයි. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය අද දින කාර්ය සටහන් දැක්වෙන නිල වාර්තාවේ මුද්‍රණය කළ යුතුයැයි මම නියෝග කරමි.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය :
உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு:
Determination of the Supreme Court:

IN THE SUPREME COURT OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA

In the matter of the ordinary exercise of jurisdiction of the Supreme Court under Article 121 of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka read with Rule 63 of the Supreme Court Rules of 1978 against the Bill titled "State Land (Special Provisions)"

S.C. S.D. 01/2019	Petitioner:	Udaya Prabhath Gammanpila, 65/14 G, Wickremasinghe Mawatha, Kumaragewatta Road, Pelawatta, Battaramulla.
	Counsel:	Manohara de Silva, PC with Anusha Perusinghe Attorney-at -Law.
S.C. S.D. 02/2019	Petitioner:	Premnath Chaminda Dolawatte, No. 50, Ihala Bomiriya, Kaduwela.
	Counsel:	Canishka G. Vitharana with Dinushka Wasala instructed by Nalin Samarakoon.
S.C. S.D. 03/2019	Petitioner:	Jayakodi Arachchige Sisira Jayakodi, 526, Galborella, Kelaniya.
	Counsel:	Canishka G. Vitharana with Dinushka Wasala instructed by H.M. Thilakarathna.
S.C. S.D. 04/2019	Petitioner:	Ven. Ulapane Sumangala Thero, Dharmayathanaya, 45/4, Nawala Road, Narahenpita.
	Counsel:	Dr. Wijayadasa Rajapaksha, PC with Rasika Dissanayake, Dasun Nagashena, Suraj Walgama and Rakitha Rajapakshe instructed by Nimal Rajapaksha.
S.C. S.D. 05/2019	Petitioner:	Jayantha Samaraweera, No. 342/1/4, E.W. Perera Mawatha, Kotte Road, Pitakotte.
	Counsel:	Manohara de Silva, PC instructed by H.M. Thilakarathna.

Additional Solicitor General Viraj Dayaratne, PC with Senior State Counsel Yuresha de Silva for the Hon. Attorney General.

Before: Buwaneka Aluwihare, PC. J.
Prasanna Jayawardena, PC. J.
L. T. B. Dehideniya, J.

The Bench assembled for hearing on 09.07.2019, 11.07.2019 and 12.07.2019.

A Bill titled *"State Land (Special Provisions)"* was published in the Government Gazette and placed on the Order Paper of Parliament for 28.06.2019.The five Petitioners referred to above, have challenged the constitutionality of the said Bill by petitions presented to this Court in terms of Article 121 (1) of the Constitution.

[ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා]

All the petitions were taken up together. Learned Counsel for the Petitioners and the learned Additional Solicitor General for the Respondent made oral submissions, which were supplemented by written submissions. In the course of the hearing, several questions of inconsistency with the Constitution were raised.

The Bill, according to its long title, is an Act "TO GRANT ABSOLUTE TITLE TO STATE LANDS HELD BY CITIZENS WHO ARE HOLDERS OF GRANTS OR INSTRUMENTS OF DISPOSITION AND TO PROVIDE FOR MATTERS CONNECTED THEREWITH OR INCIDENTAL THERETO";

Clause 3 of the Bill makes it clear that the proposed Act is to apply to persons who are holders of *"grants"* or *"instruments of disposition"* issued under the provisions of three enactments that are presently in force; namely, the Land Development Ordinance No. 19 of 1935, as amended, Land Grants (Special Provisions) Act No. 43 of 1979 and the Crown Lands Ordinance No. 8 of 1947, as amended.

In terms of Clause 3 (1) of the Bill read with Clause 30 (a) of the Bill, persons who are holders of land, on a Grant or an Instrument of Disposition made under the provisions of the three enactments referred to above, would become eligible to *"get an **Absolute Land Grant** up to five acres in extent"* [*proviso* to Clause 3(1)] which will, thereby, vest them with *"absolute title"* to the land they are holding presently in terms of the Grants or Instruments of Disposition issued to them under the provisions of aforesaid three enactments.

The only condition or restriction imposed on the Grantee of such an *"Absolute Land Grant"* in terms of the Bill, is set out in Clause 29 of the Bill which restricts the Grantee from transferring the land to any person other than one or more of his heirs or, in the event he wishes to transfer the land to any other person, imposes the mandatory condition that the Grantee's heirs must give their written consent to that transfer. Further, in the case of land used for paddy cultivation, a further restriction is imposed - namely, the transferee must be a resident of the same Grama Niladhari's Division as the Grantee and be the holder of a Farmer Identity Card with current membership in a Farmers' Organisation established under the provisions of the Agrarian Development Act No. 46 of 2000.

We note that, in terms of Clause 30 of the Bill, a transferee to whom a Grantee of a land held by him under an *"Absolute Land Grant"*, transfers that land, will get unconditional and absolute title which is free of any conditions whatsoever and which will entitle that transferee to thereafter transfer the land to whomsoever he may wish. .

It should be mentioned here that certain *"State lands"* of the types or descriptions listed in of Clause 4 of the Bill, are excluded from the ambit of the proposed enactment. These are: (i) *"State lands"* situated at an elevation over 1524 metres above mean seal level; (ii) *"State lands"* declared as development areas under and written law; (iii) *"State lands"* coming within a reservation or protected area declared under any written law; (iv) *"State lands"* vested in any local authority by law; (v) *"State lands"* falling within the ambit of an Urban or Rural Regeneration Project, an Urban or Rural Development Project, an Infrastructure Project or a Housing Project and (vi) *"State lands"* coming under any Resettlement Programme.

The contention in the main, on behalf of the Petitioners, was a threshold issue. They submitted that the Bill, in its entirety and the procedure followed in having the Bill placed on the Order Paper of Parliament, are inconsistent with the Constitution.

Learned President's Counsel appearing for the petitioners in SC. SD 1/2019 and SC. SD 5/2019 contended that the Parliament has neither the power nor the jurisdiction to enact the Bill without it being first referred to the Provincial Councils. He submitted that, in terms of Article 154G (3) of the Constitution, no Bill in respect of any matter set out in the Provincial Council List can become law unless such Bill has been referred by the President to every Provincial Council for expression of its views thereon, before the Bill is placed on the Order Paper of Parliament. He submitted that this procedural step must be adhered to, before the Bill is placed on the Order Paper of the Parliament. Learned President's Counsel also stressed the fact that the subject of *"Land"* is listed in the Provincial Council List as Item 18 which states; *"Land. – Land, that is to say, rights in or over land, land tenure, transfer and **alienation of land,** land use, land settlement and land improvement, to the extent set out in Appendix II"*. (Emphasis added)

Learned counsel for the Petitioners in SC, SD 2/2019 and SC. SD 3/2019 and learned President's Counsel for the petitioner in SC. SD 4/2019 associated themselves with the said threshold issue.

It was also submitted by learned counsel that, as per clauses 3, 5, 11, 12, 25, 26, 28 and 30 of the Bill and its long title, the Bill provides for the grant of absolute title to *"State Land"*. Learned counsel submitted that, since an *"Absolute Land Grant"* issued in terms of the Bill necessarily means a transfer and an alienation of land, the Bill attracts Item 18 of the Provincial Council List because the land which will become the subject matter of an *"Absolute Land Grant"* is *"State Land"*. It was further contended that, Clause 11(3)(a) of the Bill proposes the formation of *"criteria for eligibility"* to apply for an *"Absolute Land Grant"* by-passing the National Land Commission. Learned President's Counsel submitted that the formulation of *"criteria for eligibility"* to apply for an *"Absolute Land Grant"* to the *"Lands Grants Committee"* which is proposed to be established under the Bill (Clause 3(1) read with Part II of the Bill), without resorting to the National Land Commission, violates Paragraph 3 of Appendix II of the Constitution. .

These several submissions made by the Petitioners have as their basis, two main propositions; namely that the Bill seeks to alienate *"State Land"*, and that alienation of *"State Land"* falls exclusively within the Provincial Council's legislative competence.

With regard to the first point, it was the position of the Respondents that the Bill does not seek to alienate *"State Land"*. Learned Additional Solicitor General submitted that the act of alienation of State Land had already taken place at the point of issuing a Grant or Instrument of Disposition under the legal regime of the Land Development Ordinance or the Land Grants (Special Provisions) Act or the Crown Lands Ordinance, as the case may be. Learned Additional Solicitor General submitted that the Bill only seeks to remove the conditions that may be attached to such Grant or Instrument of Disposition so as to enable the Grantee to benefit fully from the land he holds.

The act of alienation being a central issue, it is incumbent on this Court to examine the present regime of alienation of State Land under the Land Development Ordinance, the Land Grants (Special Provisions) Act and the Crown Lands Ordinance - to determine the strength of these arguments.

The existing legal regime relating to alienation (disposition) of State Land

The legal regime governing Grants and Instruments of Dispossession is, as mentioned earlier, set out in terms of the aforesaid three Acts of Parliament, namely the Land Development Ordinance, Land Grants (Special Provisions) Act and the Crown Lands Ordinance.

(i) *Grants under the Land Development Ordinance (as amended)*

As per the preamble to the Land Development Ordinance (as amended), the primary object of the Ordinance is *"TO PROVIDE FOR THE SYSTEMATIC DEVELOPMENT AND ALIENATION OF STATE LAND IN SRI LANKA"*...

A Permit issued in terms of the provisions of the Land Development Ordinance (as amended) authorising the permit-holder to occupy a State Land, could be converted to a Grant in terms of Section 19(4) of the Ordinance, if the permit-holder has complied with the conditions applicable to the Permit, paid all sums that are required to be paid and had developed the State Land to the satisfaction of the Government Agent (Divisional Secretary).

The Selection of Grantees is based at a Land Kachcheri or as per the *proviso* to Section 20 of the Ordinance, at the direction of the Land Commissioner or Minister acting in the public interest. The procedure to be followed is

stipulated in Sections 21 - 24 of the Ordinance. Further, as per Section 22A of the Ordinance, State Land can only be alienated to a citizen of Sri Lanka.

The selection is based on a procedure involving the Divisional Secretary, Land Commissioner General and Ministry of Lands, which culminates with the issuance of a Grant by the President, under whose hand the Grant is issued, in terms of Article 33(2)(f) of the Constitution.

A Grant issued in terms of Section 19(4) of the Ordinance is subject to the conditions stipulated in Section 19 (6) of the Ordinance, which prohibit the Grantee from disposing of the subject land without the prior approval of the Government Agent and also prohibit the disposal of a divided portion of the subject land below the minimum fraction specified in the Grant and disposition. Further, Section 35 of the Ordinance authorises the Land Commissioner to insert *"special conditions"* in the Grant which are applicable to the Grantee while, Section 35 of the Ordinance stipulates that such *"special conditions"* run with the land and bind the Grantee and all persons who may succeed to his rights in the land. Section 43 prohibits the Grantee from leasing the subject land other than in prescribed circumstances and permits the Grantee to mortgage the subject land only to a specified Bank or prescribed institution. Section 39 exempts land which is the subject matter of a Grant made under the Ordinance from seizure and sale in execution of a decree of a Court, other than in execution of a hypothecary decree.

As per Section 42 of the Ordinance, a disposition executed in contravention of the provisions is considered to be null and void.

Further, the manner of succession to land which is the subject matter of a Grant under the Ordinance upon the death of the Grantee, is specified in Chapter VII of the Ordinance. These provisions ensure that, upon the death of the Grantee, his surviving spouse obtains what is, in effect, a life interest in the land and that, upon the death of the spouse, the land passes to the Grantee's heirs.

Section 160 authorises the Government Agent to enter and inspect any land which is the subject matter of a Grant made under the Ordinance.

Further, a Grant issued under Section 19(4) of the Ordinance could be cancelled by the President as provided for in Section 104 of the Ordinance.

(ii) Instruments of Disposition under the Land Grants (Special Provisions) Act

The preamble to the Land Grants (Special Provisions) Act states that it is *"TO* PROVIDE FOR *THE VESTING IN THE STATE, OF AGRICULTURAL OR ESTATE LAND WHICH IS VESTED IN THE LAND REFORM COMMISSION UNDER THE LAND REFORM LAW; TO ENABLE THE TRANSFER, FREE OF CHARGE, TO THE LANDLESS OF THE LANDS SO VESTED IN THE STATE AND TO PROVIDE FOR MATTERS CONNECTED THEREWITH OR INCIDENTAL THERETO."*

In terms of Section 2 read with Section 3 of the Act, State Land vested in the Land Reform Commission could be transferred by the President to any citizen of Sri Lanka by the execution of an Instrument of Disposition under the provisions of the Act.

A disposition executed as provided for in Section 3 of the Act is subject to the conditions contained in Section 5(1) of the Act, which *inter alia* preclude disposition of the subject land without the prior approval of the Land Commissioner and specifies that any failure on the part of the Transferee to comply with the conditions contained in the Instrument of Disposition, will result in the subject land reverting to and vesting in the State and entitle the State to apply to a competent court for a cancellation of the Instrument of Disposition.

Further, Section 11 specifies that any conditions specified in the Instrument of Disposition will run with the land and bind all persons who may succeed to the rights of the Transferee and all persons claiming under the Transferee in terms of section 11 of the Act.

Section 12 declares that any transfer by the Transferee to another person, of any land which is the subject matter of an Instrument of Disposition made under the provisions of the Act, shall be void and inoperative unless the prior written consent of the Land Commissioner to the transfer, has been obtained.

The manner of succession to land which is the subject matter of an Instrument of Disposition made under the Act upon the death of the Transferee (without him making a nomination of a successor) under the provisions of Section 9 of the Act, is specified in Section 10 of the Act. These provisions ensure that, upon the death of the Transferee (without first nominating a successor), his rights devolve on his surviving spouse and, thereafter, his heirs.

Section 15 authorises the Government Agent to enter into and inspect any land which is the subject matter of a Grant made under the Ordinance.

Further, as per Section 16(1) of the Act, the administration of the Act falls within the purview of the Land Commissioner.

(iii) Grants/Leases issued under the Crown Lands Ordinance (as amended)

The preamble to the Crown Lands Ordinance states that it is *"TO MAKE PROVISION FOR THE GRANT AND DISPOSITION OF CROWN LANDS IN CEYLON; FOR THE MANAGEMENT AND CONTROL OF SUCH LANDS AND THE FORESHORE; FOR THE REGULATION OF THE USE OF WATER AND LAKES AND PUBLIC STREAMS; AND FOR OTHER MATTERS INCIDENTAL OR CONNECTED WITH THE MATTERS AFORESAID."*

The President is empowered to execute Instruments of Disposition, by which, Crown Land is granted or sold or leased to any person in terms of Section 2 read with Section 8 of the Ordinance.

The conditions specified in an Instrument of Disposition executed under the provisions of the Ordinance run with the land and bind the Transferee and all persons claiming under the original Transferee, in terms of Section 11 of the Ordinance.

Further, any disposition of land which the subject matter of an Instrument of Disposition made under the provision of the Ordinance, which has been executed by the Transferee without obtaining the prior consent or sanction of the President, where such prior sanction is to be a required condition in the Instrument of Disposition, shall be considered as void, by operation of Section 19 of the Ordinance.

As per Section 91 of the Ordinance, the administration of the Ordinance falls within the purview of the Land Commissioner.

Accordingly, it is observed that the legal regime governing the alienation of State Land by way of Grants and Instruments of Disposition made under the aforesaid three Acts of Parliament - namely the Land Development Ordinance, Land Grants (Special Provisions) Act and the Crown Lands Ordinance - **does not result in the Republic renouncing all its interests in the State Land which is the subject matter of such Grants and Instruments of Disposition.** It is evident that the State retains an appreciable degree of control over State Land which is the subject matter of such Grants and Instruments of Disposition even after they are made, and that there are several significant and long-term conditions which are attached to the land holdings conveyed to the Grantees and Transferees of State Land under the aforesaid enactments. These conditions are attached to the land itself, in that they pass from generation to generation, preserving at all times an appreciable degree of the State's power over the land. **In essence, under the existing system, the State maintains its overarching *dominium* to a discernible extent.** Although neither the State nor the Grantee holds all three attributes of *dominium* to the exclusion of the other party, by virtue of the conditions attached to the Grants and Instruments of Disposition, the State retains vital aspects of the *ius abutendi* [in the sense of the right to alienate] and also some aspects of the *ius utendi*. State Land which is the subject matter of an alienation made by Grants and Instruments of Disposition

executed under the aforesaid three Acts of Parliament, **never loses its essential character of State Land even after Grant or an Instrument of Disposition is executed.**

However, in view of the provisions of Clause 3 (1) of the Bill read with Clause 30 (a) of the Bill, persons who are holders of State Land under a Grant or an Instrument of Disposition made under the provisions of the three enactments referred to above, who receive an *"Absolute Land Grant"* under the provisions of the Bill and their successors in title, will hold absolute and unconditional title to what was "State Land", notwithstanding the provisions in Clause 29 of the Bill which impose a measure of restrictions on the initial transfer of land by the holder of an *"Absolute Land Grant"* and place no restrictions on the transfer of the land thereafter.

Thus, once an *"Absolute Land Grant"* is made under the proposed Bill, the State will sever all its control over the land to the benefit of the receiver. From that point onwards, the Grantee of State Land under and in terms of the provisions of the proposed Bill will receive, to the complete exclusion of the State, all attributes of *dominium* including unfettered *ius abutendi* [in the above sense] and *ius utendi*. **Stripped to essentials, the objective of the Bill is to convert State Land to land *simpliciter*.**

In such circumstances, we fail to see how the proposed Bill can be construed as anything other than one to provide for alienation of State Land. In our view, the Bill quite plainly deals with the same.

Therefore, it is incumbent on this court to consider the legislative competence of Parliament with regard to State Land and its alienation, particularly in light of Item 18 of List I of the Ninth Schedule and Appendix II thereto.

Legislative competence of the Parliament to enact laws relating to State land.

"Land. – Land, that is to say, rights in or over land, land tenure, transfer and alienation of land, land use, land settlement and land improvement, to the extent set out in Appendix II", is a Provincial Council Subject as per Item 18 of List I to the Ninth Schedule. As observed by this court in the **Determination of Agrarian Services (Amendment) Bill (SC Special Determination Nos: 2/91 and 4/91),** it is not possible to determine whether a particular subject falls squarely into a particular List by merely looking at the heading in those Lists. In the Determination referred to, this Court further observed, *"Nor can it be assumed that the title of an enactment conclusively establishes that its subject matter falls within an item bearing a similar heading in one of the Lists"*. Thus, jurisprudence already exists that when interpreting the Provincial Council List (List I of the Ninth Schedule), one needs to consider the scope of the subjects and examine the degree of power that each entity has been vested with, instead of limiting the analysis to the bare letters of the Lists. Our view resonates with the said view in this regard, subject however to the observation that that the said 'purposive' approach would apply only with regard to the question of 'legislative competence'. We are of the view that, a degree of restraint is appropriate when applying a 'purposive' approach to determine the ambit of the subjects included in the Provincial Council List, where a Court is called upon to decide the 'legislative procedure' which is applicable.

Following the establishment of Provincial Councils through the 13th Amendment, the Legislature delegated some of its powers to the Provinces in respect of certain subjects referred to in the Ninth Schedule. The legislative power that was thus delegated to the Provincial Councils, finds expression in Article 154G(1) of the Constitution which empowers the Provincial Councils to make statutes applicable to the Provinces with respect to any matter set out in List I of the Ninth Schedule [the Provincial Council List] . The scheme being one of delegation of statutory powers in respect of specified subjects to the Provinces, Sub Article (7) of Article 154G reserves for the centre all statutory powers in respect of the matters set out in the Reserved List (List II of the Ninth Schedule), and keeps intact the specific plenary legislative powers under Article 154G(10) and Article 154G(11), which respectively read;

Article 154G(10): *"Nothing in this Article shall be read or construed as derogating from the powers conferred on Parliament by the Constitution to make laws, in accordance with the Provisions of the Constitution (inclusive of this Chapter), with respect to any matter, for the whole of Sri Lanka or any part thereof."*

Article 154G(11): "Notwithstanding *anything in paragraph (3) of this Article, Parliament may make laws, otherwise than in accordance with the procedure set out in that paragraph, in respect of any matter set out in the Provincial Council List for implementing any treaty, agreement or convention with any other country or countries or any decisions made at any international conference, association, or other body."*

Further, Article 154G(3) deals primarily with procedure and reads as follows:

"No Bill in respect of any matter set out in the Provincial Council List shall become law unless such Bill has been referred by the President, after its publication in the Gazette and before it is placed on the Order Paper of Parliament, to every Provincial Council for the expression of its views thereon, within such period as may be specified in the reference…"

The implication of the Constitutional provisions referred to above, therefore, would be that, even in respect of subjects listed out in List I (the Provincial Council List), the Constitution provides for the centre to exercise legislative powers in the areas specified in Articles 154G(10) and 154G(11), or by following the procedure set out in Articles 154G(3), notwithstanding legislative powers which have been conferred on Provincial Councils by Article 154G(1) .

Thus, appreciation of the precise scope of the legislative power of the Provincial Councils is significant when determining the constitutionality of Bills. Article 154G(1) read with Articles 154(G)(3), 154G(10) and 154G(11) makes it abundantly clear, that the simple inclusion of a subject matter in the Provincial List, does not vest the Provincial Council with sole power to make legislation in respect of the subjects referred to in Article 154G (1) and set out in List I of the Ninth Schedule.

Powers of the Provincial Councils with regard to alienation of State lands.

The Constitutional provisions relating to Land and State Land are found in Article 33(2)(f) (as amended by the 19th Amendment), List I and its Appendix II (the Provincial Council List) and List II (the Reserved List), of the Ninth Schedule to the Constitution.

The Ninth Schedule, List I (the Provincial Council List) refers to: "*Land. – Land, that is to say, rights in or over land, land tenure, transfer and alienation of land, land use, land settlement and land improvement,* ***to the extent set out in Appendix II.***"

List II states: "*State Lands and Foreshore, Except to the Extent Specified in Item 18 of List I."*

Although List I chronologically precedes List II, we are in agreement with the observation made by Mohan Peiris CJ. in the case of ***Superintendent Stafford Estate and two others v. Solaimuthu Rasu*** 2013 1 S.L.R 25 where His Lordship observed, ***"Thus the Constitution as far as State land is concerned traverses from List II via List I, to final destination Appendix II".*** Additionally, the Reserved List may be taken as the starting point of any analysis of legislative competence in this area, as it is the only List that completely ousts the Provinces from its ambit.

The subject of "State Lands and Foreshore" is in the Reserved List (List II). This is however subject to the qualification: *"Except to the extent specified in Item 18 of List I"* (Provincial Council List).

In the Reserved List (List II) in reference to State Land, it is stated that, State Land except to the extent specified in item 18 of List I (Provincial Council List) vests with the centre.

However, the said Item 18 of List I is subject to a further limitation in that, the legislative competence of Provincial Councils shall only be exercised *"to the extent set out in Appendix II"*.

Accordingly, Appendix II of List I states that;

"State land shall continue to ***vest in the Republic*** *and may be disposed of in accordance with Article 33(2)(f)* (as amended by the 19Th Amendment) *and written law governing the matter.*

Subject, as aforesaid, "[...] land shall be a Provincial Council Subject, ***subject to the following special provisions:-***

1. State land -

1.1 State Land required for the purposes of the Government in a Province, in respect of a reserved or concurrent subject may be utilized by the Government *in accordance with the laws governing the matter. The Government shall consult the relevant Provincial Council with regard to the utilization of such land in respect of such subject.*

1.2 Government shall make available to every Provincial Council State land within the Province required by such Council for a Provincial Council subject. *The Provincial Council shall administer, control and utilize such State land, in accordance with the laws and statutes governing the matter.*

1.3 Alienation or disposition of the State Land within a Province to any citizen or to any organization shall be by the President *on the advice of the relevant Provincial Council, in accordance with the laws governing the matter." (Emphasis added)*

The words in List I, Appendix II to the effect, *"land shall be a Provincial Council Subject, subject to the following special provisions"* makes it clear that the Provincial Councils only have legislative power over those aspects of State Land which have been specifically assigned to Provincial Councils by List I and its Appendix II, as referred to in List II.

Thus, as aforesaid, Article 154G(1) does not "automatically" vest in Provincial Councils, the exclusive statutory powers over any subject which is mentioned in List I.

The ambit of legislative competence of the Provincial Councils depends on two threshold requirements; firstly the subject matter must fall outside the Reserved List and secondly, it must be free from any restrictions within List I, or anywhere else in the Constitution, curtailing the legislative power of the Provincial Councils.

In this regard we are of the opinion, that the inclusion of the words, ***"Subject,*** *as aforesaid,"[...] land shall be a Provincial Council Subject,* ***subject to the following special provisions"*** in Appendix II, is a deliberate restriction introduced by the framers of the 13th Amendment, on the aforesaid Provincial legislative competence.

In a context where Appendix II reserves *"alienation and disposition"* of State Land to the central competence, upholding the petitioners' submission that the subject matter of Paragraph 1.3 of Appendix II falls exclusively within the competence of a Provincial Council's legislative power, would have the effect of vesting the Provincial Councils with autonomous legislative power *per se* in respect of the act of 'alienation' of State Land situated within the Province. Such a contention would be in direct conflict with the words, *"land shall be a Provincial Council Subject,* ***subject to the following special provisions"***, in Appendix II.

However, this should not be construed to mean that the Provincial Councils have no role to play at all in respect of the alienation of State Land within the Province. On the contrary, as Appendix II itself very clearly demonstrates, Provincial Councils have a 'functional/advisory' role to play in the mechanism. Yet, this is a limited role and does not confer any form of legislative competence upon Provincial Council to pass enactments relating to the alienation of State Land. .

Any interpretation to the contrary would mean that the centre has ceded its legislative powers over State Land to the periphery, which in turn results in nine Provinces being given the power to decide on 'alienation of state land' in possibly nine different ways. One may argue that such a result is inconceivable as the periphery, in any case, has to function under 'National Land Commission's Policy'. But such a contention cannot be sustained, as the Constitution states that, ***"National policy on land use will be based on technical aspects (not on political or communal aspects),*** *and the Commission will lay down* ***general norms*** *in regard to the use of land, having regard to soil, climate, rainfall, soil erosion, forest cover, environmental factors, economic viability, & c"*.

Thus, if legislative competence over the alienation of State Land is to be divested from the centre and given to the periphery, firstly it would risk the promulgation of a national policy on State Land. The Court ventures to point out that it was not the intention of framers of the 13th Amendment to risk national policy, and this is evident from Article 154G(10) which states; *"Nothing in this Article shall be read or construed as derogating from the powers conferred on Parliament by the Constitution to make laws, in accordance with the Provisions of the Constitution (inclusive of this Chapter), with respect to any matter, for the whole of Sri Lanka or any part thereof."* Therefore, we are of the view that any interpretation that hinders a national policy or consistent application of law should be rejected.

Secondly and more importantly, vesting 'alienation' in the provincial legislative competence will result in the ownership of State Land being given to the Provincial Councils by implication, for one cannot make laws 'alienating' something which they do not own. This would then render nugatory, the Paragraph 1.2 of Appendix II which states, ***"Government shall make available to every Provincial Council State land within the Province*** *required by such Council for a Provincial Council subject."*

The only interpretation that stands to avoid all these conflicts, is to construe that legislative competence over State Land and its alienation is reserved for the centre, with the Provincial Councils having only an advisory/functional role to play in carrying out the process of alienation of State Land.

Procedure for legislating

This then brings us to examining Article 154 G (3) of the Constitution, which states that, ***"No Bill in respect of any matter set out in the Provincial Council List shall become law*** *unless such Bill has been referred by the President, after its publication in the Gazette and before it is placed on the Order Paper of Parliament, to every Provincial Council for the expression of its views thereon, within such period as may be specified in the reference [...]"* (emphasis added).

The question would then be about ascertaining the effect of the words ***"any matter set out in the Provincial Council List"***.

In our view, the Court is required to go by the strict letter in this matter, as the intention of the 13th Amendment was to devolve powers to the Provinces to the proper extent set out therein. This leads to the conclusion that Parliament must refer proposed Bills for the views of the Provincial Councils, if the subject matter of the Bill finds expression in List I.

We are of the view that the Court should refrain from an interpretation of these words in a manner which will blur the lines drawn in the Ninth Schedule and cause a conflict between the provisions therein. This was what Fernando J. expounded to in the **Determination of the Agrarian Services (Amendment) Bill [S.C. Special Determination 2/91 and 4/91]**. His Lordship stated that the outcome of the interpretation of the Ninth Schedule must be *"to*

[ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

reconcile entries in Lists I, II and III of the Constitution and attributing any conflict between the powers of the Centre and the Provinces must be avoided."

While agreeing with this prudent observation, this Court, nevertheless wish to reiterate the initial observation that this construction applies insofar as the **'legislative power'** is concerned, as distinct and different from the **'legislative procedure'** to be followed by Parliament. This is primarily because, the Constitution has already in no uncertain terms laid down the only exceptions to the procedure set out in Article 154G(3), which are Article 154G(10) and Article 154G(11).

Accordingly, it is seen that, the only time Parliament is permitted to bypass the procedure set out in Article 154G(3) is when it is legislating under Article 154G(10) or Article 154G(11).

In our view, this conclusion receives credence within the constitutional scheme, for the reason that Article 154G(3) is only a procedural step. It does not impinge on Parliament's legislative competence, for if the intention of the framers of the 13th Amendment truly was to exclusively reserve that legislative competence to the Provincial Councils, there would be no necessity to provide a mechanism for Parliament to usurp the same. Therefore, Article 154G(3) is not to a bar to central legislative competence. It is simply an embodiment of 'comity'.

Naturally, this interpretation results in the requirement that Parliament must first refer to Provincial Councils all Bills dealing with subject matter which is properly within the ambit of List I — even if Provincial Councils only have a functional power as opposed to legislative, in respect of that subject matter. However, this procedure is constitutionally mandated and does not affect the legislative competence of Parliament, with the relevant legislative power remaining with Parliament. Following this procedure may make the legislative process more time-consuming. However, the fact that a constitutionally mandated procedure may at times be time-consuming or even cumbersome, cannot be taken as a ground to invalidate constitutional requirements.

Apart from the threshold issue that this court had addressed above, learned Counsel who represented the Petitioners raised several other grounds of challenge such as; submissions that the Bill is inconsistent with Articles 12(1), 3 and 4 of the Constitution and submissions that certain clauses of the Bill violate the Directive Principles of State Policy enshrined in Article 27 of the Constitution. In addition, learned President's Counsel for the 4th Petitioner also contended raised that the placement of the Bill on the Order Paper is irregular on the basis of his submission that His Excellency, the President being the head of the Cabinet of Ministers in terms of article 42(3) of the Constitution, had not given his approval to the Bill.

<u>**Determination**</u>

Non-adherence to the procedure stipulated under the Constitution in placing the Bill on the Order Paper of the Parliament has been the preliminary ground of challenge. Accordingly, the Court determines that, for the reasons set out earlier, which led us to hold that the proposed Bill deals with the alienation of State Land, and that the Bill should be regarded as one relating a subject listed in the Provincial Councils List insofar as the procedure to be followed is concerned, this Bill must be referred to the Provincial Councils for the expression of their views, in terms of Article 154G(3) of the Constitution. By operation of Article 154G(3), the Bill cannot be validly placed on the Order Paper of Parliament and thereafter become law, until that is done. However, the Court reiterates that the said procedure must be adopted not because 'alienation' of State Land falls within the 'legislative competence' of Provincial Councils, but for the reason that the 'procedure for legislating Acts' which deal with any subject falling within the Provincial Councils List, mandates that it should be so.

For the reasons set out above, we make the determination in terms of Article 120 read with Article 123 of the Constitution, that the Bill in question is in respect of a matter set out in the Provincial Council List, and shall not become Law unless it has been referred by His Excellency, the President to every Provincial Council, for the expression of their views thereon, and only thereafter be placed on the Order Paper of Parliament, as required by Article 154G (3) of the Constitution. Since the Bill has been placed on the Order Paper of Parliament without compliance with the provisions of Article 154G(3), we would not at this stage make a determination as to the other grounds of challenge referred to above.

We place on record our deep appreciation of the assistance given by the learned President's Counsel and other Counsel for the Petitioners and the learned Additional Solicitor General who appeared on behalf of the Hon. Attorney General.

Buwaneka Aluwihare PC
Judge of the Supreme Court

Prasanna Jayawardena PC
Judge of the Supreme Court

L.T.B Dehideniya
Judge of the Supreme Court

විගණකාධිපතිවරයාගේ වාර්තාව
கணக்காய்வாளர் அதிபதியினது அறிக்கை
AUDITOR-GENERAL'S REPORT

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154(6) ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාරව-

- 2015 මුදල් වර්ෂය සඳහා විගණකාධිපතිවරයාගේ වාර්තාවේ සිව්වැනි කාණ්ඩයේ XIV කොටස;
- 2016 මුදල් වර්ෂය සඳහා විගණකාධිපතිවරයාගේ වාර්තාවේ පළමුවැනි කාණ්ඩයේ XXVI කොටස සහ හයවැනි කාණ්ඩයේ XVIII කොටස;
- 2017 මුදල් වර්ෂය සඳහා විගණකාධිපතිවරයාගේ වාර්තාවේ පළමුවැනි කාණ්ඩයේ XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV හා XXV කොටස්, සිව්වැනි කාණ්ඩයේ V කොටස, පස්වැනි කාණ්ඩයේ IX කොටස සහ හයවැනි කාණ්ඩයේ I, II, III, IV, V, VI, VII හා VIII කොටස්; සහ
- 2018 මුදල් වර්ෂය සඳහා විගණකාධිපතිවරයාගේ වාර්තාවේ අටවැනි කාණ්ඩයේ II කොටස හා දසවැනි කාණ්ඩයේ VIII, IX, XI, හා XII කොටස් මම ඉදිරිපත් කරමි.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා (ඉඩම් සහ පාර්ලිමේන්තු ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යතුමා හා ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க - காணி மற்றும் பாராளுமன்ற மறுசீரமைப்பு அமைச்சரும் அரசாங்கக் கட்சியின் முதற்கோலாசானும்)
(The Hon. Gayantha Karunatileka - Minister of Lands and Parliamentary Reforms and Chief Government Whip)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු සභානායකතුමා වෙනුවෙන් මම "එකී වාර්තා මුද්‍රණය කළ යුතුය" යි යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

වාර්තාව මුද්‍රණය කළ යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
அறிக்கை அச்சிடப்படக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered that the Report be printed.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்
PAPERS PRESENTED

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති, ආර්ථික කටයුතු, නැවත පදිංචි කිරීම් හා පුනරුත්ථාපන, උතුරු පළාත් සංවර්ධන සහ යෞවන කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 2015 වර්ෂය සඳහා ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ වාර්ෂික වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමි.

එම වාර්තාව නෛතික කටයුතු (දූෂණ විරෝධී) සහ මාධ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතුයැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 2016 වර්ෂය සඳහා ජනාධිපතිවරයාගේ අරමුදල පිළිබඳ විගණකාධිපතිගේ වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමි.

එම වාර්තාව රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතුයැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා (කෘෂිකර්ම, පශු සම්පත් සංවර්ධන, වාරිමාර්ග සහ ධීවර හා ජලජ සම්පත් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன் - கமத்தொழில், கால்நடை வளங்கள் அபிவிருத்தி, நீர்ப்பாசனம், கடற்றொழில் மற்றும் நீரகவள மூலங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சர்)
(The Hon. P. Harrison - Minister of Agriculture, Livestock Development, Irrigation and Fisheries and Aquatic Resources Development)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 2016 වර්ෂය සඳහා මිල්කෝ (පුද්ගලික) සමාගමේ වාර්ෂික වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

එම වාර්තාව තිරසර සංවර්ධනය හා පරිසරය සහ ස්වාභාවික සම්පත් පිළිබඳ ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතුයැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු සංවර්ධන උපායමාර්ග සහ ජාත්‍යන්තර වෙළඳ අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 1979 අංක 40 දරන ශ්‍රී ලංකා අපනයන සංවර්ධන පනතේ 14(1) වගන්තිය යටතේ සෙස් බදු සම්බන්ධයෙන් සංවර්ධන උපායමාර්ග හා ජාත්‍යන්තර වෙළඳ අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව, 2019 අප්‍රේල් 04 දිනැති අංක 2117/46 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියෝගය ඉදිරිපත් කරමි.

එම නියෝගය ආර්ථික සංවර්ධනය පිළිබඳ ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතුයැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කර්මාන්ත හා වාණිජ කටයුතු නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා සහ කර්මාන්ත හා වාණිජ කටයුතු, දිගුකාලීනව අවතැන් වූ පුද්ගලයන් නැවත පදිංචි කිරීම, සමුපකාර සංවර්ධන සහ වෘත්තීය පුහුණු හා නිපුණතා සංවර්ධන වැඩ බලන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 2016 වර්ෂය සඳහා ජාතික මෝස්තර මධ්‍යස්ථානයේ වාර්ෂික වාර්තාව හා ගිණුම් ප්‍රකාශනය ඉදිරිපත් කරමි.

එම වාර්තාව නිෂ්පාදන හා සේවා පිළිබඳ ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභාව වෙත යොමු කළ යුතුයැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

පෙත්සම්
மனுக்கள்
PETITIONS

ගරු ජේ.සී. අලවතුවල මහතා (අභ්‍යන්තර හා ස්වදේශ කටයුතු සහ පළාත් සභා හා පළාත් පාලන රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு ஜே.சீ. அலவத்துவல - உள்ளக, உள்நாட்டலுவல்கள், மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. J.C. Alawathuwala - State Minister of Internal and Home Affairs, Provincial Councils and Local Government)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම පහත සඳහන් පෙත්සම් තුන පිළිගන්වමි.

(1) නුගේගොඩ, පැපිලියාන පාර, අංක 32/ඒ දරන ස්ථානයෙහි පදිංචි පී.එෆ්. ෆොන්සේකා මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම;

(2) දෙහිවල, ප්‍රතිබිම්බාරාම පාර, අංක 79/51 දරන ස්ථානයෙහි පදිංචි පී.ආර්.එල්. පීරිස් මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම; සහ

(3) පුස්සැලීතැන්න, ජයකඩුව යන ලිපිනයෙහි පදිංචි එස්.ඩබ්ලිව්. කුමාරසිංහ මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*
ගරු නිහාල් ගලප්පත්ති මහතා - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

ගරු කේ.කේ. පියදාස මහතා
(மாண்புமிகு கே.கே. பியதாஸ)
(The Hon. K.K. Piyadasa
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම පදියපැලැල්ල, ලඳුපිට, "ආසිරි" යන ලිපිනයෙහි පදිංචි ආර්.එම්.එල්.ඩබ්ලිව්. අනුරුද්ධ ලබුතල මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් පිළිගන්වමි.

ඉදිරිපත් කරන ලද පෙත්සම් මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාවට පැවරිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனுக்களைப் பொதுமனுக் குழுவுக்குச் சாட்டக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Petitions ordered to be referred to the Committee on Public Petitions.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු
வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்
ORAL ANSWERS TO QUESTION

සන අපද්‍රව්‍ය කළමනාකරණ මධ්‍යස්ථාන: වැය කළ මුදල
திண்மக் கழிவு முகாமைத்துவ நிலையங்கள்: செலவிடப்பட்ட தொகை
SOLID WASTE MANAGEMENT CENTRES: MONEY SPENT

51/'18

1. ගරු හේෂා විතානගේ මහතා
(மாண்புமிகு ஹேசா விதானகே)
(The Hon. Hesha Withanage)
අභ්‍යන්තර හා ස්වදේශ කටයුතු සහ පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) (i) අභ්‍යන්තර හා ස්වදේශ කටයුතු සහ පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය යටතේ ක්‍රියාත්මක වන "පුරනැගුම" ව්‍යාපෘතිය යටතේ ඉදි කරන ලද සන අපද්‍රව්‍ය කළමනාකරණ මධ්‍යස්ථාන සංඛ්‍යාව කොපමණද;

(ii) ඒවායේ නම් කවරේද;

(iii) ඒ සඳහා වැය කළ මුදල කොපමණද;

(iv) බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ සන අපද්‍රව්‍ය කළමනාකරණය සඳහා අමාත්‍යාංශය සතු වැඩපිළිවෙළ කවරේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

உள்ளக, உள்நாட்டலுவல்கள், மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) உள்ளக, உள்நாட்டலுவல்கள், மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சின் கீழ் இயங்கிவருகின்ற "புரநெகும" கருத்திட்டத்தின் கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள திண்மக் கழிவுப் பொருள் முகாமைத்துவ நிலையங்களின் எண்ணிக்கை யாது என்பதையும்;

(ii) அவற்றின் பெயர்கள் யாவை என்பதையும்;

(iii) அவற்றுக்காக செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை யாது என்பதையும்;

(iv) பதுளை மாவட்டத்தில் திண்மக் கழிவுப் பொருள் முகாமைத்துவம் தொடர்பில் அமைச்சுக்கு உரித்தான வேலைத்திட்டம் யாது என்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Internal and Home Affairs and Provincial Councils and Local Government:

(a) Will he inform this House-

(i) the number of Solid Waste Management Centres constructed under the "Puraneguma Project" implemented under the Minister of Internal and Home Affairs and Provincial Councils and Local Government;

(ii) their names;

(iii) the expenditure borne on this; and

(iv) the programme available with the Ministry regarding solid waste management in the District of Badulla?

(b) If not, why?

ගරු ජේ.සී. අලවතුවල මහතා
(மாண்புமிகு ஜே.சீ. அலவத்துவல)
(The Hon. J.C. Alawathuwala)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අභ්‍යන්තර හා ස්වදේශ කටයුතු සහ පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දෙනවා.

(අ) (i) තුනයි (03).

(ii) (අ) ගලිගමුව ප්‍රාදේශීය සභාව සඳහා වන සන අපද්‍රව්‍ය කළමනාකරණ මධ්‍යස්ථානය ඉදි කිරීම.

(ආ) හම්බන්තොට ප්‍රාදේශීය සභාව සඳහා වන සන අපද්‍රව්‍ය කළමනාකරණ මධ්‍යස්ථානය ඉදි කිරීම.

(ඇ) අගලවත්ත ප්‍රාදේශීය සභාව සඳහා වන කොම්පෝස්ට් අංගනය ඉදි කිරීම.

(iii) (අ) ගලිගමුව මධ්‍යස්ථානය - රු.මිලියන 6.45

(ආ) හම්බන්තොට මධ්‍යස්ථානය -රු.මිලියන 3.84

(ඇ) අගලවත්ත මධ්‍යස්ථානය - රු.මිලියන 31.54

(iv) බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ සන අපද්‍රව්‍ය කළමනාකරණ කටයුතු විධිමත් කිරීමේ අරමුණින් දිනකට මෙට්‍රික්ටොන් 50ක් කොම්පෝස්ට් කළ හැකි කවශිමා කොම්පෝස්ට් යන්ත්‍රයක් ස්ථාපිත කිරීම සඳහා මූලික කටයුතු ආරම්භ කළද, එහිදී මහජන විරෝධතා පැන නැඟීම හේතුවෙන් එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකි විය. මේ සඳහා වෙනත් සුදුසු ස්ථානයක් තෝරා ගන්නා ලෙසට කිහිප විටක්ම අදාළ නිලධාරීන් හා පළාත් පාලන ආයතන දැනුවත් කළද, එය සාර්ථක නොවීය.

කුඩා පරිමාණයෙන් කසළ ජනනය වන පළාත් පාලන ආයතනවලට කොම්පෝස්ට් අංගන ලබා දීමටත් කසළ ප්‍රවාහනය විධිමත් කිරීමට අවශ්‍ය

කම්පැක්ටර් රථ ලබා දීමටත් මේ වන විට කටයුතු කර ඇති අතර, ඉදිරියේදී තවදුරටත් අවශ්‍යතාව අනුව කම්පැක්ටර් රථ ලබා දීමට සැලසුම් කර ඇත.

(ආ) පැන නොනඟී.

ගරු හේෂා විතානගේ මහතා
(மாண்புமிகு ஹேசா விதானகே)
(The Hon. Hesha Withanage)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මම අහනවා. මේ රටේ පසුගාමී පළාත් පාලන ආයතන නඟා සිටුවීමට තමයි පසු ගිය රජයෙන් "පුරනැගුම" ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක කළේ. මේ වැඩසටහන හරහා ප්‍රාදේශීය සභාවලට නොයෙක් විධියට ශක්තියක් දුන්නා. මම රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ සබරගමුව පළාත් සභාවෙන් උදාහරණයක් අරගෙන කථා කරන්නම්.

මේ අනුව ට්‍රැක්ටර් ලබා දෙන්නට ව්‍යාපෘතියක් අරගෙන ආවා. ඒ ව්‍යාපෘතිය පළාත් සභාවේ මහා අමාත්‍යවරයා විධියට, විෂය භාර අමාත්‍යවරයා විධියට එතුමා කළා. ගරු රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමනි, අපි එවකට පළාත් සභාවේ ඉන්න කාලයේ ඒ ට්‍රැක්ටර්වලට ලබා දුන්නු මිල ගණන් ගැන සොයලා බැලුවා. ඒ ගණන රුපියල් ලක්ෂ 14ක්. සාමාන්‍ය මිලට වඩා වැඩි මුදලක් ඒක. මහ ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය හරහායි ඒවා ආවේ. අපි ඒ ගැන විමර්ශන ඉල්ලුවා; පරීක්ෂණ කළා. නමුත්, අද වෙනකම් කිසි උත්තරයක් නැහැ.

"පුරනැගුම" ව්‍යාපෘතිය යටතේ මුදල් ලබාදීලායි මේ කොම්පෝස්ට් අංගණ හැදුවේ. පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයෙන් මුදල් දීලා හදපු විශාල කොම්පෝස්ට් අංගණයක් තිබෙනවා බලංගොඩ නගර සභාවේ. බලංගොඩ නගර සභාවේ තිබෙන මේ කොම්පෝස්ට් අංගණයෙන් හදන කොම්පෝස්ට් පොහොර සියල්ලම හිටපු මහ ඇමතිවරයාගේ පොළොන්නරුවේ තිබෙන පොල් ඉඩම්වලට නිකම් අරගෙන යනවා. මම මේ ගැන දිගින් දිගටම ප්‍රශ්න කළා. නමුත් අමාත්‍යාංශයෙන් උත්තරයක් දෙන්නේ නැහැ. මහ ඇමතිතුමා මේ පොහොර කැවත් අපට කමක් නැහැ. නමුත්, රජයේ මුදල් වියදම් කරලා හදන කොම්පෝස්ට් පොහොර ටික මහ ඇමතිතුමාට ඕනෑ විධියට නිකම් අරගෙන යන්න අයිතියක් නැහැ. පළාත් සභා හා පළාත් පාලන විෂය භාර රාජ්‍ය අමාත්‍යවරයා විධියට ඔබතුමාගෙන් මම මේ ගැන අහනවා. මේ මහ ඇමතිවරයා පසු ගිය කාල සීමාව තුළ ඒ කළ ක්‍රියාදාමය පිළිබඳව පළාත් සභාවේ නිලධාරින් භය නිසා පරීක්ෂණ කරන්නෙත් නැහැ, පස්සට දාලා තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව මම අමාත්‍යාංශයට කිහිප විටක්ම දැනුම් දීලා තිබෙනවා. වජිර අබේවර්ධන ඇමතිතුමාටත් දැනුම් දීලා තිබෙනවා. මේ ගැන කඩිනම් පරීක්ෂණයක් කරන්නට අමාත්‍යාංශයට පුළුවන්කමක් තිබෙනවාද?

ගරු ජේ.සී. අලවතුවල මහතා
(மாண்புமிகு ஜே.சீ. அலவத்துவல)
(The Hon. J.C. Alawathuwala)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පසුගාමී පළාත් පාලන ආයතන සඳහා අපේ අමාත්‍යාංශය හරහා "පුරනැගුම" ව්‍යාපෘතිය විතරක් නොවෙයි තව ව්‍යාපෘති ගණනාවක් ක්‍රියාත්මක කරනවා. පළාත් සභාවෙන් කළ කාර්යයක් ගැන තමයි ඔබතුමා සඳහන් කළේ. ඒ එකක් තමයි, ට්‍රැක්ටර් ලබා ගැනීමේදී සිදු වූ මිල ගණන්වල පරස්පරය. අනෙක් එක තමයි, ඒ හදන පොහොර සම්බන්ධව පළාත් සභාව තනි තීරණයක් අරගෙන කටයුතු කරනවාය කියන එක.

අපි විශේෂයෙන් ඒ ගැන සොයා බලන්නම්. මොකද, පසුගාමී පළාත් පාලන ආයතනවලට පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය හරහා ක්‍රියාත්මක වෙනවා වාගේම, පළාත් සභාව හරහාත් යම් යම් කාරණා ඉටු කරනවා. මා හිතන විධියට මන්ත්‍රීතුමා කියපු පළමුවැනි කාරණය වන ට්‍රැක්ටර් මිලදී ගැනීමත් ඒ පළාත් සභාව විසින් කරපු කාරණයක්. ඒක අපේ අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධ වූ කාරණයක් නොවෙයි. අපි ඒ කාරණා දෙක ගැනම සොයා බලා වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ගරු හේෂා විතානගේ මහතා
(மாண்புமிகு ஹேசா விதானகே)
(The Hon. Hesha Withanage)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය ගරු චමින්ද විජේසිරි මන්ත්‍රීතුමා අහනවා.

ගරු චමින්ද විජේසිරි මහතා
(மாண்புமிகு சமிந்த விஜேசிறி)
(The Hon. Chaminda Wijesiri)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම අහන අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි.

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඝන අපද්‍රව්‍ය කළමනාකරණය සඳහා ඔබතුමාගේ අමාත්‍යාංශය පුරනැගුම ව්‍යාපෘතිය සහ තවත් වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කරනවා. ඉතිහාසයේ සිටම අපේ රජයත් මේ වැඩ පිළිවෙළේ ඉන්නවා. අපි කරන මේ ව්‍යාපෘති අසාර්ථකයි කියලා මා කියනවා. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඒවායේ සාර්ථකභාවයක් තිබුණා නම්, මේ වෙනකොට කිසිම ප්‍රදේශයක මේ කුණු ප්‍රශ්නය තිබෙන්න බැහැ. ඒ නිසා මම හිතනවා මෙම කටයුත්තට වියදම් කිරීම සඳහා මෙසේ මුදල් වෙන් කිරීම ඵලදායි නොවනු ඇති කියලා.

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, විශේෂයෙන්ම, ආණ්ඩු මාරු වෙනවා, ඇමතිවරු එනවා කියන ඒ කාරණයට එහා ගිහින් මේ ප්‍රශ්නය නිශ්චිතවම විසඳන්න පුළුවන් පොදු වැඩ පිළිවෙළක් අමාත්‍යාංශය හඳුනා ගෙන තිබෙනවාද කියන කාරණය මා දැන ගන්න කැමැතියි. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාත් දන්නා පරිදි අපේ පළාත්වල මිනිස්සු පාරිසරික ප්‍රශ්න ඇතිවෙන නිසා මේ කටයුත්තට විරුද්ධයි. මේ කටයුත්ත කරන්න දෙන්නේ නැහැ, බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ. එහෙම නම් පාරිසරික ප්‍රශ්න මතු නොවෙන විධියට, මහජනතාව සහ පරිසරය ආරක්ෂා කරන විධියට ලෝකයේ දියුණු වෙච්ච රටවල ඉතා සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක කරන ක්‍රමවේද මේ රටට ගෙනෙන්න බැරි ඇයි? අපරාදේ නේද, නිශ්චිත පිළියමක් නැතුව, මෙසේ අකර්මණ්‍ය වෙන වැඩ පිළිවෙළ සඳහා අවුරුදු පතා මුදල් වෙන් කරන්නේ? ඒ ධනස්කන්ධය යොදවා, විදෙස් රටවල තිබෙන තාක්ෂණයේ දියුණු ක්‍රමවේද අපේ රටට ගෙනැල්ලා මේ මුදල් කාබාසිනියා වීම නතර කරන්න පුළුවන් වැඩ පිළිවෙළ කවදාද සිදු කරන්නේ කියන කාරණය අපි ඔබතුමාගෙන් අහන්න කැමැතියි.

ගරු ජේ.සී. අලවතුවල මහතා
(மாண்புமிகு ஜே.சீ. அலவத்துவல)
(The Hon. J.C. Alawathuwala)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පළාත් පාලන ආයතන, ඒ වාගේම පළාත් සභාව එක්ව මේ කටයුතු සම්බන්ධීකරණය කිරීම තමයි බොහෝ වෙලාවට අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් කෙරෙන්න කුණු හා සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයේ දී පළාත් පාලන ආයතනවලට තමයි ඒ වගකීම හා කාර්යභාරය පැවරී තිබෙන්නේ. විශේෂයෙන්ම පසුගාමී පළාත් පාලන ආයතනවලට අපි මේ වෙනුවෙන් විශාල සහයෝගයක් ලබාදෙනවා. මේ වනකොටත් එවැනි ආයතනවලට compactor රථ විශාල ප්‍රමාණයක් අපි ලබා දීලා තිබෙනවා. මොකද, එම යන්ත්‍ර මිලදී ගැනීමේ හැකියාව ඒ ආයතනවලට නැති නිසා. තවදුරටත් අපි ඒ කාර්යය කරනවා. මේ වනකොට අපි පළාත් මට්ටමින් ජපන් තාක්ෂණයත් එක්ක, කවශිමා නැමැති කොම්පෝස්ට් නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර ස්ථාපිත කිරීම වැනි ව්‍යාපෘති

[ගරු ජේ.සී. අලවතුවල මහතා]

ගණනාවක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. දඹුල්ල වැනි ප්‍රදේශවල අපි එවැනි ව්‍යාපෘති මේ වනකොට විවෘත කර තිබෙනවා. මේ කටයුතු පළාත් පාලන ආයතන මට්ටමේ සිට දිස්ත්‍රික් මට්ටම දක්වා පුළුල් කරලා තවදුරටත් එවැනි ව්‍යාපෘති ගණනාවක් ආරම්භ කරන්න අපි බලාපොරොත්තු වනවා. මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා වාගේ අලුත් තාක්ෂණයත් එක්ක අලුත් ක්‍රමවේද ගැනත් සොයා බලා ඒ පළාත් පාලන ආයතනවලට සහයෝගය ලබා දෙන්නත් අපි බලාපොරොත්තු වනවා.

ගරු චමින්ද විජේසිරි මහතා
(மாண்புமிகு சமிந்த விஜேசிறி)
(The Hon. Chaminda Wijesiri)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට පොඩි පැහැදිලි කර ගැනීමක් කර ගන්න පුළුවන්ද?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
එක් ප්‍රශ්නයකට අදාළව අහන්න පුළුවන් අතුරු ප්‍රශ්න දෙකයි.

ප්‍රශ්න අංක 02 - 100/'18 - (1), ගරු දයාසිරි ජයසේකර මන්ත්‍රීතුමා. - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

ප්‍රශ්න අංක 03 - 154/'18 - (1), ගරු චමින්ද විජේසිරි මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු චමින්ද විජේසිරි මහතා
(மாண்புமிகு சமிந்த விஜேசிறி)
(The Hon. Chaminda Wijesiri)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ජේ.සී. අලවතුවල මහතා
(மாண்புமிகு ஜே.சீ. அலவத்துவல)
(The Hon. J.C. Alawathuwala)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අභ්‍යන්තර හා ස්වදේශ කටයුතු සහ පළාත් සභා හා පළාත් පාලන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දීම සඳහා සති දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ප්‍රශ්න අංක 04 - ගරු වේලු කුමාර් මන්ත්‍රීතුමා. - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

ප්‍රශ්න අංක 05 - 423/'19 - ගරු පද්ම උදයශාන්ත ගුණසේකර මහතා.

ගරු ආර්.එම්. පද්ම උදයශාන්ත ගුණසේකර මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். எம். பத்ம உதயசாந்த குணசேகர)
(The Hon. R.M. Padma Udhayashantha Gunasekera)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නිවාස, ඉදිකිරීම් සහ සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට සති දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ප්‍රශ්න අංක 6 - 504/'19 - (1), ගරු ජයන්ත සමරවීර මහතා - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

ප්‍රශ්න අංක 7 - 577/'19 - (1), ගරු තුෂාර ඉඳුනිල් අමරසේන මහතා - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

ප්‍රශ්න අංක 8 - 610/'18 - (1), ගරු ආනන්ද අලුත්ගමගේ මහතා - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

ප්‍රශ්න අංක 9 - 621/'18 - (1), ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

කන්තලේ පිහිටි වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් භූමිය: භුක්තිය පැවරීම
கந்தளாயிலுள்ள நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்திற்குச் சொந்தமான நிலம்: உரிமமளித்தல்
LAND IN KANTHALE OWNED BY IRRIGATION DEPARTMENT: GRANT OF OWNERSHIP

656/'18

10.ගරු සුසන්ත පුංචිනිලමේ මහතා
(மாண்புமிகு சுசந்த புஞ்சிநிலமே)
(The Hon. Susantha Punchinilame)
කෘෂිකර්ම, පශු සම්පත් සංවර්ධන, වාරිමාර්ග සහ ධීවර හා ජලජ සම්පත් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) කන්තලේ නගරයේ වාරිමාර්ග යාන්ත්‍රික වැඩපොළ අසළ සිට සම්පත් බැංකුව පිහිටා ඇති ස්ථානය දක්වා වූ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් භූමියේ කඩ කාමර 40ක් පමණ ඇති නමුත්, භූමියේ නිරවුල් අයිතිය ව්‍යාපාරිකයන්ට නොමැති බව එතුමා දන්නේද?

(ආ) (i) ස්ථිර ඉදිකිරීම් සහිතව ව්‍යාපාරික ස්ථාන වශයෙන් දැනට භුක්ති විඳින එම ඉඩම් කොටස් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තු අයිතියෙන් මුදා හැරීමට කටයුතු කරන්නේද;

(ii) එකී ව්‍යාපාරිකයන් අද පවතින තත්ත්වයට එම ඉඩම් කොටස් වැඩිදියුණු කර ඇත්තේ යුද ගැටුම් සහිත දුෂ්කර කාලවකවානුවක් තුළ බැවින්, එම ඉඩම්වල වාණිජ වටිනාකම් ඔවුන්ගෙන් අය කිරීමකින් තොරව, භුක්තිය පිළිබඳව සළකා බැලිය නොහැක්කේ මන්ද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

கமத்தொழில், கால்நடை வளங்கள் அபிவிருத்தி, நீர்ப்பாசனம், கடற்றொழில் மற்றும் நீரக வள மூலங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) கந்தளாய் நகரில் நீர்ப்பாசன இயந்திர வேலைத் தளத்திற்கு அருகாமை தொடக்கம் சம்பத் வங்கி அமைந்துள்ள இடம் வரையில் காணப்படுகின்ற நீர்ப்பாசன திணைக்களத்திற்குச் சொந்தமான நிலப்பரப்பில் சுமார் 40 கடை அறைகள் அமைந்துள்ள போதிலும் நிலத்தின் ஏக உரிமையானது வர்த்தகர்களுக்கு இல்லை என்பதை அவர் அறிவாரா?

(ஆ) (i) நிரந்தர நிர்மாணிப்புக்களுடன் வர்த்தக நிலையங்களாக தற்போது அனுபவித்து வருகின்ற மேற்படி காணித் துண்டுகளை

நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தின் உரிமையிலிருந்து விடுவிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதையும்;

(ii) மேற்படி வியாபாரிகள் இன்று காணப்படுகின்ற நிலைமைக்கு மேற்படி காணித் துண்டுகளை முன்னேற்றியிருப்பது யுத்தம் இடம்பெற்ற கடினமான காலப்பகுதியிலேயே என்பதனால் அக்காணிகளுக்கான வணிகப் பெறுமதியை அவர்களிடமிருந்து அறவிடாமல் அனுபவிப் பினைக் கருத்திற்கொள்ள முடியாதது ஏன் என்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Agriculture, Livestock Development, Irrigation and Fisheries and Aquatic Resources Development:

(a) Is he aware that though about 40 shop spaces have been established in the land situated between the Irrigation Mechanical Workshop and the Sampath Bank in the Kantale Town, which is owned by the Department of Irrigation, the businessmen concerned do not have clear title to the said land?

(b) Will he inform this House-

(i) whether action will be taken to release the aforesaid plots of land from the ownership of the Department of Irrigation, which are enjoyed as commercial premises at present having made permanent constructions in them; and

(ii) the reason for not being able to consider the possession of the aforesaid plots of land by the aforesaid businessmen without charging the commercial value of the land from them, as they have developed the aforesaid plots of land up to the present condition during a difficult period of time in which the war and conflict prevailed?

(c) If not, why?

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙනවා.

(අ) ප්‍රශ්නය තුළින් විමසා සිටින භූමි භාගය වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් එකක් නොවේ.

(ආ) (i) එම ඉඩම් කොටස මිනින්දෝරු දෙපාර්තමේන්තුව මඟින් මෙතෙක් මිනුම් කටයුතු සිදු නොකළ හිස් ඉඩම් කොටසක් ලෙස FTP 02 පිඹුරුපත්වල දක්වා ඇති වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් නොවන ඉඩම් කොටසක් වන නිසා මේ පිළිබඳව කටයුතු කිරීමට නොහැකිය.

(ii) අදාළ නොවේ.

(ඇ) අදාළ නොවේ.

ගරු සුසන්ත පුංචිනිලමේ මහතා
(மாண்புமிகு சுசந்த புஞ்சிநிலமே)
(The Hon. Susantha Punchinilame)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි.

මේ ඉඩම් කොටස් 45ක් දීලා තිබෙන්නේ 1994 කාල සීමාව තුළ. එදා තිබුණු අයහපත් වාතාවරණ කාල සීමාව තුළ හිටපු අමාත්‍ය එම්.ඊ.කේ.ඩී.එස්. ගුණවර්ධන මැතිතුමා විසින් තමයි මේ කණ්ඩායමට කඩ 45ක් හදා ගන්නට අවසර ලබා දීලා තිබෙන්නේ.

ගරු ඇමතිතුමනි, ඒ මිනිස්සු අවුරුදු 25කට වැඩි කාලයක් තිස්සේ කඩ සාප්පු හදාගෙන ජීවත් වීමේ අරගළයක යෙදී සිටිනවා. ඔබතුමාගේ වාරිමාර්ග යාන්ත්‍රික වැඩපොළ අසළ එම කඩ කාමර තිබෙන නිසා තමයි එම භූමිය අයිති ඔබතුමාගේ අමාත්‍යාංශයට කියලා අපි අනුමාන කළේ. ඔබතුමා දුන් පිළිතුර නිවැරදියි. මම විපරම් කරලා බලද්දී පසුව තමයි දැන ගත්තේ ඒක අයිති මහාමාර්ග හා මාර්ග සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයට බව. ගරු ඇමතිතුමනි, අපේ ඉඩම් ඇමතිතුමාත් දැන් ගරු සභාවේ සිටින නිසා මම ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. මහාමාර්ග ඇමතිතුමාත් එක්ක කථා කරලා, 1994 ඉඳලා එම භූමියේ කඩ කාමර හදාගෙන ඉන්න ඒ අයට එහි නිරවුල් අයිතිය ලබා දීමට කටයුතු කරනවා නම් එය ලොකු උදවුවක්.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙතුමා මෙම ප්‍රශ්නය මහාමාර්ග හා මාර්ග සංවර්ධන ඇමතිතුමාට යොමු කරනවා නම්, අපට පුළුවන් කථා කරලා ඒ කටයුතු ලැස්ති කරලා දෙන්න.

ගරු සුසන්ත පුංචිනිලමේ මහතා
(மாண்புமிகு சுசந்த புஞ்சிநிலமே)
(The Hon. Susantha Punchinilame)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට අදාළ නැති නිසා පුළුවන් නම් ඔබතුමා විසින් මහාමාර්ග හා මාර්ග සංවර්ධන ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශයට මේ ප්‍රශ්නය යොමු කරන්න. ඒක ලොකු උදව්වක්.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)

ඒක පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුත්තක්. එම ප්‍රශ්නය මහාමාර්ග හා මාර්ග සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයට යොමු කරන්න කියලා මම මහ ලේකම්තුමාට දැනුම් දෙන්නම්.

ගරු සුසන්ත පුංචිනිලමේ මහතා
(மாண்புமிகு சுசந்த புஞ்சிநிலமே)
(The Hon. Susantha Punchinilame)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි.

කළු ගඟ ව්‍යාපෘතියේ පළමු පියවර ලෙස කන්තලේ නගරයේ කාර්යාලයක් විවෘත කරලා පටන් අරගෙන තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, සූරියපුර පළාතේ ඉන්න ගොවි සංවිධාන එම ව්‍යාපෘතියට විරුද්ධත්වය දක්වලා තිබෙනවා. මොකද, එම ව්‍යාපෘතියට වැය වන මුදලින්ම තවත් ප්‍රදේශවලට ජලය ලබා ගන්න පුළුවන් නිසා. මහවැලි ගඟේ ස්ථානයකින් ජලය ගත්තොත් ජනරංජන වැව හරහා සූරියපුරටත්, සමනල වැව හරහා කින්නයා ප්‍රදේශය දක්වාත් ජලය ගෙන යන්න පුළුවන් කියනවා.

[ගරු සුසන්ත පුංචිනිලමේ මහතා]

ඒ නිසා ඔබතුමාගේ කාරුණික අවධානය යොමු කරලා, ඒ ගොවි සංවිධාන සමඟ සාකච්ඡා කරන්න අපට රැස්වීමක් ලබාදෙන්න පුළුවන් නම් හොඳයි. එතකොට ඔබතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් රැස්වෙලා, වාරිමාර්ග අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා සහ ඒ සඳහා අවශ්‍ය කරන ඔබතුමාගේ නිලධාරිනුත් සමඟ සාකච්ඡා කරලා අපට මේ ප්‍රශ්නය ගොඩින් බේරාගන්න පුළුවන්. ඒ තුළින් ගොවි ජනතාවගේ ප්‍රසාදයත් ලබාගන්න පුළුවන්.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කළු ගඟ ව්‍යාපෘතිය පටන්ගෙනයි තිබෙන්නේ. දැනට අවුරුදු 10කට ආසන්න කාලයක් තිස්සේ දිගින්-දිගටම feasibility reports සියල්ලම හදලා අවසන් වෙලා මේ ව්‍යාපෘතිය ආරම්භ කරන අවස්ථාවට දැන් පැමිණ තිබෙනවා. සවුදි අරමුදලින් තමයි මේ සඳහා මුදල් ලබා දෙන්නේ. දැන් අලුතින් වෙනම කටයුතු කරන්න ගියොත්, නැවත මුල ඉඳලා මේ කටයුත්ත පටන් ගන්න වෙනවා. මොකද, ERD එක, Treasury එක කාලයක් තිස්සේ -අවුරුදු ගණනාවක සිට- කරපු ව්‍යාපෘතියේ ප්‍රතිඵලයක් හැටියට තමයි මේ කටයුතු දැන් සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. එහි සිටින ගොවීන්ගේ මතයක් තිබෙනවා, කින්නියාවලට වතුර ගෙන යනකොට දෙපැත්තේ ජලාශවලට වතුර දෙන්නේ නැහැ, tunnel එකක් තුළින් තමයි වතුර යන්නේ කියලා. නමුත් එහෙම දෙයක් සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. කින්නියාවලට යනතුරු තිබෙන, ජලය ලබා දිය හැකි කුඩා වැව් සියල්ලටම ජලය දීලා තමයි කින්නියාවලට ජලය ගෙන යන්නේ. දැන් ඒ සම්බන්ධයෙන් අපි කථා කරනවා.

සුසන්ත පුංචිනිලමේ මන්ත්‍රීතුමා කියන යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව සමඟත්, එතුමා සමඟත්, දිසාපතිතුමා සහ අනිකුත් රාජ්‍ය නිලධාරින් සමඟත් කථා කරලා, අලුත් ව්‍යාපෘතියක් හැටියට ඒ පිළිබඳවත් කටයුතු කරන්න පුළුවන්.

ගරු සුසන්ත පුංචිනිලමේ මහතා
(மாண்புமிகு சுசந்த புஞ்சிநிலமே)
(The Hon. Susantha Punchinilame)

මා විතරක් නොවෙයි, සන්දිත් සමරසිංහ මන්ත්‍රීතුමාත් අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩ කටයුතුවලට සම්බන්ධ වෙලා තිබෙනවා. එතුමාත්, ඔබතුමාත්, එම ගොවි සංවිධානත් සමඟ සාකච්ඡාවක් කරන්න මට අවස්ථාවක් ලබා දෙන්න. ඒ ඇති.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා විතරක් නොවෙයි, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ අදාළ නිලධාරින්ටත්, සුසන්ත පුංචිනිලමේ මන්ත්‍රීතුමාටත්, සන්දිත් මන්ත්‍රීතුමාටත් ඒ ගොවි සංවිධානත් එක්ක ඒ වැඩ කටයුතු කරන්න කටයුතු ලෑස්ති කරන්නම්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 11 -814/'19- (1), ගරු ටී. රංජිත් ද සොයිසා මහතා - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

ප්‍රශ්න අංක 12 -865/'19- (1), ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

ප්‍රශ්න අංක 13 -963/'19- (1), ගරු ඒ.එල්.එම්. නසීර් මහතා - *[සභා ගර්භය තුළ නැත.]*

ලංකාවට පැමිණි විදේශ ශ්‍රමිකයන්ගේ දරුවන් : පාසල් ලබාදීම

வெளிநாடு சென்று திரும்பிய உழைப்பாளிகளின் பிள்ளைகள்: பாடசாலை வழங்கல்

CHILDREN OF MIGRANT WORKERS RETURNING TO SRI LANKA: PROVISION OF SCHOOLS

973/'19

14.ගරු ඉෂාක් රහුමාන් මහතා
(மாண்புமிகு இஷாக் ரஹுமான்)
(The Hon. Ishak Rahuman)

විදුලි සංදේශ, විදේශ රැකියා සහ ක්‍රීඩා අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) (i) රටේ ආර්ථිකයට විශාල දායකත්වයක් ලබා දෙන විදේශ රැකියාවල සේවයේ නියුතු ශ්‍රී ලාංකික ශ්‍රමිකයන් නැවත මව් රටට පැමිණීමෙන් පසු ඔවුන්ගේ දරුවන්ට අපහසුවකින් තොරව පාසල් ලබා දීමේ වැඩපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කර තිබේද;

(ii) එසේ නම්, එම වැඩපිළිවෙළ කවරේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

(ආ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

தொலைத்தொடர்புகள், வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு பெரும் பங்களிப்பு வழங்கும் வெளிநாட்டு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள இலங்கை ஊழியர்கள் மீண்டும் தாய் நாட்டிற்கு வருகைதந்த பின்னர் இவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு சிரமமின்றி பாடசாலைகளை பெற்றுக் கொடுக்கும் முறைமையொன்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா என்பதையும்;

(ii) ஆமெனில், அம்முறைமை யாதென்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Telecommunication, Foreign Employment and Sports:

(a) Will he inform this House -

(i) whether a programme has been implemented to provide schools to the children of Sri Lankan workers who are engaged in foreign employment and who makes a major contribution to the economy of the country, once they return to motherland; and

(ii) if so, what that programme is?

(b) If not, why?

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විදුලි සංදේශ, විදේශ රැකියා සහ ක්‍රීඩා අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙනවා.

(අ) (i) ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතී.

විගමනික ශ්‍රමිකයන්ගේ / ඔවුන්ගේ පවුලේ සාමාජිකයන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි ඔවුන්ගේ දූ දරුවන් පාසලට ඇතුළත් කර ගැනීමේදී ප්‍රමුඛතාව

ලබාදෙන ලෙස විදේශ සේවා නියුක්ති කාර්යාංශය මඟින් ලිපියක් නිකුත් කෙරේ.

ඊට අමතරව විදේශවල ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ විදේශගත දෙමාපියන්ගේ දූ දරුවන්ට ලංකාවට පැමිණි පසු අධ්‍යාපන කටයුතු කිරීම සඳහා රජයේ පාසල්වල ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් පවතින පංති ප්‍රමාණය අවම බවට අවධානය යොමු වී ඇත. ඒ සඳහා අලුතෙන් පංති ආරම්භ කිරීමට කටයුතු කෙරෙමින් පවතී.

(ii) මේ සම්බන්ධයෙන් විදුලි සංදේශ, විදේශ රැකියා හා ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් හා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් අතර රැස්වීමක් 2019.05.03 දින පැවතුණි.

එහිදී යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය කිරීම සඳහා පාසල්වලට ඇතුළත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන විදේශගත දෙමාපියන්ගේ දරුවන් සංඛ්‍යාව සම්බන්ධ ඇස්තමේන්තු අවශ්‍ය බව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය පෙන්වා දෙනු ලැබීය. ප්‍රධාන වශයෙන් ශ්‍රමිකයන් රැකියා කරන රටවල ශ්‍රී ලාංකික තානාපති කාර්යාලවලින් එම දත්ත ලබාදෙන ලෙස ඉල්ලීම් ශ්‍රී ලංකා විදේශ සේවා නියුක්ති කාර්යාංශය විසින් 2019.06.03 දින යොමු කර ඇත.

තවද, මේ පිළිබඳව විදෙස් රැකියාවන්හි නියුතු ශ්‍රී ලාංකික ශ්‍රමිකයන්ගේ සංගම්/එකමුතු දැනුවත් කිරීමටත් මෙම වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳව වූ දැන්වීම් විදෙස් රටවල තානාපති කාර්යාල මඟින් පුවත්පත්හි පළ කිරීම හා කාර්යාංශ වෙබ් අඩවියේ පළ කිරීම තුළින් දත්ත ලබා ගැනීමටත් තීරණය කර ඇත.

එම දත්ත ලද පසු, රජයේ පාසල්වල ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය පන්ති අලුතින් ඇති කිරීමට අවධානය යොමු කිරීම සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය වෙත යොමු කෙරේ.

(ආ) අදාළ නොවේ.

ගරු ඉෂාක් රහුමාන් මහතා
(மாண்புமிகு இஷாக் ரஹுமான்)
(The Hon. Ishak Rahuman)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා මෙහෙම උත්තර දුන්නාට, මම දන්නා විධියට තවම එහෙම දෙයක් වෙලා නැහැ. තවම ඒ ළමයි එහේ, English medium එකෙන් අධ්‍යාපන කටයුතු කරගෙන යනවා. මා හොඳින් දන්නා කාරණයක් මේ කියන්නේ. අපේ අල්ලපු ගමේ, නෑගම ප්‍රදේශයේ දරුවෙකු කැකිරාව මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයට ඇතුළත් කරගන්න බැරිව ඒ ළමයායි, අම්මායි, තාත්තායි නුවරට ඇවිල්ලා අවුරුදු තුනක වාගේ කාලයක සිට තවම දුක් විඳිනවා. අපේ ඇමතිතුමා දැන් මේ ගරු සභාවේ නැහැ. ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක ඇමතිතුමනි, මේ කාර්යය හරියි කියලා ඔබතුමා කිව්වාට, තවම එය ඉටු වෙලා නැහැ. ඒ සඳහා හොඳ විසඳුමක් ලබා දෙන්න කියලායි මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

අපි ඒ කාරණය හරින් ප්‍රනාන්දු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කරන්නම්.

ගරු ඉෂාක් රහුමාන් මහතා
(மாண்புமிகு இஷாக் ரஹுமான்)
(The Hon. Ishak Rahuman)

පිට රටවල වැඩ කරන අය රුපියල් බිලියන ගණනක ආදායමක් අපේ රටට ලබා දෙන බව අපි දන්නවා. මොනවා හෝ කරලා ලංකාවට එවන මුදල් ඉතිරි කරන්න බැරි වීමේ ප්‍රශ්නයක් ඒ අයට තිබෙනවා. අඩු ගණනේ, motorbike එකක්වත් ගන්න බැරි අය තමයි පිට රටවල ඉඳලා ලංකාවට ඇවිල්ලා ඉන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පිට රටවල ඉඳලා එන අයට සහන මිලට - duty-free - අඩු ගණනේ motorbike එකක් හෝ ලබා දෙන්න අවශ්‍ය කටයුතු කළොත්, එය ලොකු දෙයක් කියලා මා හිතනවා. මේ කාරණය ගරු හරින් ප්‍රනාන්දු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න කියලා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලීමක් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා එයට පිළිතුරක් ලබා දෙනවාද?

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

එම යෝජනාවත් ගරු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)(

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ අංක 15 ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කාරණයක් කියන්න අවශ්‍යයි.

න්‍යාය පත්‍රයේ ප්‍රශ්න අංක 15 -1027/'19-, ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද මෙම ප්‍රශ්නය, මන්ත්‍රීතුමා විසින් දැනුම් දී තිබූ පරිදි පිළිතුරු ලබා ගැනීම සඳහා කෘෂිකර්ම විෂය භාර අමාත්‍යවරයා වෙත 2019.05.31 දින යොමු කර තිබූ අතර, අදාළ ප්‍රශ්නය තම අමාත්‍යාංශයේ විෂය පථයට අයත් නොවන බව අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයාගේ 2019.07.25 දිනැති ලිපිය මඟින් ඊයේ පාර්ලිමේන්තුවට දැනුම් දී ඇත. එලෙස මාස දෙකකට ආසන්න කාලයක් ගත වීමෙන් පසුව ප්‍රශ්නය තම අමාත්‍යාංශයේ විෂය පථයට අයත් නොවන බව දැනුම් දීමෙන් ප්‍රශ්නය අදාළ අමාත්‍යාංශයට කල්වේලා ඇතිව යොමු කිරීමට තිබුණු අවස්ථාව මඟ හැරී ඇති බව දන්වා සිටින අතර, කෙසේ වුවද ඉතා කඩිනමින් පිළිතුරු ලබා ගැනීම සඳහා ප්‍රශ්නය අදාළ අමාත්‍යාංශයට යොමු කිරීමට නියෝග කරන බව දන්වනු කැමැත්තෙමි.

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමාගේ ප්‍රකාශය පාර්ලිමේන්තුව වශයෙන් ඉතාම වැදගත්. මොකද, වාර්ෂික අය වැය ලේඛනයෙන් තමයි අපි යම් යම් අමාත්‍යාංශවලට මුදල් වෙන්කර දෙන්නේ. මුදල් වෙන්කර දුන්නාට පස්සේ එම මුදල් පිළිබඳව හෝ අය වැය යෝජනාවක් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා වගකීම දරන අමාත්‍යාංශය එය ඉෂ්ට කළාද, නැද්ද යන්න පිළිබඳ පසු විපරමක් නැතිවීම පිළිබඳ ගැටලුව තමයි අපේ රටේ තිබෙන්නේ. විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය මූල්‍ය කළමනාකරණයේදී අය වැය පසු විපරම් ක්‍රියාවලියේ වැදගත්කම තමයි මෙයින් පැහැදිලි වෙන්නේ. එම නිසා අපි ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මැතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා මේ පිළිබඳව සතියක්, සති දෙකක් ඇතුළත පිළිතුරු දීලා අලුත් ආදර්ශයක් ලබා දෙන්න කියලා. මේ රටේ අමාත්‍යාංශවලට වෙන්කරන මුදල් පිළිබඳව, ඒ වාගේම ඔබතුමන්ලාගේ අය වැය යෝජනා ක්‍රියාත්මක වීම පිළිබඳව මාස

[ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

තුනෙන් තුනට පසු විපරම් වාර්තාවක් අරගෙන තබාගන්න. එතකොට, අහන ප්‍රශ්නයකට උත්තර දෙන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. එහෙම නැත්නම් ඒවා නිකම් හුදු ප්‍රලාප බවට පත්වන යෝජනා වෙනවා.

එයින් රටට, ජනතාවට වැඩක් නැහැ. මරදගහමුල මුළු වෙළෙඳ පොළම සහල් අළෙවිය සම්බන්ධයෙන් -ණය ගෙවා ගත නොහැකිව- කඩා වැටීමේ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. මරදගහමුල වෙළෙඳ පොළේ ව්‍යාපාරිකයන්ට ණය ගෙවා ගන්න බැරි ගැටලුව පිළිබඳව ඔබතුමාගේ කාරුණික අවධානය යොමු කර, ඒ සඳහා මැදිහත් වෙන්න කියලා මම කරුණාකරලා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු අමාත්‍යතුමා, විශේෂයෙන්ම මේ ප්‍රශ්නයට එවපු පිළිතුර මාස දෙකකට පසුව එවීම ගැන අපි දැඩි අප්‍රසාදය පළ කරනවා. මේ සඳහා මීට කලින් පිළිතුරු එවන්න තිබුණා.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි මුදල් අමාත්‍යාංශයත් එක්ක මේ ගැන කථා කරලා නිවැරදි පිළිතුරක් ලබා දෙන්න කිහිප වරක්ම උත්සාහ කළා. මේක කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයට අදාළ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. එහෙත් මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මේ ප්‍රශ්නය ඇහුවාම ඒ සඳහා පිළිතුරක් ලබා දෙන්න අපටත් වගකීමක් තිබෙනවා. හැබැයි, මුදල් අමාත්‍යාංශයෙන් මේ ක්‍රමවේදය ගැන නිවැරදි තොරතුරක් අපට ලැබුණේ නැහැ. කිහිපවතාවක්ම ලියුම් ගනුදෙනු කරලා අපි උත්සාහ කළා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම පුදුම වෙනවා මේ වාගේ ආර්ථික විශේෂඥයකුට -අපේ හිතවත් බන්දුල ගුරින් වාගේ කෙනෙකුට- මේ ප්‍රශ්නය කොයි අමාත්‍යාංශයටද යොමු කරන්නේ කියන එක හොයා ගන්න බැරි වීම ගැන. මුදල් අමාත්‍යාංශයට යොමු කරන්න තිබෙන ප්‍රශ්නය, ඔබතුමා කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයට එව්වාම අපි උත්තර දෙන්නේ කොහොමද? වෙනත් මන්ත්‍රීවරයෙක් මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා නම් අපට ගැටලුවක් නැහැ ඒ නිසා එතුමා මේ වාගේ දෙයක් දන්නේ නැතිව මෙහෙම ඇහුවාම අපි උත්තර දෙන්නේ කොහොමද ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි? මාස දෙකක කාලයක් ගත්තා කිව්වත්, යන්නේ කොහේද මල්ලේ පොල්. මෙහෙම තමයි වුණේ. මෙතුමා මුදල් ඇමති හැටියට ඒ කාලයේ අපට දුන්නේත් මේ වාගේ ලණු නේ. ඒ නිසා අපටත් වැරදුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ගැන ඔබතුමාට මොනවා හෝ කියන්න තිබෙනවාද?

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේක සම්පූර්ණයෙන් පාර්ලිමේන්තුව නොමඟ යවන, පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායයට පටහැනි ක්‍රියාවලියක්. මන්ත්‍රීවරයෙක් ප්‍රශ්නයක් භාර දුන් විට ඒ ප්‍රශ්නය යම්කිසි අමාත්‍යාංශයකට අයත් වෙන්නේ නැත්නම්, එය නිවැරදි කර සකස් කිරීමේ කාර්යභාරය පැවරෙන්නේ පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රශ්න සකස් කිරීම භාර නිලධාරින්ට මිස මන්ත්‍රීවරයාට නොවෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ඊයේ තමයි ඒ ගැන පාර්ලිමේන්තුව දැනුවත් කර තිබෙන්නේ. එතකොට කොහොමද මොනවත් කරන්නේ?

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දෙවැනි කාරණය මේකයි. ගොවි ණය කපා හරිනවා කියලා මුළු රටටම ඉතාම විශාල ව්‍යාජසහගත, බොරු අය වැයක් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළාම, ඔබතුමා තමයි අමාරුවේ වැටෙන්නේ. මුදල් අමාත්‍යාංශය කරන්නේ, ඒ පිළිබඳව කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයෙන් විමසනවා, "ගොවීන්ගේ ණය කපා තිබෙනවාද" කියලා. ගොවි ණය කපලා නැහැ, ඒකයි ප්‍රශ්නය වෙලා තිබෙන්නේ.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)
ගොවි ණය කැපූ නැති තැනක් තිබෙනවා නම් කියන්න. ගොවි ණය කපා තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
මේ කාරණය ගැන මීට වඩා සාකච්ඡා කරන්න අවශ්‍ය නැහැ.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා (ඩිජිටල් යටිතල පහසුකම් හා තොරතුරු තාක්ෂණ කැබිනට් නොවන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா - டிஜிட்டல் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப அமைச்சரவை அந்தஸ்தற்ற அமைச்சர்)
(The Hon. Ajith P. Perera - Non-Cabinet Minister of Digital Infrastructure and Information Technology)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පණ්ඩිතයන්ට ඒදණ්ඩෙවත් යන්න බැහැයි කියලා,-

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
හොඳයි, බොහොම ස්තුතියි.

දෙවන වටය. ප්‍රශ්න අංක 2 -100/'18 -(1), ගරු දයාසිරි ජයසේකර මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පොඩි පැහැදිලි කිරීමක් කරන්න අවසර දෙන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු හැරිසන් ඇමතිතුමා, අවසාන වශයෙන් කියන්න.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ විපක්ෂ නායකතුමාටත් මම කියන්නේ ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මැතිතුමා දෙන ලූණු කන්න එපා කියලායි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

දෙවන වටය. ප්‍රශ්න අංක 2 -100/'18 -(1), ගරු දයාසිරි ජයසේකර මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රශ්නය කවුරුන් හෝ අසනවාද?

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු දයාසිරි ජයසේකර මන්ත්‍රීතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති, ආර්ථික කටයුතු, නැවත පදිංචි කිරීම් හා පුනරුත්ථාපන, උතුරු පළාත් සංවර්ධන සහ යෞවන කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා සතියක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 4 -371/'18 -(1), ගරු වේලු කුමාර් මහතා.

ගරු ඉෂාක් රහුමාන් මහතා
(மாண்புமிகு இஷாக் ரஹுமான்)
(The Hon. Ishak Rahuman)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු වේලු කුමාර් මන්ත්‍රීතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය ව්‍යවසාය, කන්ද උඩරට උරුමය සහ මහනුවර සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා මාස තුනක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 6 - 504/'19 -(1), ගරු ජයන්ත සමරවීර මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රශ්නය කවුරුන් හෝ අසනවාද?

ගරු එස්.එම්. මරික්කාර් මහතා
(மாண்புமிகு எஸ்.எம். மரிக்கார்)
(The Hon. S.M. Marikkar)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි,-

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු මරික්කාර් මන්ත්‍රීතුමනි, මෙය ඔබතුමා ඇසූ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි.

ගරු එස්.එම්. මරික්කාර් මහතා
(மாண்புமிகு எஸ்.எம். மரிக்கார்)
(The Hon. S.M. Marikkar)

නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. මට ප්‍රශ්නයක් අහන්න තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට තිබෙන අයිතියක් තමයි ප්‍රශ්න අහන එක. පිළිතුරු දෙන්න මාස තුනක් කල් ගත්තාම, ළඟදී ජනාධිපතිවරණයක් එනවා. එතකොට ඒ ප්‍රශ්නයට මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් උත්තරයක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 6 -504/'19- (1), ගරු ජයන්ත සමරවීර මහතා.

ගරු ආර්.එම්. පද්ම උදයශාන්ත ගුණසේකර මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். எம். பத்ம உதயசாந்த குணசேகர)
(The Hon. R.M. Padma Udhayashantha Gunasekera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජයන්ත සමරවීර මන්ත්‍රීතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නිවාස, ඉදිකිරීම් සහ සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දීම සඳහා සති දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

මල්ලවපිටිය, ලංවිම පරිශ්‍රයේ ස්ථාපිත විදුලි උත්පාදන යන්ත්‍ර: පාරිසරික ගැටලු
மல்லவபிட்டிய இலங்கை மின்சார சபை அலுவலக வளாக மின்பிறப்பாக்கி: சுற்றாடல் பிரச்சினை
GENERATORS INSTALLED AT CEB PREMISES IN MALLAWAPITIYA: ENVIRONMENTAL ISSUES

577/'19

7. ගරු එස්.එම්. මරික්කාර් මහතා (ගරු තුෂාර ඉඳුනිල් අමරසේන මහතා වෙනුවට)
(மாண்புமிகு எஸ்.எம். மரிக்கார் - மாண்புமிகு துஷார இந்துனில் அமரசேன சார்பாக)
(The Hon. S.M. Marikkar on behalf of the Hon.Thushara Indunil Amarasena)

විදුලිබල, බලශක්ති සහ ව්‍යාපාර සංවර්ධන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) (i) කුරුණෑගල, මල්ලවපිටිය ලංකා විදුලිබල මණ්ඩල කාර්යාල පරිශ්‍රයේ දැවැන්ත විදුලි උත්පාදන යන්ත්‍ර සමූහයක් ස්ථාපිත කර තිබෙන බවත්;

(ii) මෙම යන්ත්‍ර ක්‍රියාත්මක වීමේදී පිටවන අධික ශබ්දය හේතුවෙන් අවට ජනතාව දැඩි පීඩාවකට ලක්ව සිටින බවත්;

එතුමා දන්නේද?

[ගරු එස්.එම්. මරික්කාර් මහතා]

(ආ) (i) මෙම යන්ත්‍ර සවිකිරීම සඳහා පාරිසරික ඇගැයීම් වාර්තාවක් ලබාගෙන තිබේද;

(ii) එසේ නම්, පාරිසරික ඇගැයීම සිදු කළ ආයතනය කවරේද;

(iii) මෙම ගැටලුව විසඳීම සඳහා අමාත්‍යාංශය ගනු ලබන පියවර කවරේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

மின்வலு, எரிசக்தி மற்றும் தொழில்துறை அபிவிருத்தி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) குருநாகல், மல்லவபிட்டிய இலங்கை மின்சார சபை அலுவலக வளாகத்தில் பாரிய மின்பிறப்பாக்கி இயந்திரத் தொகுதியொன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது என்பதையும்;

(ii) இந்த இயந்திரங்கள் இயங்கும்போது எழும் அதிக ஒலி காரணமாக சுற்றுப்புறத்திலுள்ள மக்கள் கடும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளனர் என் பதையும்;

அவர் அறிவாரா?

(ஆ) (i) இந்த இயந்திரங்களை பொருத்துவதற்கு சுற்றாடல் மதிப்பீட்டு அறிக்கை பெறப் பட்டுள்ளதா என்பதையும்;

(ii) ஆமெனின், சுற்றாடல் மதிப்பீட்டை மேற் கொண்ட நிறுவனம் யாது என்பதையும்;

(iii) இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க அமைச்சு எடுக்கும் நடவடிக்கை யாது என்பதையும்;

அவர் இச்சபையில் அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Power, Energy and Business Development:

(a) Is he aware that-

(i) a number of huge electric generators have been installed in the premises of the office of the Ceylon Electricity Board in Mallawapitiya, Kurunegala; and

(ii) the people in the vicinity have been highly inconvenienced by the loud noise emanating from these machines when they are functioning?

(b) Will he inform this House-

(i) whether an Environmental Impact Assessment report has been obtained to install these machines;

(ii) if so, the institution which carried out the aforesaid environmental assessment; and

(iii) the steps to be taken by the Ministry to solve this problem?

(c) If not, why?

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු කථානායකතුමනි, විදුලිබල, බලශක්ති සහ ව්‍යාපාර සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර **සභාගත*** කරනවා.

**** සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:***
** சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :*
** Answer tabled:*

(අ) (i) 2017 පෙබරවාරි මස සිට 2017 අගෝස්තු මස දක්වා කාලය සඳහා වූ අතිරේක විදුලිය මිලදී ගැනීමේ ගිවිසුම යටතේ කුරුණෑගල මල්ලවපිටිය ප්‍රදේශයේ ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලයට අයත් ඉඩමක සවිකර තිබූ මෙම විදුලි උත්පාදන යන්ත්‍ර එම භූමියෙන් ඉවත් කර ඇත.

(ii) මෙම යන්ත්‍ර ක්‍රියාත්මක වීමේදී නිකුත් වන ශබ්දය හේතුවෙන් අවට ජනතාව පීඩාවට පත්ව ඇති බව වාර්තා වී තිබිණ.

(ආ) (i) නැත.

(ii) අදාළ නොවේ.

(iii) මාස 06ක් සඳහා වූ ගිවිසුම් කාලය අවසන් වීමෙන් අනතුරුව මෙම විදුලි ජනක යන්ත්‍ර ක්‍රියාත්මක කිරීම නවතා ඇත. මෙම පාරිසරික කරුණු මත ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලය විසින් පසුව එළඹෙන ලද විදුලි මිලදී ගැනීමේ ගිවිසුම් සඳහා මෙම භූමිය තෝරාගෙන නොමැත.

(ඇ) අදාළ නොවේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 8 -610/'18- (1), ගරු ආනන්ද අලුත්ගමගේ මහතා.

ගරු ආර්.එම්. පද්ම උදයශාන්ත ගුණසේකර මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். எம். பத்ம உதயசாந்த குணசேகர)
(The Hon. R.M. Padma Udhayashantha Gunasekera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු ආනන්ද අලුත්ගමගේ මන්ත්‍රීතුමා වෙනුවෙන් මම එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති, ආර්ථික කටයුතු, නැවත පදිංචි කිරීම් හා පුනරුත්ථාපන, උතුරු පළාත් සංවර්ධන සහ යෞවන කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දීම සඳහා සතියක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

නාවලපිටිය නගර සංවර්ධන වැඩසටහන: ක්‍රියාත්මක නොවීම
நாவலப்பிட்டி நகர அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டம்: அமுல்படுத்தப்படாமை
NAWALAPITIYA CITY DEVELOPMENT PROGRAMME: NON-IMPLEMENTATION

621/'18

9. ගරු ආර්.එම්. පද්ම උදයශාන්ත ගුණසේකර මහතා (ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා වෙනුවට)
(மாண்புமிகு ஆர். எம். பத்ம உதயசாந்த குணசேகர - மாண்புமிகு மஹிந்தானந்த அலுத்கமகே சார்பாக)
(The Hon. R.M. Padma Udhayashantha Gunasekera on behalf of the Hon. Mahindananda Aluthgamage)

මහානගර හා බස්නාහිර සංවර්ධන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) (i) නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් රුපියල් කෝටි 250ක් වැය කරමින් නාවලපිටිය නගර සංවර්ධන වැඩසටහන් සිදු කළ බවත්;

(ii) එම වැඩසටහන යටතේ නාවලපිටිය නගරය තුළ විවිධ ස්ථානවල තිබූ ව්‍යාපාර ගැසට් කර ස්ථානගත කළ බවත්;

(iii) නගරයේ විවිධ ස්ථානවල තිබූ එළවලු වෙළෙඳසැල් පොදු වෙළෙඳපොළ වෙත ස්ථානගත කළ බවත්;

(iv) නගර සභාව විසින් ගැසට් කර අනුමත කර තිබියදී, වත්මන් පාලනය විසින් ව්‍යාපාරිකයන්ගෙන් අල්ලස් ලබාගෙන නගරයේ සෑම ස්ථානයකම එළවලු සහ පලතුරු විකිණීමට අවසර ලබා දී ඇති බවත්;

එතුමා දන්නේද?

(ආ) නීති විරෝධී ලෙස කරගෙන යනු ලබන මෙම කටයුත්ත නැවැත්වීමට පියවර ගන්නේද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

மாநகரங்கள் மற்றும் மேற்கு அபிவிருத்தி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) நகர அபிவிருத்தி அதிகாரசபையானது 250 கோடி ரூபாவினை செலவு செய்து நாவலப்பிட்டி நகர அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டமொன்றினை நடைமுறைப்படுத்தியதென்பதையும்;

(ii) அந்த வேலைத்திட்டத்தின் கீழ் நாவலப்பிட்டிய நகருக்குள் பல்வேறு இடங்களில் இயங்கிவந்த வர்த்தக நிலையங்களை வர்த்தமானியில் பிரசுரித்து அமைவிடம் குறிப்பிடப்பட்ட தென்பதையும்;

(iii) நகரின் பல்வேறு இடங்களில் காணப்பட்ட மரக்கறி வர்த்தக நிலையங்களின் அமைவிடம் பொதுச் சந்தைக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட தென்பதையும்;

(iv) நகர சபையினால் வர்த்தமானியில் அறிவிக்கப் பட்டு அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் தற்போதைய ஆட்சியாளர்களினால் வர்த்தகர் களிடமிருந்து இலஞ்சம் பெறப்பட்டு நகரின் அனைத்து இடங்களிலும் மரக்கறி மற்றும் பழ விற்பனைக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ள தென்பதையும்;

அவர் அறிவாரா?

(ஆ) சட்டவிரோதமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற இந்த நடவடிக்கையை நிறுத்துவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா என்பதை அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Megapolis and Western Development:

(a) Is he aware that-

(i) the Urban Development Authority carried out the Nawalapitiya City Development Programme at a cost of Rs. 2,500 million;

(ii) the businesses that were run at various places in that city were gazetted and located under that programme;

(iii) the vegetable shops that were run at various places in the city were located in the public market; and

(iv) despite that, the Urban Council has gazetted and approved the locations for shops, the present rule has accepted bribes from businessmen and has granted permission to sell vegetables and fruits in every place of the city?

(b) Will he inform this House whether action will be taken to stop this illegal activity?

(c) If not, why?

ගරු පාඨලී චම්පික රණවක මහතා (මහානගර හා බස්නාහිර සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு பாட்டளி சம்பிக ரணவக்க - மாநகர மற்றும் மேல் மாகாண அபிவிருத்தி அமைச்சர்)
(The Hon. Patali Champika Ranawaka - Minister of Megapolis and Western Development)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර **සභාගත*** කරනවා.

** සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:*
** சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :*
** Answer tabled:*

(අ) (i) පිළි නොගනී.

නාවලපිටිය නගර සංවර්ධනය සඳහා නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් රුපියල් කෝටි 250ක් වැය කර නැත. කෙසේ වුවද, නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් සකස් කරන ලද දළ නගර සංවර්ධන සැලැස්මට අනුව පහත සඳහන් ව්‍යාපෘති 2008 වසර වන විට හඳුනා ගන්නා ලදී.

01. නව වෙළෙඳ සංකීර්ණය ඉදිකිරීම.
02. දුම්රිය සමාජ ශාලා ගොනැඟිල්ල පුනස්ථාපනය කිරීම.
03. පවත්නා බස් නැවතුම්පළ පුළුල් කිරීම හා එහි ගුවන් පාලම් ඉදිකිරීම.
04. නව අධිකරණ සංකීර්ණය ඉදිකිරීම.
05. මහේස්ත්‍රාත් නිල නිවස ඉදිකිරීම.
06. ජයතිලක ක්‍රීඩාංගණයේ ක්‍රීඩා සංකීර්ණය ඉදිකිරීම.
07. නගර සභා පුස්තකාලය හා ගොනැඟිල්ල ඉදිකිරීම.
08. මාර්ග සංවර්ධනය කිරීම.
09. නව පොලිස් ස්ථානය ඉදිකිරීම.

ඉහත ව්‍යාපෘති අතුරින් පොදු වෙළෙඳ පොළ සංවර්ධනය කිරීම හා දුම්රිය සමාජ ශාලා ගොඩනැඟිල්ල පුනස්ථාපනය කිරීම යන ව්‍යාපෘතීන්හි උපදේශන කටයුතු (ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පී) පමණක් නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් සිදු කරන ලදී. දුම්රිය සමාජ ශාලාව පිහිටි භූමිය නව වෙළෙඳ සංකීර්ණය ඉදි කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වූ බැවින්, සමාජ ශාලා ගොඩනැඟිල්ල වෙනත් ස්ථානයක ඉදි කරන ලදී. ඒ සඳහා නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් රුපියල් මිලියන 5ක මුදලක් වැය කරන ලදී. අනෙකුත් ව්‍යාපෘති සියල්ලම අදාළ ඒ ඒ අමාත්‍යාංශ විසින් සිදු කරන ලදී.

(ii) නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් එවැනි ව්‍යාපාර ගැසට් කිරීමක් සිදු නොකරයි.

(iii) නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් එවැනි දෙයක් සිදු කර නොමැත.

පොදු වෙළෙඳ සංකීර්ණ ගොඩනැඟිල්ලේ ඉදි කිරීම්වලට අදාළ ගොඩනැඟිලි සැලසුම් සකස් කිරීම, ටෙන්ඩර් පත්‍රිකා සකස් කිරීම, ගිවිසුම් පත්‍රිකා සකස් කිරීම පමණක් නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් සිදු කරන ලදී. වෙළෙඳ සංකීර්ණ

[ගරු පාඨලී චම්පික රණවක මහතා]

ගොඩනැඟිල්ලේ ඉදි කිරීම් පෙර විකුණුම් පදනම මත ලබාගත් මුදල් මඟින් නාවලපිටිය නගර සභාව විසින් සිදු කරන ලද අතර, වෙළෙඳ සැල් ලබා දීමටද නගර සභාව විසින් සිදු කරන ලදී.

(iv) නොදනී.

(ආ) නීති විරෝධීව සිදු කෙරෙන එවැනි කටයුතු පිළිබඳව ක්‍රියා කිරීම පොදු වෙළෙඳ සංකීර්ණයේ පාලනය භාරව කටයුතු කරන නාවලපිටිය නගර සභාවේ වගකීමකි. නීති විරෝධීව එවැනි කාර්යයන් සිදු කෙරේ නම්, එවැනි කටයුතු නැවැත්වීම සඳහා අදාළ තොරතුරු සමඟ නීතිය ක්‍රියාත්මක කෙරෙන ආයතන වෙත එනම්, ශ්‍රී ලංකා පොලීසිය, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාව වෙත පැමිණිලි කිරීම අදාළ තොරතුරු සතු පුද්ගලයන් හා ආයතනවල වගකීම වේ.

(ඇ) අදාළ නොවේ.

ඉන්ධන මිල වෙනස් වීම : විස්තර
எரிபொருள் விலை மாற்றம்: விபரம்
CHANGE IN PRICE OF FUEL: DETAILS

814/'19

11. ගරු ආර්.එම්. පද්ම උදයශාන්ත ගුණසේකර මහතා (ගරු ටී. රංජිත් ද සොයිසා මහතා වෙනුවට)
(மாண்புமிகு ஆர். எம். பத்ம உதயசாந்த குணசேகர - மாண்புமிகு ரீ. ரஞ்ஜித் த சொய்சா சார்பாக)
(The Hon. R.M. Padma Udhayashantha Gunasekera on behalf of the Hon. T. Ranjith De Zoysa)
මුදල් අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) වර්ෂ 2016 සිට 2019 වර්ෂයේ මේ දක්වා,

(i) පෙට්‍රල්, ඩීසල්, භූමිතෙල් සහ ගුවන්යානා ඉන්ධන ලීටරයක විකුණුම් මිලෙහි වෙනස් වීම කවරේද;

(ii) ඉහත සඳහන් එක් එක් වර්ගයේ ඉන්ධන ලීටරයක් මත පනවන ලද සියලු බදු වර්ග කවරේද;

(iii) මෙම ඉන්ධන වර්ගවල එක් ලීටරයක් සඳහා වැය වූ වියදම කවරේද;

(iv) ලෝක වෙළෙඳ පොළේ මිල ගණන් සමඟ සැසඳීමේදී, එක් ලීටරයක් සඳහා ලැබූ ලාභය/පාඩුව වෙන් වෙන් වශයෙන් කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

(ආ) (i) ශ්‍රී ලංකාව තුළ සෑම මසකම ඩීසල් සහ පෙට්‍රල් විකුණුම් මිල වෙනස් වීමේ පටිපාටිය කවරේද;

(ii) එමඟින් රජය ලබන ලාභය හා පාරිභෝගිකයන්ට ලැබෙන වාසි අවාසි කවරේද;

යන්නත් එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) 2016 ஆம் ஆண்டு முதல் 2019 ஆண்டில் இது வரை,

(i) பெற்றோல், டீசல் மற்றும் விமான எரிபொருள் ஒரு லீட்டரின் விற்பனை விலையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் யாதென்பதையும்;

(ii) மேற்குறிப்பிட்டுள்ள ஒவ்வொரு எரிபொருள் லீட்டர் மீதும் விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி வகைகள் யாவையென்பதையும்;

(iii) மேற்படி எரிபொருள்களின் ஒரு லீட்டருக்கான செலவினம் யாதென்பதையும்;

(iv) உலக சந்தையின் விலையுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒரு லீட்டருக்கான இலாபம்/ நட்டம் தனித் தனியாக எவ்வளவென்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) (i) இலங்கையில் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் டீசல் மற்றும் பெற்றோல் விற்பனை விலை மாற்ற மடையும் விதிமுறை யாதென்பதையும்;

(ii) அதன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கின்ற இலாபம் மற்றும் நுகர்வோருக்குக் கிடைக்கின்ற அனுகூலங்களும் பிரதிகூலங்களும் யாவையென் பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Finance:

(a) Will he inform this House, in respect of the years 2016 to 2019-

(i) the change in the selling prices of a litre of petrol, diesel, kerosene and aviation fuel;

(ii) the types of taxes imposed on a litre of each type of the aforementioned fuels;

(iii) the expenditure incurred on each litre of the said types of fuels; and

(iv) separately, the profit/loss made from a litre compared with the prices of the world market?

(b) Will he also inform this House-

(i) the procedure for revising the selling price of diesel and petrol every month in Sri Lanka; and

(ii) the profit made by the Government and the advantages and disadvantages for consumers?

(c) If not, why?

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා (මුදල් රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன-நிதி இராஜாங்க அமைச்சர்)
The Hon. Eran Wickramaratne - State Minister of Finance)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මුදල් අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර **සභාගත*** කරනවා.

** සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:*
** சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :*
** Answer tabled:*

(අ) (i)

Date of Effective	Petrol 92 (Rs.)	Petrol 95 (Rs.)	Auto Diesel (Rs.)	Super Diesel (Rs.)	Kerosene (Rs.)
28.11.2015	128.00	117.00	95.00	110.00	49.00
11.05.2018	148.00	137.00	109.00	119.00	101.00
13.06.2018	148.00	137.00	109.00	119.00	70.00
11.07.2018	155.00	145.00	118.00	129.00	70.00
11.08.2018	157.00	145.00	118.00	130.00	70.00
11.09.2018	161.00	149.00	123.00	133.00	70.00
11.10.2018	169.00	155.00	123.00	141.00	70.00

Date of Effective	Petrol 92 (Rs.)	Petrol 95 (Rs.)	Auto Diesel (Rs.)	Super Diesel (Rs.)	Kerosene (Rs.)
02.11.2018	169.00	145.00	116.00	141.00	70.00
16.11.2018	164.00	140.00	111.00	136.00	70.00
01.12.2018	159.00	135.00	106.00	131.00	70.00
22.12.2018	149.00	125.00	101.00	121.00	70.00
11.01.2019	147.00	123.00	99.00	118.00	70.00
12.02.2019	152.00	129.00	103.00	126.00	70.00
13.03.2019	159.00	132.00	104.00	134.00	70.00
11.05.2019	164.00	135.00	104.00	136.00	70.00
11.06.2019	164.00	138.00	104.00	136.00	70.00

(ii) ඇමුණුම (i) හි දක්වා ඇත.*

(iii)

Date of Effective	Petrol 92 (Rs.)	Petrol 95 (Rs.)	Auto Diesel (Rs.)	Super Diesel (Rs.)
11.05.2018	84.96	88.22	84.94	88.31
13.06.2018	84.96	88.22	84.94	88.31
11.07.2018	91.20	93.75	95.70	96.94
11.08.2018	92.20	93.75	95.70	97.94
11.09.2018	96.05	100.20	99.76	101.19
11.10.2018	103.54	108.10	108.58	108.27
22.12.2018	79.52	82.77	92.01	93.61
11.01.2019	74.54	78.16	83.69	86.60
12.02.2019	79.65	82.97	92.39	95.29
13.03.2019	86.82	89.91	100.08	101.85
11.05.2019	99.15	102.95	102.27	103.85
11.06.2019	90.91	94.52	98.84	100.47

(iv)

	Type	2016	2017	2018
World Price (Rs. Per Litre)	Crude Oil	39.31	51.97	70.81
	Gasoline (World Average) (Equal to Petrol Octane 95)	113.57	128.39	147.91
	Diesel (World Average) (Equal to Auto Diesel)	123.76	140.62	165.22

Source: International Energy Agency

ලෝක වෙළෙඳ පොළ බොරතෙල් මිල මත පදනම්ව ඉන්ධන මිල තීරණය කිරීමේ ක්‍රමවේදය අනුව මෙරට ඉන්ධන මිල තීරණය කිරීමේදී රජය විසින් ප්‍රධාන ලෙසම ලාභ ඉපැයීමට අපේක්ෂා නොකරන අතර, ඒ වෙනුවට සියලු සමාජ, ආර්ථික සාධක පිළිබඳව සලකා බලා ජීවන වියදම හා රාජ්‍ය ආදායම සැලකිල්ලට ගනිමින් ඉන්ධන මිල තීරණය කිරීමක් සිදු කරයි.

(ආ) (i) 1. අංක 18/1511/809/001-III හා 2018.07.10 දිනැති අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණය අනුව ඉන්ධන මිල සංශෝධනය කිරීමේ කමිටුව පිහිටුවීම.

2. මාසිකව එම කමිටු රැස්වීම පැවැත්වීම.

3. මිල සංශෝධනය කිරීමේ කමිටුව මඟින් ඉන්ධන මිල ක්‍රමවේදය අනුව සංශෝධිත ඉන්ධන මිල ගරු මුදල් අමාත්‍යතුමා වෙත නිර්දේශ කිරීම.

4. 1961 අංක 28 දරන ලංකා ඛනිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථා පනතේ 66 වගන්තිය අනුව ගරු ඛනිජ තෙල් සම්පත් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා විසින් ගරු මුදල් අමාත්‍යතුමාගේ නිර්දේශද සහිත සංශෝධිත ඉන්ධන මිල ගණන් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම.

(ii) 1. පිරිවැය පාදක කරගත් මිල යන්ත්‍රණයක් ක්‍රියාත්මක නොකිරීම හේතුවෙන් ඛනිජ තෙල් සංස්ථාවට සිදු වන සෘජු බලපෑම වනුයේ, එය දරනු ලබන අලාභය වන අතර, අවසානයේ එය බැංකු අංශයට විතැන් වනුයේ බදු ආදායමෙන් ලබන පාඩුව මහා භාණ්ඩාගාරයට වැය බරක් කරමිනි. අනතුරුව සියලුම පුරවැසියන්ට ඛනිජ තෙල් සංස්ථාවට සිදු වන අලාභය ගෙවීමට සිදු වන අතර, ඉන් පසුව එය බදු හා පොලිය මඟින් විතැන් කරනු ලබයි.

2. ඉන්ධනවලට අදාළ උපරිම සිල්ලර මිල / සහනාධාර මිල අනාගත පරම්පරාවේ පිරිවැයක් වන අතර, එය සමාජයේ පහළ සිට ඉහළ ස්ථරයන් දක්වා චක්‍රාකාරව අය කරගනු ලබන්නකි. යාබද රටවල්වල ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන පිළිගත් ක්‍රමවේදයන් තුළින් අනාවරණය වනුයේ ඉන්ධන සඳහා වන සහනාධාර ලබා දීම, සමාජයේ පහළ ස්ථරවල සිටින ජනතාවගේ බලශක්ති අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා වන සාර්ථකම උපාංගයක් නොවන අතර, ඉලක්කගත හඳුනා ගැනීම තුළින් එය යොමුගත කළ යුතු බවයි.

(ඇ) පැන නොනඟී.

දෝතලු ඇල්ල කුට්ටිගල් ව්‍යාපාරය: යළි ආරම්භ කිරීම
தோதலு எல்ல கருங்கல் உடைத்தல் தொழில்: மீண்டும் ஆரம்பித்தல்
DOTHALU ELLA QUARRY: RECOMMENCEMENT

865/’19

12. ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා (ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன - மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார சார்பாக)

(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane on behalf of the Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ඉඩම් සහ පාර්ලිමේන්තු ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) (i) අලුත්ගම, කලුවාමෝදර, ගම්මැද්ද පාර, අංක 205හි පදිංචි ටී.බී. දිසානායක මහතා, වලල්ලාවිට ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ, තුන්දොල ග්‍රාම නිලධාරි වසමේ, දෝතලු ඇල්ල, මූකලානයේ පිහිටා ඇති ගල වසර ගණනාවක සිට කුට්ටිගල් ව්‍යාපාරයක් වශයෙන් පවත්වාගෙන ගිය බවත්;

(ii) මෙසේ වසර ගණනාවක් කුට්ටිගල් ව්‍යාපාරයක් පවත්වාගෙන ගියද, එය අමාත්‍යවරයෙකුගේ අවශ්‍යතාවකට අනුව හෝ ජනාධිපතිවරයාගේ සටහනකින් හෝ මෙකී කර්මාන්තය අත් හිටුවා ඇති බවත්;

(iii) ජනාධිපතිවරයා වෙත කරන ලද ඉල්ලීමකට අනුව, නැවත එම කුට්ටිගල් ව්‍යාපාරය ආරම්භ කිරීමට අනුමැතිය ලබා දෙන ලෙස හිටපු ඉඩම් කොමසාරිස් ජනරාල් වෙත ජනාධිපතිවරයා විසින් දන්වා යවා ඇති බවත්;

එතුමා දන්නේද?

**** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.***

** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*

* *Placed in the Library.*

[ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

(ආ) එම කුට්ටිගල් ව්‍යාපාරය නැවත ආරම්භ කිරීමට අවසර ලබා දෙන්නේද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

காணி மற்றும் பாராளுமன்ற மறுசீரமைப்பு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) அளுத்கம, கழுவாமோதர, கம்மெத்த வீதி, இலக்கம் 205 இல் வதியும் திரு.ரீ.பீ.திசாநாயக்க அவர்கள் வலல்லாவிட்ட பிரதேச செயலகப் பிரிவில், துன்தொல கிராம சேவகர் பிரிவில், தோதலு எல்ல, முகலானவில் அமைந்துள்ள மலைப்பாறையினை பல வருடங்களாக கருங்கல் உடைத்தல் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டு வந்தார் என்பதையும்;

(ii) இவ்வாறு பலவருடங்களாக கருங்கல் உடைத்தல் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டு வந்த போதிலும் அது ஒரு அமைச்சரின் தேவைக்கு ஏற்ப அல்லது சனாதிபதியின் குறிப்பொன்றி னால் இக்கைத்தொழில் துறை இடைநிறுத்தப் பட்டதென்பதையும்;

(iii) சனாதிபதிக்கு விடுக்கப்பட்ட கோரிக்கைக்கு அமைவாக மீண்டும் கருங்கல் உடைத்தல் தொழில் துறையை ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதி யளிக்குமாறு முன்னாள் காணி ஆணையாளர் நாயகத்திற்கு சனாதிபதியினால் அறிவிக்கப்பட்ட தென்பதையும்;

அவர் அறிவாரா?

(ஆ) மேற்படி கருங்கல் உடைத்தல் தொழில் துறையை ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதியளிக்கப்படுமா என்பதை அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Land and Parliamentary Reforms:

(a) Is he aware that-

(i) Mr. T.B Dissanayake of No. 205, Gammadda Road, Kaluwamodara, Aluthgama has been running a quarry business using the stone situated at Mukalana, Dothalu Ella, in Thundola Grama Nildhari Division in Wallalawita Divisional Secretary's Division for a number of years;

(ii) though a quarry business has been run for a number of years in this manner, this industry has been discontinued for a requirement of a Minister or upon an endorsement of the President; and

(iii) the President has informed the former Land Commissioner General to grant approval to commence the business again upon a request made to him?

(b) Will he inform this House whether permission will be granted to commence the quarry business again?

(c) If not, why?

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර **සභාගත*** කරනවා.

** සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:*
** சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :*
** Answer tabled:*

(අ) (i) මෙම ගල සහිත ඉඩම ටී.බී. දිසානායක නමින් බැහැර කිරීමක් සිදු කර නොමැත.

(ii) 2015 වර්ෂයේදී අමාත්‍යවරයෙකු විසින් අතිගරු ජනාධිපතිතුමා වෙත කරන ලද ඉල්ලීමකට අනුව තාවකාලිකව අත් හිටුවන මෙන් එවකට සිටි ගරු ඉඩම් අමාත්‍යතුමා වෙත දැනුම් දී ඇත.

(iii) එවකට සිටි ගරු ඉඩම් අමාත්‍යතුමා වෙත දන්වා නැත.

(ආ) අදාළ ඉඩම් කොටසේ සිදු කරනු ලබන ක්ෂේත්‍ර පරීක්ෂණයකින් හා අනෙකුත් ආයතනවල නිර්දේශ ලබා ගැනීමෙන් රජය ඉඩම් ආඥා පනතේ ප්‍රතිපාදන අනුව මෙම ඉඩම බැහැර කිරීමට කටයුතු කළ හැකිය.

(ඇ) අදාළ නොවේ.

ඒ.සී.එම්. හසන් මහතාගෙන් රජයට පවරාගත් ඉඩම: වන්දි
அரசினால் சுவீகரிக்கப்பட்ட திரு ஏ.சீ.எம் ஹசனது காணி: இழப்பீடு
LAND OF MR. A. C. M. HASSAN ACQUIRED BY STATE : COMPENSATION

963/'19

13. ගරු ඉෂාක් රහුමාන් මහතා (ගරු ඒ.එල්.එම්. නසීර් මහතා වෙනුවට)
(மாண்புமிகு இஷாக் ரஹுமான்- மாண்புமிகு ஏ.எல்.எம். நசீர் சார்பாக)
(The Hon. Ishak Rahuman on behalf of the Hon. A.L.M. Nazeer)

මහානගර හා බස්නාහිර සංවර්ධන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) (i) කරාපිටිය නගර සංවර්ධන වැඩසටහන් යටතේ පසු ගිය දා රජයට අත්කර ගන්නා ලද ආරච්චිකුඹුර නමැති ඉඩමේ ප්‍රධාන කොටස්කරුවෙකු ලෙස සලකන ගාල්ල, කරාපිටිය, අනගාරික ධර්මපාල මාවතේ, අංක 87ඒ දරන ස්ථානයේ පදිංචි ඒ.සී.එම්. හසන් මහතාට එම ඉඩමේ වටිනාකම අනුව වන්දි ප්‍රදානය කිරීම මෙතෙක් සිදුවී නොමැති බව දන්නේද;

(ii) සිය ජීවනෝපාය මාර්ගය හා සම්බන්ධිත එම වාණිජ ඉඩම් කොටසට ප්‍රමාණවත් වන්දියක් ඒ මහතාට ලබා දීමට අපොහොසත් වන තත්ත්වයක් තුළ නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය සතු ඉඩම් කොටසක් ඒ වෙනුවෙන් ඉල්ලා සිටියද මෙතෙක් ඒ සඳහා ප්‍රතිචාරයක් නොදක්වන්නේ මන්ද;

(iii) මේ සම්බන්ධයෙන් සලකා බලා හසන් මහතාට සාධාරණයක් ඉෂ්ට කිරීමට පියවර ගන්නේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

(ආ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

மாநகர மற்றும் மேல் மாகாண அபிவிருத்தி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) கராப்பிட்டிய நகர அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் சமீபத்தில் அரசாங்கத்திற்கு சுவீகரிக்கப்பட்ட ஆரச்சிகும்புர எனப்படும் காணியின் பிரதான பங்குதாரராகக் கருதப்படும் காலி, கராப்பிட்டிய, அனகாரிக தர்மபால மாவத்தை, இலக்கம் 87ஏ என்ற முகவரியில் வசிக்கும் திரு ஏ.சீ.எம் ஹசன் என்பவருக்கு குறித்த காணியின் பெறுமதியின்படி இதுவரை இழப்பீடு வழங்கப்படவில்லை என்பதை அறிவாரா;

(ii) இவருக்கு தனது வாழ்வாதாரத்துடன் தொடர்புடைய மேற்படி வியாபாரக் காணித் துண்டுக்கு போதிய இழப்பீடு வழங்கத் தவறியுள்ள நிலையில், நகர அபிவிருத்தி அதிகாரசபைக்குச் சொந்தமான காணித் துண்டொன்றை அதற்குப் பதிலாக கோரியுள்ளபோதும் இதுவரை அதற்கு பதிலளிக்கப்படாதது ஏன்;

(iii) இவ்விடயம் தொடர்பாக ஆராய்ந்து திரு ஹசனுக்கு நீதியை நிலைநாட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா;

என்பதை அவர் இச்சபையில் அறிவிப்பாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Megapolis and Western Development:

(a) Will he inform this House -

(i) whether he is aware that Mr. A. C. M. Hassan residing at No. 87A, Anagarika Dharmapala Mawatha, Karapitiya, Galle who is considered as one the key shareholders of the land titled Arachchikumbura, which was acquired recently by the Government under the Karapitiya Town Development Programme has not been paid compensation to date as per the value of that land;

(ii) as to why no response has hitherto been made to a request made by him for a plot of land belonging to the Urban Development Authority in the backdrop of the failure to grant him a sufficient compensation to the said commercial plot of land linked to his livelihood; and

(iii) having considered this matter, whether action will be taken to ensure justice to Mr. Hassan?

(c) If not, why?

ගරු පාඨලී චම්පික රණවක මහතා
(மாண்புமிகு பாட்டளி சம்பிக ரணவக்க)
(The Hon. Patali Champika Ranawaka)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සභාගත* කරනවා.

සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:
** சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :*
** Answer tabled:*

(අ) (i) කරාපිටිය නගර සංවර්ධන කටයුතු යටතේ රජයට අත්කර ගනු ලැබූ අදාළ ඉඩමේ ඉඩම් අයිතිකරුවෙකු ලෙස අංක 87A, අනගාරික ධර්මපාල මාවතේ පදිංචි ඒ.සී.එම්. හසන් නමැති අය ඉඩම් අත්කර ගන්නා අවස්ථාවේදී හෝ ඉන් පසුව අයිතිකරුවෙකු ලෙස ලිපි ගොනුවල සඳහන්ව නොමැත.

තවද, දැනට අදාළ ඉඩමෙන් නිරවුල් අයිතිය තීරණය කිරීමේ අපහසුතාව මත ඉඩමේ තක්සේරු මුදල (රුපියල් මිලියන 8) අධිකරණයේ තැන්පත් කිරීමට ප්‍රාදේශීය ලේකම් විසින් කටයුතු කර ඇත.

ඉඩමේ නිරවුල් අයිතිය මෙතෙක් තහවුරු වී නොමැති තත්ත්වයකදී, වන්දි මුදල් ගෙවීමට ප්‍රාදේශීය ලේකම්ට හැකියාවක් නොමැත. අත්කර ගනු ලැබී ඉඩම් සඳහා වන්දි මුදල් තක්සේරු කරනුයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම්ගේ ඉල්ලීම මත රජයේ තක්සේරු දෙපාර්තමේන්තුව විසින් වන අතර, ඉඩම්වල හිමිකම් අධිකරණය මඟින් නිරවුල් කර ගැනීමෙන් අනතුරුව, අදාළ හිමිකරුවන් වෙත වන්දි මුදල් ගෙවීමේ කටයුතු කරනු ලැබේ.

(ii) රජයට අත්කර ගනු ලැබූ ඉඩමේ අනවසරයෙන් පදිංචිව සිටි පුද්ගලයෙකු වෙත විකල්ප පහසුකම් ලබා දීම සඳහා නීතිමය බැඳීමක් නොමැත. තවද, තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ප්‍රාදේශීය ලේකම් වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද 2017.09.25 හා 2018.08.28 යන දිනැති ලිපි මඟින් ඒ.සී.එම්. හසන් මහතා වෙත නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය දන්වා ඇත.

(iii) ප්‍රාදේශීය ලේකම් විසින් ඒ.සී.එම්. හසන් මහතාගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කර ගතහොත් වන්දි මුදල් හෝ විකල්ප පහසුකම් ලබා දීමට හැකියාව ඇත.

(ආ) අදාළ නොවේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

පාර්ලිමේන්තු ස්ථාවර නියෝග 27(2) යටතේ අසනු ලබන ප්‍රශ්නය, ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා.

පෞද්ගලිකව දැනුම් දීමෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය
தனி அறிவித்தல் மூல வினா
QUESTION BY PRIVATE NOTICE

උතුරු පළාතේ දුම්රිය හරස් මාර්ගවල ගේට්ටු මුරකරුවන්ගේ රාජකාරි ගැටලු
வடக்கு மாகாண ரயில் கடவைக் காப்பாளர்களது தொழில்சார் பிரச்சினைகள்
DUTY-RELATED ISSUES OF GATEKEEPERS MANNING RAILWAY CROSSINGS IN NORTHERN PROVINCE

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, போக்குவரத்து மற்றும் சிவில் விமானச் சேவைகள் அமைச்சர் கௌரவ அர்ஜுன ரணதுங்க அவர்களிடம் கேள்வி கேட்பதற்கு அனுமதித்ததற்கு நன்றி!

இலங்கையில் சுமார் 685 பாதுகாப்பற்ற ரயில் கடவைகள் இருக்கின்றதாகக் கூறப்படுகின்ற நிலையில், இவற்றில் அதிகளவிலான பாதுகாப்பற்ற ரயில் கடவைகள் வடக்கு மாகாணத்திற்கான ரயில் பாதையிலே அமையப் பெற்றிருப்பதாகவும் தெரிய வருகின்றது. இந்நிலையில்,

[ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා]

வடக்கு மாகாணம் நோக்கியதான ரயில் சேவைகள் மீள ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் பின்னர் இன்று வரையில் தொடர்ந்தும் மிக அதிகளவிலான விபத்துக்கள் ஏற்பட்டுப் பல மனித உயிர்கள் பலியாகி வருகின்றன.

மேற்படி பாதுகாப்பற்ற ரயில் கடவைக் காப்பாளர்களாக வடக்கு மாகாணத்தில் இலங்கை பொலிஸ் திணைக்களத்தால் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளவர்கள் ஊதியப் பிரச்சினை, தொழில்சார் பிரச்சினை மற்றும் அடிப்படை வசதிகள் இன்மை போன்ற காரணங்களால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில், அவர்களில் பலரும் இன்று அக்கடமைகளைவிட்டு விலகியுள்ளதாகவும் தெரியவருகின்றது. தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றவர்களும் மேற்படி பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாத நிலையிலே பாரிய இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியில் பணியில் ஈடுபட வேண்டி உள்ளனர் எனவும் தெரியவருகின்றது.

எனவே, மேற்படி பாதுகாப்பற்ற ரயில் கடவைகளில் ஏற்படக்கூடிய விபத்துக்களைத் தவிர்க்கும் வகையில் ஏற்பாடொன்று மிகவும் விரைந்து முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமாக உள்ளது. இவ்விடயம் தொடர்பில் இதற்கு முன்பிருந்த போக்குவரத்து அமைச்சரின் அவதானத்திற்கு ஏற்கெனவே கொண்டுவந்திருந்தபோது, அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டபோதிலும், இதுவரையில் இது தொடர்பில் எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் இங்கு அவதானத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். அந்த வகையில்,

1. மேற்படி பாதுகாப்பற்ற ரயில் கடவைகளின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் கருதி உடனடியாக முன்னெடுக்கப்படக்கூடிய ஏற்பாடுகள் ஏதேனும் உள்ளனவா?

2. பாதுகாப்பற்ற ரயில் கடவைகளில் கடவைக் காப்பாளர்களாக தற்போது கடமையாற்றி வருபவர்களுக்கான ஊதிய உயர்வு, தொழில் தகுதி, அடிப்படை வசதிகள் என்பன ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவா? குறிப்பாக, வடக்கு, கிழக்கு மாகாண ரயில் கடவைக் காப்பாளர்களது தொழில்சார் பிரச்சினைகள் தொடர்பில் இதுவரையில் எடுக்கப்பட்டுள்ள தீர்வுகள் என்ன?

3. ரயில் கடவைக் காப்பாளர்கள் பற்றாக்குறை நிலவுகின்றதெனில், தற்போது தொழில் வாய்ப்புகளற்று இருக்கின்ற புனர்வாழ்வு பெற்றவர்களை உரிய ஊதிய அடிப்படையில் வடக்கு மாகாணத்திற்கான பாதுகாப்பற்ற ரயில் கடவைக் காப்புப் பணிகளில் புகையிரதத் திணைக்களத்தின் ஊடாக இணைத்துக்கொள்ள முடியுமா?

மேற்படி எனது கேள்விகளுக்கான பதில்களைச் சம்பந்தப்பட்ட துறைசார் அமைச்சர் அவர்கள் வழங்குவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු අර්ජුන රණතුංග ඇමතිතුමා තමයි මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ලබා දෙන්න ඉන්නේ. එතුමා මේ ළඟ ළඟම එනවා කියලා තමයි අපට දැනුම් දුන්නේ. එහෙම නොවුණොත් අපි ඊළඟ දවසේ මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ලබා දෙන්නම්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

හොඳයි, එහෙම නම් ඊළඟ දවසේ පිළිතුර දෙන්න.

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே நான் பல்வேறு கேள்விகளை துறைசார் அமைச்சர்களிடம் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால், இதுவரை எனக்கு அதற்கான பதில்கள் கிடைக்கவில்லை. கௌரவ பீ. ஹரிசன் அவர்களிடம் கேட்ட கேள்விக்கு இன்று அவர் பதில் வழங்குகின்றார். அதேபோன்று, ஏனைய அமைச்சர்களும் அந்தந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்களை வழங்க வேண்டும்.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

I think the Hon. Minister will answer your Question. He is on his way. Supposing he comes to Parliament on time, I will let him answer the Question your raised just now, Hon. Member.

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

கௌரவ அமைச்சர் சஜித் பிரேமதாஸ அவர்களிடம் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்டிருந்தேன். ஆனால், அதற்குக்கூட இன்னும் பதில் கிடைக்கவில்லை.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

I will look into it.

මුහුදු කූඩැල්ලන් ඇල්ලීම නිසා ධීවරයන්ට වන අපහසුතා : කෘෂිකර්ම, පශු සම්පත් සංවර්ධන, වාරිමාර්ග සහ ධීවර හා ජලජ සම්පත් සංවර්ධන අමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රකාශය
கடலட்டை பிடிப்போரினால் மீனவர்கள் பாதிப்புக்குள்ளாதல்: கமத்தொழில், கால்நடை வளங்கள் அபிவிருத்தி, நீர்ப்பாசனம், கடற்றொழில் மற்றும் நீரகவள மூலங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சரினது கூற்று
INCONVENIENCE CAUSED TO FISHERMEN BY FISHING SEA CUCUMBER : STATEMENT BY MINISTER OF AGRICULTURE, LIVESTOCK DEVELOPMENT, IRRIGATION AND FISHERIES AND AQUATIC RESOURCES DEVELOPMENT

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මන්ත්‍රීතුමා විසින් 2019.07.09 වන දින ස්ථාවර නියෝග 27(2) යටතේ ඇසූ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි.

යාපනය දිස්ත්‍රික්කය තුළ අතීතයේ පටන් විවිධ ප්‍රදේශවලින් පැමිණෙන සංක්‍රමණික ධීවරයන්, යාපනය ප්‍රදේශයේ ධීවරයන් සමඟ සහයෝගයෙන් මුහුදු කූඩැල්ලන් ඇල්ලීම සහ අනෙකුත්

මසුන් වර්ග ඇල්ලීමේ රැකියාව කරගෙන ගොස් ඇත. මෙම වසරේ ද යාපනය දිස්ත්‍රික්කය තුළ කිමිදුම් රැකියාව කිරීමට කිමිදුම්කරුවන් 400 දෙනෙකු හට අවසර ලබා දී ඇත. එම කිමිදුම් ධීවරයන් අතර බොහෝ දෙනෙකු පිට පළාත්වල ධීවර කාර්මිකයන් වන අතර, එම ධීවර කාර්මිකයන් හට මෙන්ම යාපනය ප්‍රදේශයේ මෙම කර්මාන්තය සඳහා ඉල්ලුම් කළ සියලු ධීවර කාර්මිකයන් හට ද අවසර ලබා දී ඇත. මුහුදු කූඩැල්ලන් ඇල්ලීම ප්‍රධාන වශයෙන් සිදු කරනුයේ ස්කූබා කිමිදුම් මඟින් වන අතර, ඒ සඳහා තරමක් ගැඹුරු මුහුදු ප්‍රදේශයට යෑමට සිදුවේ. ගැඹුරු මුහුදු ප්‍රදේශවල මෙම ධීවර කර්මාන්තයේ නියැළීම සිදු කළ හැක්කේ ස්කූබා කිමිදුම් මෙහෙයුම් ක්‍රමය මඟින් වන නිසා, එම ක්‍රමය පිළිබඳ පුහුණුවක් ඇති ස්කූබා කිමිදුම්කරුවන් විසින් පමණක් ඒ කටයුතු කරනු ලබයි.

තවද, දැනට යාපනය ප්‍රදේශයේ ධීවර කාර්මිකයන් නොගැඹුරු මුහුදු ප්‍රදේශවල පතුළ මත එලන දැල් යොදා ගනිමින් ඇතැම් මුහුදු කූඩැල්ලන් විශේෂයක් පමණක් අල්ලනු ලබන අතර, පිට පළාත්වලින් පැමිණෙන ධීවරයන්ගේ මෙම ස්කූබා කිමිදුම් මෙහෙයුම් ක්‍රමය, යාපනය ප්‍රදේශයේ ධීවර කාර්මිකයන් හට දැනුම ලබා ගැනීමට ද අවස්ථාවක් වනු ඇත. මෙම ධීවර කර්මාන්තයේ සංක්‍රමික ධීවර කාර්මිකයන් මෙන්ම එම ප්‍රදේශවල ධීවර කාර්මිකයන් ද විශාල ප්‍රමාණයක් රැකියාවේ යෙදී සිටින අතර, මෙමඟින් අල්ලා ගනු ලබන මුහුදු කූඩැල්ලන් වාර්ෂිකව මෙට්‍රික්ටොන් 300ක් පමණ අපනයනය කරනු ලැබේ.

මෙම කර්මාන්තය අප රටට විශාල විදේශ විනිමයක් සපයන කර්මාන්තයක් නිසා මෙම ප්‍රදේශය තුළ ස්කූබා කිමිදුම් ක්‍රමය මඟින් මෙම සම්පත නෙළා ගැනීම ඉතාම වැදගත් වේ එබැවින් මෙය නැවැත්වීමට ක්‍රියා කළ නොහැක. ඒ ඒ ප්‍රදේශයවල ධීවරයන්ගේ ජීවනෝපාය කටයුතුවලට හා ඔවුන්ගේ රැකියා උපකරණවලට කිසිදු අගතියක් ඇති නොවන ආකාරයට මුහුදු කූඩැල්ලන් ඇල්ලීම සඳහා නියෝග පනවා ඇත.

අංක 1665/16 දරන ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද 2010 මසුන් (ආනයන සහ අපනයන) නියෝග මාලාවට හා එහි සංශෝධනවලට අනුව ධීවර හා ජලජ සම්පත් දෙපාර්තමේන්තුව විසින් මුහුදු කූඩැල්ලන් ප්‍රවාහන, අපනයන, ආනයන හා ප්‍රතිඅපනයන බලපත් නිකුත් කරනු ලබයි. තවද, මෙම සම්පත කළමනාකරණය කිරීම සඳහා අංක 2115/8 දරන ගැසට් පත්‍රයේ නියෝගවලට අනුව රාත්‍රී කිමිදුම් මෙහෙයුම් තහනම් කරන ලද අතර, ස්කූබා කිමිදුම් මෙහෙයුම්වල යෙදීම සඳහා වෙරළේ සිට දුර සීමා ද පනවන ලදී. මේ පිළිබඳව නාවික හමුදාව සහ වෙරළ ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව සෝදිසි මෙහෙයුම් සිදු කරනු ලබයි.

තවද, මුහුදු කූඩැල්ලන් ඇල්ලීම සිදු කරන ස්කූබා ධීවර කර්මිකයන් හා වඩමාරච්චි ප්‍රදේශයේ ධීවර කාර්මිකයන් අතර ඇති වූ ගැටලුවක් හේතුවෙන් මුලතිව් හා යාපනය දිස්ත්‍රික් සහකාර අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් දෙපිරිස අතර 2019.07.01 දින මුලතිව් දිස්ත්‍රික් කාර්යාලයේදී රැස්වීමක් පවත්වන ලද අතර, එහිදී වෙරළේ සිට නාවික සැතපුම් 1.5කට වඩා දුරින් කිමිදුම්කරුවන්ගේ ධීවර යාත්‍රා ගමන් කිරීමට සහ දෙපිරිස අතර ගැටුමකින් තොරව රැකියාවේ නිරත වීමට එකඟ වී ඇත. තවද, 1996 ධීවර මෙහෙයුම් නියෝග මාලාව යටතේ ස්කූබා කිමිදුම් මෙහෙයුම් කිරීම සඳහා දෙනු ලබන බලපත්‍රයේ කොන්දේසි කඩ කිරීම සම්බන්ධයෙන් අදාළ පාර්ශ්වවලට විරුද්ධව 2018 වර්ෂයේදී නඩු 33ක් පවරා ඇත.

එහෙයින්, ඉදිරියේදී උක්ත ප්‍රදේශයේ ධීවරයන් අතර ගැටුම් ඇති වීම මේ වන විට සමථයකට පත් කර ඇති අතර, ස්කූබා කිමිදුම් ධීවර මෙහෙයුම්වල රෙගුලාසි කඩ කිරීම් සිදුවේද යන්න පිළිබඳව ධීවර හා ජලජ සම්පත් දෙපාර්තමේන්තුව, නාවික හමුදාව සහ වෙරළ ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව නිරන්තර අවධානයෙන් පසු වේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

Hon. Douglas Devananda, do you need any clarification?

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கௌரவ அமைச்சர் பீ. ஹரிசன் அவர்களுக்கு முதலில் நன்றி சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், நாடாளுமன்றத்தில் கேட்கின்ற கேள்விகளுக்கு அவர் அக்கறையோடு பதில் சொல்கின்றார். கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே, இப்பொழுது நீங்கள் குறிப்பிட்ட 400 பேருக்கு கடல் அட்டைபிடிப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளதாகச் சொன்னீர்கள். இந்த 400 பேரும் வேறு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதில் பிரச்சினை இல்லை. ஆனால், இவர்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றபொழுது கரைவலைத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றவர்களுடைய வலைகள் அறுக்கப்படுவதாகவும் அந்தத் தொழிலுக்கு தடைகள் ஏற்படுவது தொடர்பிலும் முறைப்பாடுகள் நிறையவே இருக்கின்றன.

அண்மையில்கூட, இரண்டு பகுதி மீனவர்களுக்குமிடையில் பெரியதொரு சண்டை ஏற்பட்ட நிலைமையையும் அங்கு காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஆகவே, தயவுசெய்து இதனை உடனடியாக நிறுத்தி, இதற்கொரு மாற்றுவழியைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஏனென்றால், உங்களுடைய இந்த அனுமதிக்கூடாக ஆழியவளைப் பகுதியில் 1,275 பேர், தாழையடியில் 1,705 பேர், பருத்தித்துறை, மணல்காடு, கற்கோவளம், வல்வெட்டித்துறையில் 1,894 பேர் என மொத்தமாக 6,815 கடற்றொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் படுகின்றார்கள். அவர்கள் வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து கரையோரமாக வருகின்றபொழுது வலைகள் மற்றும் கரைவலைத்தொழில் என்பன பாதிக்கப்படுகின்றன. அதைவிட, இவர்கள் ஆழத்திற்குச் சென்று இந்தத் தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றபொழுது அதன் இரைச்சல் காரணமாக, மீன்கள் கரையைநோக்கி வராமல் மறுபக்கமாகப் போய்விடுகின்றன. தயவுசெய்து, நீங்கள் இது தொடர்பில் கூடிய கவனமெடுத்து இதனை உடனடியாக நிறுத்தி, இரண்டு தரப்பினரையும் அழைத்து பேசி முடிவு எடுப்பதுதான் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இல்லையானால், இரண்டு பகுதியினருக்குமிடையில் மோதல் ஏற்படக்கூடிய நிலைமைதான் காணப்படும். நேற்றுமுன் தினம்கூட கிட்டத்தட்ட 36 பேர் பிரச்சினைப்பட்டு பொலிஸில் கையளிக்கப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, தயவுசெய்து இதனை உடனடியாக நிறுத்தி, இரண்டு தரப்புக் கடற்றொழிலாளர்களையும் அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வருவதுதான் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் என்பதை தங்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

ගරු පී. හැරිසන් මහතා
(மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்)
(The Hon. P. Harrison)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතුමා සඳහන් කළ සිද්ධිය සත්‍ය සිද්ධියක්. මාදැල්කරුවන් වාගේම මුහුදු කූඩැල්ලන් අල්ලන කණ්ඩායමත්, සුළු පරිමාණයේ ධීවර කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින අනෙක් අයත් අතර නිතර නිතර ගැටුම් ඇති වෙලා තිබෙනවා. මාත් අපේ රාජ්‍ය අමාත්‍ය දිලීප් වෙදආරච්චි මැතිතුමාත් ඩග්ලස් දේවානන්දා මැතිතුමාත් එක්ක සාකච්ඡා කරලා ඒ ප්‍රශ්න ඇති වූ තැන් කොහේද කියා සොයා බලා, එතුමාත් එක්කරගෙන ගිහින් ඒ ප්‍රදේශවල ධීවර ජනතාව සමඟ සාකච්ඡා කරලා ඒ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කර දෙන්න අවශ්‍ය කටයුතු කරන්නම්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු අර්ජුන රණතුංග අමාත්‍යතුමනි, ස්ථාවර නියෝග 27(2) යටතේ අද ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මන්ත්‍රීතුමා ඇසූ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ලබා දීමේ අවස්ථාව.

ගරු අර්ජුන රණතුංග මහතා (ප්‍රවාහන හා සිවිල් ගුවන් සේවා අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு அர்ஜுன ரணதுங்க - போக்குவரத்து மற்றும் சிவில் விமானச் சேவைகள் அமைச்சர்)
(The Hon. Arjuna Ranatunga - Minister of Transport and Civil Aviation)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මන්ත්රීතුමා විසින් ස්ථාවර නියෝග 27(2) යටතේ අද අසන ලද ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි.

1. ඔව්.

දුම්රිය හරස් මාර්ග සඳහා මාර්ග බාධක සමඟ දුම්රිය හරස් මාර්ග ආරක්ෂකයන් යෙදවීම අනාරක්ෂිත දුම්රිය හරස් මාර්ගවල ආරක්ෂාවට කඩිනමින් ගත හැකි ක්‍රියා මාර්ගය වේ. මේ ක්‍රියාවලිය පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව විසින් 2016.09.27වන දින සිට සිදු කරනු ලබන අතර, එය ක්‍රියාත්මක වූ අවධියේ දුම්රිය හරස් මාර්ග අනතුරු අවම අගයක් ගන්නා ලදී. කෙසේ වුවද, දුම්රිය හරස් මාර්ග සඳහා විදුලි සීනු හා වර්ණ සංඥා ආරක්ෂක පද්ධති ලබා දීමේ ව්‍යාපෘතියක් - bell and light system - මේ වන විට ආරම්භ කර ඇති අතර, ඉදිරි වසර දෙක තුළ ඒ කටයුතු නිම කිරීමට නියමිත බව ද වැඩිදුරටත් සඳහන් කරමි.

දිවයින පුරා ඇති මුළු දුම්රිය හරස් මාර්ග සංඛ්‍යාව 1,337ක් වන අතර, ඒ අතරින් 185ක් ආවරණය කිරීම පුද්ගලික අංශයෙන් සිදු කරනු ලබයි. ඒ අනුව දෙපාර්තමේන්තුව විසින් ආරක්ෂාව සැපයිය යුතු මුළු හරස් මාර්ග ගණන 1,152ක් වන අතර, ඉන් හරස් මාර්ග 608ක් මේ වන විට ආවරණය කර ඇත. එහිදී මාර්ග බාධක සහිත හරස් මාර්ග 281ක් සහ විදුලි සීනු හා වර්ණ සංඥා පද්ධති -bell and light system - සහිත හරස් මාර්ග 327ක් දැනට ක්‍රියාත්මක වේ. පසු ගිය වසර 02 තුළ මින් 150ක පමණ වැඩ අවසන් කිරීමට හැකියාව ලැබුණු බව ද සඳහන් කරමි.

මේ සම්බන්ධයෙන් දැනට ක්‍රියාත්මක වන "විදුලි සීනු හා වර්ණ සංඥා" ව්‍යාපෘතිවලට සහ ඉදිරියේදී ක්‍රියාත්මක වීමට නියමිත ව්‍යාපෘතිවලට අදාළ විස්තර පහත සඳහන් වේ.

දැනට සක්‍රියව පවතින ව්‍යාපෘතියෙන් හරස් මාර්ග 200ක් සම්පූර්ණයෙන් ආවරණය කිරීමට නියමිතව ඇති අතර, ඉන් 110ක් ආවරණය කර ඇත. ඒ අනුව, තවදුරටත් ආවරණය කිරීමට ඉතිරිව ඇති ප්‍රමාණය 90කි.

ඉන්දියානු සමාගමකට මීට සති දෙකකට පමණ ඉහත දී ප්‍රදානය කළ ටෙන්ඩරයක් අනුව ඉදිරි වසර 02 තුළ හරස් මාර්ග 200ක් සම්පූර්ණයෙන් ආවරණය කිරීමට නියමිතය.

හංගේරියානු ණය ආධාර යටතේ ඉදිරි වසර 02 තුළ හරස් මාර්ග 150ක් සම්පූර්ණයෙන් ආවරණය කිරීමට නියමිතය.

2. දුම්රිය හරස් මාර්ගවල ආරක්ෂකයන් ලෙස සේවය කරන පිරිසෙන් බොහෝ පිරිස පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ අධීක්ෂණය යටතේ සේවය කරන බැවින්, විමසා ඇති කරුණු සම්බන්ධයෙන් නිශ්චිත තොරතුරක් ලබා දිය නොහැක.

නමුත්, සේවයේ නියුතු සිවිල් ආරක්ෂක කමිටු සාමාජිකයන් සඳහා මාසිකව රුපියල් 7,500.00ක දීමනාවක් ගෙවීම සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණ අංක 16/1869/709/069-I මඟින් අනුමැතිය ලබා දී ඇති අතර, ඒ අනුව දිනකට පැය 08ක සේවා වාර 03ක් යොදවා ඇති බැවින් සේවකයන් තිදෙනෙකු සඳහා රුපියල් 22,500.00ක මුදලක් වෙන් කිරීමට අනුමැතිය ලබා දී ඇත.

3. ඉහත සඳහන් කළ අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණ අංක 16/1869/709/069-I මඟින් අනුමැතිය ලබා දී ඇති පරිදි "විදුලි සීනු හා වර්ණ සංඥා" ව්‍යාපෘතිය අවසන් වනතුරු ආරක්ෂකයන් යෙදවීම පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවට පවරා ඇති අතර, ව්‍යාපෘතිය අවසන් වීමෙන් පසු ආරක්ෂකයන් යෙදවීම අවශ්‍ය නොවන බව වැඩිදුරටත් කාරුණිකව දන්වා සිටිමි.

ගරු චන්දිම වීරක්කොඩි මහතා
(மாண்புமிகு சந்திம வீரக்கொடி)
(The Hon. Chandima Weerakkody)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි,-

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ඔබතුමාට අවස්ථාව දෙන්න බැහැ. මෙම ප්‍රශ්නය ස්ථාවර නියෝග 27(2) යටතේ ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මන්ත්‍රීතුමා අහපු ප්‍රශ්නයක්. Hon. Douglas Devananda, you may ask for your clarification.

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் கௌரவ அமைச்சர் அர்ஜுன ரணதுங்க அவர்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். அதேநேரத்தில், வட மாகாணத்தில் யுத்தத்தினால் அழிந்துபோன அந்த ரயில் சேவையை மீண்டும் ஆரம்பிப் பதற்கான நடவடிக்கையை முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள்தான் முன்னெடுத்திருந்தார். அந்த வகையில், அவருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மக்கள் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கௌரவ அமைச்சர் அர்ஜுன ரணதுங்க அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து பொலிஸ் திணைக்களம் அதைச் சரியாகக் கையாளவில்லை; போதியளவில் அவை பராமரிக்கப் படவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. ஏனென்றால், போதிய வருவாய் இல்லை என்று கூறப்படுகின்றது. பல இடங்களில் அந்தக் கடவைக் காப்பாளர் பதவிகள் வெற்றிடமாகத்தான் காணப்படுகின்றன. வட மாகாண ரயில் போக்குவரத்துப் பாதையில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் நடைபெறுவது பற்றிப் பத்திரிகைகளில் படித்திருப்பீர்கள்; உங்களுடைய திணைக்கள நிருவாக ஏற்பாடுகளுக்கூடாகவும் அறிந்திருப்பீர்கள். ஆகவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே, தயவுசெய்து நீங்கள் அதில் கூடிய கவனமெடுக்க வேண்டும். கடமையைச் சரியாகச் செய்யுமாறு பொலிஸ் திணைக்களத்திற்கும் அறிவுறுத்த வேண்டும்.

ගරු අර්ජුන රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு அர்ஜுன ரணதுங்க)
(The Hon. Arjuna Ranatunga)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එතැන ප්‍රශ්න කීපයක් තිබෙනවා. මේ අනතුරුවලට මූලික හේතුව වෙලා තිබෙන්නේ නොසැලකිලිමත් කමයි. පසුගිය දවස්වල යුද හමුදාවේ වාහනයකුත් අනතුරට ලක් වෙලා කීප දෙනකු මරණයට පත් වුණා. නොසැලකිලිමත්කම නිසා තමයි මේ තත්ත්වය ඇති වෙලා තිබෙන්නේ. මීට අමතරව තිබෙන අනෙක් ප්‍රශ්නය තමයි, දැන් ඒ ප්‍රදේශයේ දුම්රිය පැයට කිලෝමීටර් 100ක, 110ක තරම් වේගයෙන් ගමන් කිරීම. ඉස්සර ගමන් කළේ, පැයට කිලෝමීටර් 30ක, 40ක වේගයෙන්. මේ ගැන හිතන්නේ නැතිව සමහර අය දුම්රිය මාර්ගය හරහා වාහන දමනවා. දැන් ඔය bell and light system එක තිබෙන තැන

වුණත්, ඒ අය හිතන්නේ පැරණි වේගයටම දුම්රිය එනවා කියලායි. අපි දැන් බෝඩ් ගහලා ඒ ගැන දැනුවත් කරලා තිබෙනවා. ඔබතුමා සඳහන් කළ කාරණය මම සොයා බලන්නම්. එම ගේට්ටුවලට පොලිස් ආරක්ෂාව නැත්නම් ඒ වෙනුවෙන් කටයුතු කරන්න ඉතා ඉක්මනින් කටයුතු කරන්නම්. ඔබතුමාට ඒ පිළිබඳ වාර්තාවකුත් ලබා දෙන්නම්.

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
Hon. Douglas Devananda, could you please make it short? We are running short of time.

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)
கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, bell and light system சில இடங்களில் சரியாக வேலைசெய்யவில்லை. நீங்கள் சொன்னதுபோல் கவனயீனம் என்ற பிரச்சினையும் இருக்கின்றது. உண்மையில் ஆள் பற்றாக்குறை காணப்படுகின்றது. பொலிஸ் திணைக்களத்தால் நியமிக்கப்பட்டோர் இன்று அந்தக் கடமையில் இல்லை. ஏனென்றால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஊதியம் போதாது. *அவை* சரியாகப் பராமரிக்கப் படாமையினால்தான் இந்த நிலைமை அதிகமாக *ஏற்படுகின்றது*. ஆனபடியால், தயவுசெய்து அதைக் கவனத்தில் எடுத்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நன்றி.

ගරු අර්ජුන රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு அர்ஜுன ரணதுங்க)
(The Hon. Arjuna Ranatunga)
මම ඒ ගැනත් සොයා බලා අවශ්‍ය කටයුතු කරන්නම්.

අපද්‍රව්‍ය ආනයනය කිරීම: මුදල් අමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රකාශය
கழிவு இறக்குமதி செய்தல்: நிதி அமைச்சரினது கூற்று
IMPORT OF WASTE: STATEMENT BY MINISTER OF FINANCE

ගරු මංගල සමරවීර මහතා (මුදල් අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர - நிதி அமைச்சர்)
(The Hon. Mangala Samaraweera - Minister of Finance)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ස්ථාවර නියෝග 27.(2) යටතේ ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා විසින් පසුගිය 23වැනි දින අසන ලද ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි.

1.1 බහලුම් 241ක් මෙරටට ගෙන්වා ඇත.

1.2. මෙම බහලුම් ගෙන්වා ඇති කාලසීමාව වෙන්නේ, 2017.09.27 දින සිට 2018.03.02 දින දක්වා වේ. (රේගු දෙපාර්තමේන්තුව මේ පිළිබඳව කළ මූලික පරීක්ෂණය පරිදි, දැනට අනාවරණ වී ඇති කරුණු පදනම්ව)

1.3. එයින් 111ක් කොළඹ වරායේ රඳවා ඇති අතර, ඒවායේ ආනයනකරු වන ETL Colombo (Pvt.) Limited ද, දැනුම් දෙන පාර්ශ්වය - notify party - Ceylon Metal Processing Corporation (Pvt.) Limited ද වේ. බහලුම් 130ක් හේලීස් ෆ්‍රීසොන් සමාගම විසින් මේ වෙනකොට වරායෙන් නිදහස් කරගෙන ඇත.

21.05.2019 දින රේගු අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල් වෙත ලැබුණු තොරතුරකට අනුව නිදහස් නොකළ අපද්‍රව්‍ය අඩංගු බහලුම් 65ක් CICT අංගණය වෙත ගොඩබා ඇති බව අනාවරණ විය. ඒ අනුව, රේගු අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල්තුමිය ශ්‍රී ලංකා රේගුවේ සමාජ ආරක්ෂණ අංශයේ නිලධාරීන් වෙත පරීක්ෂා කිරීම සඳහා නියෝග කර ඇත. එම පරීක්ෂණ කටයුතු මැයි 24වෙනි දින CICT ආයතනයේ බහලුම් අංගණයේ දී සිදු කරන ලදී. එම පරීක්ෂණ සඳහා ආනයනකරු සහ නැව් ඒජන්තවරයා වන ETL Colombo (Pvt.) Limited ප්‍රධාන විධායක නිලධාරි සෂිකුමාරන් මුතුරාමර් මහතාද, මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියේ නිලධාරීන්ද සහභාගි කර ගන්නා ලදී. නැව්ගත කිරීමේ ලේඛන - shipping documents - විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී ආනයනකරු ලෙස ETL Colombo (Pvt.) Limited සහ දැනුම් දෙන්නා - notify party - Ceylon Metal Processing Corporation (Pvt.) Limited බව තහවුරු වී ඇත.

මෙම පරීක්ෂණයේ දී එම ද්‍රව්‍ය මිශ්‍ර අපද්‍රව්‍ය - mixed waste material - බවත්, බාසල් සම්මුතියට - Basel Convention - පටහැනිව මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියේ පූර්ව අනුමැතියකින් තොරව මෙරටට ගෙන්වා ඇති බවත් තහවුරු වී ඇත.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රේගු අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල්තුමිය මේ containers කීපයක් පරීක්ෂා කරන්න වරායට ගියා. ඇත්ත වශයෙන්ම පරීක්ෂා කරන්නට බැරි තරමට මේ අපද්‍රව්‍ය කුණුවෙලා, පණුවෝ ගහලා තිබෙනවා. ඒවායේ පින්තූර අරගෙන තිබෙනවා, ඇත්තටම මෙතැන used mattress consignments තිබෙනවා. නරක් වෙච්ච mattress, used carpet containers තිබෙනවා. ඒ carpets මඩවලින් වැහිලා. ඒ වාගේම, plastic and bird's feathers තිබෙනවා. කොට්ට ඇතුළේ කුරුල්ලන්ගේ පිහාටු වාගේම පණුවෝ සහ කීටයෝ පිරිලා ඉන්නවා. මේවායේ වීදුරු කටු පවා තිබෙනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම මම නම් මේක දකින්නේ මහා ජාතික අපරාධයක් හැටියට. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමාත් දන්නවා, අපි කවුරුන් හෝ ඕස්ට්‍රේලියාව, ඇමෙරිකාව වාගේ රටකට යනකොට උයපු කෑම ටිකක් ගෙනිච්චත් ඒ රට තුළට ඒවා ගෙනියන්නට දෙන්නේ නැහැ, අත්අඩංගුවට ගන්නවා. ඒ අය කියන්නේ ඒවායින් ඒ රටේ පරිසරයට, දේශගුණයට, සත්වයන්ට, කෘෂිකර්මයට විශාල ප්‍රශ්නයක් වෙන්නට පුළුවන් කියන එකයි. ඉතාම තදබල නීති රීති තිබියදීත් මේවා ගෙන්වා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ තුළින් Phytosanitary Regulations උල්ලංඝනය කරලා තිබෙනවා. Basel Convention එක යටතේ hazardous waste ආනයනය තහනම් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපේ Customs Ordinance එකත් උල්ලංඝනය කරලා තිබෙනවා, ජාතික පරිසර පනතත් - National Environmental Act, No. 47 of 1980ත් - මේ තුළින් උල්ලංඝනය වෙලා තිබෙන බව අපට පැහැදිලියි. ඒ නිසා ඇත්ත වශයෙන්ම මේක මහා ජාතික ප්‍රශ්නයක් ඇති කරන්නට පුළුවන් ජාතික අපරාධයක් හැටියටයි අප සැලකිය යුත්තේ.

2. යථෝක්ත පරීක්ෂණ ප්‍රකාරව හේලීස් ෆ්‍රීසෝන් ආයතනය ආනයනය කළ බහලුම් 130 අතරින් බහලුම් 17ක් දැනට ප්‍රතිඅපනයනය කර ඇත. එයින් බහලුම් 15ක් 2017.12.21 දින ඉන්දියාවට හා බහලුම් දෙකක් 2018.12.14 දින ඩුබායි වෙත ප්‍රතිඅපනයනය කර ඇත.

මෙම බහලුම්වල අඩංගු සම්පූර්ණ අපද්‍රව්‍යවල මුළු බර කිලෝග්‍රෑම් 2,964,850ක් ලෙස රේගු සටහන්වල සඳහන්ව ඇත. ඒ අනුව අපනයනය කළ මුළු බර ප්‍රමාණය කිලෝග්‍රෑම් 283,405ක් වේ. එයින් කිලෝග්‍රෑම් 181,000ක් කිසිදු පිරිසැකසුමකින් තොරව

[ගරු මංගල සමරවීර මහතා]

අපනයනය කර ඇති අතර, ඉතුරු කිලෝග්‍රෑම් 102,405ක් පිරිසැකසුම් කර ප්‍රතිඅපනයනය කර ඇති බව පරීක්ෂණවලින් හෙළි වී ඇත.

3. මෙම අපද්‍රව්‍ය ආනයනය බාසල් සම්මුතියට සම්පූර්ණයෙන්ම පටහැනි බැවින්, ප්‍රතිඅපනයනය කරන මෙන් හේලීස් ෆ්‍රීසෝන් ආයතනයට ශ්‍රී ලංකා රේගුව දන්වා ඇත.

මේවා ප්‍රතිඅපනයනය කරනවාය කිව්වාට, වෙනත් රටකට යවන එක නොවෙයි කරන්න ඕනෑ. මේවා ගෙනාපු දිහාවටම නැවත යවන්න ඕනෑ. මේ වනවිට මහා බ්‍රිතාන්‍යයත් මේ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණ ආරම්භ කර තිබෙනවා කියලා අපට මාධ්‍ය තුළින් දැනගන්න ලැබුණා. ඒ රටින් මෙතරම් භයානක අපද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණයක් ලංකාවට ආවේ කොහොමද කියලා අපි හොයා ගන්න ඕනෑ.

රේගුවෙන් මුදා නොගත් බහලුම් 111ක් නැවත කඩිනමින් ප්‍රතිඅපනයනය කරන ලෙස ආනයනකරු හා shipping agent ලෙස හඳුනාගත් පුද්ගලයන් හා ආයතන වෙත නියෝග කර ඇත.

04. ඔව්.

මෙම ආනයනවලට සම්බන්ධ වූ සියලු පාර්ශ්වවලට එරෙහිව විධිමත් රේගු පරීක්ෂණ පවත්වා, හඳුනාගත් වැරදිකරුවන්ට රේගු ආඥාපනතේ විධිවිධානවලට අනුව නෛතික ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට කටයුතු කරනු ඇත.

දැන් තිබෙන නීති අනුව කරන්න පුළුවන් වන්නේ, මෙහි වටිනාකමට වඩා තුන්ගුණයක් fine කරන එකයි; දඩ ගැසීමයි. නමුත්, මම නම් හිතන්නේ ඒක කිසිසේත්ම ප්‍රමාණවත් නැහැ කියායි. Demurrageවලට අමතරව, ඒ fine එක කොහොමටත් තුන්ගුණයක් තමයි තිබෙන්නේ. නමුත්, මේ කළ අපරාධය වෙනුවෙන් තුන්ගුණයකුත් දඩ ගහලා මදි. ඇත්ත වශයෙන්ම මේක කරපු අයට විරුද්ධව criminal charges ගේන්න පුළුවන්ද කියලා සොයා බලන්න කියලා අපේ නීතිඥවරුන්ට දැනටමත් අපි උපදෙස් ලබා දීලා තිබෙනවා.

තවද, වෙනත් පාර්ශ්වයක් විසින්ද දැනටමත් මේ සම්බන්ධ නඩුවක් ගොනුකර ඇති අතර, එම නඩුව සම්බන්ධයෙන් අභියාචනාධිකරණයේ අංක 303/2019 යටතේ රිට් ආඥාවක් නිකුත් කර ඇත. එම රිට් ආඥාවට අනුව ගරු නීතිපති විසින් 2019.07.25 දින රේගු අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් වෙත 2019.07.29 දක්වා වරායේ රඳවා ඇති සියලු බහලුම් සහ Hayleys Free Zone කියන ආයතනය තුළ රඳවා ඇති බහලුම් එලෙසම තබා ගැනීමටත් අධිකරණ නියෝගයක් මේ වනවිට නිකුත් කර ඇත.

05. මෙහි දක්වා ඇති අංක 1818/30 හා 2013.07.11 දිනැති ගැසට් පත්‍රය 2013 අංක 12 දරන මුදල් පනත මඟින් සංශෝධිත 2012 අංක 12 දරන මුදල් පනතේ IV වැනි කොටස යටතේ වාණිජ කේන්ද්‍රස්ථාන ක්‍රියාකාරකම්වලට අදාළ රෙගුලාසි පැනවීම සඳහා නිකුත් කර ඇත.

විදේශීය මූල්‍ය ආයෝජන හා අපනයන දිරිමත් කිරීම මෙම රෙගුලාසි තුළින් බලාපොරොත්තු වී ඇත.

ඒ අනුව පහත සඳහන් ව්‍යාපාරික කටයුතු විධිමත් කිරීම මෙම ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද රෙගුලාසිවලින් අපේක්ෂිතය.

* අන්තරාල වෙළඳාම - Entreport Trade
* අක්වෙරළ ව්‍යාපාර - Offshore Business
* විදේශීය සේවාදායකයන්ට පෙර නිමි සේවා සැපයීම - Front-end Services
* මූල්‍ය සැපයුම්දාමය කළමනාකරණය කිරීම සහ බිල්ගත කිරීම මෙහෙයවීම මඟින් ප්‍රධාන පෙළේ ගැනුම්කරුවන්ගේ මූලස්ථාන මෙහෙයුම් කටයුතු සිදු කිරීම - Operations of the Headquarters of leading buyers
* සැපයුම් සේවා - Logistic Services

යථෝක්ත ගැසට් පත්‍රයේ 6 වන රෙගුලාසිය අනුව ඉහත සඳහන් සියලු ව්‍යාපාර රේගු ආඥා පනතේ (ආ) උපලේඛනය යටතේ පනවා ඇති සීමා කිරීම් සහ තහනම් කිරීම් සඳහා යටත් කර ඇත. රේගු ආඥා පනතේ (ආ) උපලේඛනයේ ඇති සීමා කිරීම් සහ තහනම් කිරීම්වලට එරෙහිව යමින් යම් ව්‍යාපාරයක් කටයුතු කරන්නේ නම්, ගැසට් පත්‍රයේ සඳහන් නීති මාලාවට අදාළ වන ඕනෑම ව්‍යාපාර ස්ථානයක් වෙත ඇතුළු වීමට සහ අවශ්‍ය පියවර ගැනීමට රේගු අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් වෙත හෝ ඔහු විසින් බලය පවරනු ලැබූ ඕනෑම නිලධාරියෙකු වෙත බලය ඇත.

(ආ) උපලේඛනයේ ප්‍රකාර, සමහර භාණ්ඩ ආනයනය තහනම් කිරීමට හා සීමා කිරීමට ප්‍රතිපාදන සලසා ඇත. එනම්,

1. "වර්තමානයේදී හෝ අනාගතයේදී බලපැවැත් වෙන නීතියකින්, රෙගුලාසියකින්, දැන්වීමකින්, නියෝගයකින්, ප්‍රකාශයකින් ආනයන අපනයන කිරීම තහනම් යැයි දක්වා ඇති භාණ්ඩ"
2. "වර්තමානයේදී හෝ අනාගතයේදී බලපැවැත් වෙන නීතියකින්, රෙගුලාසියකින්, දැන්වීමකින්, නියෝගයකින්, ප්‍රකාශයකින් ආනයනය කිරීම සීමා කරන ලද යැයි දක්වා ඇති භාණ්ඩ"

ඒ අනුව ඉහත ගැසට් පත්‍රය මඟින් විදේශීය මූල්‍ය ආයෝජන හා අපනයන දිරිමත් කිරීමට කටයුතු කරන අතරම, රටට අහිතකර භාණ්ඩ ආනයනය තහනම් කිරීමට හා සීමා කිරීමට ප්‍රමාණවත් ප්‍රතිපාදන සලසා ඇත.

එබැවින්, මෙම ගැසට් පත්‍රය අවලංගු කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් නිරීක්ෂණය නොවන අතර, මෙය තවදුරටත් ශක්තිමත් කිරීමේ යෝජනාවක් තිබේ නම්, ඒ අනුව මෙම රෙගුලාසි තවදුරටත් සංශෝධනය කිරීමට හැකියාවක් පවතී.

ඒ අනුව, ලබන සතිය වනවිට අපි මුදල් අමාත්‍යාංශයේත්, ඒ වාගේම ගරු මලික් සමරවික්‍රම ඇමතිතුමාගේ සංවර්ධන උපාය මාර්ග සහ ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳ අමාත්‍යාංශයේත් සහයෝගයෙන් ඇමති කමිටුවක් පත්කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැනටමත් කර ඇති පරීක්ෂණ දිහා බලා, විශේෂයෙන්ම මේ සඳහා ගත යුතු නීති ක්‍රියාමාර්ග මොනවාද, ඒ වාගේම ඉදිරියේදී මෙවැනි කටයුතු සිදු නොවීමට කළ යුතු නීති සංශෝධන මොනවාද කියන එකත් ඒ කමිටුව විසින් නිර්දේශ කරනු ඇතැයි කියා අපි විශ්වාස කරනවා.

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට රීති ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්න තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
මේ ප්‍රශ්නය ස්ථාවර නියෝග 27.(2) යටතේ ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා අහපු ප්‍රශ්නයක්. ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට අයිතියක් නැහැ, ඒ පිළිබඳව කථා කරන්න.

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)

මෙය ජාතික වැදගත්කමකින් යුත් ප්‍රශ්නයක්, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த அமரவீர)
(The Hon. Mahinda Amaraweera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මටත් මේ ගැන ප්‍රශ්න කීපයක් අහන්න තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

මේ ප්‍රශ්නය අහපු පක්ෂය නියෝජනය කරන බිමල් රත්නායක මන්ත්‍රීතුමා මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. මා එතුමාට අවස්ථාව දෙනවා.

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා
(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)
(The Hon. Bimal Rathnayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා විසින් ගරු මුදල් ඇමතිවරයාට ඉදිරිපත් කරන ලද ස්ථාවර නියෝග 27 (2) යටතේ ප්‍රශ්නයට ඇමතිතුමා පිළිතුරක් දුන්නා. ඒ වග කියන සමාගමේ නම ETL Colombo (Pvt.) Limited කියාත් එතුමා කිව්වා. අපි ඒ ප්‍රශ්නයෙන් ඉල්ලා සිටියා, ඒ සමාගමේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය සහමුලින්ම නම් කරන්න කියලා. ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා ළඟ තිබෙනවා නම් ඒ නම් ටික දැන් කියන්න. මෙය විශාල ජාතික අපරාධයක් නිසා, මේ පිළිබඳව පූර්ණ දිනක විවාදයක් ඉදිරි පාර්ලිමේන්තු සතියේ අපට ලබා දෙන්න කියලා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ වශයෙන් අපි ඉල්ලීමක් කරනවා. ඔබතුමාට පුළුවන් නම් ඒ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ නම් ටික දැන් කියන්න, ගරු ඇමතිතුමනි.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)

ඇත්ත වශයෙන්ම මා සපයා තිබෙන්නේ ETL Colombo (Pvt.) Limited ආයතනයේ ප්‍රධාන විධායක නිලධාරිවරයාගේ නම විතරයි. ඉතිරි නම් ටිකත් අපි ලබා දෙන්නම්.

ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த அமரவீர)
(The Hon. Mahinda Amaraweera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, point of Order එකක් තිබෙනවා.

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මටත් point of Order එකක් තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා පොඩ්ඩක් ඉන්න. ප්‍රශ්න අහන්න අවස්ථාව දෙන්නේ දෙදෙනකුට පමණයි. ගරු මහින්ද අමරවීර මන්ත්‍රීතුමාට මම අවස්ථාව දෙනවා.

ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த அமரவீர)
(The Hon. Mahinda Amaraweera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙය ඉතාම බරපතළ තත්ත්වයක්. අපේ රට කෘෂි කාර්මික රටක්. මේ ගෙනාපු අපද්‍රව්‍යවලින් මේ රට තුළ විශාල විනාශයක් ඇති කරන්න හැකියාව තිබෙනවා. මේ කටයුත්ත සැලසුම් සහගතව සිදු කළ කාර්යයක්ද කියන එක පිළිබඳව අපරාධ විමර්ශන අංශය ලවා පරීක්ෂණයක් පවත්වන්න කියලා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ වාගේම, මෙයට සම්බන්ධවෙලා සිටින අය මේ කටයුතු කළ ආකාරයත්, මීට පෙරත් මේ වාගේ ගෙනාපු අපද්‍රව්‍ය නිදහස් කරගෙන තිබෙනවාද යන්නත්, ඒ සඳහා ගත් ක්‍රියාමාර්ග මොනවාද යන්නත්, මේවාට සම්බන්ධ නිලධාරින් සහ දේශපාලනඥයන් ඉන්නවා නම් ඒ අයත් හෙළිදරව් කරන්න කියලා මා ඉල්ලීමක් කරනවා. බ්‍රිතාන්‍ය රජය කියනවා, ඒ අයට මේ රජය මඟින් මේ පිළිබඳව තවමත් දැන්වීමක් කරලා නැහැ කියලා.

ප්‍රවෘත්තිවලින් වාර්තා වෙනවා මම දැක්කා, ඒ පිළිබඳව නිසි දැනුම් දීමක් කරලා නැහැ කියලා. ඒ වාගේම රේගුවට මේවා පරීක්ෂා කිරීමේ ගැටලුවක් තිබෙනවා කියලාත් රේගු නිලධාරින්ගේ සංගමය ප්‍රකාශ කළා. ඒ පිළිබඳවත් පැහැදිලි කිරීමක් අපි අමාත්‍යතුමාගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)

ඔබතුමා කියන කාරණය -

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

Order, please!

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා අතුරු ප්‍රශ්න දෙක, තුනම අහලා එක වතාවට උත්තර දෙන්න.

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මැතිතුමා, ඉතාම කෙටියෙන් ඔබතුමාගේ ප්‍රශ්නය අහන්න.

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා කෙටියෙන් අහන්නම්. අපි මේ ප්‍රශ්නය මතු වූ අවස්ථාවේ ඉතා පැහැදිලි ලෙස මේ ගැන සඳහන් කළා. හිටපු මුදල් අමාත්‍ය මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා 2013දී නිකුත් කරපු 1818/30 දරන ගැසට් නිවේදනයට අනුව කුණු ගෙන එන්න අවස්ථාව ලැබුණු බවට දේශීය වශයෙන් හා විදේශීය වශයෙන් විශාල ප්‍රචාරයක් ගෙන ගියා. ඒ නිසා තමයි අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා ඇහුවේ, මේ ගැසට් නිවේදනය අවලංගු කරන්න ඔබතුමා ක්‍රියා කරනවාද කියලා. ඔබතුමා රට වෙනුවෙන් ඉතා පැහැදිලි වගකිව යුතු පැහැදිලි කිරීමක් කළා. ඒ පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. මේ ගැසට් නිවේදනය කුණු සම්බන්ධ ගැසට් නිවේදනයක් නොවෙයි. මෙය, මේ රටේ අන්තරාල වෙළෙඳාම, ප්‍රතිඅපනයනය වැනි ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳ කටයුතු ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා නිකුත් කළ ඉතා වැදගත් ගැසට් නිවේදනයක්. මේ ගැසට් එකෙන් පස්සේ ඇති වුණු තත්ත්වය මෙයයි. මේ හා සම්බන්ධිතව කොළඹ වරායත්, හම්බන්තොට වරායත් 11වැනි වගන්තිය යටතේ නිදහස් වරායන් බවට පරිවර්තනය වෙනවා. කටුනායක හා කොග්ගල අපනයන සැකසුම් කලාප විශේෂ බන්ධිත ප්‍රදේශ බවට -ගුදම් ප්‍රදේශ බවට- පත් වෙනවා. මත්තල ගුවන් තොටුපොළ හා මීරිජ්ජවිල අපනයන සැකසුම් කලාප දෙක විශේෂිත බන්ධිත කලාප බවට පත් වෙනවා.

[ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා]

මෙවැනි රටක ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳාමේ පළල් වෙනස්කම් කිරීමට හා අගය එකතු කරන ක්‍රියාදාමයකට මුදල් අමාත්‍යවරයා වග කීමෙන් යුතුව ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන ගැසට් නිවේදනයක් තමයි මේ. නමුත් මඩ චෝදනාවක් දාලා එතුමා පිට වරද පටවන්න හදපු ක්‍රියාවලිය නිවැරදි කිරීම සඳහා ඔබතුමා මැදිහත් වීම ගැන -

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
අපි කාගේවත් පිට මේ චෝදනාව දමන්නේ නැහැ. ඔබතුමා කියපු 2013 ගැසට් නිවේදනය තිබෙනවා. ඒක හොඳ චේතනාවෙන් ගෙනෙන්න ඇති. නමුත් කොයි තරම් හොඳ චේතනාවෙන් ගෙනාවත් ඒවා අයථා ලෙස උපයෝගී කර ගන්නා පාර්ශ්ව වරින් වර බිහි වෙනවා. ඒක නිසා මෙතැනදී ගැසට් නිවේදනයේ වරදට වඩා -

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)
ඒ කටයුත් නියාමනය කරන්න ඕනෑ.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
ඔව්, නියාමනය කරන්න ඕනෑ. ඒක නිසා අපි කවදාවත්-

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 6වැනි වගන්තියේ -

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
ඔබතුමන්ලාටත් මේ වග කීමෙන් බේරෙන්න වුවමනා නම්, අපි ඒ විධියට බේරා ගනිමු.

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardane)
බේරෙන්න වුවමනා නැහැ. ඇත්ත කියන්නයි ඕනෑ.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
මාත් කියන්නේ ඒකයි. ඇත්ත තමයි මේ කියලා තිබෙන්නේ. 2013 ගැසට් නිවේදනය අයථා ලෙස පාවිච්චි කරලා තිබෙනවා. ඒ ගැසට් නිවේදනයට මම දොස් කියන්නේ නැහැ.

අපි මේ වෙලාවේ එක එක්කෙනාට ඇඟිලි දිගු කර කර ඉන්නේ නැතුව කටයුතු කරන්න අවශ්‍යයි. මේක මහා ජාතික අපරාධයක්. ඒක මම පිළිගන්නවා. අපේ මහින්ද අමරවීර මන්ත්‍රීතුමා කියපු විධියට මේ රටේ කෘෂිකර්මයට පවා මහා හානියක් ඇති වීමේ ඉඩකඩක් මෙතැන තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි මේ සම්බන්ධයෙන් සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක් කරනවා. ඒ පරීක්ෂණයේදී මම කියපු විධියට නීතිමය පැත්තෙන් ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග මොනවාද, පවතින නීතිය මදි නම් ඒ නීතිය සංශෝධනය කරන්නේ කොහොමද කියන ඒ හැම දෙයක්ම බලලා, අපේ අමාත්‍යාංශ කමිටුව ක්‍රියාත්මක වෙලා වාර්තාවක් සැපයූ විගස මේ ගැන අපි යළි වතාවක් පාර්ලිමේන්තුව දැනුවත් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
මීළඟට වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නය, ගරු රොෂාන් රණසිංහ මැතිතුමා. ඔබතුමා ඉදිරිපත් කරපු ලිපියට කථාව සීමා කරන්න ඕනෑ.

ගරු රොෂාන් රණසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரொசான் ரணசிங்க)
(The Hon. Roshan Ranasinghe)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ තෙවන වරප්‍රසාදය ප්‍රශ්නය විධියට තමයි මෙය ඉදිරිපත් කරන්නේ. අඛණ්ඩව ප්‍රශ්න පැන නැඟෙන නිසා තමයි මම මේකක් ඉදිරිපත් කරන්න කටයුතු කළේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ඔබතුමා ලිපියේ තිබෙන කාරණයට විතරක් කථාව සීමා කරන්න.

වරප්‍රසාද: ජීවිත තර්ජන
சிறப்புரிமை: உயிர் அச்சுறுத்தல் விடுத்தமை
PRIVILEGE: THREATS TO LIFE

ගරු රොෂාන් රණසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரொசான் ரணசிங்க)
(The Hon. Roshan Ranasinghe)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු ලෙස මගේ වරප්‍රසාද කඩවීම හා මූලික අයිතිවාසිකම්වලට බලපෑම් එල්ලවීම සම්බන්ධව ඉදිරිපත් කරනු ලබන තෙවන වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නයයි මේ.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජන රජයේ පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වන මාගේ වරප්‍රසාද කඩවීම හා මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීම සම්බන්ධයෙන් දෙවන වරටත් 2019.07.10 දින ඔබතුමා වෙත කරුණු දක්වන ලදී. එම කරුණු දැක්වීම සිදුකර ඉතා කෙටි කාලයක් තුළදී මාගේ දේශපාලන භූමිකාවටත් පෞද්ගලික ජීවිතයටත් සිදුකරන බලපෑම් වෙනත් මුහුණුවරකින් සිදු කිරීමට දේශපාලන විරුද්ධවාදීන් ක්‍රියාත්මක වෙමින් සිටී. ඒ අනුව නැවත වතාවක් මගේ ජීවිතය අවදානමකට ලක් කර ඇත.

01. මාගේ දේශපාලන කාර්යාලයට, නිවාසවලට, වාහනවලට හෝ ව්‍යාපාරික ස්ථානවලට නීති විරෝධී දේවල් හොර රහසේ ඇතුළත්කොට මා නීති විරෝධී කටයුතු කරන මන්ත්‍රීවරයකු ලෙස නීතියේ රැහැනට අනිවාර්යයෙන්ම හසුකර දෙන බවට ඩඩ්ලි සිරිසේන මහතා විසින්, ඒ කියන්නේ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහත්මයාගේ සහෝදරයා විසින් මාගේ ඥාතිවරයෙකුට දුරකථනයෙන් තර්ජනාත්මකව ප්‍රකාශ කිරීම.

    එපමණක් නොව රැස්වීම් භූමියක් අසලට පැමිණ සිරිසේන මහත්මයාට හිතැති ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු සහ කණ්ඩායමක් මගේ හිතවතුන් කීප දෙනෙකු සමඟ පවසා ඇත්තේ, මගේ දේශපාලන කාර්යාලයට, නිවාසවලට හෝ මගේ වෙනත් ස්ථානයකට නීති විරෝධී දේවල් හොර රහසේ ඇතුළත් කර, මා නීති විරෝධී කටයුතුවල නියැලෙන මන්ත්‍රීවරයකු බවට රටට හෙළි කිරීමට කටයුතු කරන බව වාගේම, මා නීතියේ රැහැනට හසු කර දෙන බවයි. මේ කාරණය තමයි පළමුවැනි කාරණය.

02. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වන මගේ චරිතය ඝාතනය වන අයුරින් හා ප්‍රතිරූපය විනාශ වන අයුරින් කිසිදු සත්‍යතාවකින් තොරව, පදනම් විරහිතව මා සමාජ විරෝධී

කටයුතු කරමින් ව්‍යාපාරික කටයුතු කරන අයකු බවටත්, මගේ ව්‍යාපාරික ස්ථාන පොලිස් විශේෂ කාර්ය බලකාය පරීක්ෂාවට ලක් කළ බවත්, එම ස්ථානවල තිබී මත් ද්‍රව්‍ය හමු වූ බවත් ෆේස්බුක් ඇතුළු සමාජ මාධ්‍ය ජාල හරහා ප්‍රචාරය කරනවා. මේ තුළින් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වන මගේ දේශපාලන ජීවිතයට පමණක් නොව පෞද්ගලික ජීවිතයට පවා හානිකර තත්ත්වයක් උදා කිරීම ඔවුන්ගේ අදහස බව මගේ හැඟීමයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ළඟ තිබෙන ඡායාරූපත් මම ඔබතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න සූදානම්. ජනාධිපතිවරයාගේ දිස්ත්‍රික්කයේ ඇඩි පොලිස් රැකවල්, බුද්ධි අංශ කියන මේ සියල්ල තිබියදී ව්‍යාජ අංක තහඩු යොදා ගත් වාහන යොදා ගනිමින් මඩ පෝස්ටර් ව්‍යාපාරයක් මුළු දිස්ත්‍රික්කයේම ක්‍රියාත්මක වනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ඔබතුමා ලිපියේ සඳහන් කරුණුවලින් බැහැරව තමයි කථා කරන්නේ. කරුණාකරලා ලිපියේ තිබෙන කාරණය පමණක් කියවන්න. තුන්වැනි කාරණය කියවන්න.

ගරු රොෂාන් රණසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரொசான் ரணசிங்க)
(The Hon. Roshan Ranasinghe)

03. ව්‍යාජ අංක තහඩු සහිත ඩිෆෙන්ඩර් ජීප් රථවලින් පැමිණි පුද්ගලයන් පිරිසක් විසින් 2019.07.21 දින පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කය පුරා විසිරී යන ලෙසින් ස්ථාන කිහිපයක -විශේෂයෙන් පොලිස් නිලධාරින් රාජකාරියේ නියැලෙන ස්ථානවල පවා- මගේ ප්‍රතිරූපය විනාශ වන අයුරින් සැකසූ පෝස්ටර් ඇලවීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. මෙය සීසීටීවී හරහා ඉතාම පැහැදිලිව නැරඹිය හැකි වුවත් ඒ පිළිබඳව කිසිදු තැකීමක් නොකර පොළොන්නරුව මූලස්ථාන පොලිස් පරීක්ෂක මගේ පැමිණිලි පවා විභාග නොකර මඟ හැරියා. මෙයට ප්‍රධානම හේතුව පොළොන්නරුව මූලස්ථාන පොලිස් පරීක්ෂක වත්මන් ජනාධිපතිවරයාගේ පාර්ශ්වය නියෝජනය කිරීමයි.

ඔහු මේ වන විට වසර පහකට ආසන්න කාලයක් -සාමාන්‍ය සේවා කාලය හැටියට වසර 4යි ඉන්න පුළුවන්, නමුත් වසර 5ක් ඉඳලා තිබෙනවා- තිස්සේ පොළොන්නරුව මූලස්ථාන පොලිස් පරීක්ෂකවරයා ලෙස කටයුතු කරමින් මාගේ දේශපාලන ජීවිතයට, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකුගේ සංවර්ධන කටයුතුවලට බාධා ඇති කරමින් ඒකපාර්ශ්විකව කටයුතු කරමින් සිටී. එහෙයින් මෙම මූලස්ථාන පොලිස් පරීක්ෂකවරයාට ස්ථාන මාරුවක් ලබා දීමට ගරු කථානායකතුමා මැදිහත් වී කටයුතු කරන ලෙසත් කාරුණිකව ඉල්ලා සිටිමි.

04. මාගේ ව්‍යාපාරික ස්ථානවල හෝ කාර්යාලවල හෝ නිවෙස්වල අද , මේ මොහොත තෙක් කිසිදු නීති විරෝධී දෙයක් ඇතුළත් නොවන බව පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් ඉතා වග කීමෙන් ප්‍රකාශ කරන අතර, කිසියම් කෙනකුට අවශ්‍ය නම් එම ස්ථානවලට නීති විරෝධී දෙයක් හොර රහසේ ඇතුළු කිරීමට හැකියාවක් ඇති බැවින්, එය වළක්වාලීම සඳහා ගරු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ආරක්ෂාව භාර ප්‍රධාන පුද්ගලයා වශයෙන් ගරු කථානායකතුමා මැදිහත් වී එම ස්ථානවලට පොලිස් ආරක්ෂාව ලබා දීමට අවශ්‍ය කටයුතු කර දෙන ලෙසත් ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

මෙම කරුණු අනුව පෙනී යන්නේ, මා හට ඇති ජීවිත අවදානම කිසිම ආකාරයකින් පහව ගොස් නොමැති බවයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමාත් ඇතුළුව පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු 225දෙනාටම ඇති වන ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳවයි මේකට අදාළව මම ඔබතුමාට කියන්නේ. එම නිසා තමයි මම ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න කියලා ගෞරවයෙන් කියන්නේ. මෙතැනදී දැනුම් දීලා තිබුණා, ජනාධිපතිවරයාගේ නම ප්‍රකාශයට පත් කරන්න එපා කියලා. හැබැයි, එදා හිටපු නිකම්ම නිකම් ඩඩ්ලි සිරිසේන මහත්මයා නම් මෙහෙම කළේ නැහැ. හැබැයි, එතුමාගේ සහෝදරයා විධායක ජනාධිපතිවරයා වීම නිසාම තමයි දිගින් දිගට මේ ප්‍රශ්න ඇති කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ඔබතුමාට මම නැවත වතාවක් කියනවා, කරුණාකරලා ඔබතුමාගේ ලිපියට සීමා වෙලා කථා කරන්න කියලා.

ගරු රොෂාන් රණසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரொசான் ரணசிங்க)
(The Hon. Roshan Ranasinghe)

හොඳයි. එම නිසා මම ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මේ පිළිබඳව අවධානය යොමු කරන්න කියලා. මොකද, මගේ දේපළ ගිනි තැබුවා. එසේ දේපළ ගිනි තැබීමෙන් පසු මම පළමුවැනි වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නය මතු කළා. ගරු කථානායකතුමා අවශ්‍ය පියවර ගත්තත්, එතැනින් එහාට පොලීසිය ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. මම දෙවැනි වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නයත් මතු කළා. ගරු කථානායකවරයා මේ ප්‍රශ්නය අදාළ තැන්වලට අරගෙන ගිහිල්ලා තිබෙනවා. නමුත්, ඒවා වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ. එම නිසා තෙවැනි වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නයේදීත් මම අහන්නේ, මගේ ජීවිතය නැති කළොත් හෝ, එහෙම නැත්නම් සිරගත කළොත් හෝ මේ පාර්ලිමේන්තුව ඊට මැදිහත් වෙන්නේ කොහොමද කියන එකයි. ඒ නිසා මම ඔබතුමන්ලාගෙන් කරුණාවෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා.

මේ පක්ෂග්‍රාහීත්වය 2015 වසරේදී මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා පොළොන්නරුවට ආව දවසේත් තිබුණා. හිටපු ජනාධිපතිවරයාට පොලිස් ආරක්ෂාව නොදී තිබුණා. එහෙම කරන්න බැහැ. මොකද, පොලීසිය පවුලකට සීමා වෙන්න බැහැ. පොලීසිය එක කණ්ඩායමකට සීමා වෙන්න බැහැ. ඒ නිසා මම ඔබතුමාගෙන් බොහොම ගෞරවයෙන්, බොහොම සංවේදීවයි මේ ඉල්ලීම කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ඔබතුමා බරපතළ කාරණයක් විධියට කියන මෙම කාරණය මම පිළිගන්නවා. ගරු කථානායකතුමාගේ දැඩි අවධානය සඳහා මා මේ ප්‍රශ්නය යොමු කරනවා. දැන් ඔබතුමාගේ කථාව අවසාන කරන්න.

ගරු රොෂාන් රණසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரொசான் ரணசிங்க)
(The Hon. Roshan Ranasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කරුණු අනුව පෙනී යන්නේ මාගේ ජීවිතයට එල්ල වී ඇති ජීවිත අවදානම කිසිම ආකාරයකින් පහව ගොස් නොමැති බවයි. මේ සම්බන්ධයෙන් පොළොන්නරුව ජ්‍යෙෂ්ඨ පොලිස් අධිකාරිවරයා වෙත, 2019.07.20 වන දින පොළොන්නරුව මූලස්ථානය පොලිස් පරීක්ෂක කාර්යාලය වෙත 2019.07.22 වැනි දින පැමිණිලි ඉදිරිපත් කොට ඇති අතර, ඔබතුමාගේ මැදිහත්වීම සිදු කොට නීතිය කඩිනමින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට හා මගේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී වරප්‍රසාද ආරක්ෂා කර දීමට කටයුතු කරන මෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

මෙහෙම දෙයක් මේ 225දෙනාගෙන් කිසි කෙනෙකුට නොවිය යුතුයි. මෙහෙම ගියොත් කාගේ හරි තැනකට කුඩු හෝ අවි ආයුධයක් හෝ දමාවි. ජනාධිපතිවරයා දැන් එල්ලුම් ගහත් ගෙනෙන්න යනවා. ඊට පස්සේ එල්ලයි. මේක මා එල්ලා මැරීමේ කුමන්ත්‍රණයක් ද දන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
මා ඔබතුමාගේ කාරණයට අවධානය යොමු කරනවා. ගරු කථානායකතුමාගේ අවධානයටත් මෙය යොමු කරනවා.

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම්
பாராளுமன்ற அமர்வு
SITTINGS OF THE PARLIAMENT

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
Hon. Deputy Speaker, on behalf of the Leader of the House, I move,

"That notwithstanding the provisions of Standing Order 8 of the Parliament, the Parliament shall sit on Wednesday 31st July, 2019 and Thursday 01st August, 2019."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

II

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
Sir, on behalf of the Leader of the House, I move,

"That notwithstanding the provisions of Standing Order 8 of the Parliament, the hours of sittings of Parliament on Wednesday 31st July, 2019 and Thursday 01st August, 2019 shall be 10.30 a.m. to 12.30 p.m. and 1.30 p.m. to 6.30 p.m. At 6.30 p.m., Mr. Speaker shall adjourn the Parliament without question put."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

III

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
Sir, on behalf of the Leader of the House, I move,

"That this Parliament at its rising this day do adjourn until 10.30 a.m. on Wednesday 31st July, 2019."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

කල්තැබීම
ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, "පාර්ලිමේන්තුව දැන් කල් තැබිය යුතුය"යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය සභාභිමුඛ කරන ලදී.
வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.
Question proposed.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
2019.07.25 වෙනි දින සභාව කල් තැබීමේ විවාදය තවදුරටත් පැවැත්වීම.

ගරු විපක්ෂ නායක මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි පහළොවක කාලයක් තිබෙනවා.

ජාතික එකඟතාව සහිත නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්
தேசிய ஒருமைப்பாட்டுடன்கூடிய புதிய அரசியலமைப்பு
NEW CONSTITUTION WITH NATIONAL CONSENSUS

ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)
(மாண்புமிகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ - எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)
(The Hon. Mahinda Rajapaksa - Leader of the Opposition)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊළඟ ජනාධිපතිවරණය පවත්වන්න තව තිබෙන්නේ මාස කීපයක් බව ඔබතුමා දන්නවා. ආණ්ඩුවේ අවසාන කාලයේදී මේ විධියට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ගැන පාර්ලිමේතු විවාදයක් පැවැත්වීමෙන් ඵලක් තිබෙනවාද කියන එක අපට ප්‍රශ්නයක්. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරන්න මුලපුරන්න ඕනෑ ආණ්ඩුවක් ආපු ගමන්මයි. මැතිවරණයට තව මාස කීපයයි තිබෙන්නේ. එවැනි අවස්ථාවකදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සංශෝධනය කිරීමට කටයුතු කිරීම කළ යුතු නැහැ කියලායි අප විශ්වාස කරන්නේ. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණේත් පළමු දින සියය ඇතුළත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරනවා කියලායි. ඒ කාලයේ ඒ ගොල්ලෝ කථා කළේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීමයි, මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය කිරීමයි ගැන විතරයි කියලායි මට මතක.

ඔබතුමන්ලා කවුරුත් දන්නවා, 2015 ජනාධිපතිවරණයේ අපගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ බොහොම පැහැදිලිව කියලා තිබුණා, අපට ආණ්ඩු බලය නැවතත් ලැබුණා නම් අපි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරලා, ඒ සංශෝධනවලට ජන මත විචාරණයකින් ජනතාවගේ අනුමැතියත් ගන්නවාය කියලා. නමුත්, යහ පාලන ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ තිබුණේ, ජන මත විචාරණයක් අවශ්‍ය නොවන තරමට පමණක් ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරනවා කියලායි. ජන මත විචාරණයක් පවත්වන එකේ ප්‍රශ්නය මොකක්ද? ඒකෙන් කරන්නේ ජනතාව ඉදිරියට යෑමක්; ඔවුන්ගේ කැමැත්ත ලබා ගැනීමක්. ව්‍යවස්ථා වෙනසකට ජන මත විචාරණයකින් ජනතා අනුමැතිය ලබා ගැනීම හොඳ දෙයක් කියලායි අපි විශ්වාස කරන්නේ. ඒකයි අපි කිව්වේ, අපි නම් ජන මත විචාරණයක් පවත්වනවා කියලා. ජන මත විචාරණයක් පවත්වන්නේ නැතුව කරන්න පුළුවන් ව්‍යවස්ථා සංශෝධන විතරක් කරනවාය කියලා යහ පාලන ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ කිව්වේ, බලයට ආවාට පස්සේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි නොකර ඉන්නයි. ජන මත විචාරණයක් පවත්වන්නේ නැතුව ඒ වාගේ මූලික වෙනසක් අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කරන්න බැරි බව ඒ අය දන්නවා. මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේදී බිම පෙරළී පෙරළී කිව්වා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවාමයි කියලා. නමුත්, බලයට ආවාට පස්සේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය පෙන්නලා කිව්වේ, ජන මත විචාරණයක් අවශ්‍ය නොවන සංශෝධන විතරක් කරනවා කියලායි. ඒ හින්දා විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න බැහැ කිව්වා.

මුල ඉඳලාම මේ ආණ්ඩුවේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ක්‍රියාවලිය තුළ තිබුණේ බොරුවයි, වංචාවයි පමණයි.

ඊට පස්සේ විධායක ජනාධිපතියි, අගමැතියි අතර බලය තිබෙන්නේ කාටද කියලා හොයාගන්න බැරි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා. මේ ගැන විපක්ෂයෙන් මැසිවිලි නැඟුවාම ජනාධිපතිතුමාම පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා කිව්වේ, "තව සති ගණනක් ඇතුළත පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරන්න විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හඳුන්වා දෙනවා" කියලායි. ඒ පොරොන්දුව මත තමයි විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දුන්නේ. පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කළා නම්, පැහැදිලි බහුතරයක් තිබෙන පාර්ලිමේන්තු ආණ්ඩුවක් බිහිවෙනවා.

එතකොට බල තුලනය පාර්ලිමේන්තුව පැත්තට බර වෙනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන අපට බරපතළ සැක තිබුණත් එදා අපේ අය ඒකට පක්ෂව අත ඉස්සුවේ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙනවාය කියපු පොරොන්දුව නිසා විතරයි. ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ක්‍රියාවලිය තුළ විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ටත් මේ ආණ්ඩුව වංචා කර තිබෙනවා.

ඊට පස්සේ ව්‍යවස්ථාව සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කරනවා කියලා 2016 මාර්තු 09 වැනි දා මුළු පාර්ලිමේන්තුවම ව්‍යවස්ථාදායක සභාවක් හැටියට වාඩිවෙන්න ආණ්ඩුව කටයුතු යෙදෙව්වා. අවුරුදු දෙකහමාරකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ කථා කරලා වාර්තා පිට වාර්තා නිකුත් කරලා අන්තිමේදී 2019 ජනවාරි 11 වැනි දා අගමැතිවරයා ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේ මෙහෙයුම් කමිටුවේ විශේෂඥ මණ්ඩලයේ වාර්තාවක් කියලා ලියවිල්ලක් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා. ඒක ඉදිරිපත් කරමින්ම අගමැතිතුමා කිව්වේ, මේක එතුමාගේ වාර්තාවක් නොවෙයි,- මේක ආණ්ඩුවේ වාර්තාවක් නොවෙයි - විශේෂඥයන් පිරිසකගේ අදහස් විතරයි කියායි. අන්තිමට පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරපු ඒ ලියවිල්ලටත් අයිතිකාරයෙක් නැති වුණා. තමන්ම ඉදිරිපත් කරන කෙටුම්පතකටවත් වගකීමක් ගන්නේ නැතිව කොහොමද ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් කරන්නේ? අගමැතිවරයා පර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරපු ඒ ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතට අපි එකහෙළාම විරුද්ධයි. ඒකෙන් අර්ධ ස්වාධීන ප්‍රාන්ත රාජ්‍ය 09කට රට කඩන්න පිඹුරුපත් සකස් කරලා තිබුණා. පළාත් 09කට වෙන වෙනම පොලිසි පිහිටුවන්න, ඒ අයට පාලනය කර ගෙන යන්න, වෙනම රාජ්‍යයන් ඇති කර ගන්න අවශ්‍ය දේවල් තමයි එහි තිබුණේ. පළාත්වලට දීලා තියෙන බලතල කිසිදාක මධ්‍යම ආණ්ඩුවට නැවත පවරා ගන්න බැරි විධියට විධිවිධාන එහි තිබුණා. පිරිසක් කියනවා, මාත් ඒ කාලයේ Thirteen Plus කියලා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඔබ්බට යන පාලන ක්‍රමයක් ගැන කථා කළා කියලා. අදත් මම ඒක පිළිගන්නවා. එදා මට මතකයි, විදේශ ලේකම්වරයා ඇවිත්, එතුමා තමයි "Thirteen Plus" කියන නම දැම්මේ කියලා. පාර්ලිමේන්තුවේ දෙවන මන්ත්‍රී මණ්ඩලයක් හදලා ප්‍රාදේශීය සභාවල බලතල වැඩි කරන්න කටයුතු කරනවා කියලා මම කිව්වාම, එය Thirteen Plus කියන පදනමට එනවා කියලා, එතුමා තමයි ඒ නම ඉදිරිපත් කළේ. එම නිසා දැන ගන්න ඕනෑ, මම Thirteen Plus කියලා අදහස් කළේ අගමැතිවරයා පාර්ලිමේන්තුවට හඳුන්වා දුන් කෙටුම්පතේ වාගේ රට කෑලි නවයකට කඩන ව්‍යාපෘතියක් නොවෙයි කියන එක. අගමැතිවරයා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ මේ ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරලා, මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරන්න විධිවිධාන තිබුණු බව ඇත්ත. නමුත් ඒ කෙටුම්පතින් මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරලා තිබුණේ 2017 පළාත් පාලන හා පළාත් සභා මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කළ ආකෘතියකට අනුවයි. ඔබතුමා දන්නවා, ඒ ආකෘතිය 2018 පෙබරවාරි පළාත් පාලන මැතිවරණයේදී අත්හදා බැලුවාට පස්සේ, මුලින් ඒක සම්මත කරගන්න කටයුතු කළ අයම දැන් ඒ ක්‍රමයට විරුද්ධයි කියලා. ඒ අසාර්ථක ආකෘතියම පාර්ලිමේන්තුවටත් හඳුන්වා දෙන්න හදන එකට අපි එකහෙළාම විරුද්ධ වෙනවා.

අගමැතිවරයා 2019 ජනවාරියේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ ඒ ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත හැදුවේ සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීවරයා සහ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල පිරිසක් යැයි කට කථා තිබෙනවා. අවුරුදු දෙකහමාරක් තිස්සේ හදපු ඒ කෙටුම්පත අගමැතිවරයා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර පුන-පුනා කිව්වේ "මේක අපේ දෙයක් නම් නොවෙයි" කියලායි. අවසානයේදී බලනකොට මේ ආණ්ඩුව දෙමළ ජාතික සන්ධානයත් ගොනාට අන්දලා කියලායි මට පෙනෙන්නේ. දෙමළ ජාතික සන්ධානය අවුරුදු හතරහමාරක් තිස්සේ නටපු නැටුමකුත් නෑ, බෙරේ පලුවකුත් නෑ. සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීවරයා හැම වෙලාවේම කෙටුම්පත හදන්නේ, "වෙනම රාජ්‍යයක්" කියන වචනය නැතුව වෙනම රාජ්‍යයක් ලබා ගන්නයි. කොළ කෑලිවල ඒ ගොල්ලන්ගේ සැලසුම් පැහැදිලිව සඳහන් වෙලා තියෙනවා. නමුත් බිම් මට්ටමින් ගත්තාම, අපේ ආණ්ඩුව උතුරු- නැඟෙනහිර පළාත්වලට දීපු පළාත් සභා දෙකක් නැති කර දාන්න දෙමළ ජාතික සන්ධානය සෘජුවම කටයුතු කර තිබෙනවා. නැඟෙනහිර පළාත් සභාව විසිරෙව්වේ මීට අවුරුදු දෙකකට විතර කලින්. උතුරු පළාත් සභාව අවුරුද්දකට විතර කලින් විසිරෙව්වා. විසුරුවපු පළාත් සභාවල ඡන්දය පවත්වන්න බැරි වෙලා තිබෙන්නේ 2017 සැප්තැම්බර් මාසයේ මේ ආණ්ඩුව පළාත් සභා ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් කළ නිසායි; අලුත් ක්‍රමයට ඡන්ද තියන්න හදපු කොට්ඨාස සීමා නිර්ණය කිරීමේ වාර්තාව ගැන මත භේද මතුවෙලා තිබෙන නිසායි. අද මුළු පළාත් සභා ක්‍රමයම අකර්මණ්‍ය වෙලා තිබෙනවා. දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ ඡන්ද නැතිව කිසිම දවසක පළාත් සභා ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් කරන්න පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකේ බලය ආණ්ඩුවට ලබා ගන්න වෙන්නේ නැහැ. උතුරු නැඟෙනහිර ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් කියා ඇති කළ පළාතේ සභා ක්‍රමය අවසානයේදී බලනකොට නැති කර දාන්න කටයුතු කර තිබෙන්නේත් දෙමළ ජාතික සන්ධානයයි. ඒකට සුමන්තිරන් මැතිතුමාත් වග කියන්නට ඕනෑ.

මම නැඟෙනහිර පළාතේ යුද්ධය අවසාන වෙන්නත් කලින් 2008දී පළාත් සභාවක් පිහිටුවා ඒ පළාතේ ජනතාවට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිය ලබා දුන්නා. 2013දී උතුරු පළාත් සභා ඡන්දය පවත්වා පළමු වතාවට උතුරටත් පළාත් සභාවක් ලබා දුන්නා. දෙමළ ජාතික සන්ධානය එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් එක්ක එකතු වෙලා ඒ දෙකම නැති කළා.

ඔබතුමන්ලා කවුරුත් දන්නවා, යුද්ධය ඉවර වුණාට පස්සේ අපේ ආණ්ඩුවෙන් උතුරු පළාතෙත්, නැඟෙනහිර පළාතෙත් යටිතල පහසුකම් දියුණු කරලා මිනිසුන්ගේ ජීවනෝපාය දියුණු කරන්න කටයුතු කළ බව. ඒ අතරතුර තමයි අපේ ආණ්ඩුව වෙනස් වුණේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විදුලිය, පාරවල් අපි උතුරට ලබා දුන්නා. මම දැක්කා එක දෙමළ මන්ත්‍රීවරයෙක් කියලා තිබුණා, ප්‍රධාන පාරවල් 6න්, 5ක්ම හදලා දීලා තිබෙනවා. ඉතිරි පාර මේ අවුරුදු හතරහමාරේදී මේ ආණ්ඩුවට හදලා දෙන්න බැරි වුණා කියලා. එවැනි තත්ත්වයක් තමයි තිබෙන්නේ. විදුලිය, වතුර, පාසල්, ඉස්පිරිතාල, දුම්රිය මාර්ග ආදී මේ හැම දෙයක්ම අපි උතුරට ලබා දුන්නා. අද ඇත්තටම බෝක්කුවක්වත් හදා ගන්න නොහැකි තත්ත්වයට වැටිලා තිබෙනවා කියලා තමයි ඒ පළාතේ මිනිස්සු ඇවිල්ලා අපට කියන්නේ. පසුගිය අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ දෙමළ ජාතික සන්ධානය හිටියේ ආණ්ඩුවත් එක්ක. හැබැයි, උතුරු-නැඟෙනහිර පළාත්වල, විශේෂයෙන්ම දෙමළ ජනතාවට මේ කාලය ඇතුළත කිසිම ඉදිරි ගමනක් සිදු වෙලා නැහැ. මේ ආණ්ඩුව ආවාට පස්සේ රටේ හැම ජන කොටසකටම වගතුවක් නැතිව ගියා. උතුරු නැඟෙනහිර දෙමළ ජනතාවට විශේෂයෙන්ම පාඩු වුණාය කියන්න පුළුවන්. අද ඒ පළාත්වල මිනිසුන්ට ජීවත් වෙන්න විධියක් නැහැ.

දෙමළ ජනතාව අතර තිබෙන ඒ දුගීභාවයෙන් ඇතැම් කුට පිරිස් ඉතාම අසික්කිත ආකාරයට ප්‍රයෝජන ගන්නවාය කියලා දැන් දෙමළ දේශපාලනඥයෝත් ප්‍රසිද්ධියේම කියන්න පටන් අරගෙන තිබෙනවා. අපේ ආණ්ඩුවක් බලයේ තිබුණා නම් එහෙම

[ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා]

වෙන්නේ නැහැ. එහෙම නම් උතුරු-නැඟෙනහිර දෙමළ ජනතාව මේ වෙනකොට ඔවුන්ගේ ජීවනෝපාය පැත්තෙන් හරි ඔළුව උස්සලා අද ගරුත්වයක් ඇතිව ජීවත් වෙනවා. අපේ කාලයේ කුඹුරු ටික හැදිලා, හොඳ අස්වැන්නක් ඇවිල්ලා, ඒවාට හොඳ මිලක් ඔවුන්ට ලැබුණා. නමුත්, අද ඒ ජනතාවගේ එළවලු ටික විකුණා ගන්න බැහැ. ඒ තත්ත්වයට අද වැටිලා තිබෙනවා. මීට ටික කාලෙකට කලින් මම දැක්කා එක්තරා පුවතක්. උතුරු-නැඟෙනහිර පළාතේ දෙමළ තරුණයන් දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ඔවුන්ගේ අමාරුකම් කිව්වාම, ඒ මන්ත්‍රීවරු කියලා තිබෙන්නේ, "අපි මුලින්ම විමුක්තිය ලබා ගෙන ඊට පස්සේ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳනවා." කියලායි. ඒක හින්දා තමයි ඒ අය ආණ්ඩුවට සහයෝගය දුන්නේ; විමුක්තිය ලබා ගන්න. දැන් විමුක්තියකුත් නැහැ, ඒ පළාතේ මිනිසුන්ට වැඩකුත් නැහැ. මුක්තියත් නැහැ. විමුක්තිය කියලා ඒ ගොල්ලන් අදහස් කරන්නේ රටේ ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරලා දෙමළ ජනතාවට උතුරු -නැඟෙනහිර වෙනම පාලන ඒකකයක් ලබා ගන්නා එකයි. 2014දී මම දෙමළ ජාතික සන්ධානයට ආරාධනා කළා, දෙමළ ජනතාවට තිබෙන ප්‍රශ්න හැටියට ඒ ගොල්ලන් දකින දේවල් මොනවාද කියලා සාකච්ඡා කරන්න. කීප වතාවක් සාකච්ඡා කළාට පස්සේ දෙමළ මන්ත්‍රීවරු සාකච්ඡාවට එන එක නැවැත්තුවා. නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මැතිතුමාගේ සභාපතිත්වයෙනුත් අපි දීපු ඒවා එතුමන්ලා boycott කළා. ඒ වෙනකොට ඒ ගොල්ලන් තීරණය කරලා ඉවරයි අපේ ආණ්ඩුව පරද්දලා පොදු අපේක්ෂකයෙකු පත් කරලා ඒ ගොල්ලන්ගේ අභිමතාර්ථ ඉටු කර ගන්න. ඔන්න දැන් අල්ලපු අත්තත් නැතිව, පය ගහපු අත්තත් නැතිව ඉන්නවා. ඒක තමයි එතුමන්ලාට වෙලා තිබෙන්නේ.

වර්තමාන ආණ්ඩුව යටතේ ව්‍යවස්ථා වෙනසක් කරන එක ගැන හිතන්නවත් පුළුවන් ද? මේ ගොල්ලන් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. ඒකෙන් රටේ පාලනය අවුල් ජාලාවක් බවට පත් වුණා. පළාත් පාලන ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් කළා. ඒකෙන් පළාත් පාලන ක්‍රමයම වියවුලක් බවට පත් වුණා. පළාත් සභා ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් කළා. ඒකෙන් පළාත් සභා ක්‍රමය නැති වුණා. මේ ගොල්ලන්ගේ පනත් සම්මත කරන ක්‍රමවේදය ගැනත් රටේ මුළු ජනතාවටම සැකයක් තිබෙනවා. පළාත් පාලන හා පළාත් සභා ඡන්ද ක්‍රම වෙනස් කරන්න මේ ගොල්ලන් යෝජනා ගෙනාවේ සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් හේතුවලටයි. පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරලා තිබුණු පනත් දෙකකට පාර්ලිමේන්තුවේ කමිටු අවස්ථාවේදී ගෙනෙන යෝජනා හැටියටයි. ඒ ගෙනෙන යෝජනා මොනවාද කියලා ජනතාව දැනගෙන හිටියෙත් නැහැ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඒවායේ ව්‍යවස්ථානුකූලභාවය ගැන හොයලා බලන්න අවස්ථාවක් ලැබුණෙත් නැහැ. දහනව වන සංශෝධනයේදීත් කමිටු අවස්ථාවේදී කාටවත් නොදැනෙන විධියට පනත් කෙටුම්පතේ තිබුණු වචන, වාක්‍ය ඉවත් කළා. ඒ නිසා ඇතිවෙලා තිබෙන අවිශ්වාසය නිසා තමයි විපක්ෂයක් හැටියට අපට ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන්න මේ ආණ්ඩුවට සහයෝගය දෙන්න බැරි. ඒ වාගේම, මේ ආණ්ඩුවේ අවසාන අවස්ථාවේදී ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන කථා කරලා වැඩක් නැහැ. ඒ වැඩේට අත ගහන්න ඕනෑ ජනතා වරමකින් අලුතින් පත් වන ආණ්ඩුවක්. අපි ළඟ එන ජනාධිපතිවරණයේදී පවතින ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන්න යෝජනාවලියක් ඉදිරිපත් කරනවා. දහනව වන සංශෝධනයෙන් ඇති කරපු වියවුල ලිහන්නේ නැතිව මේ රටට ඉදිරියට යන්න බැහැ. [බාධා කිරීම්]

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ராஜவரோதயம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

I am sorry to interrupt Hon. Leader of the Opposition. But, may I ask you one question? The APRC Expert Committee had come up with their Report during your time. - [*Interruption.*]

ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ)
(The Hon. Mahinda Rajapaksa)

Let the Hon. Member speak after me.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

Hon. Sampanthan, will you let the Hon. Leader of the Opposition speak please?

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ராஜவரோதயம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

They talked about devolution. - [*Interruption.*]

ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ)
(The Hon. Mahinda Rajapaksa)

දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඇති කරපු වියවුල් ලිහන්නේ නැතිව මේ රටට අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් ඉදිරිපත් කරන්න බැහැ. ඊළඟ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසුව අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා ඒ අලුත් ව්‍යවස්ථාව සඳහා ඒ වන කොට පාර්ලිමේන්තුවේ නියෝජනය තිබෙන සියලු දේශපාලන පක්ෂවල සහයෝගය ලබා ගන්න. [බාධා කිරීම්]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

Let him finish his speech. Order, please!

ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ)
(The Hon. Mahinda Rajapaksa)

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා වෙනසක් බලාපොරොත්තු වන හැමෝටම අපත් එක්ක -[බාධා කිරීම්]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

Order, please! [බාධා කිරීමක්] කරුණාකර වාඩි වෙන්න. ගරු විපක්ෂ නායකතුමාට කතා කරන්න ඉඩ දෙන්න.

ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ)
(The Hon. Mahinda Rajapaksa)

'ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරන්නේ ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍ය නොවන තැනකදී විතරයි' කියලා අපි කූට උපක්‍රමවලින් ජනතාව රවටන්නේ නැහැ. අපි අලුත් ව්‍යවස්ථාව සඳහා අනිවාර්යයෙන්ම ජනමත විචාරණයක් පවත්වනවා. [බාධා කිරීම්] මට පෙනෙන්නේ ඔබතුමන්ලා "இன்றைய விடயம் ஒரு அரசியல் நாடகம்"

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

මීළඟට, ගරු මංගල සමරවීර අමාත්‍යතුමා.

[අ.භා.12.10]

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු විපක්ෂ නායකතුමාගේ කතාවෙන් පසුව මටත් මේ විවාදයට සම්බන්ධ වීමට ලැබීම ගැන මම සතුටු වෙනවා. [බාධා කිරීම්] ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ විපක්ෂ නායකතුමා අපේ ආණ්ඩුවට - [බාධා කිරීම්]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
Order, please! ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා කතා කරන්න.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ විපක්ෂ නායකතුමා කිව්වා, මේ ආණ්ඩුව බොරු පොරොන්දු දීලා ජනතාවට වංචා කළා කියලා. ඇත්ත වශයෙන්ම මා නම් කියනවා, විශේෂයෙන්ම විධායක ජනාධිපති ධුරය සම්බන්ධයෙන් අප කතා කළොත්-[බාධා කිරීම්]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
Order, please! ඔබතුමන්ලා ගරු ඇමතිතුමාට කතා කරන්න ඉඩ දෙන්න.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
1994 වර්ෂයෙන් පසුව ආ හැම ආණ්ඩුවක්ම විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා කියලා ඇවිල්ලා ඒ පොරොන්දුව කඩ කළා. ගරු විපක්ෂ නායකතුමනි, ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම්, ඔබතුමාත් 2015 වර්ෂයේදී මැතිවරණ ප්‍රකාශනය මඟින් කිව්වා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා කියලා. ඒක හදන කොට මාත් සිටියා. නමුත්, අවසානයේදී ඔබතුමා කළේ මොකක්ද? එය අහෝසි කරනවා වෙනුවට ඔබතුමා ඒ බලතල තවතවත් තහවුරු කර ගත්තා 2010 සැප්තැම්බර් මාසයේ 18වන දා. මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරලා විධායක ජනාධිපති ධුරය රජකමක් බවට පත් කර ගැනීමේ මූලික පියවර ගත්තා.

ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ)
(The Hon. Mahinda Rajapaksa)
නැහැ, නැහැ.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
නමුත්, ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ ආණ්ඩුව විතරයි විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි නොකළත්, අඩුම ගණනේ විධායක ජනාධිපතිවරයාගේ තටු හෝ කැපුවේ. අප විධායක ජනාධිපති ධුරයේ තිබෙන බලතල ඔක්කෝම අඩු කරලායි තිබෙන්නේ. නමුත්, මා අදත් ඉන්නේ මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි වෙන්න ඕනෑ කියන තැනයි. ඒ නිසා මම විශ්වාස කරනවා, අපේ ඊළඟ ජනාධිපතිවරයා ඒ ඉතිරි කටයුත්තත් කරාවි කියලා. [බාධා කිරීම්]

ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ)
(The Hon. Mahinda Rajapaksa)
කවුද ඒ?

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
අපේ ඊළඟ ජනාධිපතිවරයා. [බාධා කිරීම්]

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்தானந்த அளுத்கமகே)
(The Hon. Mahindananda Aluthgamage)
ඒ කවුද? [බාධා කිරීම්] කවුද ඊළඟ ජනාධිපති? [බාධා කිරීම්]

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
හරි. ඒ කියන්නේ, ඊළඟ ජනාධිපතිවරයා අපේයි කියන එක ඔබතුමා පිළිගෙන ඉවරයි කියන එකයි. [බාධා කිරීම්]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
එතුමාට කතා කරන්න ඉඩ දෙන්න. බාධා කරන්න එපා.

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்தானந்த அளுத்கமகே)
(The Hon. Mahindananda Aluthgamage)
ගෝඨාභය රාජපක්ෂ.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
Hon. Deputy Speaker, first of all, may I thank the former Leader of the Opposition and Leader of the Tamil National Alliance, the Hon. R. Sampanthan, for moving this Adjournment Motion on Constitutional reforms and the national question.

Sir, following the attempted coup and Easter Sunday bombings, many of our fellow citizens ask why our country continues to veer from one crisis to another. In fact, if they are asking that question, they are right to do so. The history of Sri Lanka, I believe, is a history of crisis. In the last 70 odd years we experienced the assassination of a Prime Minister, the assassination of an Executive President, a failed coup, two youth insurgencies and a long bloody civil war.

With one or two exceptions, the common thread uniting these crises is the national question, the question of how our many communities can live together in amity and flourish collectively. Prime Minister S.W.R.D. Bandaranaike was assassinated because of his attempts at conciliation with the minorities.

The 1962 coup was significantly induced by fear of discrimination against Christians. The war, as our academics and intelligence men have observed, was the direct result of treating minorities in this country as second-class citizens.

At this point, Sir, it would be amiss not to reflect on the lessons of the Black July. In fact, this week, thirty six

[ගරු මංගල සමරවීර මහතා]

years ago, from the 24th of July to the 30th of July, the State failed to protect thousands of its own citizens who were slaughtered in their homes and on the streets. We all know that if there was any one cause for a rag-tag insurgency becoming a full-blown civil war, it was the Black July. Similarly, it cannot be a coincidence that the Easter Sunday bombings took place following the Aluthgama and Digana riots. Although investigations are still underway, there is reason to think that these riots played a role in radicalizing a few Muslim youth.

Even though these issues consumed the energies of this House and the entire Island's since Independence, it is clear that we have failed to resolve this matter successfully. Despite new Constitutions, countless Committees and endless debates, we still have majoritarianism entrenched in our politics and law.

The stakes could not be higher. It is our inability to resolve the national question that is at the very centre of our failure to make Sri Lanka peaceful and prosperous. Sri Lanka has been in crisis, remains in crisis and will continue to be in crisis until we can create a just and equal Sri Lanka for all Sri Lankans.

Sir, this House knows the solution to this problem; it has always known the solution to this problem. But, more often than not, the Members have not had the courage of their convictions to address it. Ever since Independence, all our leaders including the Hon. Mahinda Rajapaksa know the actual solution to this problem. It has cowered before a small but vocal minority of reactionary forces, and I am sad to say that a truly united Sri Lanka, a Sri Lanka where Muslims do not fear Buddhists, where Sinhalese do not fear Tamils and where Christians can worship in peace, is a cause of mortal danger for certain Members of this House. Sri Lanka's future as a prosperous, united and undivided country depends on establishing a Constitution that would embrace and celebrate Sri Lanka's multicultural, multi-ethnic and multilinguistic identity based on the principles of equal citizenship, justice and devolution of power. They understood the importance of building a Sri Lankan identity and a Sri Lankan Constitution, which all of Sri Lanka's communities could equally claim as their own. In fact, all our national leaders, as I said, including our good Friend, the Hon. Leader of the Opposition, have considered ensuring equal rights and a measure of self-government as essential for the country's stability, security and prosperity.

The first Prime Minister of Sri Lanka, who was also the founder of the UNP, D.S. Senanayake, strongly believed in "unity in diversity". He emphatically remarked - this was the first speech made in independent Sri Lanka on the 4th of February, 1948 - I quote:

> "Our nation comprises many races, each with a culture and a history of its own. It is for us to blend all that is best in us…there is no greater ambition in my life than to get all these communities together"

He also went on to say:

> "For centuries the Sinhalese and Tamils have lived together in peace and amity. We have been governed by their Kings and they, by ours"

D.S. Senanayake's policy has always been the policy of the United National Party. The last UNP President, the late Ranasinghe Premadasa, said so in his speech and I quote:

> "Multi-ethnic democracy has always been my vision for Sri Lanka. There is no other way. It has been my vision from the time I entered politics. My electorate in Colombo was multi-ethnic. I could not have represented my electorate for so many years had I not practised multi-ethnic politics. Furthermore, now as President, my electorate is the whole country. I am the President for all groups and communities who comprise Sri Lanka."

On 2nd March, 1990, during his speech on "Arms cannot bring peace", he said, I quote:

> "Whatever the race, the religion or the caste that any individual belongs to, we must realize that he or she has a birthright to share of this country. It is only if that right is denied to persons on grounds of differences of race, religion, caste or other such considerations, that a threat of division of this country will arise, that a threat to the sovereignty of this country will arise and foreign powers will have an opportunity to interfere in our affairs."

එදා රණසිංහ ප්‍රේමදාස ජනාධිපතිතුමා පවා පිළිගත්තා, මේ රටේ සියලු ජාතීන් එකතු කරන්න නම් බලය බෙදීමක් අවශ්‍යයි කියලා.

President Premadasa also had the sagacity to appoint Mangala Moonesinghe, an SLFP Member of this House, to chair the Parliamentary Select Committee on this topic. It is also important to note that the Committee's Report recommended a scheme of devolution on lines similar to the Indian Constitution, in other words federalism. Prime Minister Ranil Wickremesinghe too has been a worthy custodian of this UNP legacy and has always stood for a political solution to the national question.

Similarly, leaders of the other main political party, the Sri Lanka Freedom Party, too shared this view. Prime Minister S.W.R.D. Bandaranaike, who was the SLFP founder leader said in Parliament on 5th August, 1958, I quote:

> "I am satisfied that extremism in this country consists of the activities of a small minority, whether they are Sinhalese or Tamil, but that the vast majority of the people are reasonable and moderate and only wish to live together with mutual respect as well as self-respect, so that we could march forward together and achieve that progress and that position for us all which have been hoping to obtain under this freedom we have, freedom for the Sinhalese - yes, remember too - that it is the freedom for the Tamils, for the Muslims, for the Malays, for the Burghers, who are all fellow citizens, yes, if it is not freedom in that way for all, I too repeat the words of another leader…. Shri Jawaharlal Nehru who stated that if freedom meant internal communal strife or injustice or suppression of minorities 'to hell with Swaraj'."

This was his long-standing opinion. It was based on his view that a centralized government was imposed on us by the colonizers before. In Jaffna, on 17th of July 1926, his speech titled "Federation as the Only Solution

to our Political Problems" described Sri Lanka's pre-colonial system of government as decentralized and similar to a loose federation. He stated that the British introduced a centralized form of government and argued it was unsuitable for a country like Ceylon. He is also reported to have said, "In Ceylon, each province should have complete autonomy". Earlier that year, in May and June, he wrote six articles to "The Ceylon Morning Leader", making the case for federalism. Allow me to quote the following:

> "…there would be trouble if a centralized form of government was introduced into countries with large communal differences."

But his daughter tried to set things right.

President Chandrika Kumaratunga was brave enough to stand on election platforms and speak truth to power. In fact, I remember Chandrika Kumaratunga coming to Akuressa in 1993 as the Chief Minister of the Western Province, and in the deep South where 90 per cent are Sinhala Buddhists, she said Sri Lanka needs a federal system and at the election, we had a resounding landslide even after that statement was made. She had the courage to boldly state in public what the political class said in private: the solution to the national question was federalism.

I remember the present Leader of the Opposition, former President Mahinda Rajapaksa, supporting the 1995 Union of Regions Proposals. He held this view for a long time. In fact, Hon. Rajapaksa, you made one of the best speeches a leader of our country has made at the Inaugural Session of the All Party Representative Committee on 11th July, 2006, long before you chased me out, where I was also present. He summarized the main thrust of his proposed solution to the ethnic conflict. Hon. Leader of the Opposition, I would like to quote what you said in 2006.

> "…people in their own localities must take charge of their destiny and control their politico-economic environment. Central decision-making that allocates disproportionate resources has been an issue for a considerable time. In addition, it is axiomatic that devolution also needs to address issues relating to identity as well as security and socio-economic advancement, without over-reliance on the Center. In this regard, it is also important to address the question of regional minorities.
>
> In sum, any solution needs to, as a matter of urgency, allow people to take charge of their own destiny. This has been tried out successfully in many parts of the world. There are many examples from around the world that we may study as we evolve a truly Sri Lankan constitutional framework including our immediate neighbour, India."

This is what you said at the opening of the All Party Conference.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ராஜவரோதயம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)
He was talking of a political solution, devolution. Read further down.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
Yes, there is a long speech, but I am not going to read the whole thing. By saying that he wants to look at India, he is also endorsing a federal model for Sri Lanka with all leaders of this country. In fact not only you, even the Left leaders including the Hon. Dinesh Gunawardena's own brother, the Hon. Indika Gunawardena, endorsed it.

In his concluding remarks, the Hon. Rajapaksa was very firm. He said, I quote:

> "..any solution must be seen as one that stretches to the maximum possible devolution."

This is Hon. Mahinda Rajapaksa. - [*Interruption.*] Thank you. But, I am sorry that you had to change your views under pressure from various other people. - [*Interruption.*] නැහැ, ඒ ගොල්ලන් ආවත්, නාවත් ඒක හේතුවක් නොවෙයි. අපි හරි දේ රටට කරන්නට ඕනෑ.

On 9th January, 2016, the next leader of the SLFP, President Maithripala Sirisena made his views on the matter very clear to the House.

> "Attempts to build co-operation and friendship among Sinhala, Tamil, Muslim, Buddhist, Catholic, Hindu, Malay and Burgher failed. Communities became increasingly polarized owing to the shortcomings and loopholes formed in the constitutional provisions promulgated in the country, triggered by the provisions contained in the Soulbury Constitution. This resulted in the creation of the terrorist known as 'Prabhakaran'. Regardless of what people say, I am of the belief that if the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact had become a reality, we would not have witnessed the creation of terrorism."

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
Hon. Minister, you have two more minutes.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
Okay, Sir.

As I said, the Left leaders also endorsed this view throughout our Independence era. The LSSP leader Dr. Colvin R. De Silva's words during the 1956 Debate on the Sinhala Only Bill were prophetic then, but unless we act now, I fear, all too sadly, they would prove to be doubly prophetic. I will quickly refer to it because it is very important that the new generation knows what our l Left leaders talked about, and I quote:

> "If you refuse to help a section of our people of a specific racial stock, having their own separate language, their specific and particular culture, traditions and history, if you deny them their language right, then you are running the risk of hammering them in the future into what they yet are not. Today they are but a section distinctive by reason of their particular racial stock and language, from the Sinhalese within the Ceylonese nation. But if you mistreat them, if you ill-treat them, if you misuse them, if you oppress and harass them, in that process, you may cause to emerge in Ceylon, from that particular stock with its own particular language and tradition, a new nationality to which we will have to concede more

[ගරු මංගල සමරවීර මහතා]

> claims than it puts forward now. It is always wiser statesmanship to give generously early instead of being niggardly too late."
>
> "Parity," he argued, "is the road to freedom of our nation and the unity of its components. Otherwise, two torn little bleeding States may yet arise of one little State".

This is what Dr. Colvin R. De Silva said way back in 1956.

Even the founder leader of the JVP, Rohana Wijeweera supported these views and went further than the others in the Left. In a speech in Jaffna in 1982, which can be watched on YouTube, he argued that the solution to the ethnic conflict was acknowledging and respecting the right of minorities to self-determination. This is the leader of the JVP and I quote him:

> "We propose to create areas of self-rule where minority communities have large concentrations. We state that any ethnic community or any minority group has the right to self-determination."

Then, the late Indika Gunawardena, a leader of the Communist Party, stood in this very House 19 years ago during the 2,000 Constitutional Debate and said, I quote:

> "..the standpoint of the Marxist movement is that the right to make self-decisions should not be denied to any citizen. The right of a nation to self-determination is upheld by the working class…A separate state of Tamil Eelam will never be a solution to the national problem. The best way to grant the right to make self-decisions to various ethnic groups, i.e. to create a united Sri Lanka, will be autonomous administration in the North and East."

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
Hon. Minister, you have to conclude now.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)
Okay, Sir.

Finally, all I want to say is, we are at a rare moment in history where the Tamil political leadership is united and represented by a great statesman in the shape of the Hon. R. Sampanthan. His stature, wisdom and temperament are not only a bonus for the Tamil community, but for the whole of Sri Lanka. This may not be the case in the future. We must not let this opportunity go. We must answer the offer and the question he placed before us in Matara - in fact, he came to an event in Matara just two weeks ago - and I would like to quote the Hon. Sampanthan. Actually, it was an excellent speech where all the people of the South, the Hon. Mahinda Yapa Abeywardena and all, at the end of his speech, stood up and gave him a standing ovation. I think the whole speech is worth listening to. But, I would quote only a little bit of it.

> "I want to work with fellow Sri Lankans to resolve this conflict within the framework of a united, undivided, indivisible Sri Lanka, that would be the best thing for Sri Lanka. If we do not, what would be the consequences?"

He ended the speech with that question. I believe that all of us, whichever party, whichever side, whichever community, whichever religion we may believe in, must start asking ourselves, if we do not solve this issue, what are the consequences and can Sri Lanka move forward unless we come to terms with the fact that Sri Lanka is a multi-ethnic, multireligious, multicultural nation?

Thank you.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
Thank you. The Sitting is suspended till 1.30 p.m.

*රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත් හිටුවන ලදින්, අ.භා. **1.30**ට නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා (ගරු සෙල්වම් අඩෛක්කලනාදන් මහතා)ගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.*

அதன்படி, அமர்வு பி.ப. 1.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு மீண்டுந் தொடங்கிற்று. குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் [மாண்புமிகு செல்வம் அடைக்கலநாதன்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 1.30 p.m. and then resumed, DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [THE HON. SELAVM ADAIKKALANATHAN] *in the Chair.*

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன் அவர்கள் உரையாற்றுவார்.

[1.30 p..m]

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
சபைக்குத் தலைமைதாங்கும் கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே பங்குகொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் வழங்கியமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

Sir, I am particularly thankful for the opportunity to speak after the Leader of the Opposition, the Hon. Mahinda Rajapaksa, who spoke this morning in this House because this gives me an opportunity to put many matters straight. The former President Mahinda Rajapaksa in the course of his speech stated many things. He referred to the discussions that the Tamil National Alliance had with his Government in 2011 and stated that it was we who walked out of that meeting. That is furthest from the truth. We met, for the first time, on the 10th of January, 2011, met 18 times and the 18th meeting was on the 16th of December, 2011. In between, once in August, we refused to meet further and that was because at the first meeting, the second meeting and the third meeting, we gave proposals from our side as to what we thought should be the contours of a political solution. The Government delegation was led by the then Prime Minister, the Hon. Ratnasiri Wickramanayaka. It included the Hon. Nimal Siripala De Silva, the Hon. (Prof.) G.L. Peiris and the Hon. Sajin de Vass Gunawardena. Subsequently, the Hon. Ratnasiri Wickramanayaka withdrew from that Committee and was replaced by the Hon. (Prof.) Rajiva Wijesinha. Although we gave our proposals, the Government, having repeatedly assured us that they would respond to our proposals, failed to do that for several meetings and

therefore, around August, we said it was useless to continue to meet until they gave their proposals, and we stopped meeting.

Thereafter, there was a meeting between President Mahinda Rajapaksa and the Hon. Sampanthan, at which it was agreed that we would resume the talks and that the talks would continue on the basis of five documents and President Mahinda Rajapaksa's speech at the Inaugural Session of the APRC and the Experts Committee held in July, 2006, which the Hon. Mangala Samaraweera quoted from this morning. Those five documents are: the Mangala Moonesinghe Select Committee Proposals, the Proposals for Constitutional Reforms of 1995 and 1997 under President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga, the Constitutional Bill of 2,000, the Multi-Ethnic Experts Committee to the APRC Report and as I said, also the speech made by President Mahinda Rajapaksa. That was agreed. On the basis of the agreement, we resumed our talks in September, 2011 and proceeded until December and in December, we fixed the next meetings for 17th, 18th and 19th of January, 2012. On those three days, we went for the meeting. The Government delegation did not come. Even though on the first day, the 17th of January, we knew that they had not turned up, yet, the following day and the day following that also we went and sat there.

So, on those three days, we went and sat there, but the Government delegation did not turn up and on those days, the Hon. S.M. Krishna, the Minister of External Affairs of India was visiting Sri Lanka. These are all matters of record. So, it is wrong for the Hon. Leader of the Opposition to say that we left the meeting. Even on that occasion, the Hon. S.M. Krishna stated at a press conference before he left Sri Lanka with Prof. G.L. Peiris standing by his side - Prof. G.L. Peiris was the Minister of External Affairs of Sri Lanka at that time - "As many times before, President Rajapaksa has assured me that a political solution would be found by implementing the Thirteenth Amendment in full and building upon the Thirteenth Amendment so as to achieve meaningful devolution".

The Hon. Rajapaksa referred to "Thirteen Plus" and said that it was not his terminology, but somebody else called it that and also stated what he meant by "Thirteen Plus". This is what was meant by "Thirteen Plus". Not only did Hon. S.M. Krishna say it, but it is in three joint communiqués between India and Sri Lanka: once, between the then President Mahinda Rajapaksa and the then Prime Minster (Dr.) Manmohan Singh and on another occasion, again, between Hon. S.M. Krishna and Prof. G.L. Peiris, the two Ministers of External Affairs of the two countries.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා (විද්‍යා, තාක්ෂණ හා පර්යේෂණ කැබිනට් නොවන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க - விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் ஆராய்ச்சி அமைச்சரவை அந்தஸ்தற்ற அமைச்சர்)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe - Non-Cabinet Minister of Science, Technology and Research)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
Yes, Hon. Minister?

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
Hon. Member, I just want to get a clarification. You said that the Hon. S.M. Krishna said that the Thirteenth Amendment will be implemented in full.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
And going beyond that.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
That is what I wanted to make sure. He said that the Thirteenth Amendment will be implemented in full and then, he referred to Thirteen Plus also. Is it?

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
And, going beyond that to achieve meaningful devolution.

So, that phrase is in three documents, in three joint communiqués, and it is important to note that because implicit in that phrase is an acknowledgement by the Government of Sri Lanka that the Thirteenth Amendment is meaningless. That is why you had to go beyond that to achieve meaningful devolution. There is an acknowledgement by the Government of Sri Lanka that it is not meaningful devolution; a system of devolution obtained under the Thirteenth Amendment is not meaningful. That is why they said, "We will achieve meaningful devolution in the future, but prior to that, full implementation of the Thirteenth Amendment".

And what did we hear from the Hon. Leader of the Opposition this morning? He said in the new proposals, there is a proposal to have provincial police and he sounded horrified at that thought. But, it is there in the Thirteenth Amendment; it is there in the Thirteenth Amendment which he has *ad nauseam* assured the world that he will fully implement. What is there to be horrified at the thought of law and order being devolved? He has repeatedly assured this country and the world to implement the Thirteenth Amendment in full. If that be so, law and order is a devolved subject in the Thirteenth Amendment. Police is not fully devolved to the provinces, but certain powers of the police are devolved; certain powers of the police will be retained at the Centre. That truth is never communicated properly. Even in the proposals, that is exactly what is given.

With regard to the more recent effort at drafting a new Constitution for Sri Lanka, the Hon. Leader of the Opposition as he commenced his speech this morning said, “Enacting a new Constitution must be done at the

[ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා]

beginning of a Government's term, not at the tail end." But, what did we have at the beginning? At the beginning, as soon as this Parliament was constituted in August, 2015, in December of that year itself, a Public Representation Committee was appointed. That went round the country, got views from all different people and a Report was submitted on the 31st of May, 2016. And beginning 9th of January 2016, this Parliament debated a Resolution four times in this House and eventually two months later on the 9th of March 2016, this Parliament unanimously adopted that Resolution. It unanimously adopted that Resolution, not one single Member called for a Division. And what did that Resolution say? That Resolution is very detailed. It goes on to say how the new Constitution would be enacted, what the drafting process would be, how the Constitutional Assembly will bring that draft to this Parliament and how it will be tested in the Constitutional Assembly for a two-thirds vote first. All of that is in great detail and that was unanimously adopted. And every single decision taken thereafter in the Constitutional Assembly hearings were unanimously adopted, not one person voted against any of those decisions.

We have the Steering Committee. I was a Member of the Steering Committee. That Steering Committee has met more than 80 times. By the end of 2016, as the Hon. (Dr.) Jayampathy Wickramaratne stated yesterday, we had an Interim Report ready. Yes, there was a proposal to abolish the Executive Presidency. That was a promise given to the country. There were proposals for electoral reform. That was also a promise given to the country. But, more than both those was the crucial issue of the solution to the Tamil national question, a question, a problem that has plagued this country for 70 long years. This country has never been at ease from the time it attained Independence and we were trying to resolve that. And during that process, President Mahinda Rajapaksa's Representatives in those committee said, "Do not rush, do not rush. We must not rush this. We must have time. We must consider this". The Interim Report that was ready in November, 2016 could not be brought out until September, 2017 because they said, "We must have a longer discussion. We must talk within our party". So, you cannot have the cake and eat it. You cannot say, "Do not rush into it at the beginning of a Parliament's term". Then, you cannot say, "We want time; we want consultation". This was done with full consultation and consensus. You take time over it and when that time has passed, you cannot come and say, "Oh! Now it is end of the term. Now, we cannot do it. We must always do it at the beginning of the term". You cannot do that. This is a process in which people have been directly consulted. This is a process in which six separate Subcommittees have given Reports on six separate matters. This is a process in which another *Ad hoc* Committee was appointed, which included the Hon. A. D. Susil Premajayantha and the Hon. Prasanna Ranatunga, with regard to the relationship between the Centre and the Provincial Councils. They have given a Report. And, this is a process in which the Steering Committee, on six other subjects, gave an Interim Report.

All of the principles of devolution were unanimously agreed upon. The first principle of devolution was principle of subsidiarity. What does "subsidiarity" mean? It was readily agreed upon. No one ever objected to that. "Subsidiarity" means, you do exercise power at the lowest level, if it is possible to exercise at that level. Only if you cannot do it at that level, you go to the next higher level. That was agreed. It is on that basis that a three-tiered system was devised in this proposal at the local level, yes, at the provincial level and at the Centre. The Centre has a lot of powers and it did not give up most of its powers, but there was a proposal to give to the provinces substantial exercise of legislative and Executive power so that people who are smaller in numbers, when you take the country as a whole, at least in the areas in which they are a majority can determine their affairs, but not the foreign policy, not the monetary policy and not the defence of Sri Lanka, none of those. All of that will be retained in the Centre. But, with regard to matters that affect the day-to-day lives, decisions will be taken in the provinces. People in the provinces are asking, "Why should decisions about our daily lives be taken in Colombo"? In fact, all of the proposals on devolution that are contained in the Report, which has a draft, are proposals that are endorsed by the Chief Ministers and Opposition Leaders of seven Provincial Councils other than those of the North and the East, every one of those. The Northern Chief Minister never came before the Steering Committee; the Eastern Chief Minister never came before the Steering Committee. It was the other Chief Ministers and their respective Leaders of the Opposition who came. Every single proposal for devolution is a proposal that was made by the seven Chief Ministers and their Leaders of the Opposition, other than those of the North and East and all of those seven Provinces at that time were ruled by the UPFA, not by the UNP. These proposals on devolution that are contained are proposals by the UPFA Chief Ministers, not anybody else.

ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)
So, what is the contention?

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
Exactly. I am asking you that question, Hon. Member. Why is your Leader then castigating these proposals that have been made by his own party members, who were Chief Minsters? Why is he saying that this will lead to the division of the country, that this will split the country into nine different parts? That is what we heard him say this morning. These are all your own proposals. And, why are you now saying that this will split the country into several parts? Why did you make those proposals? You have consistently-

ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)
Sir, I rise to a point of Order.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
Hon. Member, what is your point of Order?

ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)
I just want to remind the Hon. Member that the nature of politics is such that if you are in a position of power, everybody wants more power. Obviously, the Chief Ministers want more power.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
All right. Thank you for endorsing what I said.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
Hon. Member, can I ask you a question?

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
Yes, quickly without taking my time, please. - [*Interruption.]*

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
No, they are democratic people. They allow anybody to talk unlike you all.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
ඉක්මනට කියන්න.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
Hon. Minister, without engaging in conversation, will you ask the question?

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
සුමන්තිරන් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, හදිසි වෙන්න එපා, ඉඳ ගෙන පොඩ්ඩක් අහගෙන ඉන්න. එතුමා කියාපු කාරණය ඉතා වැදගත්, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. දැන් මේක එම පක්ෂයේම මහ ඇමතිවරු සහ විපක්ෂ නායකවරු හදලා දුන්නා නම් පිළිගන්න ඕනෑනේ. බලය තිබෙන එක වෙනම කාරණයක්. අපට ඕනෑ වෙලාවට බලය වෙනස් කරන්නයි, එපා වෙලාවට එපා කියන්නයි බැහැනේ. එතකොට මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා විපක්ෂ නායකතුමා වශයෙන් අනිවාර්යයෙන්ම එතුමන්ලා ඒ කරපු යෝජනා සම්බන්ධයෙන් වග කියන්න ඕනෑ. අපට මේ කරුණු මාරු කරන්න බැහැ. බලයේ ඉන්න කොට එකක්, නැති කොට එකක් වශයෙන් දෙකක් කරන්න බැහැ. There has to be a principle.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
Hon. Minister, I am not only asking questions from the UPFA, I am also asking questions from the Government, from your own Government, today.

We moved this very important Motion yesterday, and there were times at which all of the seats in the Government Benches were empty. There was no senior Minister present, the Front Row was always empty. There was not the Leader of the House, the Prime Minister -

ගරු කංචන විජේසේකර මහතා
(மாண்புமிகு கஞ்சன விஜேசேகர)
(The Hon. Kanchana Wijesekera)
Sir, I rise to a point of Order.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
Hon. Member, what is your point of Order?

ගරු කංචන විජේසේකර මහතා
(மாண்புமிகு கஞ்சன விஜேசேகர)
(The Hon. Kanchana Wijesekera)
Hon. Deputy Chairman of Committees, we have given our proposals to this Committee. As the Joint Opposition, we have given our proposals. The only party in this Parliament that has not given proposals to this Committee is the UNP. So, why do you not, having a very close relationship with the -

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
That is not a point of Order, Hon. Member. Hon. Sumanthiran, you may continue.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
That is not a point of Order. You made your point. Thank you very much, Hon. Member.

I want to repeat what the Hon. (Dr.) Jayampathy Wickramaratne said yesterday in this House. When the Steering Committee Proposals were placed before the Constitutional Assembly, the Prime Minister emphatically stated, "These are our proposals." When we drafted the proposals, initially, the Janatha Vimukthi Peramuna, the Tamil National Alliance and the United National Party did not make separate proposals because the main proposals were negotiated and agreed upon. I have all the Minutes of the meetings. All of those proposals were negotiated and agreed upon; nothing was not agreed upon. But, after having agreed upon those proposals, some parties, perhaps as the Hon. Tharaka Balasuriya said, for reasons of electoral politics said, “We want to say our positions”. So, democracy was such, they were all allowed to make those. After they made their positions, the Janatha Vimukthi Peramuna said, “We also want to present ours”. So, we also had to place our position and the TNA also placed it. But, the UNP said, “We are not

[ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා]

budging from our original position, that this was a negotiated position and we will just stand by that." That is what they said. We were happy with that because it was, in fact, a negotiated position. It does not reflect the Tamil National Alliance's position; it is far below the Tamil National Alliance's position.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
It was negotiated.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
The Hon. M.A. Sumanthiran)
Yes, it was negotiated.

In fact, we were castigated. Today, the Hon. Leader of the Opposition mentioned my name three times and said various things. I was castigated by my own people when the proposals came, saying, "How dare you shift your position? Why have you given this up? Why have you given that up?" But, that was a negotiated position. We were all acting in unison to achieve consensus. You can never achieve consensus if each party stands in their own corner and says, "We cannot budge." The whole point of all of those meetings was that we talked, we discussed, we debated, we fought, but we agreed on all of those. All of those Minutes will bear out the fact that it was debated extensively, but it was agreed upon eventually. All of those were agreed. There were a few points at which there was variance, a very few, but those were not contentious issues. In point of fact, on devolution, there was no disagreement. The disagreement, if there were any, were on the abolition of the Executive Presidency and the electoral system-serious disagreements emerged. But on devolution, everybody was tripping over each other saying, "Yes, yes, maximum possible devolution."

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களே, உங்களுக்கு மேலும் 3 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
நான் 3 நிமிடங்களில் நிறைவுசெய்ய முயற்சிக்கின்றேன்.

So, this is an important point that must be made. On every issue, every party's position is there. It is written; it is reflected in the Minutes. Even the UPFA's position - it was called the SLFP's position - is not adverse to devolution. I went through that in the morning. They agree on the substance of devolution.

In point of fact, I must record the fact that after the Second Interim Report, which includes a Draft, was presented to the Constitutional Assembly on the 11th of January, this year, we had a meeting with the President and the Prime Minister. The Hon. Rauff Hakeem was also there at the meeting. The Hon. Sampanthan and I were there. There were a few people from the SLFP - none of them are here today - and senior Ministers and the Prime Minister from the UNP present. At that, we spoke and asked about the fate of this new Constitution. Three-and-a-half years we have spent in preparing this and even at that meeting, what emerged was disagreement with regard to abolition of the Executive Presidency and the electoral system. Then, the President said, "But, on devolution, there is no disagreement. Why do we not do that?" So, a four-Member Committee was appointed which included the Hon. (Dr.) Sarath Amunugama, the Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne, the Hon. Dilan Perera and myself. We have given our proposal. All four of us have agreed on that, on what can be done on devolution. But, there is no movement forward. Today, in this House, it is the United National Party that is in Government. So, the responsibility is with you.

The Prime Minister constituted a Public Representation Committee in December, 2015. The Prime Minister became the Chairman of the Steering Committee that met over 80 times and have gone through this process and have brought two comprehensive Reports. The second one includes a Draft of the Constitution which was made by the Experts who were advisers to the Steering Committee. All ten of them agreeing, their dissentions, if any, were recorded. Only two of them had comment to say that the form in which it is drafted is not their own, but they agree with the contents and one other member said that she disagrees only on one point and that is, a dual citizen being disabled to contest an election for Parliament or Presidency. Her view is that even a dual citizen should be allowed to contest. Those are the only two disagreements. So, the Experts Committee consisting of ten members have given a Draft. Having done all of that, the Prime Minister comes to the Constitutional Assembly, presents it and says, "This is not mine. This is not ours. Experts have given it." He did not take responsibility and on the criticism of that stand of the Prime Minister, I stand with the Leader of the Opposition. The Prime Minister chaired the Steering Committee, he steered this whole process and after all of that time, money, expertise, all of that had been spent, he says, " The Experts have given it. Now, it is up to you" and did not convene even one Steering Committee meeting thereafter. So, why did we go through this? Was this just a charade? - [*Interruption.*] No, I am asking them. Was this just a charade that you did to show the world that you are doing some Constitutional reform, you are being liberal, you are being accommodative that you are trying to forge a consensus? In fact, we forged a consensus; we arrived at a consensus. But, you are unwilling. You do not seem to have the courage to take forward the process that you initiated and that is our criticism of you.

The Hon. R. Sampanthan and I have participated in every single Steering Committee meeting. I missed only three meetings; he missed three meetings and in those three meetings, the other person was present. That was the dedication with which we participated. Those in the Steering Committee know how much accommodative we were, how we agreed on difficult questions because we

want this resolved. We want this age-old question resolved once and for all. We thought that only when the two main political parties are together, it is possible and that is why we gave it our all. Even if our parties have separated, it is still possible. This is a statesmen's effort; this is not a political project. This House, whichever side they be on, must obviously realize the calamity that has befallen this country because this is not resolved until today.

The Hon. Mangala Samaraweera listed quotations from leaders of all the political parties of this country, all saying the same thing, that power must be shared, power must be devolved and every citizen must be treated as equal. The Opposition Leader is saying, "I built roads; I have put up buildings". All that is good and welcome. But, that does not substitute for political power; material benefits to our people will never substitute political power in the hands of our people. That is what we are asking for. Is that too much to ask for? Is the majority people of this country saying, "No, political power will always be in our hands, and in our hands only. We will never share that power." Is that what the majority people of this country are saying? I do not think so. I do not think the Sinhala people, the Buddhist people are saying that. Their political masters want it in their power, in their hands. They want to hold on to that. But what is the result? For the people who are minority in numbers - I do not describe ourselves as minorities. We are not minorities in this country. We are smaller in number, but we are equals. To be equals, for us to exercise equal citizenship rights in this country, we must also have access to political power. Our people must be able to decide matters in the areas in which they live. That is what President Mahinda Rajapaksa said in July, 2006: "People in their localities must be able to decide their own fate". That is what he said; those are his words. He knew what he was saying then.

But now, he sang a totally different tune. I am very disappointed with the unstatesmanlike behaviour of the Leader of the Opposition today in this House, where he gave a very wrong picture of this whole process, a very wrong picture of the proposals that are before this House. I want to say most categorically that the proposals which emerged in January this year go not one inch beyond what he promised this country and what he promised the world, particularly with India. Why did he do that? Why did he go and made joint communiques with India? We did not tell him to do that. He did it saying that the Thirteenth Amendment will be fully implemented including land and police powers, which are there in the Thirteenth Amendment. Then, he went beyond, acknowledging that it is still not meaningful devolution and said, "But, we will build upon that so as to achieve meaningful devolution". Having said all of that, if he can now turn 180 degrees and castigate this process, raise a war cry, tell the Sinhala people now that this is going to divide the country, that is the most unstatesmanlike behavior that you can find. I regret that I had to use those words about the Hon. Leader of the Opposition, former President Mahinda Rajapaksa, today. But, that is what he is doing.

We would still give our fullest cooperation. I want to say that here today even at the tail end of this Government or whatever. I do not know why people call it the "tail end"; this Parliament has one more year. So, we will give it our fullest to complete this process because the future of this country depends on this process succeeding. Mark my words, the future of this country depends on this process succeeding. The Motion that has been moved by the Hon. Sampanthan says that very clearly. He raised that question, which was echoed by the Minister of Finance a little while ago.

What would be the future if we do not succeed in doing that? It would be disastrous, it would be worse than what we have ever seen before. This is not a threat, but anybody who knows the history can say that with confidence. Therefore, I urge the House, I urge the Government which is depleted today in their ranks, today also, showing scant respect for this process that they initiated, showing no importance at all - that is most disheartening - and the main Opposition, please come together and we will still continue to cooperate to achieve a social contract which is agreed to by all the different peoples of this country. So far, we do not have that social contract. That is a fundamental problem in this country. A Constitution is a social contract. It is not just a law; it is a social contract. A social contract must be agreed to by all the parties. We are willing to agree and we have shouted that from the rooftops that we are willing to agree. Even now we are agreeing. Our hand is still stretched out. Do not fail to grasp it because if you fail to grasp our hand of friendship, in the days to come, it will not be this hand that will be stretched towards you.

Thank you.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
நன்றி. அடுத்ததாக, மாண்புமிகு றவுப் ஹக்கீம் அவர்கள்!

[பி.ப. 2.06]

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வை முன்னிறுத்தி, அரசியலமைப்பைத் திருத்தம் செய்கிற முயற்சிகளில் எமது கட்சியானது கடந்த 30 வருட காலமாக இந்த அவையிலே பங்களிப்பு நல்கி வருகின்றது. அதற்கு நாங்களும் எங்களாலான பங்களிப்பை நல்கி வந்திருக்கிறோம். நானும் அடுத்த மாதம் இந்த அவையிலே 25 வருட அங்கத்துவத்தைப் பூர்த்தி செய்யவிருக்கின்றேன். இந்தக் காலகட்டத்தில் நான் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவிலும் மற்றும் பல்வேறு தெரிகுழுக்களிலும் சர்வகட்சி மாநாடுகளிலும் பங்குபற்றியது மாத்திரமல்ல, -

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களே, உங்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்களை முன்கூட்டியே தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
நன்றி!

தமிழ் பேசும் சமூகங்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற அடிப்படையிலே இந்தத் தீர்வை எட்டுகின்ற முயற்சி தொடர்பில் நண்பர் சுமந்திரனைப்போல நாங்களும் மிகுந்த விரக்தியுற்றவர்களாக, விசனத்தோடு இந்தச் சபையிலே பேச வேண்டியிருக்கிறது.

Hon. Deputy Chairman of Committees, His Excellency President Maithripala Sirisena got a mandate from the people to introduce a new Constitution to this country and subsequently at the Parliamentary Election, the Hon. Ranil Wickremesinghe too pledged that there will be a new Constitution that they would introduce to the country. During the so-called "100-day Programme" of governance, which extended to much more than 100 days, we managed to bring about the Nineteenth Amendment to the Constitution which reduced the powers of the Executive Presidency. This morning, the Hon. Mahinda Rajapaksa took a dig at the Nineteenth Amendment to the Constitution and said that once they come to power, they will try to abolish the Executive Presidency altogether. Having enjoyed that Presidency for two terms, of course, he is interested in abolishing the Executive Presidency. Since we have done away with the Eighteenth Amendment to the Constitution, he is certainly at a disadvantage that he cannot contest for the Executive Presidency himself. Therefore, there is a personal reason for the Hon. Mahinda Rajapaksa to abolish the Executive Presidency altogether. However, not only him, every political leader in this country has been talking about abolishing the Executive Presidency, but having come to office, they changed their mind. Even the current President did so. That is how we had to retain the Executive Presidency.

As far as the minorities are concerned, we were willing to go along with the national leaders in trying to introduce a new Constitution minus the Executive Presidency. But now, all those parties, both His Excellency the President as well as the former President Mahinda Rajapaksa, for different reasons perhaps want the Executive Presidency abolished. Similarly, Prime Minister Ranil Wickremesinghe too wishes that the Executive Presidency should be done away with, perhaps for some other reason. But then, we have to look at this issue holistically and differently.

I mentioned at the outset while I spoke a few words in Tamil that I have been in this House since 1994 and by next month, perhaps I will be completing almost 25 years in this House. My late leader, the Hon. M.H.M. Ashraff, was here since 1989 and he was here for twelve years, two terms, in this House. During those two terms, originally he served in the Mangala Moonesinghe Select Committee. Subsequently, when the G.L. Peiris Select Committee was formed, he became a Minister and he appointed me to be in that Select Committee. I had the privilege of working along with the Hon. M.A. Sumanthiran and the Hon. R. Sampanthan in this Steering Committee and I also had the privilege of working along with the late Hon. (Dr.) Neelan Tiruchelvam then. Similarly, at that time, Mr. G.L. Peiris' efforts were being criticized as if that was a Constitution drafted by the Hon. (Dr.) Neelan Tiruchelvam. The same accusation is now levelled against my Friend, the Hon. M.A. Sumanthiran, President's Counsel. Of course his leader, *Annan* Sampanthan, is spared that tag because they are sparing him. But, the Hon. Sumanthiran is being accused in the same way as the late Hon. (Dr.) Neelan Tiruchelvam was criticized when the so-called 1995-1997 and 2000 Chandrika Bandaranaike Kumaratunga Proposals were drafted and presented to this House. Similarly, the Hon. Ranil Wickremesinghe, the Prime Minister, is being criticized today by the Tamil National Alliance for not being serious enough to bring to fruition the efforts that were put in by the Steering Committee to submit a complete Report, which finally ended up as an Expert Committee's collection of opinions by various parties and that document is before us for us to discuss. That forms a long list of other documents which have been *ad nauseam* debated and discussed several times when it comes to the devolution debates in this country.

We have had the APRC proposals, the Expert Committee Proposals, the Mangala Moonesinghe Select Committee proposals, the Chandrika Bandaranaike Kumaratunga Proposals between 1995-1997 and finally, the Constitutional Bill in 2000. I remember, while my late leader, the Hon. M.H.M. Ashraff, was engaged in presenting those proposals, he spoke for almost three hours in this House. While he was speaking, we - Mr. M.M. Zuhair, President's Counsel and myself - were away in another room discussing with the Hon. R. Sampanthan and other TNA leaders, trying to patch up our differences, to bring in amendments so that we could make the 2000 Proposals a complete one and the Tamil and Muslim people could have substantial devolution in the periphery through the provincial council system.

However, the issue relating to the unit of devolution was very contentious, but the Proposals fell through for a different reason. At that time, the United National Party leadership sabotaged the possibility of that coming into fruition since he packed off some of the United National Party Members to Singapore. That is how the fate of the 2000 Constitution came to an end. The Hon. Sithadthan is here. He was also part of that Parliament at that time when all the drama was enacted in the House. Therefore, the sincerity of political leaders in this House is in question whether they are - [*Interruption.*] The Hon. Ranjith Madduma Bandara is claiming that 80 per cent of the electoral defeat is attributed to that Singapore trip.

Anyway, let us forget about all those episodes. Now, we are at the crossroads of the history in this country. My community, particularly after the April 21st bombings in the country, is at a different juncture. Every community has gone through the difficulties of having to face violence. A misdirected, misguided cult, for no political reason, for the first time, has engaged in a horrendous terrorist attack which has now brought into focus the existential threats to a beleaguered community such as ours. We have faced this in the past. We have faced

violence at the hands of the State and at the hands of the Tamil militants, but for the first time, we are now facing atrocities by mobs for the reason that we ourselves were being seen as the perpetrators. So, it has come to a stage where we have got to re-examine the social fabric of the country to find solutions through a democratic process rather than resorting to violence. We condemned what has happened on the 21st of April. That was absolutely for no tangible political reason, but for some warped ideology which no one could understand. We are still looking as to why this had happened, but of course, our community is engaged in a very serious introspection, but others must stop trying to impose solutions from outside. We are voluntarily looking at what has gone wrong, where things have gone wrong and are attempting to do this exercise in all sincerity since we are confident that the cult which engaged in this exercise had absolutely no political motives though they may have tried to attribute some motives. But, the entire community has dismissed those and unfortunately, we are all demonized for something for which we, as a community, were not responsible for.

However, at this important juncture, it is incumbent on all of us to revisit this issue of devolution in the country for the reason that political leaders have been very deceptive, have never been sincere though we, minority parties, have taken a very sincere approach and have compromised as much as possible in trying to achieve a final consensus.

I feel this document has several important suggestions. We are suggesting various important new structures. For instance, a Senate, an Upper House for this Chamber, a Second Chamber is being proposed. That would bring a nexus between the provinces and the Parliament and that is a very good exercise.

We would also like to mention about the need of this. We have very diligently, very carefully had looked at various different issues. One is the question of the State. Since the unitary concept was seen as something that was inhibiting proper devolution, the Sinhala Buddhist majority has been too emotionally involved with the "ඒකීය රාජ්‍යය" concept. So, we were prepared to go along with the fact of having that mentioned in Sinhala itself in the formulation of the provision of the Constitution talking about the State and its structure. We said that "ඒකීය රාජ්‍යය" and " ஒருமித்த நாடு" means a State which is undivided and indivisible and in which the power to amend the Constitution or to repeal and replace the Constitution shall remain with the Legislature and the people of Sri Lanka, as provided in the Constitution. What is wrong in this, Sir? So, this ensures that unless this House with a two-thirds majority and the people voting at a Referendum, nobody could change even a letter. I am talking about the entrenched provisions of the Constitution. Therefore, it escapes our reason why we should insist on having this convoluted provision relating to a Unitary State, which is impinging on a proper devolution, being exercised in the country. The Thirteenth Amendment gives by one hand and sometimes, the Supreme Court interferes and destroys everything.

Now, look at the court structure. The young Hon. Tharaka Balasuriya is over there. He must understand that the court structure undergoes some substantive and progressive changes. We are going to introduce, for the first time, a Constitutional Court which will be formed and which will sit side by side with the Supreme Court. The Supreme Court will remain the highest court of record, which will do away with the original jurisdiction of fundamental rights. The fundamental rights will be moved on to the Court of Appeal and there will be a right of appeal to the Supreme Court, which is a better thing. Then, we will have a Appeal Court with 45 judges, who will sit in sessions in the provinces. So, the common man will not have to come all the way to Colombo to spend his hard-earned money in trying to retain lawyers in Colombo.

ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
Yes, Hon. Tharaka Balasuriya?

ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)
Thank you, Hon. Minister, for giving way. If I may ask you, Hon. Minister, is there a necessity to change the word " ஒருமித்த நாடு" or not include the word "Unitary" itself? We do not want the Sinhalese word. We want the English word "Unitary" in the English draft.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
Perhaps, you did not listen to the way that the thing has been formulated. Your fear is, the country will be divided and there will be separation. That is why the Sinhala majority in the country wants to retain the word "Unitary", for that purpose. That is being very carefully explained in detail by saying what that means. "ඒකීය රාජ්‍යය" and " ஒருமித்த நாடு" means "a State which is undivided and indivisible and in which the power to amend the Constitution or to repeal and replace the Constitution shall remain with the Legislature and the people of Sri Lanka, as provided for in the Constitution". That has been repeated *ad nauseum* by the Hon. Sampanthan everywhere. Last time, when he went to Matara, too, he said this to explain. What is happening is, the Sinhala leaders in this country are so obnoxious; they are just clinging on to some emotions and sentiments and are allowing the inhibition as far as devolution is concerned. One of your own Chief Ministers, Mr. Mahiepala Herath from Kegalle, came before us and told us that he wants more devolution. What is happening is, proper devolution cannot be exercised with a unitary Constitution. That is the difficulty. You do not want federalism. Then, at least, take this word out so that proper devolution could be exercised at the periphery.

[ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා]

So, we talk about the principle of subsidiarity. Now, we have, for the first time, in the Constitution brought in the local government structures also. The local government, for the first time, is going to be part of the constitutional tier.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களே, உங்களுக்கு இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் இருக்கின்றன.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவுப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
கௌரவ பைஸால் காசிம் அவர்களுடைய 15 நிமிடங்களையும் நான் எடுத்துக்கொள்கின்றேன்.

Hon. Deputy Chairman of Committees, we are talking about the progressive changes that the new proposals have embodied in order to make a new Constitution for the country. In that effort, several years have been spent. As I mentioned to you, my party has been involving in this exercise for the last 30 years in this Chamber and outside. I must salute my late leader, the Hon. M.H.M. Ashraff. We used to have hours and hours of discussions in his house and outside with the Tamil National Alliance, the then TULF and with late Hon. Murugesu Sivasithamparam, who was one of the former leaders of the Tamil United Liberation Front. We were trying to iron out the differences we had between ourselves. We still have other differences at the peripheral level.

In fact, this morning, the Hon. Mavai S. Senathirajah also spoke to me. The Hon. H.M.M. Harees is also here. We are trying to resolve the administrative issue of Kalmunai Tamil DS Division. So, we have to find a compromise to resolve these issues at the local level and that will help us to resolve our problems at the national level. We, as Tamil-speaking communities, must act together in trying to bring in a substantial devolution arrangement which can be enjoyed by everyone, not just for ourselves, The Chief Ministers of Sinhalese majority provinces, seven of them, came before us and all of them wanted more devolution, all of them wanted the Governor's powers reduced. Whenever the Governors are from the same party, they are very passive. But, when you have a Governor from another party, he becomes very hostile. That is the experience. So, the Governor hangs on to all the financial powers. He has to give assent to all the legislation that would be passed. Of course, the legislative work in the provinces is not even just 5 per cent today because the Centre does not part with power. This is why we want the word "unitary" removed so that this subsidiarity principle could properly be exercised, not for any other reason. Forget the passion, the fear, the phobia about separation and division in the country. All that was there during the LTTE's struggle and the arms struggle of the Tamils..

Now, we are talking about a post-armed struggle period in which we have to look at the problems of the periphery, not just the minorities, but the Sinhalese themselves who want more power. In order to enjoy that power, a few progressive changes are being suggested.

We formed a Constitutional Council. That again was tinkered with by the Sri Lanka Freedom Party Members because they came in and then, the division between the UPFA in Parliament happened. During the initial period, the President became the Leader of the SLFP.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Chairman of Committees)
Order, please, Will an Hon. Member propose the Hon. Tharaka Balasuirya to the Chair?

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவுப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
Sir, I propose that the Hon. Tharaka Balasuriya do now take the Chair.

ගරු සෙයිඩ් අලි සාහිර් මවුලානා මහතා
(மாண்புமிகு செயிட் அலி ஸாஹிர் மௌலானா)
(The Hon. Seyed Ali Zahir Moulana)

විසින් ස්ථිර කරන ලදී.
ஆமோதித்தார்.
Seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා මූලාසනාරූඪ විය.
அதன் பிறகு, மாண்புமிகு குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.
Whereupon THE HON. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES *left the Chair, and* THE HON. THARAKA BALASURIYA *took the Chair.*

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Please continue, Hon. Rauff Hakeem.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவுப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
Hon. Presiding Member, I am glad that you are presiding. Your father, Dr. Jagath Balasuriya, was my Colleague when I entered this House and now, I am glad to be speaking while you are in the Chair. He was also somebody who made very enlightened speeches in this House on the subject of devolution.

Now, let us talk about the problems that arose as a result of the divisions in the UPFA. The United People's Freedom Alliance became divided and that has now resulted in the so-called "Pohottuwa" Party or whatever name it is, your party, Sir.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
The SLPP.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவுப் ஹகீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)

The SLPP has now virtually come in to stay and the Sri Lanka Freedom Party is functioning on its own, and now, there are talks going on between these two factions. Because of this factionalism, this exercise of the Steering Committee too got embroiled in it and we were unable to resolve some of the issues. Even the goals that we are trying to achieve got messed up.

Ultimately, even the Constitutional Council - we thought we will make it a Council with a little more representation from the civil society - ended up having seven Parliamentarians in it. However, the Council is functioning and that has brought in some salutary changes. But, that was not what was originally intended. Similarly, several other changes were made. One particular difficulty we had was abolishing the Executive Presidency which became difficult.

Now, I must come to the final point about the electoral reforms. I am not in agreement with the suggestions that have been made in this document. This mixed system is impractical, seriously flawed and is going to be seriously harmful for the minorities and I have been fighting about that. We have now experienced it at the Local Government Elections and we see what a mess the local government system is. By the next budget at the end of this year, I think almost all the Chairmen will find it difficult. They may have to go and fall at the feet of every member in order to get the budget passed. It is going to be so difficult; it has become such a mess, a right royal mess.

Similarly, we brought in some changes to the provincial council system. I opposed it tooth and nail. Finally, all kinds of assurances were given to us, we supported it and now, that has gone into limbo. I would urge even at this late hour, let us reintroduce the old system, go back to the old system so that we can have the Provincial Council Elections early. Of course, both the main Opposition as well as the United National Party do not want to have the Provincial Council Elections ahead of the Presidential Election. So, be it; it does not matter. But, let us at least introduce the old system so that soon after the Presidential Election, we will have the Provincial Council Elections and install the provincial administration in those provinces. Sir, your own leader, the Hon. Leader of the Opposition, the Hon. Mahinda Rajapaksa, this morning lamented the fact that none of the provinces are having their administrations in place.

So, it is in our interest to install this provincial administration as quickly as possible, at least, to enjoy the limited powers they are enjoying through the Thirteenth Amendment. For it to be established, we have to have the old electoral system in place. What we have introduced is a stillborn baby. The Minister himself voted against the Delimitation Committee Report. That is the comedy of errors that we witnessed in this House. The Minister who brought the Amendments and presented the Delimitation Report himself voted against it. The entire House rejected it. So, I think it is time that we ditch the whole system and then go back to the old system.

With those words, Sir, I would urge that this duplicitous conduct by political leaders must come to an end. Minorities should not be hoodwinked in this manner. It is high time that we act. Progressive efforts had been made for the last 30 years. Several documents are before us. This, the Experts' Report, is the latest document that had been compiled together taking into consideration all the suggestions made by several parties and this again, has several progressive features. Let us put them all together, try and address this issue of minority grievances in earnest and solve this once and for all, at least, when the next Government is in place.

Thank you.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

Thank you, Hon. Member. The next speaker is Hon. Mahinda Amaraweera. You have nine minutes.

[අ.භා. 2.37]

ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த அமரவீர)
(The Hon. Mahinda Amaraweera)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද ඉතා වැදගත් කල්තැබීමේ විවාදයක් තමයි පැවැත්වෙන්නේ. ඒ විවාදයේදී මගේ කථාව ආරම්භයේදීම කියන්න කැමැතියි, හරි විධියට නම් මීට මාස කීපයකට පෙර හෝ මීට අවුරුදු කීපයකට පෙර තමයි මේ විවාදය පවත්වන්න තිබුණේ කියලා. නමුත් TNA එකේ මන්ත්‍රීතුමන්ලාත්, අපේ නායකතුමාත් ඒ පිළිබඳව උනන්දුවක් දැක්වූවේ නැහැ. දැන් මැතිවරණය කිට්ටු වනකොටත් එතුමන්ලාටත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. එතුමන්ලා උතුරට යන්න ගියාම යම් යම් ගැටලු ඇති වෙනවා. උතුරේ ජනතාවගේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කළේ නැහැයි කියන චෝදනාව එල්ල වන නිසා එතුමන්ලා අද මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. අපි විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියත් මේ යෝජනාවට විරුද්ධ වෙන්නේ නැහැ. මේ යෝජනාවේ සාධනීය ලක්ෂණ තිබෙනවා. බලය බෙදා දීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විධියට අපේ එකඟතා නිරන්තරයෙන්ම තිබෙනවා. ඒ වාගේම, අපි විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීමේ අධිෂ්ඨානයෙන් ආපස්සට ගිහින් නැහැ. නව මැතිවරණ ක්‍රමයක් පිළිබඳව ජනතාවට තිබෙන බලාපොරොත්තුව පිළිබඳවත්, අපි ඒ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කරන්න හැම වෙලාවේම සූදානමින් සිටින බවත් කියන්න ඕනෑ. මේ යෝජනාව ප්‍රමාදවෙලා ඉදිරිපත් කළාය කියලා අපි එය පැත්තකින් තබන්නේ නැහැ. මේ කාරණා සම්බන්ධව කටයුතු කළ කණ්ඩායම් ඉදිරිපත්වෙලා කටයුතු කරන්න දැන් හෝ සූදානම් නම්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විධියට අපි අනිවාර්යයෙන්ම ඒ වෙනුවෙන් කැප වෙන්න සූදානමින් ඉන්නවා.

වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන බොහොමයක් වරින්-වර එකතුවෙලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම, නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් පිළිබඳවත් විවිධ අවස්ථාවල කථාවෙලා තිබෙනවා. මාත් විශ්වාස කරන්නේ, මේ කාලයේ බැරි වුණත් කොයිම වෙලාවක හෝ අපේ රටට අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක අවශ්‍යතාව තිබෙනවා කියලායි. එය පිළිබඳව විවිධ අය විවිධ කෝණවලින් දකින්න පුළුවන්; ඒවායේ තිබෙන විවිධ අරමුණු පිළිබඳව කථා කරන්න පුළුවන්. නමුත් දැනට තිබෙන 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නිසා රටට ඇති වූ සෙතක් නැහැයි කියන එක මා ඉතා පැහැදිලිව සඳහන් කරන්න කැමැතියි.

[ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා]

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය මේ රට පරිහානියට ගෙන ගියා මිසක් ඉදිරියට ගෙන යන්න සමත් වුණේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි, 1994 සිට බලයට පත් වූ චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා, මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා ඇතුළු හැම නායකයකුම මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරන්න ඕනෑය කියලා තමන්ගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙන්ම කරුණු ඉදිරිපත් කළේ. එයට හේතුව තමයි, මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයෙන් බලාපොරොත්තු වුණු කිසිම සෙතක් මේ රටට අත්කර ගන්න බැරි වුණ එක.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 1976දී රුපියල් 8.83ක් තමයි ඩොලර් එකක් සඳහා වැය කළේ. 1977 ආණ්ඩුව මාරු වුණු ගමන් ඩොලරයේ අගය රුපියල් 15.56 දක්වා ඉහළට ගියා; දෙගුණයකට ආසන්න ගණනකට ඉහළ ගියා. එදා සිට දිගින්-දිගටම ඩොලර් එක ඉහළට යනවා, රුපියල පහළට යනවා. අපට අවශ්‍ය ආහාර ටික අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කරගන්න නැහැ. අපි විදේශ ණය කන්දකට යටත් වෙනවා. පසුගිය කාලය තුළම, විධායක ජනාධිපති ධුරය තිබුණු කාලය තුළම, එක් එක් අය ඒ පිළිබඳව අර්ථ නිරූපණය කරනවා, යුද්ධයක් ජයග්‍රහණය කරන්න, එහෙම නැත්නම් එවැනි තත්ත්වයක් නැවත ඇති නොවෙන්න විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අවශ්‍යයි කියලා. ඒක සම්පූර්ණ මිථ්‍යාවක්. මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලය පාවිච්චි කරලා මේ රටේ යුද්ධය අවසාන කළා. එය නිවැරැදියි. හැබැයි යුද්ධය පටන් ගත්තේත්, යුද්ධය උග්‍ර තත්ත්වයට පත් වුණේත් විධායක ජනාධිපති ධුරයේ ජනාධිපතිවරයකු මේ රටේ ඉන්න වෙලාවේදියි. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා ඉන්න කාලයේදී, ප්‍රේමදාස මහත්මයා ඉන්න කාලයේදී තමයි දකුණේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ යුද්ධයත්, උතුරේ LTTE යුද්ධයත් පටන් ගත්තේ. ඒ නිසා අද අපි ඒ ගැන අවිශ්වාසයෙන් කථා කරලා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තබාගන්න ඕනෑය කියන්න වුවමනාවක් නැහැ. මේ රට ආපස්සට ගිය, මේ රට විනාශ මුඛයට ගිය, මේ රටේ දේශපාලන සංස්කෘතිය විනාශ වූ , මේ රටේ ආර්ථිකය විනාශ වූ මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයත්, මේ මැතිවරණ ක්‍රමයත් යන දෙකම වෙනස් වෙන්න ඕනෑය කියන මතයේ තමයි අපි ඉන්නේ කියන එක පැහැදිලිව සඳහන් කරන්න ඕනෑ. අපේ විදේශ සංචිතවලට සිදු වූ තත්ත්වය පිළිබඳව, අපේ රුපියලට අත් වූ ඉරණම පිළිබඳව මම කලින් කිව්වා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. අපේ විදේශ ණය පිළිබඳව ගත්තොත්, 1977 වනකොට ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක් තමයි විදේශ ණය විධියට මේ රට අරගෙන තිබුණේ. ඒවාත් අරගෙන තිබුණේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘති වෙනුවෙන්. ඒවා ඵලදායි දේවල්වලට තමයි යොමු කරලා තිබුණේ. විදේශ ආධාර යම් ප්‍රමාණයක් තමයි රජය අරගෙන තිබුණේ. නමුත් ඊළඟට මොකක්ද වුණේ? තරගයට ණය ගනිමින්, ණය ගනිමින් ගියා. දැන් මේ ආණ්ඩුව ඇවිල්ලා ආයෙත් ණය ගත්තා. තව අවුරුදු දෙකක්, අවුරුදු තුනක් යනකොට ණයයි, පොලියයි ගෙවන්න රාජ්‍ය ආදායම මදිවෙනවා. දැනටත් ඉතා සොච්චම් මුදලක් විතරයි ආදායමින් ඉතුරු වෙන්නේ. ණය අරගෙන ණය ගෙවන්න වන රටක් බවට අපේ රට පත්වෙලා තිබෙන්නේ මේ ක්‍රමවේදවල ඇති වූ වෙනස්කම් නිසාය කියන එක අපි පැහැදිලිව සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

එක පැත්තකින් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ වියදම වැඩියි. අනික් පැත්තෙන් පාලනාධිකාරි දෙකක් ඇති වෙනවා. අපේ රට වැනි දියුණු නොවුණු, ආදායම් නොලබන රටක මෙවැනි පාලන තන්ත්‍ර දෙකක් නඩත්තු කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ වාගේම ඒ නිසා බල ගැටුම් නිර්මාණය වෙනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හැදුවේ ජයම්පති වික්‍රමරත්න මැතිතුමන්ලායි. දැන් එතුමන්ලාම කියනවා, -හදපු කට්ටියම කියනවා- ඒක වැඩක් නැහැ කියලා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்த அமரவீர)
(The Hon. Mahinda Amaraweera)

මම තව විනාඩි 5ක් ගන්නවා. මම ඒ වෙලාව කළමනාකරණය කරලා දෙන්නම්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හදපු අයම දැන් කියනවා, මේකෙන් වැඩක් නැහැ, මේක ප්‍රමාණවත් නැහැ කියලා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කරපු උදවියම දැන් කියනවා, ඒකෙන් ගැටලු රාශියක් නිර්මාණය වෙලා තිබෙන්නේ, ඒකෙන් වැඩක් වෙලා නැහැ කියලා. එහෙම නම් එතුමන්ලා මොකක්ද මේ කියන්නේ? දැන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? මේ රට අරාජික වෙලා තිබෙනවා. ඉදිරියට මේ තත්ත්වය වෙනස් වෙනවාද? නැහැ. කවුරු මේ රටේ ජනාධිපති වුණත්, කවුරු මේ රටේ අග්‍රාමාත්‍යවරයා වුණත් මේ ගැටුම, මේ බල අරගලය දිගටම යනවා. ඊළඟට පත්වන ජනාධිපතිවරයාගේ තවත් බලතල අඩු කරලා තිබෙනවා. අග්‍රාමාත්‍යවරයාට, පාර්ලිමේන්තුවට බලතල වැඩි කරලා තිබෙනවා. හැබැයි, ඒ තිබෙන බලතලවලිනුත් රජයේ වැඩ පිළිවෙළ "බකල්" කරන්න, කඩාකප්පල් කරන්න ඕනෑ නම් පුළුවන්කම තිබෙනවා. ගැටීමක් ඇති වුණොත්, ඒක රට අරාජික වන මට්ටමට ගෙන යනවා. අපි මේවා පිළිබඳ අත්හදා බැලීම් කරපු යුගය අවසාන කරලා, දැන් අලුත් විධියට හිතන්න කාලය ඇවිත් තිබෙනවා. ඒ සඳහා මේ කාල සීමාව ඉඩ මදියි කියලා මම දන්නවා. එතුමන්ලා මේ යෝජනාව ගෙනෙන්න තිබුණේ මීට කලින් කියලා මම කිව්වේ ඒකයි. එතුමන්ලා මේ සඳහා මූලිකත්වය ගන්න තිබුණේ මීට කලින්. එතුමන්ලා බලයට පත් කළ රජය මේ වෙනුවෙන් මීට කලින් මැදිහත් වෙන්න තිබුණා. නමුත් ඒක වුණේ නැහැ. දැන් මේ කරුණ ආණ්ඩුවේ කාලයේ අග්ගිස්සට ගෙනාවා. ඊළඟ කාල පරිච්ඡේදයේත් මේ දේ වෙන්නේ නැහැ කියලා මම දන්නවා. ඊළඟ වතාවේත් එන ජනාධිපති අපේක්ෂකයන්ගේ ජනාධිපති ප්‍රතිඥාවල නැත්නම් මැතිවරණ ප්‍රකාශනවල සඳහන් වේවි, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා කියලා. නමුත් කිසිසේත්ම ඒක වෙන්නේ නැහැ. ඒක වෙනවා නම් වෙන්නේ කෙනෙකුගේ බලය තිබෙන අවසාන කාලයේ. මේ ගැටලුව විසඳා ගන්න තිබුණු හොඳම කාලයක් තමයි මේ පහු වුණේ. වර්තමාන ජනාධිපතිතුමා කොයිම වෙලාවකවත් කිව්වේ නැහැ, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න එතුමා විරුද්ධයි කියලා. එතුමා කිව්වේ පාර්ලිමේන්තුවට ඒ කාර්යය භාරයි, පාර්ලිමේන්තුව ඒ කටයුත්ත කරලා දෙන්න, මට ප්‍රශ්නයක් නැහැයි කියලා. එතුමා ඒක විවෘතවත් කිව්වා, අභ්‍යන්තරවත් කිව්වා. එතුමා කිසිම තැනකදී කිව්වේ නැහැ, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය රඳවා ගන්න ඕනෑ කියලා. නමුත් ඒකෙන් ප්‍රයෝජනය ගන්න මේ පාර්ලිමේන්තුව අසමත් වුණාය කියන එක තමයි මට කියන්න තිබෙන්නේ.

ඒ විතරක් නොවෙයි. මේ මැතිවරණ ක්‍රමය දිහා බලන්න. මේ මැතිවරණ ක්‍රමය නිසා තමයි දූෂිතයන් මේ පාර්ලිමේන්තුවට එන යුගය ඇති වුණේ. සල්ලි කොහෙන් හෝ සොයා ගත්තා නම්, කෙහොම හෝ සල්ලි සොයා ගත්තා නම් පාර්ලිමේන්තුවට එන්නත් පුළුවන්; පළාත් සභාවට යන්නත් පුළුවන්; ප්‍රාදේශීය සභාවට යන්නත් පුළුවන් කියන මතය ගොඩ නැඟුණා. ඉතා වැදගත් පාර්ලිමේන්තු මේ රටේ තිබුණු බව මේ පාර්ලිමේන්තුව එන්නට පෙර සිට අපි අහලා තිබෙනවා; කියවලා තිබෙනවා; දැනගෙන තිබෙනවා. ඒ කාලයේ මහජන නියෝජිතයන් ගරු සේවාවක් ලබා දීලා තිබෙනවා. ඒ මන්ත්‍රීවරුන් මුදල බලාගෙන

නොවෙයි, වැටුප බලාගෙන නොවෙයි ඒ සේවාව කරලා තිබෙන්නේ. කෝච්චියේ, බස් එකේ මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් කථා කරපු, වැඩ කරපු මන්ත්‍රීවරු, ඇමතිවරු ඉඳලා තිබෙනවා. ගෙදර යනකොට බස් එකේ ගිය අගමැතිවරු සිටිය රටක් මේ රට. නමුත් අද මොකක්ද ඇති වෙලා තිබෙන තත්ත්වය? අද එහෙම තත්ත්වයක් ඇති වෙන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මැතිවරණයක් එනකොට මේ තිබෙන මැතිවරණ ක්‍රමයත් එක්ක අසීමිතව වියදම් කරනවා; ණය වෙනවා. ඊළඟට බලයට එනවා. බලයට ආවාම මොකක්ද වෙන්නේ? ඒ වියදම් කරන්න ගත් ණය ගෙවා ගන්න ඕනෑ. ඒකට සොරකම් කරන්න ඕනෑ. වියදම් කරපු ඒවා සොයා ගන්න සොරකම් කරන්න ඕනෑ. ඊළඟට මොකක්ද වෙන්නේ? ඊළඟට ආයෙත් මැතිවරණයක් එනවා. ඒ මැතිවරණය එනකොට ඒ මැතිවරණයට වියදම් කරන්න ආයෙත් සල්ලි සොරකම් කරන්න ඕනෑ. හුඟක් අයට ඒක වෙලා තිබෙනවා. ඊළඟට හදිසියේ පැරදුණොත් කියලා හිතලාත් සොරකම් කරන්න බලනවා. අන්තිමට මොකක්ද කරලා තිබෙන්නේ? සොරකම් කිරීම තමයි හුඟක් අය කරලා තිබෙන්නේ. ජනතාවට වැඩ කිරීමක් නොවෙයි කරලා තිබෙන්නේ. තමන්ගේ ඡන්දදායකයන්ට උදවු කිරීම නොවෙයි කරලා තිබෙන්නේ. ඒක පාර්ලිමේන්තුවේ වෙන්නත් පුළුවන්, පළාත් සභාවේ වෙන්නත් පුළුවන්, ප්‍රාදේශීය සභාවේ වෙන්නත් පුළුවන්. අවාසනාවකට ඒ වාගේ තත්ත්වයක් තමයි ක්‍රියාත්මකවෙලා තිබෙන්නේ.

අද පළාත් පාලන ආයතනයකට ගිහින් බලන්න වැඩක් කර ගන්න පුළුවන්ද කියලා. ප්ලෑන් එකක් පාස් කර ගන්න පුළුවන්ද කියලා බලන්න. සියයට 95ක්ම අන්ත දූෂිත තත්ත්වයට ඒ තැන් පත් වෙලා තිබෙනවා. මේ තමයි, පහළම ආයතනවල තිබෙන තත්ත්වය. මෙය එක පාලන කාලයක නොවෙයි, හැම දාම තිබුණු තත්ත්වයක්. මෙයට ප්‍රධාන හේතුවක් තමයි මේ පවතින මැතිවරණ ක්‍රමය.

1970-1977 යුගය උතුරේ මන්ත්‍රීවරුන්ට සිහිපත් වෙනවා ඇති. ඒ යුගයේ මේ රටේ ගොවියා කොතරම් ශක්තිමත් තත්ත්වයක හිටියාද? එදා වැඩ කරන මනුෂ්‍යයාට කොතරම් හයියක් ලැබුණාද? එදාත් ජනතාවට අමාරුකම් තිබුණා. ආණ්ඩුවේ වැරදි තිබුණා. ආණ්ඩුව හාල් පොලු, මිරිස් පොලු දාලා මන්ත්‍රීවරු සංඛ්‍යාව අටට අඩු කර ගත්ත එක ඇත්ත. හැබැයි, අවසානයේ මොකක්ද වුණේ? ඒ කාලය තුළ උතුරු ප්‍රදේශවල ජනතාව කෘෂිකර්මයෙන් ශක්තිමත් වෙන්න පටන් ගත්තා. දකුණේ ගොවි ජනතාව ඉතා ඉහළ මට්ටමට එන්න පටන් ගත්තා. අපේ රටට අවශ්‍ය ආහාර ටික අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කර ගත්තා. අපේ රටට අවශ්‍ය ඇඳුම් ටික අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කර ගත්තා. හැම ගෙදරකම පේෂකර්මාන්ත කටයුතු ක්‍රියාත්මක වුණා. හැම ගෙදරකම මිදුලේ පෝච්චියේ මල් ගහ වෙනුවට මඤ්ඤොක්කා ගහක්, මිරිස් ගහක්, බටු ගහක් ඉන්දගන්න තත්ත්වයට පත් වුණා. නමුත් අවසානයේ මොකක්ද වුණේ? අවසානයේ ඒවා ඔක්කොම වෙනස් වුණා. හැම දෙයක්ම පිට රටින් ගෙනැල්ලා කන්න දෙන යුගයකට පත් වුණා. අද ණයට ගෙනැල්ලා කන්න දෙන යුගයකට පත් වෙලා තිබෙනවා. මට මතකයි, ඇමෙරිකන් පිටි ගෙනැල්ලා කන්න දීපු ණය 1994 ආණ්ඩුව බලයට පත්වෙලාත් අවුරුදු තුනක් විතර ගෙව්වා. දැනුත් බලාගෙන ඉන්නේ පිටි මිල වැඩි වෙන්නේ කොහේද, ඉන්දියාවේ බඩු මිල කොහොමද, චීනයේ බඩු මිල කොහොමද කියලායි. මේවා තමයි බල බලා ඉන්නේ. සරුංගලය, බකට් ලාම්පුව, ඉටිපන්දම, හඳුන්කූර අද පිට රටින් ගේන්නේ. 1977දී විවෘත ආර්ථිකය බදා ගත්තාට ඒ ක්‍රමවලින් මොකක්ද ඇති වෙච්ච වෙනස? අපේ පක්ෂය 1994දී බලයට ඇවිත් කිව්වා, විවෘත ආර්ථිකයට මානුෂික මුහුණුවරක් දෙනවා කියලා. නමුත් අපටත් මානුෂික මුහුණුවරක් දෙන්න බැරි වුණා. ඒ ගොල්ලන්ට විවෘත ආර්ථිකය ශක්තිමත් කර ගන්නත් බැරි වුණා. ඒ නිසා දැන් රට ණය කන්දරාවකට යට වෙලා තිබෙනවා. රට ඉස්සරහට ගෙන යන්නට පුළුවන්කමක් ලැබුණේ නැහැ. වංචාව දූෂණය රට පුරා ක්‍රියාත්මක වුණා. පාතාලයක් හැදුණා. මේ රටේ නොතිබුණු මත්ද්‍රව්‍ය සියල්ල මේ රටට ආවා. හෙරොයින් කියන ඒවා, හෂීස් කියන ඒවා, අයිස් කියන ඒවා ඉස්සර මේ රටේ තිබෙනවා කියලා ඇහුවාද? නැහැ, එහෙම ඒවා තිබුණේ නැහැ. විවෘත ආර්ථිකය එන්න ඉස්සෙල්ලා මත්ද්‍රව්‍යයක් ගැන මේ රටේ කතාවුණා නම් ඒ සීනි කරිඤ්ඤං ටිකක් ගැන නැත්නම් ගංජා ටිකක් ගැන විතරයි. වෙන දෙයක් නැහැ. අබිං ගැන පොඩ්ඩක් කතා වෙලා තිබෙනවා. හැබැයි, දැන් මොනවාද නැත්තේ ලංකාවේ? ලෝකයේ තිබෙන ඕනෑම මත්ද්‍රව්‍යයක් මේ රටේදී ගන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. ජනාධිපතිතුමා පාතාලය මර්දනය කරලා මත්ද්‍රව්‍ය අල්ලාගෙන යන වැඩ පිළිවෙළක් දැන් ක්‍රියාත්මක කරනවා. ඒ පිළිබඳව අපේ ප්‍රසාදය පළ කරනවා.

අද පාතාලය දිහා බලන්න. ඒක රට පුරා විහිදී ගියා. දැන් ටිකක් අඩු වෙලා තිබෙනවා. නමුත් ඒවා තාවකාලිකයි. එම නිසා අපි පැහැදිලිව කියන්නේ, මේ වැඩ පිළිවෙළේදී අපි සියලුදෙනා - පාර්ලිමේන්තුවම- රට ඉදිරියට ගෙනියන්න අසමත් වෙලා තිබෙන බවයි. අපි මේ ගෙනා යෝජනාව පැත්තකට දමන්නේ නැහැ. අපි සූදානම්, මේ ගැන කථා කරන්න; වැඩ කරන්න. එතුමන්ලා මේ ගැන මීට වඩා අවධියෙන් ඉන්න ඕනෑ. බලන්න, මේ බලය බෙදීමටත් වඩා දැන් උතුරට ඕනෑ, සංවර්ධනයයි. තවම උතුරේ රාජ්‍ය ආයතනවල පුරප්පාඩුවලට යන්නේ දකුණෙන්. ගිහින් බලන්න. උතුරේ දෙමළ තරුණයන්ට රක්ෂාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. උතුරේ නිෂ්පාදනය වන කෘෂිකාර්මික දේවල් විකුණා ගන්න තවම අවස්ථාවක් නැහැ. ඒ ධීවරයාට අවස්ථාවක් නැහැ. මේ තත්ත්වය තමයි තිබෙන්නේ. එම ප්‍රදේශවල මහජන නියෝජිතයෝත් මීට වඩා - රජයක් බලයට පත් කරන්නට කටයුතු කරනවාට වඩා- තමන්ගේ ජනතාව ගැන කල්පනා කිරීමයි වැදගත් කියන එක ප්‍රකාශ කරමින් මා නිහඬ වෙනවා. ස්තුතියි.

[අ.භා. 2.52]

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා (මුදල් රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன - நிதி இராஜாங்க அமைச்சர்)
The Hon. Eran Wickramaratne - State Minister of Finance)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන, විවාද කරන අවස්ථාවේ දී මා පළමුවෙන්ම විපක්ෂ නායක මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ කථාවේ දී සඳහන් කරන ලද කාරණයක් නිවැරදි කරන්නට ඕනෑ. එතුමාගේ කථාවේ දී සඳහන් කළා, අපි ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කළාය කියලා. ඇත්තටම අගමැතිතුමා ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. එතුමා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළේ, අන්තර් වාර්තාවක්. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හැදීම පිළිබඳ කාරක සභා වාර්තා තිබුණා. ඒ වාගේම විශේෂඥයන්ගේ වාර්තා තිබුණා. ඒවා තමයි විවාදයට ඉදිරිපත් කළේ.

එම අන්තර් වාර්තාව තුළින් ඉදිරිපත් වුණේ, නොබෙදූ රටක් තුළ බලය බෙදා හැරීමේ මූලධර්මයයි. බලය බෙදා හැරීමේ මූලධර්ම ඉදිරිපත් කරන අතරේම බෙදුම්වාදීව වෙන් වීමට විරුද්ධව තිබෙන රැකවරණත් ඒ අන්තර් වාර්තාව තුළ තිබුණා. ඒවා තමයි ඇත්තටම පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් වුණේ.

එමෙන්ම, උතුරට සහ නැඟෙනහිරට මොනවත් කරලා නැහැ කියලා එතුමා සඳහන් කළා. උතුර සහ නැඟෙනහිර විතරක් නොවෙයි, බස්නාහිර සහ දකුණු පළාත්වල ජනතාවගේත් බලාපොරොත්තු තිබෙන බව අපි දන්නවා. සමහර විට ඒ සියලු අපේක්ෂා ඉෂ්ට වෙලා නොතිබෙන්නට පුළුවන්. නමුත්, අපි සංහිඳියාවේ කාර්යාලයක් ONUR - Office for National Unity and Reconciliation - විවෘත කළා, මේ රජය පිහිටෙව්වාට පසුව.

[ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා]

මේ රටේ ජාතීන් එකමුතු කරන්නයි, සංහිඳියාවක් ඇති කරන්නයි ඒ කටයුත්ත කළේ.

ඒ වාගේම, යුද්ධය තිබෙන කාලයේ දී හුඟක් අය අතුරුදහන් වුණා. ඒ අය ගැන හොයන්න Office on Missing Persons නමින් කාර්යාලයක් විවෘත කළා. ඒ විතරක් නොවෙයි, යුද්ධය නිසා අලාභ හානි සිදු වුණා. ඒවාට යම්කිසි වන්දි -reparations- ගෙවන්නත් අපි යම්කිසි පියවර අරගෙන තිබෙනවා. ඊට අමතරව, තවත් ආර්ථික පියවර ඉදිරියට ගෙන යනවා. අපි නිවාස ගොඩනඟනවා. ලබන මාසයේ දී වරායක් විවෘත කරන්නත් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ වාගේ වැඩ පිළිවෙළක් සිදුවීගෙන යනවා.

මම කිව්වා වාගේ අපේක්ෂා සියල්ලම ඉෂ්ට නොවෙන්න පුළුවන්. නමුත්, මේ රජය යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් මේ ප්‍රදේශවල ඇති කරගෙන යනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද විවාදයට ගැනෙන විෂයයට අදාළව ප්‍රධාන වශයෙන් කරුණු දෙකක් ගැන කථා කරන්න මම කැමැතියි. අපි ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනය කරන කොට ජාතික අනන්‍යතාව පිළිබිඹු වන විධියටයි ව්‍යවස්ථාව සකස් කරන්නට ඕනෑ. ජනවාර්ගික අනන්‍යතාව නොවෙයි, ජාතික අනන්‍යතාව. It is national identity that we need to really talk about, not ethnic identity.

දැන් අපි දන්නවා, පාස්කු ඉරු දින බෝම්බ ප්‍රහාරයෙන් පස්සේ හුඟක්ම මතු වුණේ අපේ ජනවාර්ගික අනන්‍යතාව බව. මේක බොහොම අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක්. නමුත්, ඒ දේ තමයි මතු වුණේ. අපි සිංහලද, දෙමළද, මුස්ලිම්ද කියන අනන්‍යතාවයි මතු වුණේ. අපි බෞද්ධද, හින්දුද, ඉස්ලාම්ද, කිතුණුද කියන අනන්‍යතාව තමයි මතු වුණේ. 1960 ගණන්වල සිංගප්පූරුව මැලේසියාවෙන් වෙන්වෙනකොට, එදා සිංගප්පූරුවේ අගමැති ලී ක්වාන් යූ මහත්මයාටත් මේ වාගේ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වුණා. ඒ අවස්ථාවේ දී ඔහු කල්පනා කළා, කොහොමද මම අලුත් රටක් ගොඩනඟන්නේ කියලා. එතුමා ලංකාවට පැමිණිලා අපේ හිටපු අගමැති එස්.ඩබ්ලිව්.ආර්.ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා සමඟ රාත්‍රී ආහාරය ගන්නා විට අපේ අගමැතිතුමා බොහොම ආඩම්බරයෙන් කිව්වා, කොහොමද සිංහල බෞද්ධ රටක් නිර්මාණය කරන්නේ කියලා. මේ රටේ ජීවත්වෙන දෙමළ, මුස්ලිම් සහ බර්ගර් ජනතාවට මොනවාද වෙන්න යන්නේ කියලා ලී ක්වාන් යූ, ඒ වෙලාවේ කල්පනා කළා කියලා එතුමාගේ පොතේ සඳහන් කරලා තිබෙනවා. ඒක එතුමාගේ "තුන්වෙනි ලෝකයේ ඉඳලා පළමුවෙනි ලෝකයට" කියන පොතේ සඳහන් කරලා තිබෙනවා. ලී ක්වාන් යූ ඒ පොතේම සඳහන් කරනවා, එක ජාතියකට මුල් තැන දීම රටේ සංවර්ධනයට බලපානවා කියලා. එම නිසා හැම ජාතියකටම එක හා සමාන තැනක්, හැම පුරවැසියෙකුටම එක හා සමාන තැනක් දෙන්න ඕනෑ කියලා එතුමා කියනවා. ඒ කියන්නේ එතුමා විශ්වාස කළා, ජාතික අනන්‍යතාවක් ගොඩ නඟන්නට ඕනෑ කියලා. මම පළමුවෙන්ම සිංගප්පූරු ජාතිකයෙක් වෙන්නට ඕනෑ, චීන ජාතිකයෙකු වෙන්නට ප්‍රථමයෙන්, මම ශ්‍රී ලාංකිකයෙකු වෙන්නට ඕනෑ, සිංහලයෙකු වෙන්නට ප්‍රථමයෙන් කියන ජාතික අනන්‍යතාවට එතුමා විශේෂ තැනක් ලබා දුන්නා.

ඒ පොතේම එතුමා සඳහන් කරනවා, කොළඹ සහ පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාල අපේ කලාපයේ තිබුණු ඉස්තරම්ම, උසස්ම විශ්වවිද්‍යාල කියලා. එතුමාට කැමැත්තක් තිබුණා සිංගප්පූරුවේත් මේ වාගේ විශ්වවිද්‍යාලයක් ඇති කරන්නට. ඉතින් එතුමා පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයට ගියා. පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයට ගිහින් උපකුලපති සමඟ කථා කරන විට උපකුලපතිතුමා බොහොම ආඩම්බරයෙන් කිව්වා, සිංහල ශිෂ්‍යයන්ට අපි සිංහලෙන් උගන්වනවා; දෙමළ ශිෂ්‍යයන්ට අපි දෙමළෙන් උගන්වනවා; බර්ගර් ශිෂ්‍යයන්ට අපි ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් උගන්වනවා කියලා. ලී ක්වාන් යූ මේ කථාව අහලා කල්පනා කරලා උපකුලපතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. සිංහලෙන් ඉගෙන ගන්න ඉංජිනේරුවෙකුයි, දෙමළෙන් ඉගෙන ගන්නා ඉංජිනේරුවෙකුයි, ඉංග්‍රීසියෙන් ඉගෙන ගන්නා ඉංජිනේරුවෙකුයි පාලමක් හදන්නට ගියාම මේ තුන්දෙනා මේ පාලම හැදීමේදී සන්නිවේදනය කරගන්නේ කොහොමද කියලා. උපකුලපතිතුමා පොඩ්ඩක් කල්පනා කරලා කිව්වා, ඒ ප්‍රශ්නය නම් යොමු කරන්නට ඕනෑ දේශපාලනඥයන්ට කියලා.

අපි දන්නවා, අපට සංස්කෘතියක් තිබෙන බව; භාෂා තිබෙන බව. අපි ඒවා ආරක්ෂා කරන්නට ඕනෑ; ඒවාට මුල් තැන දෙන්නට ඕනෑ කියන එකේ වාද විවාදයක් නැහැ. නමුත් අපි පොදු අනන්‍යතාවක් ගොඩනඟනකොට පොදු කරුණු මුල් කරගෙන තමයි ඒකට මුල් තැන දිය යුත්තේ. පොදු කරුණු මුල් කර ගන්නේ නැතිව අපට ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාවක් ගොඩනඟන්නට බැහැ. ඉතින් අපි මේ දෙස ප්‍රායෝගික පැත්තෙනුත් බැලිය යුතුයි. හුඟක් වෙලාවට අපි අපේ දරුවන්ට ඉංග්‍රීසි භාෂාව - ජාත්‍යන්තර භාෂාව- හඳුන්වලා දෙනවා. නමුත්, රටේ ඉන්න අනෙක් දරුවන්ට අපි ඒ අවස්ථාව සලසන්නේ නැහැ. ඒ ගැන අහනකොට අපි ගිහිල්ලා හැංගෙනවා. හැංගිලා වෙන තර්කයක් කරනවා. ඇත්තටම අපි ඔක්කොම පොදු මූලධර්මයකට එකඟ නැහැ. මම මුලින් සඳහන් කළ ආකාරයට තමයි ලී ක්වාන් යූ මැතිතුමා ඒ ජාතික අනන්‍යතාව ඒ රටේ ගොඩනැඟුවේ. මම හිතන විධියට අපට ඒකෙන් ඉගෙන ගන්න බොහෝ දේවල් තිබෙනවා.

දෙවැනි කාරණය මෙයයි. දැන් මතයක් තිබෙනවා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තිබෙනවා නම් රටේ ප්‍රශ්න ඔක්කෝම විසඳන්න පුළුවන් කියලා. මහින්ද අමරවීර මන්ත්‍රීතුමා අද කථා කරනකොට සඳහන් කළා, හිටපු ජනාධිපතිවරුන්ගේ කාලයේදී -ඉතිහාසයේදී- ඒකෙන් රටේ ප්‍රශ්න ඔක්කෝම විසඳුණේ නැහැ කියලා. නමුත් 1978 ව්‍යවස්ථාවේ මුල් තැන දීලා තිබෙන්නේ, එම ඒකාධිපති දර්ශනයට තමයි. ඇත්තටම ඒකාධිපති දර්ශනයක් තිබිය යුතු නැහැ. රටේ තිබෙන ප්‍රශ්න විසඳන්න එහෙම එකක් ඕනෑ නැහැ. සමහර විට බොහෝ අය තර්ක කරනවා, ඒකාධිපති ව්‍යුහයට අමතරව සමූහ ව්‍යුහයක් ගොඩනැඟීම ගැන, පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන ව්‍යුහයක් ගොඩනැඟීම ගැන අපට බියක් තිබෙනවා කියලා.

අපි දන්නවා, යුරෝපයේ නම් ඔය ඒකාධිපති ක්‍රම විධි තිබුණු බව. ලෝකය දිහා බැලුවාම, හිට්ලර්ලා, ස්ටාලින්ලා, මාඕලා එහෙම අපට මතක් වෙනවා. නමුත් ලංකාවේ ජාතික සමගියට විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක්ම අවශ්‍ය නැහැ. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් තිබෙනවා නම් ඒක බෙදුම්වාදයට ප්‍රතිප්‍රහාරයක් හැටියට සලකන්න පුළුවන්; නැත්නම් දෙමළ ස්වයං පාලනයට ප්‍රතිප්‍රහාරයක් හැටියට සලකන්න පුළුවන් කියලා අපි හුඟක් වෙලාවට කියනවා. සෑම පුරවැසියෙක්ම එහෙම හිතලා ජනාධිපතිවරයකු තෝරා පත් කර ගත්තා නම්, ඊට පසුව අපි හුඟක් වෙලාවට සුළු ජාතීන් දෙස බලන්නේ සැකයෙන්. අපි බියෙන් ක්‍රියා කරනවා. එතකොට ඔවුන් ඉබේටම දක්වන ප්‍රතිචාරය වෙන්නේ මොකක්ද? රාජ්‍ය විරෝධී වීමේ ප්‍රතිචාරයක් තමයි ඔය කියන සුළු ජාතීන්ගෙන් ඇති වෙන්නේ. ඒ මඟින් පළාත් පාලන ආයතන හා මධ්‍යම රජය අතරේ ආතතියක් අපි ඇති කරගන්නවා.

ලෝකයේ සාර්ථකම බහුජාතික රජයන් මොනවාද කියලා අපි සොයා බැලුවොත්, බ්‍රිතාන්‍යය, කැනඩාව, ස්පාඤ්ඤය, බෙල්ජියම් වාගේම ඉන්දියාවත් ඒකට එකතු කරන්න පුළුවන්. මම මේ සඳහන් කළ හැම රටක්ම සාර්ථකම බහුජාතික රටවල්. ලෝකයේ තිබෙන සාර්ථකම රටවල් දිහා බැලුවාම පෙනී යනවා, ඒ එක රටකවත් ජනාධිපති ක්‍රමයක් නැහැ කියන එක. ඒ හැම රටකම තිබෙන්නේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයක්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මහා බ්‍රිතාන්‍යය තමයි ලෝකයේ තිබුණු විශාලම අධිරාජ්‍යය ඇති කළේ. ඔවුන් ගිහිල්ලා එක එක රටවල් අත්පත් කර ගත්තා. එසේ කරලා ඔවුන් අධිරාජ්‍යයක් ගොඩනැඟුවා. ඊට පසුව ඔවුන් යටත් විජිත නිදහස් කළා. ක්‍රමක්‍රමයෙන් යටත් විජිත නිදහස් කිරීම නිසා, අද වනවිට මහා බ්‍රිතාන්‍යය විතරයි ඉතිරි වෙලා තිබෙන්නේ. ඒක කළේ කොහොමද? ඒක කළේ, පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයක් තුළයි. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් තුළ නොවෙයි, අධිරාජ්‍යයක් වුණත් පිහිටුවන්න පුළුවන් වුණේ. අපේ රටේ උතුරේ තිබුණු ත්‍රස්තවාදය අපට නැති කරන්න පුළුවන් වුණේ, ඒකාධිපති ක්‍රමයක්, ජනාධිපති ක්‍රමයක්, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් තිබුණු නිසාය කියලා සමහර අය කිව්වා. මට මතක් වෙනවා, 1970දී -මම පාසල් යන කාලයේ- දකුණේ ලොකු කැරැල්ලක්, නැත්නම් ත්‍රස්තවාදයක් ඇති වුණු හැටි. එදා තිබුණේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයක්. එදා ගරු සිරිමාවෝ ඩයස් බණ්ඩාරනායක මැතිනිය තමයි මේ රටේ අගමැතිනිය ලෙස කටයුතු කළේ. එතුමිය ඒ ත්‍රස්තවාදය මර්දනය කළා. එදා විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් තිබුණේ නැහැ. නමුත් දකුණේ තිබුණු ත්‍රස්තවාදය, ඒ කැරැල්ල එතුමිය මර්දනය කළා. ඒ අනුව, ඒවාට විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් තිබෙන්න ඕනෑය කියන එක අපට නම් කවදාවත් පිළිගන්න බැහැ.

මම මුලින් කියූ බහුජාතික රාජ්‍යයන් වන බ්‍රිතාන්‍යය, කැනඩාව, ස්පාඤ්ඤය, බෙල්ජියම, ඉන්දියාව ගත්තොත්, ඒ රටවලත් භෞමික අඛණ්ඩතාව හා සමගිය පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය හරහා ඒ ගොල්ලන් ආරක්ෂා කර තිබෙනවා. භෞමික අඛණ්ඩතාවත්, ඒ වාගේම සමගියත් ඒ ගොල්ලන් ආරක්ෂා කර තිබෙනවා. ඉතින් ශක්තිමත් ආණ්ඩුවක් ඇති වෙන්න, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක්ම තිබෙන්න ඕනෑ නැහැ. ශක්තිමත් ආණ්ඩුවක් තිබෙන්න ඕනෑ තමයි. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය හරහාත් ශක්තිමත් ආණ්ඩුවක් තිබෙන්න පුළුවන්; පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය හරහාත් ශක්තිමත් ආණ්ඩුවක් තිබෙන්න පුළුවන්. නමුත් ශක්තිමත් ආණ්ඩුවකදී අපි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මූලධර්මවලට, මානව අයිතිවාසිකම්වලට, ඒ වාගේම නීතියේ ආධිපත්‍යයට මුල් තැන දෙන්න ඕනෑ.

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ඕනෑය කියලා තව ගෙනෙන තර්කයක් තමයි, ඒක තිබුණොත් ආර්ථික සංවර්ධනය වේගයෙන් කර ගෙන යන්න පුළුවන් කියන එක. මේ න්‍යාය පත්‍රය අනුව තමයි, ශීඝ්‍ර ක්‍රමයක් ඇති කරන්න පුළුවන් කියලා එදා ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා මේ ක්‍රමය යෝජනා කළේ. ජනප්‍රිය නොවන සමාජයීය, ආර්ථික තීරණ ගන්න පුළුවන් වෙයි කියලා තමයි එදා එතුමා හිතුවේ. නමුත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයයි, ජනරජයයි, ඒ ජනරජයේ ප්‍රතිපත්තියි අපි ආරක්ෂා කරන්නට ඕනෑ. තීරණ ගැනීමේදී ඒ තීරණවල විනිවිදභාවය, වගවීම අපි තහවුරු කරන්නට ඕනෑ. ඒක තමයි අපේ ජනාධිපති ක්‍රමය තුළ හුඟක් අඩුවෙන්ම සිදු වෙලා තිබෙන්නේ. ඔය ගැටලුව තමයි තිබෙන්නේ. ඒ නිසා, අපි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇතිවෙන ක්‍රමයක් ගෙන යන්නට ඕනෑ. මේ පිළිබඳව අද රටේ සාකච්ඡාවක් සිදු වෙනවා. අද ජනාධිපති කෙනෙක් ඉන්නවා, එක පක්ෂයකින්. ආණ්ඩුවක්, අගමැති කෙනෙක් ඉන්නවා, තව පක්ෂයකින්. මේ ගැන අද ලොකු වාද විවාදයක් යනවා. මේ ප්‍රශ්නය විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තිබුණාය කියලා විසඳෙන එකක් නොවෙයි.

රාජපක්ෂ රෙජීමය දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. ජීවිත කාලයටම ඒකාධිපති පාලන ක්‍රමයක් ගෙන යන්න තමයි ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ. අද එතුමන්ලා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය විවේචනය කරනවා. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ නැත්නම් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගෙන එන්න ඕනෑ වෙන්නේත් නැහැ. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු නිසා තමයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන එන්න ඕනෑ වුණේ.

අපට මතකයි, එදා විධායකය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයත් යටපත් කරන්න වෑයම් කළ ආකාරය. එක අවස්ථාවක අග්‍ර විනිශ්චයකරු නෙරපීමෙන් ඒක කළා. එදා අය වැයෙන් මුදල් වෙන් කරනකොට හුඟක් වෙලාවට පවුලේ අයටයි, බොහොම සමීප අයටයි තමයි වැඩි මුදල් ප්‍රතිශතයක් වෙන් කළේ. ඉතින් මේවා තමයි විධායක ක්‍රමය තුළ සිදුවන දේවල්.

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්නට හුඟක් වෙලාවට හුඟක් අය විරුද්ධ වෙන්නේ ඇයි? අපට තිබෙන දේශපාලන සංස්කෘතිය, අධිකාරිවාදී සංස්කෘතියක්. ඒක අපි සියලුදෙනාම පිළිගන්න ඕනෑ. අපේ නිවෙස්වලත් එහෙමයි. නිවසේත් පිරිමි අයට මුල් තැන තිබෙනවා. ඒ වාගේ අධිකාරිවාදයක් තිබෙනවා. ඇදහීමේදීත් එහෙමයි. ආගමික නායකයන් වැරදි වුණත්, අපි මුල් තැන දෙනවා. එතුමන්ලා හරි නම් මුල් තැන දෙන එකේ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නමුත් වැරදි වුණත් අපි මුල් තැන දෙනවා. ගමේ චණ්ඩියා තමයි ගම පාලනය කරන්න වෑයම් කරන්නේ. රටේ ඒකාධිපති නායකයන් හිටියොත් ඒ වාගේම තමයි වන්නේ. සමහර අය හිතනවා, හමුදා පාලනයක් තිබුණොත් රට ගෙනයන්න පුළුවන් කියලා. ඒවා යුරෝපයේ තිබිලා තිබෙනවා. ඉතිහාසයේ අනන්තවත් ඒ තත්ත්වය තිබිලා තිබෙනවා. නමුත් ඒ එකක්වත් සාර්ථක වෙලා නැහැ. ඒකාධිපති, නැත්නම් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් තිබෙන්න ඕනෑය කියන තර්කය මට නම් පිළිගන්නම බැහැ. එතකොට, ඇයි අපට අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් ඕනෑ වෙන්නේ? මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, උතුරු - නැඟෙනහිරට විතරක් නොවෙයි, අපට මේ ව්‍යවස්ථාව ඕනෑ මුළු රටටමයි. උදාහරණයක් හැටියට මම මේ කාරණය කියන්නම්. අපට අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් ඕනෑ. අපේ පාර්ලිමේන්තුවේ කාන්තා නියෝජනය ආසියාවේ තිබෙන අනෙක් රටවලට වඩා අඩුයි. ඒ නිසා, අපට මේ ව්‍යවස්ථාව ගෙනෙන අවස්ථාවේදී කාන්තා නියෝජනය වැඩි කර ගන්න ඕනෑ. ඊයේ ඒ ගැන සාකච්ඡාවක් තිබුණා. මගේ මතය නම්, මේ ක්‍රමයම තිබුණොත් අඩුම ගණනේ ජාතික ලැයිස්තුවෙන්වත් -ඒ ගොල්ලන් නම් කිව්වේ, තුනෙන් එකක්වත් කාන්තා නියෝජනය දෙන්න ඕනෑ කියායි- සියයට 50ක්ම දෙන්න ඕනෑ කියන එකයි. ඒ ඇයි? පාර්ලිමේන්තුවේ දැන් සියයට 5යි කාන්තාවන් ඉන්නේ. මේ වාගේ ජාතික ප්‍රශ්න අප විසඳිය යුතුයි. උතුරු - නැඟෙනහිර ප්‍රශ්නය විතරක්ම නොවෙයි.

ඊළඟ කාරණය මෙයයි. කැබිනට් මණ්ඩලය දිහා බැලුවොත්, කැබිනට් මණ්ඩලයේ සංඛ්‍යාවත් ව්‍යවස්ථාව හරහාම සීමා කරන්න ඕනෑය කියන එකයි මගේ මතය. මොන පක්ෂයද ආණ්ඩු කරන්නේ කියන එක වැදගත් නැහැ. මේ රටේ සිටින ජනගහනය දිහා බැලුවාම, 25 දෙනෙකුට, 30 දෙනෙකුට වඩා නම් කැබිනට් මණ්ඩලයට අවශ්‍යම නැහැ. මේක මේ තනතුරු දෙන වැඩක් නොවෙයි. කැබිනට් මණ්ඩලයේ හුඟක් අය ඉන්නකොට විශාල inefficiency එකක් ඇති වෙනවා. බොහෝ වෙලාවට දන්නේ නැහැ, කවුද කැබිනට් ඇමති කියලා. ඔහුට තිබෙන විෂයය මොකක්ද, මොනවාද ඒ තුළ තිබෙන ආයතන කියන දේවල්වත් පැහැදිලි නැහැ. ඒ නිසා අලුත් ව්‍යවස්ථාව හදනකොට කැබිනට් මණ්ඩලයේ සංඛ්‍යාවත් තීරණය කරන්න ඕනෑ. ඒක විධායකයට භාර දෙන්න බැහැ. ඒකත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන්ම තීරණය කර තිබෙන්න ඕනෑ. අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් හරහා මේ වාගේ කළ යුතු හුඟක් දේවල් තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ කාලය ලබාදීම පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙමින්, මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු නිමල් ලාන්සා මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 4ක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මන්ත්‍රීතුමාගේ කාලයත් මට දුන්නා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
එහෙම නම් ඔබතුමාට විනාඩි 8ක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු චන්දිම වීරක්කොඩි මන්ත්‍රීතුමාගේ කාලයත් මට ලැබෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
හොඳයි. ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතකොට ඔබතුමාට විනාඩි 12ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා.3.11]

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන් ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මැතිතුමාගේ කථාවෙන් පස්සේ කථා කරන්න ලැබීම පිළිබඳව මම සතුටු වෙනවා. මට නිකම් හිතෙනවා අපි දැන් ඉන්නේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ, ඒ ගොල්ලන් ඉන්නේ විපක්ෂයේ වාගෙයි කියලා. මොකද, 2015දී බලය බෙදා හැරීම ඇතුළු කරුණු ගණනාවක් අපේ ආණ්ඩුව නොකිරීම නිසා තමයි උතුරු නැඟෙනහිර ඉන්න ද්‍රවිඩ ජනතාව එක්සත් ජාතික පෙරමුණට ඡන්දය දීලා මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් කළේ. හැබැයි, එදා ඉඳලා අද වෙනකොට අවුරුදු හතරහමාරක් ගිහිල්ලා තිබෙනවා. අවුරුදු හතරහමාරක් ගිහිල්ලාත් ඒ ජනතාවට දුන්නු පොරොන්දු ඉටු කරන්නේ නැතුවයි අද කථා කරන්නේ. අවුරුදු හතරහමාරක් පාර්ලිමේන්තුවට කිසිම වැදගත් කෙටුම්පතක් ගෙනෙන්නේ නැතුව අද කථා කරනවා, විපක්ෂය මේ වැඩේ කරන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ කියලා. මම ඉතාම පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ, පසුගිය කාලයේ තමුන්නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවට තුනෙන් දෙකක බලයක් තිබුණු බව. හැබැයි, ඒ තුනෙන් දෙකක බලයක් තිබුණු කාලයේ බලය බෙදා හැරීම පිළිබඳව කථා කළේ නැහැ. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේලාට ඇත්තටම බලය බෙදා හැරීමක් අවශ්‍ය නැහැ. මම මගේ කථාව පටන් ගත්තාම කියන්නම්, ඇයි මේ යෝජනාව අද ගෙනාවේ කියලා. විශේෂයෙන් ආණ්ඩුවට ඉතාම කෙටි කාලයක් තියෙද්දී TNA එකෙන් සභාව කල් තැබීමේ යෝජනාවක් ගෙනැල්ලා අද කියන්නේ මොකක්ද? කල් තැබීමේ යෝජනාවේ මෙහෙම සඳහන් වෙනවා:

"පසුගිය මාස ගණනාවක් තිස්සේ නොදන්නා කවර හෝ හේතුවක් නිසාවෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන ක්‍රියාවලිය ඉදිරියට යන බවට කිසිදු සලකුණකින් තොරව ඇන හිට ඇති බැවින් ද-"

TNA එක තමයි හැම අවස්ථාවකදීම මේ ආණ්ඩුවට සහයෝගය දුන්නේ. TNA එකට පුළුවන් නේ අගමැතිතුමා, මලික් සමරවික්‍රම ඇමතිතුමා, කැබිනට් ඇමතිවරු රට රට හම්බ වෙනවා වාගේ ආණ්ඩුවට කියලා මේක කරගන්න. ඒ නිසා මේ ආකාරයට සභාව කල් තබන යෝජනාවක් ගෙනැල්ලා උතුරේ ජනතාව රවට්ටන්න ඕනෑ නැහැ. උතුරේ ජනතාව රවට්ටන්න media game එකක් තමයි මේ ගෙනැල්ලා තියෙන්නේ. මේ වාගේ යෝජනාවක් ගෙනාවේ ඉදිරියේ තියෙන ජනාධිපතිවරණයේදී උතුරු නැඟෙනහිර ජනතාවගේ ඡන්දය ලබා ගැනීම සඳහා ඒ ජනතාව රවටීමටයි කියන එක තමයි මගේ පළමු අදහස විධියට මම මතු කරන්නේ. ඒ වාගේම මම එහෙම කියන්නේ ඇයි? මම එහෙම කියන්නේ විවිධ පක්ෂවල යෝජනා දමලා නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ මෙහෙයුම් කමිටු වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ යෝජනා අනුව, ආණ්ඩුවට ඕනෑකමක් තිබුණා නම්, ආණ්ඩුව නියෝජනය කරන ඒ පක්ෂ ටිකටවත් ඒකමතිකව තීන්දුවකට එන්න තිබුණා, බලය බෙදාහැරීම, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සහ මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳව එක ස්ථාවරයකට එනවා කියලා. හැබැයි, එහෙම ආවේ නැහැ. එහෙම එන්නේ නැතුව මොකක්ද කළේ? එහෙම එන්නේ නැතුව එක එක පක්ෂවල යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. නමුත් එක්සත් ජාතික පක්ෂය යෝජනාවක්වත් ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. බලය බෙදා හැරීම පිළිබඳව, විධායක ජනාධිපති ධුරය පිළිබඳව, මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳව ආණ්ඩුව ගෙනයන, ආණ්ඩුවට සහයෝගය දෙන, ආණ්ඩුව තුළ ඉන්න පක්ෂ එක මතයකට එන්නේ නැතුව කියනවා, මේකට විපක්ෂය විරුද්ධ වෙනවා කියලා.

විපක්ෂය විරුද්ධ වෙනවාද නැද්ද කියන එක තමුන්නාන්සේලාට තීන්දු කරන්න බැහැ. තමුන්නාන්සේලා යෝජනාවලියක් ගෙනැල්ලා පෙන්වන්න. මම UNP එකෙන් අහනවා, තමුන්නාන්සේලාට නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන්න ඇත්ත වුවමනාවක් තියෙනවාද කියලා. මම අහනවා, මුස්ලිම් ජනතාව නියෝජනය කරන රිසාඩ් බදියුදීන් මැතිතුමාගේ පක්ෂයට බලය බෙදා හැරීම පිළිබඳව යෝජනාවක් ගෙන ඒමේ ඇත්ත වුවමනාවක් තියෙනවාද කියලා. මම අහනවා, රවුෆ් හකීම් ඇමතිතුමාට ඇත්ත වුවමනාවක් තියෙනවාද බලය බෙදා හැරීම පිළිබඳව යෝජනාවක් ගෙනෙන්න කියලා. ඒ වාගේම මනෝ ගනේසන් මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළු හය දෙනෙක් ඉන්නවා. ඒ මන්ත්‍රී කණ්ඩායමෙන් මම අහනවා, උතුරු නැඟෙනහිරට බලය බෙදා හැරීම වාගේම අනෙකුත් කාරණා සඳහා නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන්න ඕනෑ කියලා තමුන්නාන්සේලා හිතනවාද කියලා. විශේෂයෙන් එක්සත් ජාතික පෙරමුණ තුළ ඉන්නවා චම්පික රණවක ඇමතිතුමා. ඒ නිසා මම ඒ ප්‍රශ්නය ජාතික හෙළ උරුමයෙනුත් අහනවා. නමුත් ඒ කාටවත් ඇත්ත වුවමනාවක් නැහැ. බලය බෙදා හැරීම පිළිබඳව සහ අනෙකුත් කාරණා පිළිබඳව නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන්න ඇත්ත වුවමනාවක් මේ පක්ෂවලට නැහැ. හැම දාම හමුවෙන අයට තිබුණා නේ එකට එකතු වෙලා එක යෝජනාවක් ගෙනෙන්න. නමුත් එහෙම ගෙනෙන්නේ නැහැ. එහෙම ගෙනෙන්නේ නැතුව මොකක්ද මේ කරන්න හදන්නේ? විශේෂයෙන් TNA එක කරන්නේ මොකක්ද? ඉදිරියේදී මැතිවරණයක් එනවා. ඒ මැතිවරණයේදී උතුරු නැඟෙනහිර ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ ඡන්ද ටික එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ලබා දෙන්න ක්‍රමයක් එතුමන්ලාට හොයාගන්න ඕනෑ. එක්සත් ජාතික පෙරමුණට ඡන්දය දෙන්න කියලා උතුරු නැඟෙනහිර ජනතාව බලාපොරොත්තු වන ඒ බලය බෙදා හැරීම ලැබෙනවා කියලා ඒ ජනතාව මුළා කරලා ගිය වතාවේ ඡන්දය ගත්තා. ඒ ජනතාවගෙන් සියයට 80ක්, 85ක් ඡන්දය දුන්නා. අද වන විට ආණ්ඩුවට අවුරුදු හතරහමාරක් ගිහිල්ලා තිබෙනවා. ඉතින්, සභාව මේ කල් තැබීමේ යෝජනාවෙන් වැඩක් තිබෙනවාද? මුළු පාර්ලිමේන්තුවම මෙහෙයුම් කමිටුවක් කරලා, මුළු පාර්ලිමේන්තුවටම බලය දුන්නා හොඳ කෙටුම්පතක් ගෙනෙන්න කියලා. හැබැයි, කෙටුම්පතක් ගෙනාවේ නැහැ. මම සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, "මේ අගමැතිතුමා chair කරපු රැස්වීම් 18කදී එතුමන්ලා සියලුදෙනා සාකච්ඡා කළා. හැබැයි, එතුමා මෙතැනට විශේෂඥ කමිටු වාර්තාව කියලා විශේෂඥයන්ගේ - experts - වාර්තාවක් කියලා දැම්මා, ඒක එතුමාගේ වාර්තාව කියලා කිව්වේ නැහැ" කියලා. සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමා, ඒක මතක් කිරීම පිළිබඳව මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු

ජනාධිපතිතුමාට ස්තුති කළා. මම හිතනවා බලය බෙදා හරින්න ආණ්ඩුව කැමතිත් නැහැ TNA එකත් කැමති නැහැ කියලා.! TNA එකට ඕනෑ තරම් අවස්ථාව තිබුණා ආණ්ඩුවට කියලා මේක කර ගන්න. අපි දැක්කා අගමැතිතුමාට විරුද්ධව විශ්වාස භංග යෝජනාව ගෙනාවාම TNA එක උතුරු-නැඟෙනහිරට ගිහිල්ලා කිව්වා, අගමැතිතුමා අපි රැක ගන්න ඕනෑ. රැක ගත්තොත් තමයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් බලය බෙදා හැරීම කරගන්න පුළුවන් කියලා. එහෙම කියලා තමයි උතුරු නැඟෙනහිරට ගිහිල්ලා ඒ මිනිස්සු ෂේප් කර ගත්තේ.

அப்படியில்லையா? நீங்கள் சொல்லுங்கோ! அப்படி யில்லாட்டி அப்படியில்லை என்டு சொல்லுங்கோ!

No-Confidence Motion එකේදී එතුමන්ලා ගරු අගමැතිතුමා බේරා ගන්න පාර්ලිමේන්තුව තුළ අත උස්සලා, උතුරට ගිහිල්ලා කිව්වේ ඒ විධියටයි. ඊට පස්සේ 2018දී අගමැතිතුමා වෙනස් වුණාම, ඒ අගමැතිතුමා නැවත ගෙනෙන්න පාරක් පාරක් ගානේ ගියා, උසාවි උසාවි ගානේ ගියා. පාර්ලිමේන්තුව තුළ එහාට මෙහාට දිව්වා. ඒ මොකටද? මහින්ද රාජපක්ෂ ආවොත් උතුරු නැඟෙනහිරට බලය බෙදා හැරීම කරන්න බැහැයි කියලා එතුමන්ලා ජනතාව අතර මතයක් ගොඩනඟන නිසා. එහෙම මතයක් ගොඩනඟලා කිව්වා, රනිල් වික්‍රමසිංහ අගමැතිතුමා ගෙනෙන්න ඕනෑ. අපි 2019 පෙබරවාරි 4 වෙනි දාට ඉස්සෙල්ලා බලය බෙදා හැරීමේ කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැල්ලා ඒක සම්මත කරලා ජනමත විචාරණයකට යනවා කියලා. නමුත් අලුත් කෙටුම්පතක් ගෙනාවාද? මම TNA එකේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් අහනවා, 2018 ඔක්තෝබර් මාසයේ අගමැතිතුමා වෙනස් වුණාට පස්සේ, තමුන්නාන්සේලාගේ සහයෝගය මේ ආණ්ඩුවට දෙද්දී උතුරු-නැඟෙනහිරට ගිහිල්ලා ඒ ජනතාවට මොනවාද කිව්වේ කියලා. තමුන්නාන්සේලා ඔවුන්ට කිව්වේ, 2019 පෙබරවාරි 19ට ඉස්සෙල්ලා බලය බෙදා හැරීමේ කෙටුම්පත ගෙනෙනවා කියලායි. නමුත් ගෙනාවේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලා ගිහිල්ලා උතුරු-නැඟෙනහිර අහිංසක ද්‍රවිඩ ජනතාව රවටනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවේ කවුද? ජයම්පති වික්‍රමරත්න මන්ත්‍රීතුමායි, සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමායි. ඊයේ ජයම්පති වික්‍රමරත්න මන්ත්‍රීතුමා කියනවා, මේක විකෘතියක් ලු! විකෘති කළේ අපිද? මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඉරාන් වික්‍රමරත්න මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, 18 ගෙනාපු නිසාලු 19 ගෙනෙන්න වුණේ කියලා. ඒක පුදුම කථාවක් නේ. කවුරු හෝ ළමයෙක් හැදුවා කියලා එතුමාත් ළමයෙක් හදනවාද? දහඅටවෙනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් මේ රටේ ජනතාවට පරමාධිපත්‍ය බලය, සර්වජන ඡන්ද බලය දුන්නේ තමන් කැමැති නායකයා තෝරන්නයි. එහෙම නැතිව මොකක්ද කරපු ඒකාධිපති වැඩේ? තුන්වෙනි වතාවේ ඉල්ලන්න පුළුවන් කියලා ජනතාවට බලය දුන්නා කැමැති කෙනෙක් තෝරන්න කියලා. තමුන්නාන්සේලා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගෙනාවා; ඔක්කෝම කොමිෂන් සභා ගෙනාවා. නමුත් වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද?

අද අපි දකිනවා, පාස්කු ප්‍රහාරයට වග කිවයුත්තේ කවුද කියලා විශේෂ කාරක සභාවට හොයා ගන්න බැහැ කියලා. මඩකලපුවේ සියොන් දේවස්ථානයේදී ද්‍රවිඩ ජනතාව කී දෙනෙක් මැරුණාද? TNA එක ඒ ද්‍රවිඩ ජනතාව වෙනුවෙන් පෙනී සිටියේ නැහැ නේ. කොච්චිකඩේ පල්ලියේදීත් දෙමළ ජනතාව පූජාව තියන වෙලාවේ ගැහුවා. அப்பாவி மக்கள் பத்தி கதச்ச ஏலாதா? පාස්කු ප්‍රහාරයෙන් 300ක් දෙනා මැරුණා. හැබැයි, ඒ ජනතාව වෙනුවෙන්වත් කිසි කෙනෙක් කථා කරන්නේ නැහැ; ප්‍රකාශයන් නිකුත් කරන්නේ නැහැ. අද තමුන්නාන්සේලා බොරුවට සභාව කල් තැබීමේ යෝජනාවක් ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. පසුගිය දවස්වල අය වැය ගෙනාවාම උතුරු-නැඟෙනහිරට ගිහිල්ලා කිව්වා, අපි මේ අය වැයට සහයෝගය දෙන්නේ බලය බෙදා හරින්න, අපේ දෙමළ ජනතාවට වැඩක් කර ගන්න කියලා. නමුත් දෙමළ ජනතාවට කිසිම වැඩක් කරලා නැහැ. හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ කාලයේ කරපු විශාල ව්‍යාපෘති විතරයි අද තිබෙන්නේ. එතුමා බිම් බෝම්බ ටික ඉවත් කරලා, සටන් කරපු ඒ LTTE සාමාජිකයන් පුනරුත්ථාපනය කරලා විශාල වැඩ කොටසක් කළා. හැබැයි, මෙතුමන්ලා මේ ආණ්ඩුව ගෙනැල්ලා, මේ ආණ්ඩුව රැක ගෙන, මේ ආණ්ඩුවට කඩේ ගියත් අද ද්‍රවිඩ ජනතාවට හම්බවෙලා තිබෙන්නේ මොනවාද? මොකුත් හම්බවෙලා නැහැ. හැබැයි, මොකුත් හම්බවුණේ නැති වුණත් ඊළඟ මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට - UNP - උදව් කරන්න ඕනෑ. ඒ මොකද?

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක් තිබෙනවා.

ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் லான்சா)
(The Hon. Nimal Lanza)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ජෝන් සෙනෙවිරත්න මන්ත්‍රීතුමාගේ වෙලාවෙන් විනාඩි හතරක් මට තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සභාව කල් තබන අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරන මෙම යෝජනාවෙන් උතුරු නැඟෙනහිරට කැරට් අලයක් පෙන්වන්නයි යන්නේ. ඊළඟ මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ඡන්දය අරගෙන දෙන්න පෙන්වන කැරට් අලය තමයි මේ. පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින නවක මන්ත්‍රීවරයකු -මා වුණත්- දන්නවා, සභාව කල් තබන අවස්ථාවේදී යෝජනාවක් ගෙනාවාට මොන දෙයක්වත් වෙන්නේ නැහැ කියලා. මේක media game එකක්. මේ කරන්නේ, ද්‍රවිඩ මාධ්‍යයට, උතුරු-නැඟෙනහිර ජනතාවට media game එකක්. මේ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා යෝජනාව සම්මත කර ගන්න UNP එකට ඕනෑත් නැහැ; TNA එකට ඕනෑත් නැහැ. මේක හිඟන්නාගේ තුවාලය වාගේයි. හිඟන්නාටත් තුවාලය තිබුණොත් නේ ආධාර හම්බ වන්නේ. TNA එකේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ඡන්ද ගන්න පුළුවන් වන්නේත්, ඒ ඡන්ද අරගෙන UNP එක දිනවන්න පුළුවන් වන්නේත් හිඟන්නාගේ තුවාලය වාගේ මේක තියාගත්තොත් තමයි. ඒක තමයි මේ අය කරන්නේ. මේ ගොල්ලන් හොඳටම දන්නවා, බලය බෙදා ගැනීම පෙන්වලා මේක pass කර ගන්න try කළොත් UNP එකට සිංහල ඡන්ද නැතිවනවා කියලා. මේ ගොල්ලන් හොඳටම දන්නවා, මේක pass කර ගන්න මුස්ලිම් අය උදව් කළොත්, මුස්ලිම් පක්ෂවලට මුස්ලිම් ඡන්ද නැතිවනවා කියලා. මේ ගොල්ලන් හොඳටම දන්නවා, ජාතික හෙළ උරුමය වාගේ පක්ෂ මේක pass කර ගන්න උදව් කළොත්, ඒ ගොල්ලන්ට තිබෙන සිංහල ඡන්ද නැතිවනවා කියලා. එහෙම නම්, මේ ගොල්ලන්ට මොනවාද ඕනෑ? එහෙම නම්, මේ ගොල්ලන්ට ඕනෑ මේ වැඩේ නොකර ඉන්නයි. මේ වැඩේ නොකර ඉන්න තමයි මේ වාගේ යෝජනා ගේන්නේ. මේ වැඩේ කරන්නම ඕනෑ නම් දෙවියනේ රනිල් වික්‍රමසිංහ අගමැතිතුමාට දෙන මෙච්චර support එක මත කරන්න ඕනෑ නේ? එතුමා රැක ගත්තේ TNA එක නේ? එතුමා TNA එක කියන ඕනෑම දෙයක් කරනවා නේ? හැබැයි, TNA එක ඒක කියන්නේ නැහැ.

අද සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමා කරපු කථාව මම අහගෙන සිටියා. මම හිතන්නේ එතුමාගේ කථාව තිබුණේ විනාඩි විස්සයි. ඒකෙන් පැය කාලක් බැන්නා, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා කියපු කථාව වැරදියි කියලා. විනාඩි පහක් UNP එකට බැන්නා, UNP එකේ කවුරුත් සභාවේ ඉන්නේ නැති ලු, ඇමතිවරු නැති ලු, කැබිනට් මණ්ඩලය නියෝජනය කරන කවුරුත් සභාවේ නැති ලු කියලා. ඊයේ සභාවේ ගණපූරණය තිබුණේත් නැහැ. ගණපූරණය සම්පූර්ණ කළේ අපි. මේ අය UNP එකට කඩේ ගියාට UNP එකේ ඇමතිවරු මේ සභාවේ නැහැ. මේ පුටුවල කවුද ඉන්නේ? මේ

[ගරු නිමල් ලාන්සා මහතා]

වෙලාවේ UNP එකේ එක මන්ත්‍රීවරයෙකු මෙතැන ඉන්නවාද කියලා පෙන්වන්න. මේ තමයි, උතුරු-නැඟෙනහිර දෙමළ ජනතාවට සලකා තිබෙන හැටි. උතුරු-නැඟෙනහිර දෙමළ ජනතාවට එක්සත් ජාතික පක්ෂය සලකන්නේ මෙහෙම තමයි. හැබැයි, මෙහෙම සලකන එක්සත් ජාතික පක්ෂයට තමයි TNA එකේ මන්ත්‍රීවරු උදව් කරන්නේ. ඇයි ඒ? එක්සත් ජාතික පක්ෂය තිබුණොත් තමයි එතුමන්ලාට යම් කිසි වැඩක් කර ගන්න පුළුවන් වන්නේ. හැබැයි, උතුරු-නැඟෙනහිර ජනතාවට වැඩ කර ගන්න බැහැ. ඒ ජනතාවට වැඩ කරන්න බැහැයි කියලා දැන දැන තමයි මේ අය කටයුතු කරන්නේ.

මූලසුන හොබවන ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද ගරු සභා ගැබේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අගමැතිතුමා ඉන්නවාද, සභානායකතුමා ඉන්නවාද, ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා ඉන්නවාද, කැබිනට් ඇමතිවරු ඉන්නවාද කියලා බලන්න. මේ එක පුටුවකවත් ඒ එක් කෙනෙකුවත් ඉන්නවාද? මහාලොකුවට කියනවා සංහිඳියා කාර්යාල දැම්මා කියලා. මොන සංහිඳියාවක්ද? ඒවාට රුපියල් කෝටි ගණන් මුදල් විනාශ කළා. අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් හැදීමට විශේෂ කමිටුව පත්කර, උපකමිටු පත්කර රුපියල් කෝටි ගණන් විනාශ කළා. මේ විධියට රුපියල් කෝටි ගණන් විනාශ කරන්නේ රටේ මහජනතාවගේ සල්ලි. පාස්කු ප්‍රහාරය නිසා මිනිසුන් තුන්සිය ගණනක් මැරුණා; පන්සිය ගණනක් තුවාල ලැබුවා. ඒ එකක්වත් TNA එකේ මන්ත්‍රීවරුන්ට වැඩක් නැහැ. TNA එකේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ඕනෑ, UNP එක බලයට ගේන්නයි; රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්තයා බලයට ගේන්නයි; නැත්නම් UNP එකේ වෙනත් කෙනෙකු බලයට ගේන්නයි. නමුත් එකට උතුරු-ඟෙනහිර ජනතාව රවටන එක හැම දාම කරන්න බැහැයි කියන එක ඉතා පැහැදිලිව මම කියන්න ඕනෑ මොකද, TNA මන්ත්‍රීවරුන්ට ආණ්ඩුවක් නැතිව පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා වැඩක් නැහැ. පාර්ලිමේන්තු ආවාම කාර් දෙක තුනක්, ගෙවල් දෙක තුනක් ගන්න නම්, UNP ආණ්ඩුවක් තියෙන්න ඕනෑ. අපි දකිනවා, අද TNA එකේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන්ට ගෙවල් දෙක තුන තිබෙනවා කියලා. ආණ්ඩුවෙන් වාහන දෙක තුන දීලා තිබෙනවා. මේවා ගන්න නම්, UNP ආණ්ඩුවක් එන්න ඕනෑ. මම ඉතාම පැහැදිලිව කියනවා, ප්‍රභාකරන් හිටියා නම් දඬුවම් දෙන්නේ උතුරු -නැඟෙනහිර අහිංසක ද්‍රවිඩ ජනතාව රවටන මේ සියලුදෙනාටයි කියලා පැහැදිලිව මම කියනවා, ප්‍රභාකරන් හිටියා නම් දඬුවම් දෙන්නේ TNA එකේ මන්ත්‍රීවරුන්ටයි කියලා. පැහැදිලිවම මම කියන්න ඕනෑ, මේ ගොල්ලන් මේ කරන්නේ උතුරු නැඟෙනහිර ජනතාව නැවත ගොනාට අන්දන media campaign එකක් කියලා. මේ, media campaign එකක් කරන්නේ! එම නිසා උතුරු නැඟෙනහිර ජනතාවට අපි පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ, මෙතුමන්ලාට තමුන්ගේ ජනතාව ගැන කැක්කුමක් නැහැ, තමුන්ගේ ජනතාව විඳින දුක ගැන කැක්කුමක් නැහැ, තමුන්ගේ ජනතාවගේ ගෙවල් ටික හදා දෙන්න උත්සාහ කරන්නේ නැහැ කියලා. ඒ ගැන මෙතුමන්ලා කියන්නේ මොකක්ද? මේ අය කියන්නේ, අපට මේ එක ඉල්ලීමක්වත් එපා. බලය බෙදා හරින්න ඕනෑ කියලායි. හැබැයි, මෙහේ ඇවිල්ලා මොකක්ද කරන්නේ? කාර් ඉල්ලනවා, ගෙවල් ඉල්ලනවා, ඉන්න තැන් ඉල්ලනවා, සල්ලි ඉල්ලනවා, දීමනා ඉල්ලනවා. හැබැයි, මේ අය ජනතාවට මොනවාද කියන්නේ? අපට ආධාර ගන්න ඕනෑ නැහැ. අපට සංවර්ධනය ඕනෑ නැහැ. මහින්ද රාජපක්ෂ අපට සංවර්ධනය දුන්නාට අපි ඉල්ලුවේ නැහැ කියලා ජනතාවට කියනවා. හැබැයි, ඒ දේවල් එපා කිව්වත් මෙහේට ඇවිල්ලා ඉන්න, සුඛෝපභෝගී ජීවිත ගත කරන්න ගෙවල් ඕනෑ, යාන වාහන ඕනෑ කියනවා. 2018 පෙබරවාරි 10 වැනි දා උතුරු නැඟෙනහිර තිබුණු මැතිවරණය අපි දැක්කා. 2018 පෙබරවාරි 10 දා තිබුණු ඡන්දයේදී උතුරු නැඟෙනහිර TNA එකේ ඡන්ද ප්‍රතිශතය එන්න එන්නම අඩුවෙලා තිබෙන අන්දම අපි දැක්කා. ඒ ඡන්ද ටික රැක ගන්න ගහන ගේමක් තමයි මේක. නමුත් තමුන්නාන්සේලාට මේ මැතිවරණයේදී ඒ ජනතාව රවට්ටන්න ලැබෙන්නේ නැහැ කියන කාරණය අපි ඉතාම ආදරයෙන් කියනවා. උතුරු නැඟෙනහිර ඉන්නේ අහිංසක ද්‍රවිඩ ජනතාව. ඒගොල්ලන්ට ගෙවල් නැහැ, ජලය නැහැ, සමහර අයට යන්න පාරවල් නැහැ. ඒවා සඳහා තමුන්නාන්සේලා වැඩ කරන්න, ආණ්ඩුවට කඩේ නොගිහින්. ආණ්ඩුවෙන් රුපියල් කෝටි ගණන් අරගෙන ගිහිල්ලා, දෙමළ දුප්පත් ජනතාවට බෙදා දෙන්න. අපි ඒවාට විරුද්ධ නැහැ. අපි ඒකට අත් දෙකම උස්සනවා. හැබැයි, තමුන්නාන්සේලා ද්‍රවිඩ ජනතාවට උදව් නොකර, ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න ගැන කථා නොකර බොරුවට හිඟන්නාගේ තුවාලය වාගේ බලය බෙදා හැරීම ගැන කථා කරමින් මේ UNP එකට උදවු කරනවා. ඒ නිසා අපි පැහැදිලිවම අපේ දැඩි විරෝධතාව තමුන්නාන්සේලාට පළ කරනවා. මේවා බොරු යෝජනා. සභාව කල් තැබීමේ මේ බොරු යෝජනා පාර්ලිමේන්තුවම ඒකමතිකව සම්මත කරනවා.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදන්න මෙහෙයුම් කමිටුවක් පත් කරලා තිබෙනවා. මම අද TNA එකේ මන්ත්‍රීවරු 16 දෙනාට අභියෝගයක් කරනවා. මේ ආණ්ඩු කාලය තුළ එවැනි කිසිම පනත් කෙටුම්පතක් පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනෙන්නේ නැහැ කියලා මා තමුන්නාන්සේලාට අභියෝග කරනවා. පුළුවන් නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ඒ කෙටුම්පත ගෙනෙන්න කියන්න. ගෙනෙන්නේ නැහැ. ඒ ඇයි? එහෙම ගෙනාවොත් ඊළඟ මැතිවරණය පරදිනවා කියලා දන්නවා. ඒ නිසා TNA එකේ මන්ත්‍රීවරු කවුරු හෝ මගේ අභියෝගය බාර ගන්න කැමති නම් මම මගේ මන්ත්‍රීකම ඔට්ටු දානවා. තමුන්නාන්සේලාගේ පක්ෂ ඔක්කොම එකතුවෙලා, ඒකමතිකව තීන්දුවක් අරගෙන, තමුන්නාන්සේලා බලාපොරොත්තු වන බලය බෙදා හැරීමේ යෝජනාව ආණ්ඩුව තුළින් ගෙනෙන්න. එහෙම බලය බෙදා හැරීමේ යෝජනාවක් ගෙනාවොත් මම මන්ත්‍රීකම දාලා ගෙදර යනවා. ඒ අභියෝගය බාර ගන්න කියා ඉල්ලා සිටිමින් මා නිහඬ වනවා. ස්තුතියි.

[பி.ப. 3.27]

ගරු (ආචාර්ය) වී. රාධාක්‍රිෂ්ණන් මහතා (විශේෂ ප්‍රදේශ සංවර්ධන කැබිනට් නොවන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) வீ. இராதாகிருஷ்ணன் - விசேட பிரதேசங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சரவை அந்தஸ்தற்ற அமைச்சர்)

(The Hon.(Dr.) V. Radhakrishnan - Non Cabinet Minister of Development of Special Areas)

கௌரவ தலைமைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் தொடர்பாகத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினால் கொண்டுவரப்பட்ட ஒத்திவைப்பு வேளைப் பிரேரணை மீதான விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக் கின்றது. மிக முக்கியமான இந்தக் காலகட்டத்திலே இந்த நாட்டினுடைய அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது எல்லோருடைய கருத்தாகவும் இருக்கின்றது என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. 1948ஆம் ஆண்டு இந்த நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பு, இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காக இந்த நாட்டிலுள்ள சகல இன மக்களும் சகல இனத் தலைவர்களும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தபோதிலும், சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்த நாட்டினுடைய அரசியலமைப்பு மாற்றப்பட வேண்டுமென்பது தொடர்பாகக் கொண்டுவரப்பட்ட பல சீர்திருத்தங்கள் அவ்வப்போது தோல்வியடைந்ததை நாங்கள் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அப்படியாகக் கொண்டுவரப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்கள் இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே எதிர்க்கப்பட்டதையும் கிழித்தெறியப்பட்டதையும் நாங்கள் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற இரண்டு பிரதான கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியும்தான் மாறிமாறி ஆட்சிக்கு வருகின்றது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கின்றபொழுது அந்தக் கட்சி ஏதாவது தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தால் அதை ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி கிழித்தெறிவதும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கின்றபொழுது அந்தக் கட்சி ஏதாவது தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தால் அதை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கிழித்தெறிவது மான சந்தர்ப்பங்களை எங்களால் காணக்கூடியதாக இருந்தது. உதாரணமாக, அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம், டட்லி சேனநாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் போன்ற பல்வேறு ஒப்பந்தங்கள் கிழித்தெறியப் பட்டதை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

அதேபோல, இந்த நாட்டிலே தனிச் சிங்களச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது அந்தக் காலத்திலிருந்த பிரதம மந்திரி அவர்கள் வாகன இலக்கத் தகடுகளில் சிங்கள 'ශ්‍රී' போன்ற எழுத்துக்களை அமுலாக்கினார். அவ்வாறு, இந்த நாட்டின் அபிவிருத்தியைக் கவனத்திற்கொள்ளாது, நாட்டினுடைய ஒற்றுமையைச் சீர்குலைக்கின்ற வகையில் பல்வேறு தரப்புக்கள் செயற்பட்டு வருவதை நாங்கள் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த நாட்டிலே மொழிப் பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. இந்த மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தமிழ்க் கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து உருவாக்கிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு இன்று பல்வேறு வழிகளில் முயற்சிகளைச் செய்தாலும்கூட, அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு சூழலில் இருப்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பெரும்பான்மைச் சிங்கள மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஓர் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தைக் இன்னும் கொண்டுவர முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருப் பதை எங்களால் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த நிலை மாறவேண்டுமானால், ஒட்டுமொத்த தமிழ், முஸ்லிம் மக்களும் ஒன்றுசேரவேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

1977ஆம் ஆண்டு இந்த நாட்டை ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அவர்கள் ஆளுகின்றபொழுது, மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கு அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, அதன்மூலம் மாவட் டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது இந்த நாட்டின் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளில் பிரச்சினைகள் தலையெடுத்துக் கொண்டிருந் ததையும் நாங்கள் இந்த நேரத்திலே ஞாபகப்படுத்த வேண்டும். பின்னர் 1987 - 1988ஆம் ஆண்டுக் காலப் பகுதியில் இந்த நாட்டிலே மாகாண சபை முறைமை அறிமுகப்படுத்தப் பட்டபொழுதிலும், மாகாண சபைகளுக்கு முழுமையான அதிகாரங்களைக் கொடுக்காததனால், அந்த மக்களிடத்தில் விரக்தி நிலை ஏற்பட்டது. அதனை இன்றும் அவர்களிடத்தில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மாகாண சபை யாருக்குத் தேவையோ அந்த மக்களுக்கு அந்த மாகாண சபையின் அதிகாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. மாறாக, 9 மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஏனையவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தாலும்கூட வடக்கு, கிழக்கு மக்களுக்கு அவர்கள் எதிர்பார்த்த அந்த அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் உண்மை. இங்கு மாகாண சபை முறைமையைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் முற்பட் டபொழுதிலும், அதற்கு அந்த அரசாங்கத்தினுடைய முழுமையான ஒத்துழைப்பு கிடைத்தபொழுதிலும், அதனை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இலங்கை அரசாங்கம் எக்காலத்திலும் முன்வரவில்லை என்பதுதான் உண்மை யானதும் கசப்பானதுமான கதை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயமாகும். அதற்குப் பின்பு நோர்வே அரசாங்கம் உட்பட இன்னும் பல நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் இலங்கையினுடைய இனப் பிரச்சினையிலே தலையிட்டு, அதனைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தாலும்கூட, அது எந்த விதத்திலும் நடைமுறைச் சாத்தியப்படாத ஒரு விடயமாகவே இருந்ததை நாங்கள் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

கௌரவ ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் 2001 - 2004ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் இந்த நாட்டினுடைய பிரதம மந்திரியாக இருந்தபொழுது யுத்த நிறுத்தத்தை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலமாகத் தீர்வு காண்பதற்கு எடுத்த முயற்சியும் தோல்விகண்டது. அன்று ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்க அவர்களினால் அந்தத் தேவை நிறைவேற்றப்பட முடியாது போனது. அதேபோல, கௌரவ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள் இரண்டு தடவை இந்த நாட்டினுடைய தலைவராக இருந்து ஆட்சியை நடத்தியபொழுது அவருக்கு முழுமையான அதிகாரங்கள் இருந்தும் அரசியல் தீர்வொன்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற் கான சிந்தனை அவருக்கு இருக்கவில்லை. அதுதான் உண்மையான நிலை! அவர் மீண்டும் ஜனாதிபதியாக வந்தால் அல்லது பிரதம மந்திரியாக வந்தால், இதை ஈடுசெய்ய முடியுமா அல்லது இதை நடைமுறைப்படுத்துவாரா? என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கிருக்கின்றது. ஆகவே, மாறி மாறி வருகின்ற இந்த அரசாங்கங்கள் தமிழ் மக்களுடைய உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளாமல், தமிழ் மக்களுடைய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்காமல் இருந்துவருவதைத்தான் நாங்கள் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இந்த நாட்டிலே 2015ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நடந்தபொழுது, பிரதான இரண்டு கட்சிகள் ஒன்றுசேர்ந்து தேர்தலை எதிர்கொண்டன. இந்த நாட்டிலே உள்ள இனப்பிரச்சினை யைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு, முழுப்பாராளுமன்றமும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலே ஒரு புதிய அரசியலமைப்பைக் கொண்டுவந்து பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றுவோம் என்று அப்போது சொல்லப்பட்டதை நாங்கள் இந்த நேரத்திலே ஞாபகப்படுத்த வேண்டும். அந்த நேரத்தில் இனப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கும் இந்த நாட்டினுடைய எதிர்காலத்தை நல்லமுறையில் கொண்டுசெல்வதற்கும் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி கௌரவ மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களுக்கும் கௌரவ ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களுக்கும் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து வாக்களித்தார்கள். ஆனால், என்ன நடந்தது? இரண்டு கட்சிகளுக்குமிடையிலே பிரிவினை ஏற்பட்டு, இந்தப் பிரிவினையின் மூலமாக இந்த நாடு இன்று சீரழிந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

திரு. சுமந்திரன் அவர்கள் பேசும்பொழுது, கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்கள் தீர்வை முன்வைத்தபொழுது அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் போனதற்கான பல காரணங்களை அவர் முன்வைத்ததையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டினார். இந்த அரசாங்கத்தினுடைய காலம் முடிவதற்கு இன்னும் சில மாதங்கள் இருக்கின்ற இந்த இறுதி நிலையிலே இவ்வாறான ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து இதை நாங்கள் நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா? என்பது எங்களுக்குச் சந்தேகமாக இருந்தாலும்கூட, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினுடைய இந்த நடவடிக்கையை இந்த நேரத்திலே நிச்சயமாகப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய எண்ணம், எதிர்பார்ப்பு எல்லாமே இந்த மக்களுக்கான தீர்வு

[ගරු (ආචාර්ය) වී. රාධාක්‍රිෂ්ණන් මහතා]

என்றிருந்தாலும்கூட, இப்பொழுது அந்தத் தீர்வு கிடைக்குமா? அல்லது அதற்கான ஓர் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் இங்கே முன்வைக்கப்படுமா? என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கிருக்கின்றது.

அண்மையிலே இந்தியாவின் ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே தேர்தல் நடந்தது. இறுதியாக முதலமைச்சராக இருந்த திரு. சந்திரபாபு நாயுடு அவர்கள் தோல்விகண்டதை நாங்கள் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அதேபோல, ஜெகன்மோகன் ரெட்டி அவர்கள் அந்தத் தேர்தலிலே பெரும்பான்மையான வாக்குகளைப் பெற்று அந்த மாநிலத்திலே முதலமைச்சராக இருந்தாலும்கூட, அவர் 5 உதவி முதலமைச்சர்களை நியமித்திருக்கின்றார் என்பதை நாங்கள் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஏன் நான் இதை இங்கு சொல்கின்றேன் என்றால், அந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற 5 முக்கிய சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்கு அந்த அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, அந்த மாநிலத்தைப் பிரச்சினை இல்லாமல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அவர் அந்த யுக்தியைக் கையாண்டிருக்கின்றார். ஏன் நாங்கள் இலங்கையிலே அவ்வாறான ஒரு முன்மாதிரியைக் கடைப்பிடிக்கக்கூடாது? என்பது என்னுடைய கேள்வியாக இருக்கின்றது. அதாவது, ஒரு சிறுபான்மை இனத்துக்கு ஓர் உதவிப் பிரதமர் பதவியையும் இன்னுமொரு சிறுபான்மை இனத்துக்கு ஓர் உதவிப் பிரதமர் பதவியையும் கொடுத்து, ஏன் இந்த நாட்டினுடைய இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வரக்கூடாது? என்பது என்னுடைய கேள்வியாக இருக்கின்றது. எதிர்வருகின்ற காலங்களிலே இவ்வாறான யுக்திகளைக் கையாண்டு இந்த நாட்டினுடைய இனப்பிரச்சினைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தால் மட்டுமே இந்த நாட்டை எதிர்காலத்திலே அபிவிருத்தியை நோக்கி எங்களால் கொண்டுசெல்ல முடியும் என்பதும் என்னுடைய கருத்தாக இருக்கின்றது.

அபிவிருத்தி நடக்க வேண்டுமானால், முதலிலே மக்களிடையே ஒற்றுமை இருக்க வேண்டும். இன்று எங்களுடைய அண்டை நாடான இந்தியாவிலே ஜனநாயக ரீதியிலே அதிகமான கட்சிகள் செயற்பட்டாலும்கூட, 'இந்தியன்' என்ற ஒற்றுமை அங்கிருப்பதன் காரணமாக அந்த நாடு அபிவிருத்தியை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. சீனா, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளிலே இனப்பிரச்சினையே இல்லை. எல்லா மதமும் எல்லா இனமும் ஒன்றாகவே செயற்படக்கூடிய ஒரு தன்மை அங்கிருக்கின்ற காரணத்தினால் இன்று அந்த நாடுகள் வளர்ந்து வருகின்றன. எங்களுடைய நாடு வளர்ச்சியடையாததற்கு - அபிவிருத்தி அடையாததற்குக் காரணம், எங்கள் நாட்டில் உள்ள இனப்பிரச்சினையாகும். இது இப்பொழுது மதப் பிரச்சினையாக மாறியிருக்கின்றது. இனப்பிரச்சினை எங்கிருக்கின்றதோ, மதப்பிரச்சினை எங்கிருக்கின்றதோ அந்த நாடுகள் அபிவிருத்தி குன்றிய நாடுகளாகத்தான் இருக்க முடியும். இவற்றையெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகப் புறந்தள்ளி வைத்துவிட்டு, எங்களுடைய நாட்டின் வளர்ச்சிக்காக சமூகங்களுக்கிடையே இன, மத ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துகின்ற வகையிலே நல்ல ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியுமானால், அதாவது எல்லா மக்களும் சமமாக மதிக்கப்படுவார் களேயானால், எல்லா மதமும் சமமாக மதிக்கப்படுமேயானால், நிச்சயமாக எங்களுடைய நாடு எதிர்காலத்திலே அபிவிருத்தியடையும்.

திரு. சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் தள்ளாடும் வயதை எட்டியிருக்கிறார். அவருடைய காலகட்டத்திலாவது இந்த இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, இதனைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையை நீங்கள் அனைவரும் எடுக்க வேண்டும். அதற்கு எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு நிச்சயமாக எப்பொழுதும் கிடைக்கும் என்று உறுதிகூறி, என்னுடைய பேச்சை நிறைவு செய்கின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

The next speaker is the Hon. Douglas Devananda. You have twenty seven minutes.

[பி.ப. 3.39]

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, "யானைக்குத் தும்பிக்கையாக இருப்பவர்கள், வாக்களித்த எமது மக்களுக்கு நம்பிக்கையாக இல்லை" என்று எமது மக்களிடையே கூறப்பட்டு வருகின்றது. இந்தக் கூற்றினை வலுப்படுத்தும் வகையிலேயே இன்று இந்த விவாதத்தைக் கொண்டுவந்துள்ள தரப்பினரின் செயற்பாடுகள் தொடர் கின்றன. அதில் ஓர் அங்கமாக, அநேகமாகக் கடைசி அங்கமாகவே இன்றயை இந்த விவாதம் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இது வெறும் விவாதமாக இருக்குமே தவிர, இதனால் ஆகப்போகின்ற பயன் எதுவும் கிடையாது என்பது இந்த விவாதத்தைக் கொண்டுவந்தவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். இருந்தாலும், அவர்களுக்கு வாக்களித்த எமது மக்களை மீண்டும் ஏமாற்றுவதற்கும் அடுத்த தேர்தலின்போது வெறுங்கையுடன் வீடு வீடாகப் போனால் எதுவும் நடக்காது என்பதால், இந்த விவாதத்தையாவது எடுத்துக்கொண்டு போவோம் என நினைத்திருப்பதாலும் இந்த இரண்டு நாள் விவாதம் அவர்களது கடைசிநேரப் பிழைப்பாக இருக்கின்றது. என்றாலும், எமது மக்கள் தொடர்ந்தும் ஏமாறக்கூடிய நிலையில் இல்லை. எமது மக்கள் விழித்துக் கொண்டிருக் கின்றார்கள் என்பதை இந்தத் தரப்பினர் அடிக்கடி மறந்து விடுவதுதான் ஆச்சரியாக இருக்கின்றது.

"ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?" என்றொரு பழமொழி இருக்கின்றது. இந்தப் பழமொழி இவர்களது செயற்பாடுகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என நான் நினைக்கின்றேன். "தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வு கிடைக்கும்வரை தமிழ் மக்களது ஏனைய எந்தவொரு பிரச்சினையையும் தீர்க்கமாட்டோம்" என்றவர்கள், "எமது மக்களுக்கு அன்றாட, அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளோ அபிவிருத்தியோ தேவையில்லை, அரசியல் தீர்வே தேவை" என்றவர்கள், அதற்காகவே இந்த அரசாங்கத்தைத் தாங்கள் கொண்டுவந்ததாகக் கூறினார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் முதல் அத்தியாயம் தொடங்கியிருந்த ஆரம்பத்தில் "நூறு நாள் வேலைத்திட்டம்" என ஒரு காலகட்டம் உருவாகியிருந்தது. அதன்போது, இந்த அரசாங்கம் தென்பகுதி சார்ந்த தமது தேவைகள் அனைத்தையும் வெகுவிரைவாக நிறைவேற்றிக்கொண்டது. இந்தத் தமிழ்த் தரப்பினர் தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வு தொடர்பில் இதயசுத்தியுடன் இருந்திருந்தால், அப்போதே எந்தவோர் இலக்கையும் எட்டியிருக்க முடியும். ஆனால், அதை இந்தத் தரப்பினர் செய்திருக்கவில்லை.

பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் இந்த அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயம் ஆரம்பமானது. இதன் ஆரம்பக்

கட்டத்திற்கூட இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஏதாவது ஒரு தீர்வினை எட்டியிருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இந்தத் தமிழ்த் தரப்பினருக்கு மிக அதிகளவில் இருந்தது. இருந்தும் அவர்கள் அதுகுறித்து எவ்விதமான செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுத்திருக்கவில்லை. அதன்பின்னர், இந்த அரசுக்கு எதிரான பல்வேறு நிலைமைகள் நாடாளுமன்றத்திற்குள் ஏற்பட்டபோது, இந்த அரசைத் தனித்து நின்று முண்டுகொடுத்துக் காப்பாற்றும் அளவுக்கு வந்துவிட்ட இவர்கள், தமிழ் மக்களுக்குரிய அரசியல் தீர்வு தொடர்பில் எவ்விதமான முன்னெடுப்புக்களையும் மேற் கொள்ளாமல் இருந்துவிட்டு, இன்று இந்த அரசாங்கத்துடன் இணைந்து செயற்பட்டுக்கொண்டே அரசாங்கத்தில் இல்லாததுபோல் மக்கள் முன்பாக நடிப்பதுதான் இவர்களது அரசியலின் இன்றைய முக்கிய நிகழ்ச்சி நிரலாக இருந்து வருகின்றது.

அரசியல் யாப்புச் சபையின் வழிநடத்தல் குழு அடங்கலாக ஏனைய 6 உப குழுக்களும் கடந்த 2017ஆம் ஆண்டு தமது அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்திருந்த நிலையில், 2018ஆம் வருடம் செப்ரெம்பர் மாதம் வரையில் அது தொடர்பிலான ஒரு வரைபினைத் தயாரிக்காது வாய்பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு, ஒக்டோபர் மாத ஆட்சி மாற்றத்தின்மீது இப்போது பழிசுமத்தப் பார்க்கின்றார்கள். இப்படித்தான் இவர்கள் தமது கையாலாகாத தனத்தினை மூடிமறைத்து வருகின்றார்கள். 19ஆவது திருத்தச் சட்டத்தின் தயாரிப்பில் மிக முக்கிய பங்கினைத் தாம் வகித்ததாக இவர்களே கூறிவருகின்ற நிலையில், அந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் 13ஆவது திருத்தத்தினை மேலும் வலுப்படுத்தி, அதிகாரப் பரவலாக் கத்திற்கு மேலும் வலுச்சேர்த்திருக்க இவர்களால் ஏன் இயலாமற்போனது? எனக் கேட்க விரும்புகின்றேன். ஆக, இத்தனை வாய்ப்புகள் கிடைத்திருந்தும் தமிழ் மக்களது அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பில் எவ்வித செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுக்காத இவர்கள், இந்த அரசாங்கத்தின் இறுதிக் காலம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், அரசியல் தீர்வு தொடர்பில், அரசியல் அமைப்பில் மறுசீரமைப்பு தொடர்பில் கதைக்கின்றார்கள் எனில், இதை என்னவென்று சொல்வது? எனக் கேட்கத் தோன்றுகின்றது.

கடந்த காலங்களில் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்குப் பின்னர் இந்த நாட்டில் தமிழ் மக்களின் தேசிய இனப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கெனக் கிடைத்த அனைத்துச் சந்தர்ப்பங்களையும் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்வராத கூட்டத்தினர், இப்போதும் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களை இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு அனுசரணை வழங்கிக்கொண்டே புறக்கணித்து வருவதுதான் கொடுமையான விடயமாக இருக்கிறது. மொழி உரிமை பற்றி வாயளவில் பேசிக் கொண்டே "கம்பெறலிய"வில் புரண்டு கொண்டிருக் கின்றார்கள். பணப் பெட்டி கிடைக்குமென்றால் அவர்களுக்கு மொழியுரிமை ஒரு பொருட்டல்ல!

கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் 'நெல்சிப்' என்கின்ற திட்டம் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த 'நெல்சிப்' திட்டத்திற்கூட இதே தமிழ்த் தரப்பினர் அவர்களது நிர்வாகத்தின் கீழிருந்த உள்ளூராட்சிச் சபைகளிலே ஊழல், மோசடிகளில் ஈடுபட்டிருந்த வரலாறும் உண்டு என்பதையும் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். "திவிநெகும" - வாழ்வின் எழுச்சித் திட்டமானது ஒரு சட்ட ஏற்பாடாக வரவிருந்தபோது, அதனூடாக மாகாண, உள்ளூராட்சி சபைகளின் மூலமான சில அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பறிபோய்விடுமென அதனை நிராகரித்தோர், இன்று மத்திய அரசின் வேலைத்திட்டத்தை "கம்பெரலிய" எனத் தங்களது நிறைவேற்றுச் செயற்பாடாகப் பிரதேச செயலகங்களினூடாக முன்னெடுத்து வருகின்றனர். இந்த நிலையில்தான் அதிகாரப் பகிர்வு பற்றியும் கதைக்கின்றனர். மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல் திருத்தச் சட்டமூலமொன்று கொண்டுவரப்பட்டு, நாடாளுமன்றத்தில் அதற்கான அங்கீகாரம் கிடைக்காத நிலையில், அது தொடர்பில் ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்கென ஒரு குழு நாடாளுமன்றத்தில் நியமனம் பெற்றது. ஒரு வருடமாகின்ற நிலையிலும் அந்தக் குழுவின் அறிக்கையானது இதுவரையில் இல்லாத காரணத்தால், மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தலில் இழுபறி நிலைமைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பில் கதைக்கின்ற இந்தத் தமிழ்த் தரப்பினர், அரசுக்கு முண்டுகொடுத்துக் கொண்டு வெறுமனே ஊடகங்களுக்காகக் கதைக்காமல், இந்த அறிக்கையை விரைவுபடுத்தி, தற்போது இருக்கின்ற அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பில் அக்கறை எடுத்திருக்கலாம்; அதுவும் இல்லை!

இன்று நிலையில்லாத ஓர் அரசாங்கம் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், இந்த அரசாங்கத்திற்கு முன்னைய அரசாங்கங்களைப்போல் அல்லாது நிறையவே பிரச்சினைகள் உருவாகியிருக்கின்றன. இத்தகைய பிரச்சினைகள் ஒருபுறமிருக்க, அடுத்து வரவிருக்கின்ற தேர்தலுக்குத் தென்பகுதி வாக்குகளை எப்படிக் கவர்வது? என்ற சிந்தனையிலேயே தென்பகுதி அரசியல் கட்சிகள் இப்போது மும்முரமாகச் செயற்பட்டு வருகின்றன. இத்தகையதொரு நிலையில், தென் பகுதிக் கட்சிகள் தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வுக்கு முன்வருமா? என்பது குறித்துக்கூட யோசிக்கின்ற அளவுக்கு இந்தத் தமிழ்த் தரப்பினருக்குத் தேர்தல் ஒன்று நெருங்குகின்ற இந்தக் காலகட்டத்தில் புத்தி பேதலித்துவிட்டது என்று எடுத்துக் கொள்ளலாமா? எனச் சிலர் கேட்கின்றனர். அவ்வாறு புத்தி பேதலிப்பு எனப் பொதுமக்கள் நினைக்கின்ற அதேநேரம், இதையே இந்தத் தமிழ் தரப்பினர் புத்தி சாதுரியம் என நினைக்கிறார்களாம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அதாவது, எதுவுமே நடக்கப்போவதில்லை என்று தெரிந்தும் இப்படி ஒரு நாடகத்தை ஆடி, எமது மக்களிடம் நல்ல பெயர் வாங்க முடியுமென இவர்கள் நினைக்கிறார்களாம். தங்களது பல தலைமுறைகளுக்குப் பணம், சொத்துச் சேர்த்து வைப்பதில் இந்தத் தரப்பினர் காட்டும் ஆர்வத்தில் ஒரு சிறிதளவாவது எமது இந்தத் தலைமுறை மக்கள்மீது காட்டியிருந்தால், எமது மக்கள் தலை நிமிர்ந்து வாழக்கூடிய வாய்ப்பாவது கிடைத்திருக்கும்.

இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்தவர்கள், பலமுறை ஆட்சி கவிழாது தாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டவர்கள், தாங்களே கொண்டுவந்ததாகச் சொல்கின்ற இந்த ஆட்சியின் தலைவர் அண்மையில் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த சமயம், "தேசியப் பிரச்சினைக்கு இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்குள் அரசியல் தீர்வு பெற்றுக்கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாகும்" எனத் தெரிவித்திருக்கின்றார். இதன்போது பக்கத்தில் இருந்துகொண்டே அவரைப் புகழ்ந்த இதே தமிழ்த் தரப்பினர், அவர் யாழ்ப்பாணத்தைவிட்டு வெளியேறியதும், "அவரது கூற்றை நம்ப முடியாது" என ஊடகங்களுக்கு அறிக்கை வெளியிட்டது வேறு கதையாகும். அதாவது, "பெற்றுக் கொடுப்போம்" என்று அல்ல, "பெற்றுக்கொடுப்பது நோக்கமாகும்" என்றே கூறியுள்ளார். ஆக, இந்தத் தமிழ்த் தரப்பினரது நம்பகரமான தலைவர் அவர்களே இன்னும் இரண்டு வருடங்களின் பின்னர்தான் அது பற்றிப் பேசப்படும் எனத் தெரிவித்துள்ளமை தெரிய வருகின்றது. ஆகவே, தேசியப் பிரச்சினைக்கு இப்போதைக்குத் தீர்வு சாத்தியமில்லை எனத் தெரிந்துகொண்டுதான் இந்தத் தமிழ்த்

[ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා]

தரப்பினர் எமது மக்களை இதுவரையில் ஏமாற்றி வந்துள்ளனர் என்பது தெட்டத் தெளிவாகின்றது. இந்தத் தமிழ்த் தரப்பினர் தீபாவளிக்குத் தீபாவளி ஏதோ தீபாவளிப் பட்டாசுபோல், "அரசியல் தீர்வு அடுத்த தீபாவளிக்கு வரும், அடுத்த தீபாவளிக்கு வரும்" எனக் கூறிக்கொண்டு வந்துள்ளனர் என்றே தெரிய வருகின்றது.

இன்று இந்த நாட்டிலுள்ள பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில், முஸ்லிம் அமைச்சர்கள் தங்களது சமூகம் சார்ந்த பிரச்சினை தொடர்பில், எல்லோருமாகத் தங்களது பதவிகளை இராஜினாமா செய்து இந்த அரசுக்குத் தங்களது நிலைப் பாட்டினை உணர்த்தியிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையில், முஸ்லிம் மக்களது பிரச்சினைகளை ஒரு வாரத்தில் தீர்ப்பதாகப் பிரதமர் உறுதியளித்திருப்பதாக ஊடகங்களில் கூறுகின்ற நிலையிலும், முஸ்லிம் அமைச்சர்கள் இன்னும் பதவிகளை ஏற்கமால் இருப்பதானது அவர்களது சமூகம் சார்ந்து அவர்கள் கொண்டிருக்கின்ற அக்கறையினையே எடுத்தக் காட்டுகின்றது. ஆனால், இந்தத் தமிழ்த் தரப்பினரின் தமிழ் மக்கள்மீதான அக்கறையின்மை காரணமாகவும் தங்களது சுயதேவைகள் மட்டுமே இவர்களது நோக்கம் என்பதாலும், ஒரு வாரத்தில் முஸ்லிம்களது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதாகக் கூறுகின்ற பிரதமர், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பில் இரண்டு வருடங்களின் பின்னர் யோசிப்போம் என்கிறார். இதுதான் உண்மையான நிலைமை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திர மோடி அவர்கள் இலங்கை வந்தபோது, இதே தரப்பினர் அவரிடம் ஓடிப் போனார்கள். அவர் தனது அலுவல்களை இலங்கையில் முடித்துக்கொண்டு போகும்போது, இந்தியாவுக்கு வரும்படி கூறிவிட்டுப் போனார். அங்கும்போய்த் தமிழ் மக்களுக்கு அரசியல் தீர்வு வேண்டும் என்று இவர்கள் கேட்டிருப்பார்கள் என்றா நினைக்கிறீர்கள்? இருக்காது! தங்களுக்கு அங்கே என்னென்ன சுயதேவைகள் உண்டோ, தங்களது சொத்துக்களுக்கு எவ்வகையில் பாதுகாப்புத் தேவையோ அவை பற்றியே கதைத்திருப்பார்கள். இந்தியாவில் போய் அரசியல் தீர்வு பற்றிப் பேசினால் என்ன நடக்கும் என்பது இவர்களுக்குத் தெரியும். வெறுமனே பத்திரிகையில் மட்டும் அறிக்கை விடுவார்கள், “இந்தியா எமது அரசியல் தீர்வுக்கு உதவ வேண்டும்” என்று. அவ்வளவுதான். இந்தியா ஏற்கெனவே இலங்கை அரசுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் ஒன்று உயிரோடிருக்கின்றது. அதைவிட வேறொரு தீர்வைக்கொண்டு வருவதற்கு இந்தியா ஒன்றும் இந்தத் தமிழ்த் தரப்பினரைப் போன்று கொள்கை இல்லாத நாடல்ல என்பதை இவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தையே இந்தியா இன்னமும் வலியுறுத்தி வருகின்றது. இந்தியாவில் காங்கிரஸ் கட்சியாக இருக்கட்டும், இப்போது ஆட்சி செய்கின்ற பாரதீய ஜனதா கட்சியாக இருக்கட்டும் அல்லது நாளடையில் இன்னுமொரு மூன்றாவது அணி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், இந்தியாவின் நிலைப்பாடு அதுதான். அதில் ஒன்றும் மாற்றத்திற்கு இடமில்லை. ஆகவே, இனிமேலும் இத்தகைய வாதவிவாதங்களைக் கொண்டுவந்தும் ஊடக அறிக்கைகளை விட்டுக்கொண்டும் எமது மக்களை ஏமாற்றியது போதும்! அதிலும், ஒருவர் அடுத்த தீபாவளிக்கு அரசியல் தீர்வு வரும் என்கின்றபோது, இன்னுமொருவர் அதோ வந்துவிட்டது, இதோ வெளிவந்துவிட்டது! என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார். இப்போது அவரும் இதைப் பற்றிக் கொஞ்சக் காலமாக மூச்சுவிடக் காணோம். ஆக, பொய்யிலே பிறந்து, பொய்யிலே வளர்ந்து இப்படியே பொய்யிலேயே அரசியல் செய்துகொண்டு, அனைத்துவழிகளிலும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள எமது மக்களை மீண்டும் மீண்டும் பாதித்துக்கொண்டிருக்காதீர்கள் எனக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் வேறு, தமிழ்த் தரகு அரசியல் கட்சிகளின் பிரச்சினைகள் வேறு! "கும்பி கூழுக்கு அழுகிறது; கொண்டை பூவிற்கு அழுகிறது" என்று சொல்வார்கள். அதுபோலவே, தமிழ் மக்கள் தமது அரசியல் அபிலாஷைகளுக்காகவும் அபிவிருத்திக்காகவும் அன்றாடப் பிரச்சினைகளின் தீர்வுக்காகவும் ஏங்கிக் கொண்டிருக் கின்றார்கள். ஆனாலும், தமிழ் மக்களை உசுப்பேற்றி, மயக்கத்தில் ஆழ்த்தித் தமிழ் மக்களின் பெயரால் இந்த நாடாளுமன்றத்திற்கு வந்திருக்கும் தமிழ்த் தரகு அரசியல் கட்சிகளோ அடுத்த தேர்தலிலும் எப்படி வெல்லலாம் என்ற மாய மந்திரங்கள் குறித்தே தமது கனவுகளில்கூடச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்களின் வாக்குப்பலத்தில் கிடைத்த தமது அரசியல் பலத்தை வைத்து அரசுடன் பேரம் பேசித் தத்தமது சொந்தச் சலுகைககளைப் பெற்றுத் தமது சொந்த வாழ்வை மட்டும் வளப்படுத்திக் கொண்டிருக் கிறார்கள். இந்த உண்மையைக் கடந்த காலங்களைப் போலவே இந்த ஆட்சிக்காலத்திலும் தமிழ்த் தரகு அரசியல் கட்சிகள் அடுத்தடுத்து நிரூபித்து வந்திருக்கின்றன. தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வைத் தங்கத் தாம்பாளத்தில் ஏந்தி வந்து யாரும் தரப்போவதில்லை. "மயிலே மயிலே இறகு போடு" என்றால், மயில் ஒருபோதும் இறகு போடாது. அது போலவே, "அரசே! அரசே! தமிழருக்கு தீர்வு தா" என்று அரசியல் தீர்விற்காகக் குரல் கொடுப்பதுபோல் வெறுமனே ஒப்புக்கு மாரடித்துக் கொண்டிருப்பதால், எந்தத் தீர்வும் எமக்குக் கிடைத்துவிடாது. மாறாக, எமது அரசியல் பலத்தாலும் மதிநுட்ப அரசியல் வழிமுறையாலும் தேசிய நல்லிணக்கத்தினாலும் அதை நாமே பெற்றெடுக்க வேண்டும். வரலாற்றின் ஓட்டத்தையும் அதன் உண்மைகளையும் தெரிந்துகொண்டும், எம்மீதான அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியில் இதைக் கூற எமக்கு அருகதை உண்டா? எனச் சிலர் திட்டமிட்டு எம்மை நோக்கிச் சுட்டுவிரல்களை நீட்டலாம். நாங்கள் சாதித்துக் காட்டியவர்கள் என்ற துணிச்சலோடுதான் எதையும் சாதிக்க வக்கற்ற தமிழ்த் தரகு அரசியல் கட்சிகள்மீதான எனது விமர்சனங்களை முன்வைக்கிறேன்.

நாமும் முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா குமாரதுங்க அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஓரளவு அரசியல் பலத்தோடு இருந்தவர்கள். ஆனாலும், அந்த ஆட்சி எமது தயவில் அரங்கேறிய ஆட்சியல்ல. எமது ஆதரவை அந்த ஆட்சிக்கு மேலதிக ஆதரவாகக் கேட்டபோது, அந்த ஆதரவுக்காக எமது மக்களின் தேவைகளைக் கேட்டோம். அன்றாடப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கேட்டோம், அபிவிருத்தியைக் கேட்டோம், அரசியல் கைதிகளை விடுவிக்கக் கேட்டோம், வலிகாமம் காணிச் சுவீகரிப்பை நிறுத்தக் கேட்டோம், குடிசன மதிப்பீட்டை நிறுத்தக் கேட்டோம், வடக்கு நோக்கிச் சமுர்த்தி கேட்டோம், தொண்டர் ஆசிரியர்களுக்கு நிரந்தர நியமனம் கேட்டோம், வேலையற்ற பட்டதாரிகளுக்கு வேலை கேட்டோம், யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்குத் தரப்படுத்தலை உருவாக்கிப் பல்கலைக்கழக அனுமதியைக் கேட்டோம், எம் தமிழ் இளைஞர், யுவதிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கேட்டோம், சுகாதார வசதிகள் கேட்டோம். மின்சாரம் கேட்டோம், முன்பள்ளிகள் கேட்டோம், பொது நோக்கு மண்டபங்கள் கேட்டோம், சனசமூக நிலையங்களைப் புதுப்பிக்கவும் உருவாக்கவும் கேட்டோம், கோயில்கள், தேவாலயங்கள், பள்ளிவாசல்களைப் புனரமைக்க நிதி கேட்டோம், தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் கேட்டோம், எரியுண்ட யாழ். நூலகத்தைப் புனரமைக்கக் கேட்டோம்,

வீதிகள் புனரமைக்கக் கேட்டோம், கல்வியியல் கல்லூரிகள் கேட்டோம், யுத்தத்தை நிறுத்தக் கேட்டோம், மக்களின் இயல்பு வாழ்விற்கு இடமளிக்கக் கேட்டோம். இப்படி நீள்கின்றது அந்தப் பட்டியல்!

எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நாம் அரசிடம் எமது சொந்தச் சலுகைகளைக் கேட்டதும் இல்லை, அதற்காக அரசின் பின்கதவைத் தட்டியதும் இல்லை. எமது மக்களின் நலன்களுக்காக அரசுடன் வெளிப்படையாகவே பேசிக் கொண்டு, அனைத்தையும் நாம் சாதித்துக் காட்டினோம். அவற்றுக்குத் தீர்வும் கண்டோம். அதைவிட மேலாக அரசியல் தீர்வு கேட்டோம். அது கிடைத்தது. பிராந்தியங்களின் சுயாட்சி, மத சார்பற்ற அரசு, காணி, பொலிஸ் அதிகாரங்கள், இருமொழிக் கொள்கை அரசு என சமஷ்டிக்கு ஒப்பான தீர்வை உருவாக்க அன்று நாம் எமது அரசியல் பலத்தைப் பயன்படுத்தியிருந்தோம். சமஷ்டிக்கு ஒப்பான எமது அந்தத் தீர்வுக்கு என்ன நடந்தது? விசித்திரமான வேதனை என்னவென்றால், தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த அந்த அரியதோர் அரசியல் தீர்வை, தமிழர்களின் பெயரால் அரசியல் பிழைப்பு நடத்தும் இந்தத் தமிழ்த் தரகுக் கட்சித் தலைமைகளே எதிர்த்ததுதான். அந்தத் தீர்வு நகல்களை இதே நாடாளுமன்றத்தில் வைத்துத் தமிழ்த் தரகுக் கட்சித் தலைமை களும் தீயிட்டு எரித்தது ஒன்றுதான். இதை இல்லையென்று மறுக்கும் தமிழ்த் தரகுக் கட்சிகள் இதுகுறித்து என்னுடன் பகிரங்க விவாதத்திற்கு வருவார்களா? என நான் சவால் விடுக்கின்றேன். சரி, அதைக்கூட மன்னிப்போம்! மறப்போம்! என்று விட்டுவிடுவோம்.

அன்று நாம் சந்திரிகா அரசுக்கு மேலதிக ஆதரவை வழங்கியது போலன்றி, இதே தமிழ்த் தரகுக் கட்சிகளின் ஆதரவு இல்லாவிட்டால் இன்று நடக்கும் இந்த ஆட்சிகூட நடந்திருக்காது. தமது தயவில் மட்டும் உருவான இந்த ஆட்சியைக் கொண்டுவந்த தமிழ்த் தரகுக் கட்சித் தலைமைகள், தமக்குக் கிடைத்த போதிய அரசியல் பலத்தை வைத்து இந்த அரசுடன் என்ன பேரம் பேசினார்கள்? தாம் வாழ மட்டும் ஆடம்பர மாளிகைகள் கேட்டார்கள், வரிச் சலுகையற்ற ஆடம்பர வாகனங்கள் கேட்டார்கள், ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்களின் தலைவர் பதவி கேட்டார்கள், குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் பதவி கேட்டார்கள், வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் கேட்டார்கள், பணப்பெட்டிகள் கேட்டார்கள். இதுபோன்ற தமது சொந்தச் சலுகைகளை மட்டுமன்றி தமது ஆதரவில் உருவான இந்த அரசிடம் தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் குறித்து எதைத்தான் கேட்டார்கள்? எமக்குப் போதிய அரசியல் பலமின்றிய நிலையிலும் கடந்த மஹிந்த ராஜபக்ஷ அரசில் எமது நல்லிணக்க சமிக்ஞையால் மட்டும் நாம் எமது மக்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்ததில் ஒரு துளியளவையேனும் போதிய அரசியல் பலத்தோடு இந்த அரசை விழவிடாது பாதுகாத்துவரும் இவர்கள் எமது மக்களுக்கு பெற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றார்களா?

இந்த ஆட்சி உருவாகியபோது, தாமே இந்த அரசை உருவாக்கியவர்கள் என்று தம்பட்டம் அடித்த இவர்கள், தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் குறித்து அரசுடன் பேரம் பேசினார்களா? இல்லை. முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள் இந்த ஆட்சியை மாற்ற முயன்றபோது இந்த ஆட்சியை விழவிடாது பாதுகாத்தபோதாவது இந்தத் தமிழ்த் தரகு அரசியல் கட்சிகள், தமிழர்களின் உரிமைக்குத் தீர்வு கண்டால் மட்டுமே இந்த அரசைத் தாம் தக்க வைக்க ஒத்துழைப்போம் என்று ஏதாவது பேரம்பேசி வெற்றி கண்டார்களா? அதுவும் இல்லை. இறுதியாக ஜே.வி.பீ. யினரால் கொண்டுவரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை யின் போதும் தமிழ் மக்கள் வழங்கிய அரசியல் பலத்தை வைத்தே இந்த அரசைத் தமிழ்த் தரகு அரசியல் கட்சிகள் தக்க வைத்தார்கள். அதன்போதுகூட தமக்கு வாக்களித்த தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து இவர்கள் எதையாவது பேரம் பேசிப் பெற்றார்களா? பெற்றார்கள் என்பது உண்மை. ஆனாலும், பெற்றது தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை அல்ல! ஒவ்வொரு தடவையும் அரசுக்கு ஆதரவு வழங்கும்போது தமக்கான சொந்தச் சலுகைகளை மட்டுமே பெற்றுக்கொண்டார்கள். ஆட்சிமாற்றக் குழப்பங்களும் அரசின் மீதான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைகளும் இங்கு அடிக்கடி நிகழ வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்திருப்பவர்கள் இந்த தமிழ்த் தரகு அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமே. அப்போதுதான் அண்டிப் பிழைக்கும் தமது அரச ஆதரவுக்குப் பரிகாரமாகப் பணப்பெட்டிகளைப் பரிமாறலாம், தத்தமது சொந்தச் சலுகைகளைப் பெற்று சுக வாழ்வு வாழலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பு இவர்களுக்கு. தாமே உருவாக்கிய இந்த அரசின் ஊடாக புதிய அரசியல் யாப்பைக்கொண்டு வருவோம் என்று புருடா விட்டவர்கள் அந்த ஆட்சிக் காலம் முடிவுறும் தறுவாயில் இன்று தமது அடுத்த தேர்தல் வெற்றிக்காகப் புதிய அரசியல் யாப்புக் குறித்துப் புலம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கையாலாகாதவர்களே அடுத்தவன் பெயரைக் கைத்தடி யாகப் பயன்படுத்துவார்கள். அதுபோலவே இன்று இந்தத் தமிழ்த் தரகு அரசியல் கட்சிகள் அடிக்கடி புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் பெயரை உச்சரித்து வருகின்றார்கள். பிரபாகரன் உயிருடன் இருந்திருந்தால் இன்று அது நடந்திருக்காது, இது நடந்திருக்காது என்று இந்தச் சபையில் கூச்சலிடுகின்றார்கள். அது உண்மையோ இல்லையோ ஆனால், ஒன்றுமட்டும் உண்மை. புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் உயிருடன் இருந்திருந்தால் தமிழ்த் தரகு அரசியல் கட்சிகளின் தகிடு தத்தித் தாளங்கள் எவையும் இங்கு நடந்திருக்காது. பெட்டிப்பாம்பாக அடங்கியிருப்பார்கள். தமிழ் மக்களின் வாக்குப் பலத்தைத் தாரை வார்த்துக்கொடுத்துப் பணப்பெட்டிகளை மட்டும் பரிமாறும் சோரம்போகும் அரசியல் பிழைப்பு இங்கு நடந்திருக்காது. "அண்ணை எப்போது சாவான், திண்ணை எப்போது காலி" எனக் காத்திருந்த நீங்கள், புலிகளின் தலைமை இல்லாமல் போனபோது உள்ளூர மகிழ்ந்தீர்களா, இல்லையா? புலிகளை வெற்றிகொண்ட மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களுக்கு இதே நாடாளுமன்றச் சபையில் நன்றி கூறி நீங்கள் உரையாற்றியிருந்தீர்களா, இல்லையா? அதைவிடவும் புலிகளின் தலைமை இல்லாதொழிந்தபோது மனித நாகரிகப் பண்புகளை அடகு வைத்து நீங்கள் விருந்து படைத்து வெற்றிவிழா கொண்டாடியது உண்மையா, இல்லையா? என்று கேட்கின்றேன். புலிகளின் தலைமையை அரசியல் ரீதியாக மட்டும் விமர்சித்துவந்த நாங்கள்கூட நீங்கள் செய்ததுபோல் ஓர் அசிங்கமான, அநாகரிகமான இது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டதில்லை.

நீங்கள் நினைத்திருந்தால் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகர னைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். ஆனாலும், அதை நீங்கள் விரும்பியிருக்கவில்லை. வன்னியை நோக்கிய படை நகர்வு நடந்தபோது பணப்பெட்டி அரசியலும் சவப்பெட்டி அரசியலும் சேர்ந்து உங்களில் 22 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தீர்கள். "அழிவு யுத்தத்தை நிறுத்தி மக்களைக் காப்போம் வாருங்கள்!" என்று நான் உங்களிடம் தனித்தனியாகவும் பகிரங்கமாகவும் கேட்டிருந்தேன். நீங்கள் வரவில்லை. எனது அழைப்பை ஏற்று நீங்கள் வந்திருந்தால் அன்று முள்ளிவாய்க்காலில் புலி - சிங்க யுத்தத்தின் நடுவே அகப்பட்டு எமது மக்கள் குருதியில் சரிந்து மடிந்திருக்கமாட்டார்கள். நீங்கள் உங்கள் சுயலாபங்களுக்காக அடிக்கடி உச்சரிக்கும்

[ගරු ඩග්ලස් දේවානන්දා මහතා]

புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன்கூட இன்று உயிருடன் இருந்திருப்பார். முள்ளிவாய்க்கால் அழிவுகள் நடந்தபோது உங்களிடமிருந்த 22 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களில் எவராவது உங்களது நாடாளுமன்றப் பதவிகளைத் துறந்து எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தீர்களா? இல்லை. அவ்வாறு நீங்கள் உங்கள் பதவிகளைத் துறந்திருந்தால் 23ஆவது நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக நானும் ஒருவனாக எனது பதவியைத் துறந்திருப்பேன். ஆகவே, புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் இழப்பிற்கு மட்டுமன்றி முள்ளிவாய்க்காலில் கொல்லப்பட்ட எமது மக்களின் இழப்பிற்கும் பொறுப்புக்கூறவேண்டியவர்கள் சவப்பெட்டி அரசியல்வாதிகளும் பணப்பெட்டி அரசியல் வாதிகளுமே! "கூரையேறிக் கோழி பிடிக்க முடியாதவன் வானமேறி வைகுண்டம் போக நினைப்பது போல்" ஒரு கல்முனை விவகாரத்திற்குக்கூடத் தீர்வுகாண முடியாதவர்கள் புதிய அரசியல் யாப்புக் குறித்து இந்தச் சபையில் பேச விளைந்திருப்பது தமிழ் மக்களையும் ஏமாற்றி உங்களையும் நீங்களே ஏமாற்றும் செயல் என்றே தமிழ் மக்கள் இன்று பேசத் தொடங்கியுள்ளார்கள்.

"30 வருடங்களாகப் போராடி எதைச் சாதித்தீர்கள்?" என்று கேட்டு எமது விடுதலை இயக்கங்களின் களமுனைத் தியாகங் களைக் கொச்சைப்படுத்தினார். உங்கள் தலைவர்களில் ஒருவர். அப்போதாவது நீங்கள் அதுகுறித்து உங்கள் தலைமையை நோக்கி ஒரு கேள்வி எழுப்பியிருந்தால் அந்த 30 வருடப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் பெயரை நீங்கள் உச்சரிப்பதற்குத் தகுதியானவர்கள் என்று அர்த்தப்படும். எமது மக்கள் செய்த பாவம் உங்களுக்கு வாக்களித்தது எனில், அந்தத் தவறையும் இனி எமது மக்கள் செய்யமாட்டார்கள் என்பதையும் எமது மக்கள் சார்பாகத் தெரிவித்து, இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரமான 13வது திருத்தத்தை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவதிலிருந்து எமது மக்களுக்கான அரசியல் பிரச்சினைக்கான தீர்வினை ஆரம்பித்து, அதனை முன்னெடுத்துச் செல்வோம் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்தி, இதைவிட வேறு மார்க்கமுள்ள அரசியல் தீர்வு எதுவும் இந்தக் காலகட்டத்தில் சாத்தியமில்லை என்பதையும் தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி.

[பி.ப. 4.03]

ගරු මයිල්වාගනම් තිලකරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மயில்வாகனம் திலகராஜா)
(The Hon. Mylvaganam Thilakarajah)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, கடந்த மூன்றாண்டு காலத்திற்கு முன்பதாக மூன்றாவது அரசியல மைப்பை உருவாக்குவதற்காகப் பெரும் எடுப்பில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சி கிடப்பில் போடப்பட்டு ஒரு வருடத்திற்கு மேலான நிலையில், அதனைத் தயாரிப்பதில் முனைப்புக் காட்டிய முக்கிய தரப்பான தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் சார்பாக இந்தச் சபையில் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் சபை ஒத்திவைப்புவேளைப் பிரேரணையின்மீது உரையாற்றுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதலில் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். உண்மையிலேயே இந்தப் பிரேரணை யானது சபை ஒத்திவைப்புவேளைப் பிரேரணையாக முன்வைக்கப்பட்டிருப்பதில் ஓர் உடன்பாடு இருக்கின்றது. சபை ஒத்திவைக்கப்பட்ட பின்னர் இடம்பெறுகின்ற ஒரு விவாதமாகவே இது இருக்கின்றது என்பதில் உடன்பட வேண்டி இருக்கின்றது.

இந்த 3ஆவது குடியரசு அரசியலமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்வதற்காக இந்த நாட்டில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சி உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது. முதன்முறையாக ஒரு குழுவாலோ அல்லது ஒரு கட்சியினாலோ அல்லது ஓர் அரசியல் அணியினாலோ அல்லாது, சாதாரண மக்களையும் அரசிலமைப்பு உருவாக்கத்துக்குள் உள்வாங்கிக்கொள்ளு முகமாக 'மக்கள் கருத்தறியும் குழு'வினை அமைத்து, அதேபோல் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட இந்தப் பாராளுமன்றத்தை அரசியலமைப்புச் சபையாக மாற்றி, 'வழிப்படுத்தல் குழு' என்ற ஓர் உயர் குழுவை அமைத்து, அதன்கீழ் உபகுழுக்களை அமைத்து, அந்தக் குழுக்களி னூடாகத் தயாரிக்கப்படுகின்ற அறிக்கைகள் அல்லது அளிக்கப்படுகின்ற வாக்குமூலங்களினூடாக ஒரு வரைவினை ஒத்த முன்மொழிவுகளைத் தயாரித்த செயற்பாடு என்பது –

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

Order, please! Will an Hon. Member propose the Hon. K. Thurairetnasingam to the Chair?

ගරු සිරිපාල ගමලත් මහතා
(மாண்புமிகு சிறிபால கமலத்)
(The Hon. Siripala Gamalath)

Sir, I propose that the Hon. K. Thurairetnasingam do now take the Chair.

ගරු රාජවරෝදියම් සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ராஜவரோதயம் சம்பந்தன்)
(The Hon. Rajavarothiam Sampanthan)

විසින් ස්ථිර කරන ලදී.
ஆமோதித்தார்.
Seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, ගරු ක. තුරෙයිරෙත්නසිංහම් මහතා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு க. துரைரெட்ணசிங்கம் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. THARAKA BALASURIYA *left the Chair, and* THE HON. K. THURAIRETNASINGAM *took the Chair.*

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களே, உரையைத் தொடருங்கள்!

ගරු මයිල්වාගනම් තිලකරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மயில்வாகனம் திலகராஜா)
(The Hon. Mylvaganam Thilakarajah)

எந்தப் பிரதான நோக்கத்திற்காக அரசியலமைப்புச் சபை உருவாக்கப்பட்டதோ அதாவது, அரசியலமைப்பு மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவது, புதிய அரசியலமைப்பு ஒன்றை உருவாக்குவது தொடர்பாக அது உருவாக்கப்பட்டதோ, அதில் கவனம் செலுத்தாது, இந்த நாடு ஒரு பௌத்த நாடா, இல்லையா? அல்லது பௌத்தத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளதா, இல்லையா? ஒருமித்த நாடா, இல்லையா? என்பது போன்ற விவாதங்களை முன்னெடுத்து,

அந்த முயற்சி இன்று கைவிடப்பட்டு ஓராண்டுக்கும் மேலான ஒரு காலப் பகுதியை அடைந்திருக்கின்றபோதுதான் இந்த ஒத்திவைப்புவேளைப் பிரேரணை முன்வைக்கப்பட்டிருக் கின்றது. உண்மையிலேயே இந்த ஒத்திவைப்புவேளைப் பிரேரணை அன்றே முன்வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்கான காரணம் என்ன? என்று அன்றே கேட்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

எங்கள் எல்லோரினதும் வாக்குகளினால் தெரிவான சனாதிபதி அவர்கள் மிக முக்கியமான ஒரு விடயத்தை முன்வைத்து, இந்தக் காலதாமதத்திலிருந்து அல்லது இது கைவிடப்பட்டமைக்கான பொறுப்பிலிருந்து தன்னை விடுவிடுவித்துக் கொள்வதற்கான நியாயத்தைக் கற்பிக்க இன்று முயல்கிறார். அதாவது, "அது பாராளுமன்றத்தின் வேலை; பாராளுமன்றத்தை அரசியலமைப்புச் சபையாக மாற்றி, பல கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டு அந்தச் செயன்முறை செயற்பட்டு, இன்று அது கைவிடப்பட்டிருப் பதற்கான பொறுப்பை, பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியே நிறைவேற்று அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நான் எவ்வாறு ஏற்பது?" என்ற நிலைப்பாட்டில்தான் அவர் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறார். ஆனால், அவர் ஒரு விடயத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் மேலே சொன்ன அத்தனை படிமுறைகளையும் கடந்து, அதாவது மக்கள் கருத்தறியும் குழுவை அமைத்து, பாராளுமன்றத்தை அரசியலமைப்புச் சபையாக மாற்றி, உப குழுக்களை அமைத்து, வழிப்படுத்தல் குழுவை அமைத்து இவ்வாறு பல செயன்முறைகளைக் கொண்டு இறுதியாகத் தயாரிக்கப்பட்ட முன்மொழிவுகள் அடங்கிய வரைவினை, கண்டியிலே மதத் தலைவர்களிடம் கையளித்து, அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் நடைமுறைப்படுத்துவது என்றும் இல்லாவிட்டால் யோசிப்பேன் என்றும் அவர் கூறிய கருத்தானது மிகப் பாரதூரமான விடயமாகும். அப்படியென்றால், ஏன் நாங்கள் இந்த ஜனநாயக நடைமுறையைக் கையாள வேண்டும்? நேரடியாக அவர்களிடமே சில வரைவுகளைக் கேட்டு, அவற்றையே இந்த நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்திவிட்டுப் போகலாம்! இவ்வாறானதொரு கூற்றை விடுத்திருந்த சனாதிபதிக்கு ஒரு பாரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்தப் பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்புச் சபையாகச் செயற்பட்டுத் தந்த வரைவை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற பொறுப்பை நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி என்ற முறையிலே, எல்லா மக்களினதும் வாக்குகளைப் பெற்றவர் என்ற முறையிலே, தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தினூடாக முன்வைக்கப்பட்ட விடயங்களுக்கு ஏற்ப, வழங்கிய வாக்குறுதிகளுக்கு ஏற்ப மக்களின் வாக்குகளின் பெறுமதியை உணர்ந்தவராக இன்னும் பலமாக அவர் செயற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், அது அவ்வாறு இல்லாமல் இன்று வேறு முறையாக மாறியிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும், அவர் சார்ந்த அரசியல் கட்சியின் நிலைப்பாடு இரண்டு விடயங்களில் தங்கியிருக்கின்றது. தற்போதைய நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி முறையை மாற்றவேண்டும் என்பதை அவர்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ சொல்லிக்கொண்டிருக் கின்றார்கள். ஆனால், தேர்தல் முறையை மாற்றியமைத்தாக வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் மிகவும் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் இந்தப் பின்னடிப்புக்கு இதுதான் காரணம்.

நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி முறையை மாற்றுவது சம்பந்தமாக தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணிக்கென ஒரு நிலைப்பாடு இருக்கிறது. அதனை நாங்கள் தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றோம். மலையக மக்கள் இந்த நாட்டில் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள் என்கின்ற நிலையில், பாராளுமன்றத்தில் அவர்களுக்கு அவர்களின் சனத்தொகைக்கு ஏற்ப பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்காதிருந்த நிலையில், நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் ஏற்பட்ட இடைவெளி, அந்த நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி முறையைக் கொண்டுவந்த ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அவர்கள், தான் சனாதிபதியாகுவதற்காக முன்வந்து வழங்கிய அந்த வாக்குரிமை எங்களுக்கு அடுத்த கட்ட வாய்ப்பை வழங்கியது என்கின்ற அடிப்படையில், நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி முறைமை குறித்து நாங்கள் ஒரு நிலைப்பாடைக் கொண்டிருந்தோம்.

ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்படுபவரின் மனநிலை சில நேரங்களில் எங்களது உரிமைசார்ந்த விடயங்களுக்கு வாய்ப்பாக இருந்திருக்கின்றது என்ற அடிப்படையில் நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதி முறைமையை மாற்றுவது சம்பந்தமாக நாங்கள் விமர்சன ரீதியான கருத்தையே முன்வைத்தோம். ஆனாலும், கடந்த 2015ஆம் ஆண்டு எங்களது வாக்குகளினூடாகத் தெரிவான ஜனாதிபதி அவர்களின் செயற்பாடுகள் நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதி முறைமை தொடர்ச்சியாகவும் தேவைதானா? என்கின்ற கேள்வியை எங்களுக்குள் எழுப்பியிருக்கின்றது என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. அதைப்பற்றி நாங்கள் விவாதிக்கலாம். ஆனால், தேர்தல் முறை மாற்றம் என்று வரும்போது, கடந்த காலங்களில் ஒரு கலப்புத் தேர்தல் முறை பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது; நீண்ட விவாதங்கள் முன்னெடுக்கப் பட்டன. அது தொடர்பான ஆய்வுகளை நாங்கள் தொடர்ச்சியாகச் செய்திருந்தோம். அவ்வாறான ஒரு புதிய முறைமையைக் கொண்டுவர முயற்சித்தும்கூட, இந்த நாட்டில் எல்லா மக்களும் விருப்புத் தெரிவு முறையிலான தேர்தல் முறையை வெறுக்கிறார்கள் என்கின்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டதனால் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த மக்களோடு நாங்களும் இணைந்து செயற்படத் தயார் என்ற நிலையிலேயே அவ்வாறு அந்தத் தேர்தல் முறை மாற்றத்துக்கு நாங்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்கியிருந்தோம். ஆனால், இப்போது இந்த நாட்டில் முன்வைக்கப்படுகின்ற தீவிரமான செயற்பாடுகள் மூலம் ஓர் இனத்தை அல்லது ஒரு மதத்தை முன்னிறுத்திய அரசொன்றை அமைப்பதற்கான முயற்சிகளைப் பார்க்கையில், நாங்கள் கடந்த காலங்களில் வழங்கிய ஒத்துழைப்பை இவர்கள் பிழையாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள் அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பார்க்கின்றார்கள் எனத் தெரியவருகின்றது. எங்களைப் பொறுத்தவரையில், 100 சதவீதம் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவமும் விருப்பத்தெரிவின் அடிப்படையிலான தேர்தல் முறையுமே வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டு, அரசியலுரிமை மறுக்கப்பட்ட மலையக மக்களுக்கு இந்த ஜனநாயகச் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் முறையாகக் கருதுகின்றோம். அந்த அடிப்படையில், மாகாண சபைத் தேர்தல் திருத்தச் சட்டத்தின்போது, புதிய முறையொன்றை நோக்கிய நகர்வுக்கு எங்களது ஒத்துழைப்பை வழங்கியிருந்த போதும்கூட, இப்போதும் தேர்தல் முறை மாற்றந்தான் அரசியலமைப்பு மாற்றம் என எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் தரப்பினருக்கு நாங்கள் விடுக்கும் செய்தி என்னவெனில், இனி ஒருபோதும் உங்களது கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்ப நாங்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்கத் தயாராக இல்லை என்பதே. தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியாகிய நாங்களும் மற்றும் சிறு கட்சிகள், சிறுபான்மைக் கட்சிகள் போன்றவையும் விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையைத் தொடர்ச்சியாக இந்த நாட்டில் வைத்திருப்பதன் உறுதிப்பாட்டை எடுக்கின்ற பட்சத்தில்தான், நிச்சயமாக இந்த நாட்டில் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் மாத்திரம் அல்ல, அரசியலுரிமை களும் நிலை நிறுத்தப்படுவதற்கான

[ගරු මයිල්වාගනම් තිලකරාජා මහතා]

சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றதென்ற வகையிலே, அரசியலமைப்பு மாற்றம் எனக் கூறிக்கொண்டு தனியே தேர்தல் முறை மாற்றத்தை மாத்திரம் செய்ய முயற்சிக்கும் எந்தத் தரப்புக்கும் எங்களது ஆதரவுகளை வழங்குவதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை.

இந்த அரசியலமைப்புச் செயன்முறையிலே உப குழுக்களை அமைத்து, அவற்றினூடாக ஆய்வுகளைச் செய்து வழிப் படுத்தல் குழு அறிக்கையைத் தயாரித்தது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் centre and periphery - மத்திய மற்றும் சுற்றயல் சார்ந்த அதிகாரப் பகிர்வை எவ்வாறு செய்வது என்பது தொடர்பான குழுவிலே அங்கத்தவராக இருந்தேன். அதன் தவிசாளராகப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சித்தார்த்தன் அவர்கள் இருந்தார். பெரும்பாலான சந்தர்ப் பங்களில் நாங்கள் 9 மாகாண சபைகளின் ஆளுநர்கள், முதலமைச்சர்கள் உள்ளிட்ட பலரையும் அந்தக் குழு முன்பாக அழைத்து விசாரணை செய்து அதன் அறிக்கையைக் கொண் டுவந்தோம். கௌரவ ரவுப் ஹக்கீம் அவர்கள் சொன் னதுபோல, வட மாகாண சபை மாத்திரமல்ல, கிழக்கு மாகாண சபை மாத்திரமல்ல, சிங்கள மக்களை அதிகம் பிரதிநிதித் துவப்படுத்தக்கூடிய தென்பகுதி மாகாண சபைகளிலிருந்து வருகை தந்திருந்த ஆளுநர்களும் முதல்வர்களும் கூட அதிகாரப் பகிர்வின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார்கள். இன்று ஓர் உதாரணத்தைப் பாருங்கள்! மத்திய அரசாங்கத்தினால் மலையக ஆசிரிய உதவியாளர்களாக 3,000 பேர் நியமிக்கப் பட்டார்கள். மலையகப் பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகள் இருக்கின்ற வெவ்வேறு மாகாணங்களில் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் பயிற்சிக்குப் பின்னர் அந்த ஆசிரிய உதவியாளர்களின் நியமனம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவர்களுக்குரிய சம்பளத் திட்டமும் உரிய சேவைத் தரமும் வழங்கப்பட்டு உள்ளீர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால், மத்திய மாகாண சபையில் அவர்களை ஓர் ஆசிரியர் குழாமாக இணைத்துக் கொள்வதில்கூட இன்னும் ஏற்பாடு எதுவுமில்லை. தயக்கம் காட்டப்படுகின்றது. ஊவா மாகாணத்தில் ஒரு தொகைச் சம்பள அதிகரிப்பை வழங்கிவிட்டு, மீளவும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசாங்கம் வழங்குகின்ற ஓர் ஆசிரியர் நியமனத்துக்கு உரிய முறையில் ஒரே வகையான தீர்வைப் பெற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில்கூட மாகாண சபைகள் செயற் படாத நிலைமைதான் மாகாண சபை முறைமையிலே காணப்படுகின்றது. அது ஒழுங்கற்ற முறையிலே அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. புதிய அரசியலமைப்புக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்குமானால், இந்த அதிகாரங்களைச் சம அளவில் பகிர்வது சம்பந்தமாக நாங்கள் தீர்க்கமான முடிவினை எடுத்திருக்க முடியும். இது ஓர் உதாரணம் மாத்திரம்தான். இதுபோல பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

அதேபோல இந்தப் பிரேரணையை முன்வைத்த சிரேஷ்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர், மூத்தவர் சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் -துரதிருஷ்டவசமாக அவர் உரையாற்றும்போது நான் சபையில் இருக்கவில்லை- ஒரு விடயத்தைச் சுட்டிக் காட்டியதாக செய்திகளில் படிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. மலையகத் தமிழர்களையும் இணைத்துக்கொண்டுதான் இந்த அரசியலமைப்பு விடயத்தைத் தாங்கள் முன்கொண்டுசெல்ல இருப்பதாக அவர் தெரிவித்திருக்கின்றார். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டும். 1948ஆம் ஆண்டு வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டபோதும் சரி, 1964ஆம் ஆண்டு எங்களுடைய மக்களை இந்த நாட்டிலிருந்து நாடு கடத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் போதாயினும் சரி -

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
நன்றி, உங்களுடைய நேரம் முடிவடைந்துவிட்டது.

ගරු මයිල්වාගනම් තිලකරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மயில்வாகனம் திலகராஜா)
(The Hon. Mylvaganam Thilakarajah)
நான் நிறைவுசெய்கின்றேன்.

அப்போது அரசியல் பலம்பெற்றிருந்த தமிழர் தரப்பு என்கின்ற வகையில் இப்போது அரசியலில் சமதளத்தில் பயணிக்கக்கூடிய மலையக அரசியல் தலைமைகளோடும் மலையக அரசியல் தரப்பினரோடும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு கலந்துபேசி, அடுத்த கட்ட அரசியல் நகர்வுக்காகப் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்குச் செயற்பட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை விடுத்து, அதற்கான ஆதரவையும் தார்மீகப் பங்களிப்பையும் வழங்கு வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறி, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

[අ.භා. 4.16]

ගරු සිසිර ජයකොඩි මහතා
(மாண்புமிகு சிசிர ஜயகொடி)
(The Hon. Sisira Jayakody)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන මේ මොහොතේ, ආණ්ඩුවට තව ආයුෂ තිබෙන්නේ මාස තුනයි කියන එක සඳහන් කරන්න ඕනෑ. හැබැයි, ආණ්ඩුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ගැන කථා කරනවා. අපට මතකයි, ඊයේ අපේ රටේ නීතිය සැමටම සාධාරණද කියන ප්‍රශ්නය අප හමුවේ නැවත පැන නැඟුණු අවස්ථාවකට මුහුණ දුන් බව.

කුරුණෑගල මහ රෝහලේ අධ්‍යක්ෂතුමා කියන ආකාරයට විශේෂයෙන්ම මව්වරුන් හාරදහසකට ආසන්න ප්‍රමාණයකගේ - 3,479කගේ- ශල්‍යකර්ම සිදු කරපු සාෆි සිහාබ්දීන් වෛද්‍යවරයා පිළිබඳව කුරුණෑගල මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ පැවැති නඩු විභාගයේදී අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවත්, නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරිනුත් විත්තිකරුවා වෙනුවෙන් ඇප ඉල්ලීම කරනවා. ඒක මහ විහිළුවක්. ඇප ඉල්ලන්නේ පැමිණිලිකරුවෝ. ඊළඟට, ප්‍රශ්නය වුණේ සාෆි සිහාබ්දීන් වෛද්‍යවරයා මුදල් ලබාගෙන තිබුණු ආකාරය පිළිබඳවයි. නමුත් අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව ඉදිරිපත් කරපු වාර්තාවල රුපියල් ලක්ෂ පහකවත් ශේෂයක් තිබුණේ නැහැ. හැබැයි මා ඉදිරිපත් කරනවා, රුපියල් කෝටි-ප්‍රකෝටි ගණනක මුදල් සාෆි සහාබ්දීන්ගේ ගිණුමේ තැන්පත් කර තිබෙන බවට සාක්ෂි සහිතව පෙන්නුම් කරන ලේඛනයක්. මේ අවස්ථාවේදී ඒ ලේඛනය මගේ කථාවේ කොටසක් වශයෙන් සලකන්න කියන ඉල්ලීම මා කරනවා. ගිණුම් අංකය - 012-1001-01444149, ශාඛාව - මහජන බැංකුව, දඹුල්ල පාර, කුරුණෑගල. ගිණුම් හිමිකරු - සෙයිගු සිහබ්දීන් මොහමඩ් සාෆි, ජාතික හැඳුනුම්පත් අංකය - 772600135 V, ලිපිනය - අංක 6/1, වීරසිංහ මාවත, නුවර පාර, කුරුණෑගල. මහජන බැංකුවේ තැන්පත් කර ඇති මුදල් පිළිබඳ විස්තර සඳහන් කර තිබෙන මෙම ලේඛනයේ කොටසක් මා කියවනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

මේ ආණ්ඩුව 2015 ජනවාරි මාසයේ 08 වන දා පත් වුණාට පස්සේ, මේ ගිණුමට දවසකට රුපියල් ලක්ෂ දෙක-තුන මුදල් ගලාගෙන එනවා. 2015.08.10 වැනි දා රුපියල් දසලක්ෂයක් මේ ගිණුමට ලැබෙනවා. 2015.08.12 වැනි දා මේ ගිණුමට ලැබෙනවා,

රුපියල් ලක්ෂ 40ක්. 2015.08.13 වැනි දා රුපියල් 270,000ක් මේ ගිණුමට එනවා. 2015.08.15 වැනි දා රුපියල් 1,525,000ක් මේ ගිණුමට එනවා. මේ විධියට රුපියල් ලක්ෂ 15, රුපියල් ලක්ෂ 20, රුපියල් ලක්ෂ 30 -වඳ කරන මව්වරුන්ගේ ප්‍රමාණයට අනුපාතිකව - සාෆි සිහාබ්දීන්ගේ ගිණුමට මුදල් ලැබෙනවා. අප්‍රේල් 21 වන දා සිදු කළ ප්‍රහාරය ආසන්නයේදී අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරින් නිශ්ශබ්දයි. චිත්තිකරුවාගේ නීතිඥයා ශානි අබේසේකර ද, කවුද මන්දා පොලිස් අධිකාරිවරයෙකුට ස්තුතිවන්ත වෙනවා, "ඔබතුමා තමයි ඇත්ත කථා කරන්නේ" කියලා. නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරින් ගැන විළිලජ්ජායි. ඇප අයදුම් පත ඉදිරිපත් කරන්නේ ඔවුන්. සාෆි සිහාබ්දීන්ගේ බැංකු ගිණුම් වාර්තා අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ; ඒ මව්වරුන්ට සිදු වුණු හිරිහැර පිළිබඳව කථා කරන්නේ නැහැ. මා බොහොම කෙටියෙන් මේ විස්තර ඉදිරිපත් කරන ගමන්, මෙම ලේඛනය **සභාගත*** කරනවා.

2019.03.13 වැනි දා -පාස්කු ප්‍රහාරයට ආසන්න දිනවල- රුපියල් 509,000ක් මේ ගිණුමට ලැබෙනවා. 2019.03.10 වැනි දා රුපියල් 175,000ක් මේ ගිණුමට එනවා. ප්‍රහාරයෙන් පසු දිනක රුපියල් 1,880,000ක් ගිණුමට ලැබෙනවා. මේ විධියට රුපියල් කෝටි-ප්‍රකෝටි ගණනක මුදල් ලැබෙනවා, සාෆි සිහාබ්දීන්ගේ ගිණුමට.

ඒ විතරක් නොවෙයි, අමානා තකාෆුල් ආයතනයේ රුපියල් කෝටි 49කට අධික මුදලක් සාෆි සිහාබ්දීන් නමින් තැන්පත් වෙනවා.

ඔහු කුරුණෑගල නගරයෙන් භාගයක වත්කම් මිලදී ගන්නවා. ඔහුගේ බිරිඳගේ, ඔහුගේ සහෝදරියන්ගේ බැංකු ගිණුම්වල අති විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන් මේ ගණන් හිලවු බැලුවාම අපට සැකයක් තිබෙනවා. ඔහුගේ බැංකු ගිණුම් පරීක්ෂා කළොත් වඳ කරන එක මවකට, ශල්‍යා කර්මයකට ලක් කරන එක මවකට රුපියල් ලක්ෂ 2කට වැඩි ප්‍රමාණයක් විදේශ රටවලින් හෝ වෙනත් තැන්වලින් ලැබී ඇති බව පෙනෙනවා. ඉනෝකා උදයාංගනී, කුරුණෑගල පාර, කැරැගොල්ල, අඹගොඩේ ලිපිනයේ පදිංචි මව දිවුරුම් ප්‍රකාශයකින් කියනවා, රාත්‍රි 11.00ට සාෆි ශල්‍ය වෛද්‍යවරයා ඇවිල්ලා ඇය එපා කියද්දී බලහත්කාරයෙන් සිසේරියන් සැත්කමට ලක් කළාය කියලා. LRT වැනි සැත්කම්වලට ලක් කරපු මව්වරුන් ප්‍රමාණය 11ක් වෙනවා. දිවුරුම් ප්‍රකාශ සහිතව කුරුණෑගල රෝහලේ වෛද්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයා ඉදිරිපත් කරපු වාර්තාව මා **සභාගත*** කරනවා.

මෙතැන තිබෙන්නේ සිංහලද, දෙමළද, මුස්ලිම්ද කියන ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මෙය, සමස්ත මනුෂ්‍යත්වයටම විරුද්ධ මහා නිහීන ක්‍රියාවක්. ඒ අම්මාවරුන් එදා නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවටත්, අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවටත් ශාප කළා. අපි කිව්වා, වැඩක් නැහැ, මේ තුප්පහි ආණ්ඩුව මේ බටහිර ගැති, දේශ ද්‍රෝහී ආණ්ඩුව තිබෙන කල් මේ රටේ මෙවැනි අසාධාරණකම් සිදු වෙනවා කියලා. ඒ නිසා සිංහලද, දෙමළද, මුස්ලිම්ද කියන එක නොවෙයි, මනුෂ්‍යත්වය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මේ තිබෙන්නේ. රටේ නීතිය සැමට සාධාරණත්වයක් ඇති කරන්නේ නැහැ. රුපියල් කෝටි, ප්‍රකෝටි ගණන් මුදල් සාෆි සහාබ්දීන්ගේ ගිණුම්වලට එද්දී, ලිඛිතව මේ ඉදිරිපත් කරන තොරතුරු, දිවුරුම් ප්‍රකාශ සහිතව ඉදිරිපත් කරන තොරතුරු සත්‍ය වෙද්දී, ඒවා උසාවිය ඉදිරිපිට කියන්න අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට බැහැ. ඒ අය නිවට විධියට ඇප ඉල්ලනවා. මේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිසුන්ට නීතිය එක විධියකටත්, සාෆිලාට තව විධියකටත් තමයි ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක මූල ධර්මය වෙන්න ඕනෑ, ජාති, ආගම්, කුල, පක්ෂ, වර්ණ, වර්ග භේදයෙන් තොරව සැමට සිටිය හැකි එක රටක්. මේ ආණ්ඩුව, මේ තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන්වත් ඒ අයිතිය තහවුරු කරලා තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය තමයි අපට තිබෙන්නේ. මෙය සහාබ්දීන් පිළිබඳව ජාතිවාදී ප්‍රකාශයක් නොවෙයි, මෙය ආගම්වාදී ප්‍රකාශයක් නොවෙයි. මේවා ඒ අගතියට පත් මව්වරුන් වෙනුවෙන් කුරුණෑගල මහෙස්ත්‍රාත් අධිකරණයට ඉදිරිපත් වුණු නිල සාක්ෂි වාර්තා. ඒ නිසා යුක්ති ධර්මය, මනුෂ්‍ය ධර්මය අගය කරන සියලු මිනිසුන්ට අපි කියනවා, ඇස්, කන් වසාගෙන ඉන්නේ නැතුව මේ මාස තුනේවත් මේ දේශ ද්‍රෝහී ආණ්ඩුවේ බල ලෝභී ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳව ඇස් ඇරලා බලපල්ලා කියලා. ඒ ඉල්ලීම මේ රටේ සමස්ත ජාතියෙන් කරනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 4.24]

ගරු උදය ප්‍රභාත් ගම්මන්පිල මහතා
(மாண்புமிகு உதய பிரபாத் கம்மன்பில)
(The Hon. Udaya Prabhath Gammanpila)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 2015 වසර වනවිට උතුරු වසන්තයෙන්, නැඟෙනහිර නවෝදයෙන් පිබිදුණු දෙමළ ජනතාවක් තමයි උතුරු නැඟෙනහිර පළාත්වල හිටියේ. ඒ පළාතේ මහා මාර්ග ඉදි වුණා; ඇළ මාර්ග ඉදි වුණා; පාසල්, රෝහල්, ගොඩනැඟිලි ඉදි වුණා. ඒ ගොවියාට කෘෂි ආම්පන්න ටික ලැබෙද්දී, ධීවරයාට ධීවර ආම්පන්න ලැබුණා. ඔවුන්ට අනාගතය පිළිබඳව යම් සුබවාදී බලාපොරොත්තුවක් ලැබිලායි තිබුණේ. ඒ සියල්ලටම වඩා උතුරේ ජනතාවට ජීවත් වීමේ අයිතිය ලැබුණා. ඡන්දය දීලා ගෙදර යන කොට අත කපා ගන්නේ නැතිව සිටීමේ අයිතිය ලැබුණා. පවතින පාලනය විවේචනය කරලා, හිසට වෙඩි වැදීම නතර කර ගැනීමේ අයිතිය ලැබුණා. එවන් සුන්දර පරිසරයක් උතුරු නැඟෙනහිර නිර්මාණය වුණා විතරක් නොවෙයි, අනික් පළාත්වල ජනතාවට ලැබී තිබුණු පළාත් සභාව කියන ආයතනයත් ඔවුන්ට ලබා ගන්න පුළුවන් වුණා. හැබැයි, 2015 ජනාධිපතිවරණය එන විට, අද මේ යෝජනාව ගෙනාපු දෙමළ ජාතික සන්ධානය දෙමළ ජනතාව නොමඟ යවලා, හංසයාට කතිරය ගහන්න පොළඹවලා, උතුරේ ඇති වූ සංවර්ධනය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පොඩි පට්ටම් කරලා දාන්න කටයුතු කළා. දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ නායකයන් අවුරුදු පහක් කොළඹ සැපට ඉන්නවා. ලෝකය පුරා සවාරි ගහලා, දෙමළ ජනතාවගේ දුක විකුණනවා. ඡන්ද කාලයට දෙමළ ජනතාව ළඟට ගිහිල්ලා, සිංහල බිල්ලෙක් මවලා, ෆෙඩරල් රටක් ගැන, දෙමළ රටක් ගැන සිහිනයක් විකුණලා, දෙමළ ජනතාව රවටලා, දෙමළ ජනතාවගේ ඡන්දය ගන්නවා. අනේ! අහිංසක දෙමළ ජනතාවත් රැවටිලා ඡන්දය දෙනවා. ඊට පස්සේ මේ නායකයන් ආපසු අතුරුදහන් වෙනවා.

2013 පළාත් සභා මැතිවරණයේදී උතුරේ ජනතාව ගෙඩිය පිටින් ඡන්දය දුන්නේ දෙමළ ජාතික සන්ධානයටයි. ඔවුන් 1987දී පළාත් සභා දිනා ගන්න ජීවිත පූජා කරලා, සටන් කරලා, බලය බෙදුවොත් දෙමළ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳෙනවාය කියන මිථ්‍යාවට රැවටිලා බොහෝ බලාපොරොත්තු සහගතවයි හිටියේ.

දෙමළ කොටි සංවිධානයේ මරාගෙන මැරුණු බෝම්බ ප්‍රහාරකාරියක් ඕස්ට්‍රේලියානු රූපවාහිනියක් සමඟ කළ සාකච්ඡාවක් මට මතකයි. ඒ සාකච්ඡාවේදී ඇය කිව්වා, "කොළඹ නගරයේ පාසල්වල පිහිනුම් තටාක තිබෙනවා. අපේ පන්ති කාමර වැසි දිනයට පිහිනුම් තටාක බවට පත් වනවා. දෙමළ රටකින් තොරව අපට අස්වැසිල්ලක් නැහැ. ඒ නිසා මගේ ජීවිතය දෙමළ ඊළාම් අරගළයට පූජා කරන්න තීරණය කළා" කියලා. කොළඹ පාසල් කිහිපයකට පමණක් පිහිනුම් තටාක තිබෙන කොට, ඇයගේ පාසලේ ඉරණම මොනරාගල, පොළොන්නරුවේ,

** **පුස්තකාලයේ තබා ඇත.***
** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*
** Placed in the Library.*

[ගරු උදය ප්‍රභාත් ගම්මන්පිල මහතා]

හම්බන්තොට පාසල්වල දරුවන්ටත් එදා තිබුණු බව මේ දෙමළ නායකයන් බෙදුම්වාදී විෂ බීජය පොවන අවස්ථාවේදී මේ දියණියට කියලා තිබුණේ නැහැ. මෙදා පළාත් සභා දිනා ගත්තාම දෙමළ ජනතාවට ලොකු බලාපොරොත්තුවක් ආවා, "හරි. දැන් අපේ ප්‍රශ්න විසඳෙයි" කියලා. නායකයන් කියා දීලා තිබෙන විධියට බලය බෙදුවාම ප්‍රශ්න විසඳෙනවා නේ. ඒ මදිවාට නීති විශාරදයකු, හිටපු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයෙකු වන විග්නේෂ්වරන් මැතිතුමා දෙමළ ජාතික සන්ධානයෙන් උතුරේ මහ ඇමති ධුරයට පත් කළා. මේ නිසා දෙමළ ජනතාවගේ බලාපොරොත්තු තවත් ඉහළ නැංවුණා. එහෙනම් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන්, පළාත් සභා පනතින් පළාත් සභාවට දීලා තිබෙන බලතල උපරිමයෙන් ප්‍රයෝජනයට අරගෙන විශාල වැඩ කොටසක් කරාවි කියලා ඔවුන් සිතුවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඉතාම වැදගත් විෂයයන් 36ක බලය පළාත් සභාවට ලබා දීලා තිබෙනවා. ඒ විෂයයන් අතරේ අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, මහා මාර්ග, කෘෂිකර්මය, කර්මාන්ත, ධීවර, සමුපකාර වැනි වැදගත් විෂයයන් ගණනාවක්ම තිබෙනවා. මේ විෂයයන්ගෙන් විශාල සේවයක් ජනතාවට කළ හැකියි. කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාව අපි මේ පාර්ලිමේන්තුවට පත් කරලා එච්චේ අපි පළාත් ඇමතිවරු විධියට කරපු ඒ විශාල සේවය නිසායි. හැබැයි, උතුරු පළාත් සභාවට දෙමළ ජාතික සන්ධානයෙන් බලයට පැමිණි මන්ත්‍රීවරු මොකද කළේ? එතුමන්ලා ඒ විෂයයන් 36ට අත ගැහුවේ නැහැ. ඒ සඳහා ලැබුණු අරමුදල් ප්‍රයෝජනයට ගත්තේ නැහැ. උතුරේ මන්ත්‍රීවරුම චෝදනා නඟන්න ගත්තා, අධ්‍යාපනයට වෙන් කරලා උතුරු පළාත් සභාවට යවපු මුදල් ප්‍රයෝජනයට නොගෙන ආපසු හරවලා එවනවා කියලා. වසර පහක් තිස්සේ තමන්ට අයිති නැති විෂයන් ගැන පළාත් සභාව යෝජනා සම්මත කරමින් කාලය නාස්ති කළා. ජාත්‍යන්තර සබඳතා, මානව හිමිකම්, බලය බෙදීම කියන මේවා ගැන අවුරුදු පහක් තිස්සේ පළාත් සභාවේ යෝජනා කරමින් කාලය නාස්ති කරලා, ඒ පළාත් සභාව පුස්සක් බවට පත් කළා.

2017 සැප්තැම්බර් මාසයේ නැඟෙනහිර පළාත් සභාව විසුරුවා හැරෙනවා; 2018 සැප්තැම්බර් මාසයේ උතුරු පළාත් සභාව විසුරුවා හැරෙනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ පළාත් සභා හරහා බලය බෙදීමෙන් දෙමළ ජනතාවට යහපතක් සිද්ධ වුණා නම්, මේ වනවිට දෙමළ ජනතාව පාරට බැහැලා පළාත් සභා අපට දියව් කියලා කෑ ගහලා කියන්න ඕනෑ. අහිමි කරපු අපේ පළාත් සභාව නැතිව අපට ඉන්න බැහැ කියලා ඔවුන් කියන්න ඕනෑ. නමුත්, "පළාත් සභා ඡන්දය තියව්" කියලා උතුරු පළාතෙන් උද්ඝෝෂණයක්, පෙළපාලියක් තියා, නිකම්ම නිකම් කෙඳිරිල්ලක්වත් එන්නේ නැහැ. ඒ ඇයි?

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි තුනක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු උදය ප්‍රභාත් ගම්මන්පිල මහතා
(மாண்புமிகு உதய பிரபாத் கம்மன்பில)
(The Hon. Udaya Prabhath Gammanpila)
හොඳයි.

එහෙම නොවන්නේ, උතුරු පළාතේ ජනතාවට පළාත් සභා තිබුණත් එකයි, නැතත් එකයි නිසා; බලය බෙදුවත් එකයි, නැතත් එකයි නිසා. බලය බෙදුවාම දේශපාලකයන්ට නම් බලය ලැබෙනවා. ඒ හරහා උතුරේ දේශපාලකයන්ට බලය විතරක් නොවෙයි, බලවත් වෙන්න වාගේම ධනවත් වෙන්නත් අවස්ථාව ලැබෙනවා. නමුත්, අහිංසක දෙමළ ජනතාවට ඒකෙන් ලැබෙන දෙයක් නැහැ. දෙමළ ජාතික සන්ධාන මන්ත්‍රීවරු නියෝජනය කරන්නේ උතුරු, නැඟෙනහිර ඉන්න අහිංසක දෙමළ ජනතාව නොවෙයි, පිට රටවල ජීවත් වන, සැපට ඉන්න දෙමළ ජනතාවයි. ඒ අය කාලා බීලා, ඉතුරු වෙලා තිබෙන සල්ලිවලින් විනෝදාංශයට කරන දෙයක් තමයි දෙමළ බෙදුම්වාදයට සහය දක්වන එක. ඒ නිසා එතුමන්ලා දෙමළ බෙදුම්වාදය පෝෂණය කරන්න අරමුදල් එවන පිට රට ඉන්න දෙමළ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න වෙනුවෙන් පෙනී සිටිනවා මිස, උතුරේ ඉන්න අහිංසක දෙමළ ජනතාව වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නේ නැහැ. මේක භයානක ක්‍රීඩාවක්. බලය බෙදීමේ මිථ්‍යාව අරගෙන දෙමළ ජනතාවගේ සැබෑ ප්‍රශ්න යටකරමින් මේ අය උත්සාහ කරන්නේ, නැවත වතාවක් මිනී කඳු ගොඩ ගැහෙන, ලේ ගංගා ගලන, මුසල ප්‍රදේශ බවට උතුරු, නැඟෙනහිර පළාත් පත් කරන්නයි. ඒ නිසා අපි දෙමළ ජාතික සන්ධානයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මේ බලය බෙදීමේ මිථ්‍යාව, අවුරුදු හැත්තෑවක් උතුරු, නැඟෙනහිර දෙමළ ජනතාව රවටපු ඒ සටන් පාඨ විසි කරලා, දැන්වත් දෙමළ ජනතාවගේ සැබෑ ප්‍රශ්න අතට අරගෙන සංවර්ධනයේ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අරුණලු උතුරු පළාතට අරගෙන යන්න කියලා.

මම මේ කාරණා වේගයෙන් කියාගෙන යන්නම්. මම උත්තරයක් දිය යුතු වැදගත් කාරණයක් තිබෙනවා. ඊයේ විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේ දී සඳහන් කළා, සාමකාමීව රැස්වීමේ නිදහස පිළිබඳ අයිතිවාසිකම් සංගමයේ එක්සත් ජාතීන්ගේ විශේෂ වාර්තාකරු, ක්ලෙමන්ට් නියැලෙට්සෝසි ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණීම පිළිබඳව. ඒ ගැන එතුමා ඊයේ ඉදිරිපත් කළ කරුණු සමඟ අපට එකඟ වෙන්න බැහැ. ඇත්තෙන්ම ලෝකය සමඟ ආණ්ඩුව ගනුදෙනු කරන දොරටුව තමයි විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය. මේ දොරටුව තිබෙන්නේ, රට ඇතුළට, ගේ ඇතුළට ආලෝකය, සිසිලස ගෙන එන්න මිස, සුළි සුළං ගෙට අරගෙන ගේ ඇතුළේ තිබෙන බඩු විනාශ කරන්න නොවෙයි. සුළි සුළං එනවිට දොර වසා දැමීමේ වග කීම තිබෙන්නේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ බලධාරීන්ටයි. ඔවුන් ඒ වග කීම ඉටු කළාද? ක්ලෙමන්ට් නියැලෙට්සෝසි අහවල් නඩු පිළිබඳ තොරතුරු අසාවි කියලා නඩු තුනක් පිළිබඳ විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයෙන් අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට 2019.07.09 දින දරන ලිපියකින් දැනුම් දෙනවා. කොළඹ මහාධිකරණ විනිසුරුවරුන් හමු විය යුතුයි කියලා මෙයින් ඉල්ලීමක් කරනවා. ක්ලෙමන්ට්, විනිසුරුවරු හමු වෙන්නේ මොකටද? "බුලත් විටද කන්නේ, සුරුට්ටුද බොන්නේ, එහෙත් හරි වැස්ස, මෙහෙත් හරි වැස්ස" කියන්නද? නැහැ, මම අර කලින් සඳහන් කළ නඩු ගැන කථා කරන්නයි. මම කිව්වා, සුළි සුළඟ එනවිට දොර වසා දැමිය යුතුයි කියලා. ඒ නිසා විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයට යුතුකමක් තිබුණා, "අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ [111 ඈ] ව්‍යවස්ථාව යටතේ අධිකරණයට මැදිහත් වීම සිරදඬුවම් ලැබිය හැකි වරදක්. ඔබට ඒ සඳහා අවස්ථාව ලබා දෙන්න බැහැ" කියන එක ක්ලෙමන්ට දැනුම් දෙන්න. නමුත් ඒ වග කීම ඉටු කළේ නැහැ. ඒ වෙනුවට ඊයේ විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා සාධාරණීකරණය කරන්න උත්සාහ කළේ, 2015 සිට මෙය අට වතාවක් වුණා" කියලායි. අට වතාවක් නොවෙයි, අටසිය වතාවක් කළත් වැරදි දේ වැරදිමයි කියන එක විදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමාට සිහිපත් කරමින් මා නිහඬ වනවා.

[4.33p.m.]

ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)
Hon. Presiding Member, at the outset, let me thank you for giving me six minutes of the time of this House to speak on this important Adjournment Motion.

Sir, many political leaders had stated the need for constitutional reforms in Sri Lanka, primarily due to two reasons: one is to provide a structured solution for the grievances of the majority Tamil population in the North of Sri Lanka, and two is due to the belief that inadequacies of the present Constitution are beyond repair, so it is better served that a new constitution is brought forward altogether.

I do feel, Sir, when we do address the two above-mentioned questions; we should not jumble our answers. The two questions require two different sets of thoughts though not necessarily mutually exclusive. On the question of Tamil aspirations, I have no issue in recognizing that the North of Sri Lanka has at least been the homeland of the Sri Lankan Tamils for a reasonable period in the past and as such they should be entitled to look after matters of interest to them, provided in doing so the other communities' rights are not subjugated. It is also reasonable that the Tamil politicians appease the Sinhala majority's fear that after a 30-year war whatever solution is provided constitutionally will not lead to a separate State in the future. So a Federal solution which provided irrevocable transfer of power from the centre to the periphery might not be the best solution. And furthermore, administratively imposing a principle of subsidiarity can lead to further inefficiencies and higher levels of corruption.

A Federal solution - be it may, by whatever the name it is presented - would constitute a transformation of power, which cannot be taken or interfered by the central government without the consent of the regional governments. And however much things may go wrong in a region or in a province, not necessarily in the North, but let us say administrative-wise in the South or with the rise of a new extremism in the East, the centre will have limited powers or no powers to interfere at all. Imagine for instance if the proposed new constitution, which the Hon. M.A. Sumanthiran says is a draft and the Hon. Prime Minister denies it is a draft, had been in place before the April 21st Easter attacks, how well would have the search operations been carried with a separate police chief operating under a chief minister? I know I might be corrected in saying that technically the provincial police chief would be under the Independent Commission and we all know how well that has worked out for the rest of the country.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක් තිබෙනවා.

ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)
ස්තූතියි.

In any event, an irrevocable solution is not the answer. If we look at our 70-year post-independence history, you will see that we have erred too often when it comes to matters of new constitution and therefore, there is no saying this constitution will work. The authors of the Nineteenth Amendment now admit the deficiencies of that Amendment. So, Sir, why should we trust the same authors to write a new irrevocable constitution?

Now addressing the contention that a new constitution is needed due to the belief that inadequacies of the present Constitution are beyond repair, I am not sure that that is actually the case. India's Constitution has been amended many a times. And also, Sir, when we are thinking of a new constitution, we must be mindful of the timing of introducing such a constitution. The geopolitics of Asia has forced many Asian countries to introduce federal constitutions with devastating consequences. Therefore, Sir, if we do introduce a new constitution we should introduce one which works for the whole country and not just answer the question of Tamil aspirations.

Now, I also want to take this time, Sir, to comment on certain remarks that the former Hon. Leader of the Opposition, Hon. R. Sampanthan made in his speech. The Hon. R. Sampanthan attempted to point out that the Hon. Mahinda Rajapaksa, at various times had committed to provide a solution on the question of devolution of power and now he has gone back on his word, and as if it is Hon. Mahinda Rajapaksa's fault that the constitutional process has broken down. I want to categorically state that we are in favour of power devolution and that is why we as the Joint Opposition spelt out our position and forwarded a proposal to the Steering Committee. The Hon. R. Sampanthan however does not make mention in his speech that his constituent ally, and the majority partner of the former coalition government, and his friend, the Hon. Prime Minister, who ensured that the Hon. R. Sampanthan was made the Leader of the Opposition, had not given any proposal to the Steering Committee. And in any case, the Hon. Sampanthan forgets his principal ally, the *Yahapalana* Government, which the TNA took the unprecedented move to support at each and every Budget and which the TNA supported at each and every No-confidence Motion brought against the Prime Minister and the Government and in which the TNA colluded with the Government to postpone the Provincial Council Elections and deprive the people of their due franchise, a right given to the people in the North after many years by the Hon. Mahinda Rajapaksa who already had a two-thirds majority. The Government for which you acted as a proxy for years had a two-thirds majority. Therefore, your accusations against Hon. Mahinda Rajapaksa are irrelevant.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Hon. Member, your time is over. Please wind up your speech.

ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)
Sir, just give me one more minute, please.

The Hon. Prime Minister had the numbers in Parliament and he could have pushed through with the Constitutional reforms. But, he did not do it. At least the

[ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා]

Government could have come out with a Draft Constitution. But, they did not even do that. And whose fault is that? So, I think, it is fair to say that the Hon. Sampanthan should accept that he had been led down the garden path by the Hon. Prime Minister and in trusting the Prime Minister, the Hon. Sampanthan has failed to deliver what was promised to his people. Perhaps that is why the Prime Minister has been kind to allow the Hon. Sampanthan retain the residence of the Leader of the Opposition and use the vehicles as a solace during the winter of his life. So, I hope that the Government will put forward at least the Draft Constitution and we have stated our position and we want to provide our support to the devolution provided that it is within the framework of a unitary country and not within a federal solution.

Thank you.

[අ.භා. 4.40]

ගරු ආර්.එම්. පද්ම උදයශාන්ත ගුණසේකර මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். எம். பத்ம உதயசாந்த குணசேகர)
(The Hon. R.M. Padma Udhayashantha Gunasekera)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, තමිල් අරසුකච්චි පක්ෂයේ නායක, ආර්. සම්පන්දන් මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාව පිළිබඳවයි අප මේ කථා කරන්නේ. ඊයේත් අප මේ ගැන කථා කළා. මේ රටේ ඊළාම් රාජ්‍යයක් ඇති කිරීම වෙනුවෙන් කටයුතු කළ එල්ටීටීඊ සංවිධානයත්, එහි පාර්ලිමේන්තු මුහුණුවර බවට පත් වුණු සම්පන්දන් මන්ත්‍රීතුමන්ලාත් විතරක් නොවෙයි, උතුරේ හිටපු මහ ඇමති විග්නේෂ්වරන් මහත්මයා පවා කරන්නේත් එදා යුද්ධයෙන් කර ගන්න බැරි වූ බෙදුම්වාදී ෆෙඩරල් ව්‍යවස්ථාව -මේ රටේ ඒකීය ව්‍යවස්ථාව වෙනුවට- මේ රට තුළ පැලපදියම් කර ගැනීමට උත්සාහ කිරීමයි. එහෙම උත්සාහ කරමින්, මේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව අතරේ තිබෙන සැබෑ ජාතික සමගිය වෙනුවට, මේ තිබෙන සැබෑ ඒකීය රාජ්‍යය වෙනුවට, බෙදුණු, වෙන් වුණු ෆෙඩරල් රාජ්‍යයක් ලබා ගන්නා අවසාන ඇණය ගහන්න තමයි සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ මෙම යෝජනාව ගෙනැත් තිබෙන්නේ.

මට ලැබී තිබෙන මේ විනාඩි දහය ඇතුළත ප්‍රශ්න කීපයක් අහන්න තිබෙනවා. දෙමළ ජනතාව වෙනුවෙන් වාගේම, දෙමළ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න ගැනත් මේ මහත්වරු කථා කරනවාය කියනවා. අපි 2009 මැයි 18වන දායින් පසුව යුද්ධය නිමා කරලා, අවුරුදු තිහකට පස්සේ උතුරු-නැඟෙනහිර ප්‍රදේශවල දෙමළ ජනතාවට යුද්ධය නැති රටක් නිර්මාණය කළා. සැබෑ ජාතික සමගියේ පාලම උතුරු-නැඟෙනහිරට එනකොට, ඒ ප්‍රදේශවල මාර්ග ඇති වෙලා, එම ප්‍රදේශ සංවර්ධනය වෙලා, වාරි කර්මාන්තයේ, කෘෂි කර්මාන්තයේ, ග්‍රාමීය යටිතල පහසුකම්වල දියුණුවක් ඇති වුණා. සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාවගේ ඒකීය රාජ්‍යය අප නැවත ස්ථාපිත කළා. නමුත් ඒ ජනතාවට එක රටක් ඇතුළේ ජීවත් වෙන්න තිබෙන අයිතිය වෙනුවෙන්ද මෙතුමන්ලා මේ කටයුතු කරන්නේ? මෙතුමන්ලා කටයුතු කරන්නේ ඒකට නොවෙයි. දෙමළ සමාජයට ඕනෑ නැවත මේ රට තුළ ජීවත් වෙන්නයි. කෘෂි කර්මාන්තය තුළ සැබෑ ලෙස ජීවත් වෙන්නයි අද උතුරේ දෙමළ සමාජයට ඕනෑ වෙලා තිබෙන්නේ. යාපනයේ වැවෙන බී ලූනු ටික, රතු ලූනු ටික, අමු මිරිස් කරලට තැනක් හදන්න මෙතුමන්ලා කටයුතු කරනවාද? නැහැ. දෙමළ සමාජයේ අන්ත දුක් පීඩා විඳින ජනතාවට නායකත්වය දෙනවා වෙනුවට මුන්නැහේලා කටයුතු කරන්නේ ඒ පළාත් ඇතුළේ ආගමික අන්තවාදය බිහි කරන්නයි. උතුරේ සිංහල අය පන්නන, අනිකුත් ජන වර්ග පන්නන කටයුත්ත එදා එල්ටීටීඊ සංවිධානය කළා. අද මේ අය කරන්නේත් ඒකයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෑතකදී ගුරුකන්ද විහාරයේ ඇති වුණු ප්‍රශ්නය ගැන මා දැන් කියන්නම්. ගුරුකන්ද විහාරය කියන්නේ අපේ ඓතිහාසික සංඝාරාමයක්. එය අනුරාධපුර යුගයේ අවසන් කාලයේ -ක්‍රිස්තු පූර්ව හත්වැනි සියවස් දක්වා- තිබුණු අතිවිශේෂ නෂ්ටාවශේෂ සහිත සංඝාරාමයක්. හේමමාලා සහ දන්ත කුමරු දන්ත ධාතූන් වහන්සේ මෙරටට වැඩම කරවාගෙන එන වෙලාවේ ගිමන් හරින ලද ප්‍රධානම තැන තමයි ගුරුකන්ද විහාරය කියන්නේ. මේ ගුරුකන්ද විහාරය කියන්නේ, 1984දී පුරාවිද්‍යාත්මක ස්ථානයක් ලෙස ගැසට් කළ ස්ථානයක්. නමුත්, දැන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? මේ රටේ, මේ ආණ්ඩුව යටතේ පොලිසිය මැදිහත් වෙලා, ඉතිහාසයේ පළමුවැනි වතාවට ගුරුකන්ද විහාරයේ වස් පින්කම නැවැත්වූවා. ඔන්න, යහ පාලන ආණ්ඩුව මේ රටට ගෙන ආ සැබෑ යහ පාලනයේ තරම්! ඒ ඓතිහාසික භූමිය අද අපට නැති වෙනවා. ඒක දෙමළ සමාජයටත් ඓතිහාසික උරුමයක් තිබෙන තැනක් නම්, මම ඒ ගැන කථා කරන්නේ නැහැ. හැබැයි, මේ රට තුළ ජීවත්වෙන දෙමළ මනුෂ්‍යයාත්, සිංහල මනුෂ්‍යයාත්, මුස්ලිම් මනුෂ්‍යයාත් ඔවුන්ගේ සංස්කෘතික උරුමය රැක ගැනීම අනිවාර්යය කාරණයක්. ඒ වාගේම, ඒ ජන කොටස්වල උරුමයන් සුරක්ෂිත කිරීම රාජ්‍යයේත් වගකීමයි. නමුත් අද සිද්ධ වෙන්නේ මොකක්ද? අද ඒ ඓතිහාසික උරුමය නැති වෙනවා. විග්නේෂ්වරන්ලා ඇවිල්ලා පුරාවිද්‍යා ආඥා පනත උල්ලංඝනය කරලා, ඒ මූලධර්ම නැති කරලා, නීතියට පිටින් ගිහිල්ලා බලහත්කාරයෙන් ගුරුකන්ද විහාරයේ ඓතිහාසික උරුමය ආක්‍රමණය කරනවා. මේ 31වන දාටත් එතැනට දහස් ගණනක ජනතාවක් ගේන්න හදනවා කියලා අපට දැන් ආරංචි වෙලා තිබෙනවා. මේ අය දෙමළ සමාජය තුළ ආගමික අන්තවාදය වපුරනවා. ඒ අයට කියනවා, "උඹලාට රටක් ඕනෑ නම් උතුරු - නැඟෙනහිර බෞද්ධ සංස්කෘතික පුරාවිද්‍යාත්මක උරුම තිබෙන්නට බැහැ" කියලා. ඒ පුරාවිද්‍යාත්මක ස්ථානවලට අද එකින් එක ප්‍රශ්න එනවා. වෙලාවකට අරිසිමලේට ප්‍රශ්න එනවා, වෙලාවකට කුච්චවේලිවලට ප්‍රශ්න එනවා. බලන්න, අද ගුරුකන්ද විහාරයට වෙලා තිබෙන දේ. ඊළඟට, විග්නේෂ්වරන් මහත්තයලා ගිහින් කින්නියා බොදු උරුමයත් ආක්‍රමණය කළා. පුරාවිද්‍යා ස්මාරකයක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති ත්‍රිකුණාමලයේ කින්නියා ප්‍රදේශයේ උණු වතුර ළිං පරිශ්‍රයේ තිබෙන ඉපැරණි බෞද්ධ දා ගැබ සංරක්ෂණය සඳහා ගිය පුරාවිද්‍යා නිලධාරින්ට දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරුන් සහ ආධාරකරුවන් බාධා කර තිබුණා. ඒ අය එතැන හින්දු කෝවිලක් හදන්න මැදිහත් වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ පළාතේ, මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කයේ හින්දු කෝවිල් තිබෙනවා. මා ජීවත් වන සාමමලේ වත්තේත් හින්දු කෝවිලක් තිබෙනවා. ඒ කෝවිලේ හින්දු පූජකතුමාගෙන් අහන්න, ඒ වත්තේ ජීවත්වෙන දෙමළ මිනිසුන්ගේ සහ සිංහල මිනිසුන්ගේ සමගි සම්පන්නභාවය ගැන. මොනරාගල ප්‍රදේශය ඇතුළු අනිකුත් ඈත ප්‍රදේශවලත්, රටේ සෑම තැනකමත් සිටින දෙමළ මනුෂ්‍යයාට සහ සිංහල මනුෂ්‍යයාට ඒවා ගැන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ අය පන්සලට යනවා; කෝවිලට යනවා; පල්ලියට යනවා.

අපේ හැම ගමකම මුස්ලිම් පල්ලි තිබෙනවා. ඒවා අතර කිසිම භේදයක් තිබුණේ නැහැ. ඒ භේදය හදන්න කටයුතු කරන මේ නායකයන්ට අප කියන්න ඕනෑ, ඒ භේදය අපේ ගම්වල හදන්න එපා කියලා. මේ භේදය නිසා වෙන්නේ, සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනයා අතරේ අනවරත ගැටුමක් නිර්මාණය වෙන එකයි. ආගමික මුහුණුවරින් ආරම්භ කර තිබෙන මේ ව්‍යාපෘතිය වහාම නවත්වන්න කියලා අපි ඉල්ලා සිටිනවා.

ක්‍රිස්තු වර්ෂ 143 - 167 කාලයේ භාතිකතිස්ස රජු කරවන ලද ඉපැරණි චෛත්‍යයක් තමයි, මේ කින්නියා බොදු උරුමයත් එක්ක තිබෙන බෞද්ධ විහාරස්ථානය. 2011.11.09වන දා නිකුත් කළ 1723 දරන ගැසට් පත්‍රය මඟින් එය පුරාවිද්‍යාත්මක ස්ථානයක් ලෙස නම් කර තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සංස්කෘතිය රකින්න ඇවිල්ලා ඉන්න සජිත් ප්‍රේමදාස ඇමතිතුමන්ලා අද නිදාගෙන ඉන්නවා. ගාමිණී ජයවික්‍රම පෙරේරා ඇමතිතුමා මේ රටේ බුද්ධ ශාසන අමාත්‍යාංශය භාරව ඉන්නවා. ඊළඟට, රටට විධායක ජනාධිපති කෙනෙක් ඉන්නවා. රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා මේ රටේ අග්‍රාමාත්‍යවරයා හැටියට කටයුතු කරනවා. මෙතුමන්ලා බුද්ධ ශාසනය ආරක්ෂා කරලා, රාජ්‍යයේ වගකීම ඉටු කරන හැටි අපට බලා ගන්න පුළුවන්. නමුත් මේ රටේ ඒ උරුමයන් අපට නැතිවෙමින් තමයි යන්නේ.

ඒ විතරක් නොවෙයි, අනුරාධපුර ඇතුළුනුවරත් දැන් අපට අහිමි වෙමින් තිබෙනවා. රුවන්මැලි මහා සෑයේ උතුරු වාහල්කඩින් එහා පැත්තේ තිබෙන, බුදුන් වහන්සේ ලංකාවට වැඩම කරන්න කලින් අවුරුදු 3000ත් 6000ත් අතර කාලයක් ඉපැරණි ඒ ඓතිහාසික උරුමයත් පස්වලින් වහන්න, සංස්කෘතිය භාර මේ ඇමතිවරු කටයුතු කරන වෙලාවකයි මම මේ කථා කරන්නේ.

අවසාන වශයෙන් මම මේ කාරණයත් කියන්න ඕනෑ. ගරු කථානායකතුමා මේ අවස්ථාවේ මූලාසනයේ හිටියා නම් හොඳයි. ඒ වාගේම බුද්ධ ශාසන අමාත්‍යතුමා මේ සභාවේ හිටියා නම් වැදගත්; සජිත් ප්‍රේමදාස අමාත්‍යතුමා හිටියා නම් වැදගත්; අග්‍රාමාත්‍යවරයා හිටියා නම් වැදගත්; ජනාධිපතිතුමාත් අහගෙන ඉන්නවා නම් වැදගත්. බුදුන් වහන්සේ දේශනා කර තිබෙනවා, "නයාගෙන් දර මිටිය බඳිනකම් බලාගෙන ඉන්න එපා, පෙනේ පුප්පන්න පුළුවන් කියන එකත් පෙන්වන්න ඕනෑ" කියලා. අධර්මය රජ කරවන මෙතුමන්ලාට අපි කියන්නට ඕනෑ කාරණයක් තිබෙනවා. "අධම්මික සූත්‍රය" කියලා බුදුන් වහන්සේ දේශනා කළ සූත්‍රයක් තිබෙනවා. මොකක්ද ඒකෙන් කියන්නේ? මහණෙනි, යම් කලෙක්හි රජදරුවෝ අධාර්මික වෙත් ද, එකල රාජපුරුෂයෝ ද අධාර්මික වෙති. රාජපුරුෂයන් අධාර්මික වූ කල බ්‍රාහ්මණ ගෘහපතිහු ද අධාර්මික වෙති. බ්‍රාහ්මණ ගෘහපතීන් අධාර්මික වූ කල නිගම ජනපද වාසීහු ද අධාර්මික වෙති..." යනුවෙන් තමයි එහි සඳහන් වන්නේ. වත්මන් පාලනය ගෙනාවේ මෙන්න මේ තත්ත්වයයි.

මේ රටේ බෞද්ධ සමාජය මේ වේදනා ඉවසා-ඉවසා, මේ සංස්කෘතික මූලධර්මවලට, අපේ ඓතිහාසික උරුමවලට වන හානිය දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ නිසා, දහස් ගණනක් පිරිස ගෙනැල්ලා ආක්‍රමණය කරමින්, පුරාවිද්‍යා ස්මාරක විනාශ කරමින් ඉන්න විග්නේෂ්වරන්ලාටයි අපට මේ කාරණා කියන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව දෙමළ ජනතාවට නොවෙයි. ඒ දෙමළ ජනතාවට එක රටක් තුළ -උතුරේ- ජීවත් වෙන්න ඕනෑකම තිබෙනවා; ඔවුන්ට එහෙම ඉන්න ඕනෑ. ඔවුන්ට සහජීවනයෙන් ජීවත් වෙන්න ඕනෑ. 1983ට කලින් හිටියා වාගේ ඉන්න ඕනෑ. ඔවුන්ට නැවත රතු ලූනු වවන යුගයක් එන්න ඕනෑ. දුම්කොළ වවලා, දකුණේ මිනිහාට දුම්කොළ එවන කාලයක් ඒ දෙමළ මිනිහාට ඕනෑ. දෙමළ අම්මා තාත්තාට, ඒ දෙමළ දරුවන්ට ඒක ඕනෑ. නමුත් මෙතුමන්ලාට ඒක ඕනෑ නැහැ. මෙතුමන්ලාටයි මම මේ කියන්නේ, දෙමළ ජනතාවට නොවෙයි. කින්නියා බොදු උරුමය තුළ කෝවිල් හදන්න උත්සාහ කරන, ගුරුකන්ද විහාරය ආක්‍රමණය කරන, උතුරේ සහ නැඟෙනහිර බෞද්ධ උරුමයන් විනාශ කරමින් ඉන්න ඕනෑම අන්තවාදයකට කියන්න තිබෙන වැදගත්ම කාරණාව මෙයයි. විග්නේෂ්වරන් මහත්මයා, කින්නියා ප්‍රදේශයට ඒ විධියට දහස් ගණනක පිරිසක් එක්ක ගෙන එනවා නම්, මේ රටේ ලක්ෂ ගණනක් බෞද්ධ ජනතාවටත් කින්නියාවට එන්න පුළුවන් කියන එක විග්නේෂ්වරන් මහත්මයාට මම මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී කියනවා. මේ අන්තවාදයට මේ රට ගොදුරු කරගන්න ඉඩ දෙන්න එපා කියන ඉල්ලීම මම මේ ආණ්ඩුවෙන් කරනවා. මේ ආණ්ඩුව ඉන්න තුරු කවදාවත් මේ සැබෑ තත්ත්වය, මේ රටේ ජාතික සමගිය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිර්මාණය කරන්න බැහැ කියන කාරණයත් මම මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා සුදුසු කාලය මේ රටට ඉතා කඩිනමින් එළැඹෙන බවත් මම කියන්නට ඕනෑ. ඒ කාලය විවර කරන්නට සංවිධානය වෙන්න කියලා මේ රටේ ජනතාවගෙන් ඉල්ලමින්, මේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාවට එක රටක් නිර්මාණය කරන්නට කැප වෙන්න කියලා ඉල්ලමින්, මගේ කථාව අවසන් කරනවා. ස්තුතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

அடுத்ததாக, கௌரவ அங்கஜன் இராமநாதன் அவர்கள்! உங்களுக்கு 6 நிமிடங்கள்.

[பி.ப. 4.51]

ගරු අංගජන් රාමනාදන් මහතා
(மாண்புமிகு அங்கஜன் இராமநாதன்)
(The Hon. Angajan Ramanathan)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இந்தச் சபை ஒத்திவைப்புவேளைப் பிரேரணைமீதான விவாதத்தில் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்து, மற்றுமொரு கண்கட்டு வித்தையினை நாடாளுமன்றத்தில் அரங்கேற்ற முற்படுகின்றது. அரசாங்கத்துக்குச் சவால்கள் வந்தபோதெல் லாம் தோள் கொடுத்தபோது நினைவுக்கு வராத புதிய அரசியலமைப்பின் தேவை, தேர்தல் காலங்களில் மாத்திரம் நினைவுக்கு வருகின்ற இந்த நோய்க்கு எதிர்வரும் தேர்தலில் மக்கள் சிறந்த மருந்தளிப்பார்கள். நல்லாட்சி எனும் மாய வார்த்தையைக் கூறி, அப்பாவித் தமிழ் மக்களை ஏமாற்றியவர்கள், தேர்தல் காலம் நெருங்கும்போது, புதிய தலைப்புக்களைத் தேடுவது நகைப்பாக உள்ளது. அத்துடன், புதிய அரசியலமைப்பொன்றைக் கொண்டுவருவதற்கான உண்மையான தேவை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு இருந்திருந்தால், 19ஆவது திருத்தத்தை 100 நாட்களில் நிறைவேற்றியது போன்று புதிய அரசியலமைப்பையும் கொண்டுவந்திருக்கலாம். அப்போது, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் ஒன்றாகத்தான் ஆட்சியிலிருந்தன. நிறைவேற்றுவோம் என எம்மக்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்த தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கும் அவர்கள் வக்காலத்து வாங்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் இதைக் கொண்டுவருவதற்கு நேர்மையான நோக்கம் இருக்கவில்லை. முதலில் முழுமையான திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவோம் எனச் சொல்லியவர்கள், அதைச் செய்ய முடியாவிட்டாலும் சிறுபான்மையினருக்குத் தேவையான அடிப்படைத் திருத்தங்களையேனும் கொண்டு வந்திருக் கலாமே! அன்று இவற்றைக் கொண்டுவந்திருந்தால், நாம் கட்சி பேதமின்றி இரு கரம் தூக்கி ஆதரவளித்திருப்போம். அரசாங்கத்துக்கு நெருக்கடி வந்த காலங்களில் கை கொடுக் கின்ற தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, அவ்வேளைகளில் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை மேற்கொள்ள அழுத்தங்களைக் கொடுத்திருந்தால், அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தையெல்லாம் நழுவவிட்டுவிட்டு, முல்லைத்தீவு நீராவியடிப் பிள்ளையார் ஆலயம், திருகோணமலை கன்னியா பிள்ளையார் ஆலயம், கல்முனை வடக்குப் பிரதேச செயலகத்தைத் தரமுயர்த்தல் உள்ளிட்ட பல விடயங்களில் தமிழர்களின் உரிமை பறிக்கப் படும்போது மௌனம் காத்துவிட்டு, என்றும் அரசாங்கத்தின் துதியை மட்டுமே இவர்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதைத் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிவார்கள். தமிழர்களின் அரசியல் தீர்வுக்கு சர்வதேசத்தின் ஆதரவு தேவையெனக் கூறும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, இன்று சர்வதேசத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவை

[ගරු අංගජන් රාමනාදන් මහතා]

வழங்கியபோதும், சர்வதேசம் தமிழர்களின் தீர்வு குறித்து இந்த அரசிற்கு எந்தவோர் அழுத்தத்தையும் கொடுக்காமையின்மூலம் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பூகோள அரசியல் ஞானம் நன்கு தெளிவாகிறது.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இந்தச் சுதந்திர நாட்டு மக்களை அடிமைகளாக்கி, எங்களின் இறைமையை விற்கும் அரசாங்கத்துக்கு வக்காலத்து வாங்குபவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் அரசியலமைப்புமீதான விவாதம், இந்த அரசாங்கத்தினதும் கூட்டமைப்பினதும் இயலாமையே! வரவு செலவுத் திட்டங்கள் மற்றும் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைகளுக்குக் கண்ணைமூடிக் கொண்டு வாக்களித்தவர்களுக்கு எஞ்சியது 'கம்பெரளிய' மட்டுமே! தமிழ் மக்கள் தமது அபிலாஷைகளை நேர்மையாகவும் இதயசுத்தியுடனும் செய்வார்கள் என நம்பி அனுப்பியவர்கள், அரசின் செல்லப்பிள்ளைகளாக சொகுசு வாழ்க்கைக்காகத் தம்மையும் எம்மக்களின் அபிலாஷைகளையும் இந்த அரசிடம் அடகு வைத்துவிட்டனர் என்ற வேதனையில் எம்மக்கள் வாழ்கின்றனர். சிறு வீதிகளின் திருத்தத்தை நம்பியா தமிழ் மக்கள் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கு வாக்களித்தார்கள்? எனக் கேட்க விரும்புகின்றேன். ஒக்டோபர் 26ஆம் திகதிக்குப் பின் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தில் தனிப்பட்ட விருப்பின் பேரில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு ஐக்கிய தேசிய முன்னணிக்கு ஆதரவு வழங்கியமையினால், ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பின் ஆதரவை இழந்தது. அப்போது தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு நடுநிலைமை வகித்திருந்தால், இந்த அரசியலமைப்பு மாற்றத்திற்கு பாராளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையைப் பெற வாய்ப்பு இருந்தது. அந்த நேரம் 2/3 பெரும்பான்மை இல்லாத ஓர் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு வழங்கியமையால், தமிழ் மக்களின் அரசியல் தீர்வுக்கான கனவும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த தேர்தல் வாக்குறுதியும் கலைந்தது. அரசியலமைப்புத் திருத்தம் குறித்துக் கதைக்கும் கூட்டமைப்பின் பிரதிநிதிகள், அண்மைக்காலமாக இது சாத்தியமில்லை என்பதைத் தாமே கூறிவிட்டு, தற்போது அதுகுறித்து வீர வசனம் பேசுகின்றனர்.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
நன்றி, உங்களுடைய நேரம் முடிவடைந்துவிட்டது.

ගරු අංගජන් රාමනාදන් මහතා
(மாண்புமிகு அங்கஜன் இராமநாதன்)
(The Hon. Angajan Ramanathan)
தயவு செய்து 2 நிமிடங்கள் தாருங்கள்!

அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றமுடியாது போனமையினால் தமது இராஜினாமாக் கடிதத்தின் இறுதிப் பகுதியை எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றேன் எனக் கூறியவரும் இன்னமும் பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கின்றார். வடக்கின் பிரதிநிதியான நான், பாதிக்கப்பட்ட, நலிவுற்ற அந்தப் பிரதேச மக்களின் நலன்கருதி பிரயோக அரசியலை முதன்மைப்படுத்தியிருந்தேன். ஆனால், நான் ஒருபோதும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்திற்கு இடையூறாக இருந்ததும் இல்லை, இருக்கப்போவதுமில்லை. இன்றுவரையிலும், காலங்களைக் கடத்தாமல் தமிழர்கள் நலன் சார்ந்து வென்றெடுக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள் குறித்து ஒன்றிணைந்து பலத்தைப் பிரயோகிக்கத் தயாராகவே இருக்கின்றேன். அதற்கான அறைகூவலையும் பல தடவை விடுத்திருக்கின்றேன். ஆனால், தனிப்பட்ட அரசியல் பழிவாங்கல்களுக்குத் தமது அழுத்தத்தைப் பயன்படுத்தியவர்கள், ஏன் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்கவில்லை? என்பது அனைவரதும் கேள்வியாக இருக்கின்றது. எமது அபிலாஷைகளை வென்றெடுப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்களைச் சாணக்கியமான முறையில் நாம் தோற்றுவித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால், அத்தனை சந்தர்ப்பங்களையும் நழுவ விட்டுவிட்டு இன்று இந்தச் சபையில் நீலிக்கண்ணீர் வடிக்கின்றனர்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை மீண்டும் ஆட்சிக்குக் கொண்டுவரவும், மீண்டும் மக்களை ஏமாற்றவும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு முன்வைத்த ஒத்திவைப்பு விவாதம், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் மிகப் பெரிய அரசியல் நாடகம் என்பது வெட்ட வெளிச்சமாகியுள்ளது எனக்கூறி, எனது உரையை நிறைவுசெய்கின்றேன். நன்றி.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
அடுத்ததாக, கௌரவ சிவசக்தி ஆனந்தன் அவர்கள்! உங்களுக்கு 6 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன.

[பி.ப. 4.58]

ගරු සිවශක්ති ආනන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு சிவசக்தி ஆனந்தன்)
(The Hon. Sivasakthi Ananthan)
கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த விவாதத்திலே பேசுவதற்கு நேரம் வழங்கியமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். நல்லாட்சியைக் கொண்டுவந்தவர்களாலேயே இந்தச் சபையிலே புதிய அரசியல் யாப்புத் தொடர்பான ஒத்திவைப்புவேளைப் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது மிகவும் வேதனையான ஒரு விடயமாகும். 100 நாள் வேலைத்திட்டத்திலே இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று உறுதி அளிக்கப் பட்டது. அதற்கான முதற்கட்டமாக புதிய ஜனாதிபதி பதவியேற்ற உடனேயே தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி கௌரவ ரணில் விக்கிரமசிங்கவைப் பிரதமராக நியமித்தார். நிறைவேற்று அதிகாரத்தை ஒழிப்பேன் என்றுகூறி ஆட்சிக் கட்டிலில் ஏறியவுடன் அவசர அவரமாகப் பாராளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் 19ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தினூடாகக் குறைக்கக்கூடிய நிறைவேற்று அதிகாரத்தைக் குறைத்துத் தன்னை ஒரு கனவானாகவும் காட்டிக்கொண்டார். நிபந்தனையற்ற ஆதரவு வழங்கிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கும் பொதுத் தேர்தலைச் சந்திப்பதற்கான தைரியமும் கிடைத்தது. பொதுத் தேர்தல் முடிவடைந்தவுடன் அமையப்போகும் தேசிய அரசாங்கத்தினூடாக நல்லாட்சி ஏற்படும் என்றும் அது எமது இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வைக் கொண்டுவரும் என்றும் கூறியே நாமும் எமது மக்களிடம் ஆணை கோரியிருந்தோம். எமது மக்களும் அதற்கு ஆணை வழங்கியிருந்தனர். ஆனால், நான்கு ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரும் இன்னமும் எமது தேசிய இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டபாடில்லை. ஆனால் அரசாங்கமும் சிங்கள மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கட்சிகளும் தங்களது தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டுவிட்டன.

விரக்தியின் விளிம்பு நிலையில் இருக்கும் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் சுதந்திரமான வாழ்க்கைக்கு இந்த அரசாங்கத்திலும் வழி ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக, அனைத்து இன

மக்களுக்காக அரசியலமைப்பிலே உத்தரவாதமளிக்கப் பட்டுள்ள குறைந்தபட்ச உரிமைகளும்கூடத் தமிழ் மக்கள் விடயத்தில் மீறப்பட்டுள்ளன. அரசியலமைப்பின் மூன்றாம் அத்தியாயமான அடிப்படை உரிமைகள் குறித்த விதியின் 10ஆவது பிரிவு, "ஆளொவ்வொருவரும் தான் விரும்பும் மதத்தை அல்லது நம்பிக்கையை உடையவராயிருத்தற்கான அல்லது மேற்கொள்ளுதற்கான சுதந்திரமுட்பட சிந்தனை செய்யும் சுதந்திரம், மனச்சாட்சியைப் பின்பற்றுவதற்கான சுதந்திரம், மதச் சுதந்திரம் என்பனவற்றுக்கு உரித்துடையவராதல் வேண்டும்" என்கிறது. அத்துடன் 12(2), "இனம், மதம் மொழி, சாதி, பால், அரசியற் கொள்கை அல்லது பிறப்பிடம் காரணமாக அல்லது அத்தகைய காரணங்களுள் எந்த ஒன்று காரணமாகவும் எந்தப் பிரஜைக்கும் ஓரங்காட்டுதல் ஆகாது" என்கிறது. அரசியலமைப்பின் 14ஆவது பிரிவின் (உ) மற்றும் (ஊ) ஆகிய உப பிரிவுகள் முறையே, தனியாக அல்லது மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து பகிரங்கமாகவேனும் அந்தரங் கமாகவேனும் தனது மதத்தையோ அல்லது நம்பிக்கையையோ வழிபாட்டிலும், அனுசரிப்பிலும், சாதனையிலும், போதனையிலும் வெளிக்காட்டுவதற்கான சுதந்திரம் மற்றும் தனியாக அல்லது ஏனையவர்களுடன் சேர்ந்து தனது சொந்தக் கலாசாரத்தை அனுபவிப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் அத்துடன் தனது சொந்த மொழியைப் பயன்படுத் துவதற்குமான சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றன. அந்த வகையில், எமது தாயகப் பிரதேசத்தில் எமது வழிபாட்டிடங்களில் திட்டமிட்ட வகையிலே எமது மதச் சுதந்திரத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் விதத்தில், எமது கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களை அழிக்கும் வகையில் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்படும் பௌத்த அடையாளத் திணிப்பு எத்தகைய அரசியலமைப்பின்கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதை அரசாங்கம் இந்தச் சபைக்கு விளக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் இணைந்து அமைத்த ஆட்சியை 'நல்லாட்சி அரசாங்கம்' என்று கூறினார்கள். நல்லாட்சியில் தமிழ்த் தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படும் என்றும் கூறினார்கள். அதுமட்டுமன்றி, யுத்தத்திற்குப் பின்னர் தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் என்று எமது மக்கள் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால், எந்தப் பிரச்சினையும் முழுமையாகத் தீர்க்கப்படவில்லை. இந்தப் பாராளுமன்றத்தின் ஆயுட்காலத்தில் நான்காண்டுகள் முடிந்துவிட்ட நிலையில், இந்த நல்லாட்சியைக் கொண்டுவந்தவர்களே, 'நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டுவிட்டோம்' என்று ஓலமிடுவது வேதனையளிக்கின்றது. அரசியல் சாசன சபையின் வழிகாட்டுதல் குழு எண்பத்தெட்டு முறை கூடியிருக்கிறது. இடைக்கால அறிக்கையொன்றும் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால், தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்றவகையில் அதனை முழுமைப்படுத்திச் சமர்ப்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இல்லை என்பதை அவர்களின் நடவடிக்கை காட்டுகிறது. அண்மையில் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த பிரதமர் அவர்கள், தேசிய இனப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு மேலும் இரண்டு ஆண்டுகால அவகாசம் கேட்டுள்ளார். இது ஏன் என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு வரவு செலவுத்திட்டத்திலும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவளித்து, அதனைப் பாதுகாத்து வந்தது மட்டுமன்றி, “ஒக்டோபர் 26 அரசியல் சதிப்புரட்சி” மூலம் இந்த அரசைக் கவிழ்க்க ஜனாதிபதி முயற்சித்தபோது, உயர் நீதிமன்றம் சென்று இந்த அரசாங்கத்தைப் பாதுகாத்த தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, இன்று இந்த ஒத்திவைப்பு வேளைப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்தமையானது நகைப்புக்கிடமானது.

எமது கட்சியான ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி, தமிழ் புத்திஜீவிகள், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், சட்டத்தரணிகள், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் ஜனநாயகவாதிகள் அனைவரும் "இந்த அரசு புதிய அரசியல் சாசனத்தைக் கொண்டுவருவதிலிருந்து விலகிச் செல்கிறது, மீண்டும் தமிழ் மக்கள் ஏமாற்றப்படப் போகிறார்கள்" என்று சொன்னபோதும்கூட, நீங்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதுடன், அரசாங்கத்தின்மீது கண்மூடித்தனமான நம்பிக்கையை வைத்தீர்கள். தமிழ் மக்களின் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வை எட்ட முடியாதது மட்டுமல்ல, சாதாரண ஒரு பிரதேச செயலகத்தைக்கூடத் தரம் உயர்த்த முடியவில்லை.

காணிகளை விடுவிப்பதற்காக மக்கள் தொடர்ந்தும் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அரசியல் கைதிகள் தமக்கு நியாயம் கோரியும் தங்களை விடுவிக்கக் கோரியும் தொடர்ந்தும் போராடி வருகின்றனர். காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் உறவினர்கள் தமது அன்பிற் கினியவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அறிந்துகொள்வதற்காகத் தொடர்ந்து வீதிகளில் இறங்கிப் போராடி வருகின்றனர். இப்பொழுது தமது வழிபாட்டிடங் களைக் காப்பதற்காகவும் தமது மண் பறிபோகமல் இருப்பதற்காகவும் தொடர்ந்து போராடி வருகின்றனர். இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழர்களை இந்த அரசாங்கம் புதிய புதிய போராட்டங்களுக்குள் வலிந்து தள்ளுகிறது. ஆகவே, தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் முடிந்துபோனாலும்கூட, தமிழ் மக்கள் தமது மண்ணை, நிலத்தை, கலையை, கலாசாரத்தை, வழிபாட்டுரிமையை, தமது வாழ்வுரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் தமது நியாயங்களை நிலைநாட்டுவற்காகவும் ஜனநாயக வழியில் தொடர்ந்தும் போராட்டக் களத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் துரதிருஷ்டவசமான உண்மையாகும்.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களே, உங்களுடைய நேரம் முடிவடைந்து விட்டது.

ගරු සිවශක්ති ආනන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு சிவசக்தி ஆனந்தன்)
(The Hon. Sivasakthi Ananthan)

அடுத்த சில மாதங்களில் வரப்போகின்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் எந்த முகத்தோடு நீங்கள் தமிழர்கள் மத்தியில் வாக்குக்கேட்டு வரப்போகிறீர்கள்? ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் இணைந்து ஒரு தேசிய அரசாங்கத்தை உருவாக்கியது மாத்திரமல்லாமல், எதிர்க் கட்சியாக இருந்த தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் அரசாங்கத்துடன் ஓர் இணக்கப்பாட்டுடன் செயற்பட்டு வந்தது. மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை கிடைக்கும், புதிய அரசியல் சாசனம் வரும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் இவை நடைபெற்றன. ஆனால், எந்தச் சிங்கள அரசியல் கட்சியையும் நம்ப முடியாது என்பதையும் எந்தச் சிங்கள அரசியல் தலைவரையும் நம்ப முடியாது என்பதையும் கடந்த நான்கு வருட அரசாங்கச் செயற்பாடுகள் நிரூபித்துவிட்டன. ஆகவே, சர்வதேசச் சமூகத்தின் தலையீடு இல்லாமல் இலங்கை அரசாங்கம் தானாக முன்வந்து தேசிய இனப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கமாட்டாது என்பதுடன், மூன்றாம் தரப்பின் தலையீடின்றி, அழிவின் விளிம்பு நிலையில் இருக்கும் தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்கு விடிவு கிட்டாது என்பதையும் இந்தச் சபையில் தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

அடுத்ததாக, கௌரவ ஞானமுத்து ஸ்ரீநேசன் அவர்கள்! உங்களுக்கு 11 நிமிடங்கள்.

[பி.ப. 5.05]

ගරු ඥානමුත්තු ශ්‍රීනේසන් මහතා
(மாண்புமிகு ஞானமுத்து ஸ்ரீநேசன்)
(The Hon. Gnanamuthu Srineshan)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, எனக்கு நேரத்தை ஒதுக்கித் தந்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இன்றைய ஒத்திவைப்பு வேளைப் பிரேரணையானது எமது கட்சியின் தலைவர் இரா. சம்பந்தன் ஐயா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தப் பிரேரணை தொடர்பாகப் பல்வேறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள், பல்வேறுபட்ட கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சில கருத்துக்கள் அறிவுபூர்வமான கருத்துக்களாக அமைந்திருந்தன; அதேவேளை, பல கருத்துக்கள் அடிப்படைவாதக் கருத்துக்களாக அமைந்திருந்தன. இன்னும் சில கருத்துக்கள் அடிவருடல் தன்மை கொண்ட கருத்துக்களாக அமைந்திருந்தன. மொத்தத்தில் பார்க்கின்றபோது இந்த அரசியல் யாப்பு உருவாக்கம் சம்பந்தமாகக் கடந்த காலத்தில் நாங்கள் போதியளவு ஒத்துழைப்பினை வழங்கியிருக்கின்றோம். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியாக இருக்கலாம், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியாக இருக்கலாம், ஐக்கிய மக்கள் சுந்திரக் கூட்டமைப்பாக இருக்கலாம், நாங்கள் தமிழரசுக் கட்சியாக இருந்து, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியாக இருந்து, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பாக இருந்து இந்தக் கட்சிகளுக்கு எங்களால் வழங்கக்கூடிய ஒத்துழைப்புகள் எல்லாவற்றையும் வழங்கியிருக்கின்றோம். சர்வதேசத்தின் பார்வையில் தமிழரசுக் கட்சியோ அல்லது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியோ அல்லது தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்போ விடாக் கண்டர்களாக அல்லது கொடாக் கண்டர்களாக இருக்காமல், இயன்றவரைக்கும் அதற்கான ஒத்துழைப்புக்களை வழங்கியிருக்கின்றது. இந்த ஒத்துழைப்புகளுக்கு நீங்கள் செய்த பரிகாரம் என்ன? அல்லது பிரதி உபகாரம் என்ன? நீங்கள் தந்த பதில் என்ன? என்பதைத்தான் இன்று நாங்கள் உங்களிடத்தில் கேட்கின்றோம்.

இன்று எங்களுக்குச் சிலர் ஆலோசனைகள் கூறுகின்றார்கள். கடந்த காலத்தில் இவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நாங்கள் அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திக்கவேண்டியிருக்கின்றது. ஓர் அரசியல் யாப்பு என்பது நிச்சயமாக சகல மக்களுக்கும் பொதுவானதாக இருக்கவேண்டும்; சகல மக்களையும் அரவணைத்துச் செல்கின்ற அரசியல் யாப்பாக இருக்கவேண்டும்; சகல மக்களுக்கும் சமத்துவமளிக்கின்ற ஓர் அரசியல் யாப்பாக இருக்க வேண்டும். தலைவர்கள் தாங்கள் நினைத்தவாறு தங்களுடைய பாதையில் செல்லாமல், அரசியல் யாப்பு என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த அடிப்படைச் சாசனத்துக்கு அமைவாகச் செல்லக்கூடிய ஒரு வழிநடத்தற் கோட்பாடாக அது இருக்கவேண்டும். எமது அரசியல் யாப்பின் யாப்பு முறை வளர்ச்சியினைப் பார்க்கின்றபோது, பிரித்தானியர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில் கோல்புறுக் அரசியல் சீர்திருத்தம் 1833ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன் பின்னர் மக்கலம் சீர்திருத்தம், தற்காலிக மெனிங் சீர்திருத்தம், மெனிங் சீர்திருத்தம், டொனமூர் அரசியல் யாப்பு, சோல்பரி அரசியல் யாப்பு என்று பல்வேறுபட்ட அரசியல் யாப்புக்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இந்த அரசியல் யாப்புக்கள் முடியாட்சி முறையிலிருந்து குடியாட்சி முறையினைக் கொண்டுவரக்கூடிய விதத்தில், படிப்படியாக இந்தச் சர்வாதிகாரத் தன்மை அல்லது முடியாட்சித் தன்மையை ஒழித்து, அதற்குப் பதிலாக ஒரு மக்களாட்சியைக் கொண்டுவரக்கூடிய விதத்தில் வளர்ச்சியடைந்து வந்தன. சுதந்திரமடைந்ததன் பின்னர் எமது நாட்டவர்கள் அல்லது ஆளும் வர்க்கத்தினர் தயாரித்த அரசியல் யாப்புக்கள் ஒருவகையில் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுக்குச் சாதகமாகவும் அடிப்படைவாதத்துக்குத் துணைபோகக்கூடிய விதத்திலும் அமைந்திருந்தன. அதனை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.

சுதந்திரமடைந்த பின்னர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரால் பிரஜாவுரிமைச் சட்டம், வாக்குரிமைச் சட்டம் என்பன கொண்டுவரப்பட்டு, இந்திய வம்சாவளியினரின் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டது. அவர்கள் நாடற்ற பிரஜைகளாக்கப்பட்டார்கள். அதன் பின்னர் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சி செய்கின்றபோது, 1956ஆம் ஆண்டில் தனிச் சிங்கள அரசகரும மொழிச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் ஓரினத்துக்குச் சாதகமான ஒரு தன்மையை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதன்பின்னர் எமது தமிழரசுக் கட்சி முயற்சி செய்து எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டீ. பண்டாரநாயக்க அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, இந்தத் தேசிய இனப்பிரச்சினையை முடித்துக்கொள்வதற்கும் சிங்கள மக்களோடு இணைந்து பயணிப்பதற்கும் ஏற்ற விதத்தில் 1957ஆம் ஆண்டு பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொண்டது. அந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு, அந்த மை காய்வதற்கு முன்பே அது பண்டாரநாயக்க அவர்களால் கிழித்தெறியப்பட்டது.

1958ஆம் ஆண்டிலே தென் பகுதியில் வாழுகின்ற தமிழின மக்களுக்கு எதிராகப் பாரிய இனக் கலவரமொன்று நடத்தப்பட்டது. இனப் பிரச்சினைக்கு ஓர் இணக்கமான தீர்வினைக் காணவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், நாங்கள் அரசாங்கத்தோடு இணைந்து பயணித்தபோதெல்லாம் நாங்கள் கொடுத்த நேசக் கரங்களைத் தட்டிவிட்டு அடிப்படைவாதத்திற்கும் பேரினவாதத்திற்கும் ஏற்றவிதத்தில் அரசியல் யாப்புக்களைச் சமைத்துச் செல்லுகின்ற ஒரு போக்குக் காணப்பட்டது. இந்த நாடு பல்லின மக்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு நாடு என்பதை விடுத்து, பேரினவாத அடிப்படையில், பெருந்தேசிய அடிப்படையில் இந்த நாட்டையும் அரசியலையும் கொண்டுசெல்லக்கூடிய விதத்தில் இந்த அரசியல் யாப்புகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

1972ஆம் ஆண்டில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்கள் ஓர் அரசியல் யாப்பை அமைத்தபோது குறைந்தபட்சக் கோரிக்கையாக 6 அம்சக் கோரிக்கைகள் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியினரால் அப்போது கொடுக்கப்பட்டது. அந்த 6 அம்சக் கோரிக்கைகளும் தூக்கி வீசப்பட்டதன் பின்னர் கொண்டுவரப்பட்ட முதலாம் குடியரசு அரசியல் யாப்பான இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் அரசியலமைப்பை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் சிங்களம் அரச கரும மொழியாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்தது; பௌத்த மதம் அரச மதமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தது. அந்த அரசியல் யாப்பானது முழுக்க முழுக்க ஓர் அடிப்படைவாதத்தை, பெருந்தேசியவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது.

அதற்கு அடுத்ததாக 1978ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட அரசியல் யாப்பை எடுத்துப்பார்த்தாலும்கூட, அதில் பௌத்தம் அரச மதமாக்கப்பட்டிருந்தது, சிங்களம் அரச மொழியாக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அரசியல் யாப்புகள் ஒரு பொதுவான தன்மையைக் கொண்டவையாக இல்லாமல்,

குறித்த ஓர் இனத்திற்கு, ஒரு மதத்திற்குச் சிறப்புச் சலுகைகளை அல்லது வரப்பிரசாதங்களைக் கொடுக்கின்ற அரசியல் யாப்புக்களாகவே இருந்து வந்தன. தமிழரசுக் கட்சியாக இருக்கட்டும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியாக இருக்கட்டும், இந்தக் கட்சிகள் பல்வேறுபட்ட பரிமாணங்களாக மாறினாலும்கூட, தேசிய இனப்பிரச்சினையை ஒரு சாதகமான முறையில் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ஏற்ற விதத்தில் வரலாற்று ரீதியாக அவர்கள் அஹிம்சை ரீதியான முறையில் சாதகமான பாதையைக் காட்டி வந்தார்கள். ஆனால், அவை சரியான முறையில் ஏற்றுக்கொள்ளப் படவில் லையென்பதுதான் உண்மையாக இருக்கின்றது.

1972ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட, சிங்கள மொழியையும் பௌத்த மதத்தையும் முதன்மைப்படுத்துகின்ற அந்த அரசியல் யாப்பு இந்த நாட்டில் நாங்கள் இணைந்து வாழக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்காது என்ற அடிப்படையில், அஹிம்சை வழியில் அல்லது பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறையில் நம்பிக்கையிழந்து இளைஞர்கள் ஆயுதங்களைத் தூக்கக்கூடிய துரதிருஷ்டவசமான ஒரு நிலைமையை உருவாக்கியிருந்தது. அதற்குப் பின்னரும்கூட சர்வகட்சி மாநாடுகள், வட்டமேசை மாநாடுகள், மங்கள முனசிங்க ஆணைக்குழு, திஸ்ஸ விதாரண அறிக்கை என்றெல்லாம் வெளிவந்தன. இந்தத் தமிழரசுக் கட்சி, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு என்பன பல்வேறுபட்ட முயற்சிகளைச் செய்து ஒரு தீர்க்கமான பாதையில் அஹிம்சை ரீதியாக, அறிவுபூர்வமாக, இணக்கமாக பல்லின சமூகத்தோடு இணைந்து வாழக்கூடிய விதத்தில் அரசியல் யாப்பைத் திருத்திக் கொள்வதற்காக எடுத்த முயற்சிகள் எல்லாம் தூக்கி வீசப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறான ஒரு புறக்கணிப்புப் போக்கு இந்த நாட்டில் காணப்பட்டது. இந்தப் பாராளுமன்ற மேலவையிலும்கூட பேரினவாத அடிப்படைவாதக் கருத்துக்கள் தாராளமாகவே ஒலிப்பதைக் காணலாம். இங்கு அறிவுபூர்வமான, ஆரோக்கியமான, விஞ்ஞானபூர்வமான கருத்துக்கள் என்பன மிகவும் நலிவாகவே காணப்படுகின்றன. ஒருசில முற்போக்குத் தன்மையுள்ள அரசியல்வாதிகள் மாத்திரம் அப்படியான கருத்துக்களைச் சொல் லுகின்றார்களேயொழிய, மற்றவர்களின் கருத்துக்களைப் பார்க்கின்றபோது அவை ஒரு மேலாதிக்கக் கருத்தாக அல்லது மற்றவர்களை தங்களுடைய ஆளுமைக்குக்கீழ் அடிபணிய வைக்கின்ற கருத்துக்களாகத்தான் இருந்திருக்கின்றன.

இதைவிட, தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரும்கூட இங்கு பேசுகின்றபோது, இவர்கள் யாருடைய தலைமையின்கீழ் பேசுகின்றார்கள், இவர்களுடைய தலைவர்கள் கடந்த காலங்களில் என்ன செய்தார்கள், அவர்கள் தமிழ் மக்களுக்கு என்ன தீர்வைத் தந்தார்கள், இனிவரும் காலத்தில் அவர்கள் -

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களே, உங்களுக்கு இன்னும் 3 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன.

ගරු ඥානමුත්තු ශ්‍රීනේසන් මහතා
(மாண்புமிகு ஞானமுத்து ஸ்ரீநேசன்)
(The Hon. Gnanamuthu Srineshan)
கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, கௌரவ சித்தார்த்தன் அவர்கள் தன்னுடைய நேரத்தை எனக்கு அளித்துச் சென்றிருந்தார். அதையும் இணைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கின்றபோது, எமது கட்சியிலிருந்து உதிர்ந்து சென்ற உறுப்பினர்கள் உட்படச் சில தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் யாருடைய தலைமையின்கீழ் இருந்துகொண்டு பேசுகிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கே விளங்கவில்லை. அவர்கள் என்ன தீர்வைத் தரப்போகிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அங்கிருந்துகொண்டு எங்களுக்குப் புத்திமதிகள் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுடைய இப்போதிக்கின்ற தலைமைகள் என்ன தீர்வைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அவர்களுக்கு சிந்திப்பதற்கு இப்போது நேரமில்லாமல் இருக்கின்றது. எங்களது கடந்தகாலப் படிப்பினைகள் நிகழ்காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்கும் வழிகாட்டத் தக்கவைகளாக இருக்கின்றன. இப்போது ஆளுகின்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் இந்தத் தீர்வு விடயத்தில் ஒரு மந்தமான போக்குடன் செயற்படுகின்றது என்றால், எதிர்க்கட்சியினர் அதற்கு முற்போக்கான ஒரு வழிமுறையைக் காட்டக்கூடிய விதத்தில் இருக்கின்றார்களா? என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்தாக வேண்டும். அதனை விடுத்து, அவர்கள் அங்கிருந்துகொண்டு எங்களுக்குப் புத்தி புகட்டுகின்றார்கள், ஆலோசனை சொல்லுகின்றார்கள். 'சுத்தக்கார கொத்தமல்லிகள்' என்று சொல்வார்கள். அவர்களுடைய தலைமைத்துவம் நிகழ்காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் எப்படிச் செயற்படுகின்றது என்பதைப் பற்றி அவர்கள் சிந்திக்கத் தவறிவிடுகின்றார்கள்.

ஓர் அரசியல் யாப்பு என்பது சட்டத்தின் முன்னிலையில் யாவரும் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டும், சட்டப்படியன்றி எவரும் கைது செய்யப்படக்கூடாது, சட்டப்படியன்றி எவரும் தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்கின்ற நல்ல கருத்துக்களை நல்ல விழுமியங்களைக் கொண்டதாக இருந்தாலும்கூட நடைமுறையில் பார்க்கின்றபோது இந்த அவசரகாலச் சட்டம் மற்றும் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் என்கின்ற சட்டங்களினூடாக இந்த அடிப்படை உரிமைகள் மட்டுப்படுத்தப்படுவதை அல்லது மீறப்படுவதை நாங்கள் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அதேவேளை, உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை என்பது எமது அரசியல் யாப்புக்களில் வரையறுக்கப்படாமல் இருப்பதென்பது துரதிருஷ்டவசமான ஒன்றாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. எங்களுடைய கட்சியானது பல்வேறுபட்ட இன்னல்களையும் தடைகளையும் இடையூறுகளையும் சந்தித்தாலுங்கூட, ஜனநாயக விழுமியங்களுக்கு ஏற்ப அற வழியில் அஹிம்சை ரீதியாக, ஓர் அரசியல் யாப்பை வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மிகவும் அர்ப்பணிப்போடு செயற்பட்டது. அதுவும் எப்போதும் கீரியும் பாம்புமாக இருக்கின்ற இந்த 2 கட்சிகளும் தேசிய அரசாங்கத்தில் ஒன்றாக அமர்ந்திருந்து ஒரு சாதகமான நிலைமையில் தீர்வைத் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தபோது, இறுதியில், அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட அதிகாரப் போட்டி காரணமாக ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியானது தேசிய அரசாங்கத்திலிருந்து வெளியேறிய நிலையில், இப்போது அவர்கள் வேறு நிலைப்பாட்டில் இருக்கின்றார்கள். அந்தவகையில், அவர்கள் ஒவ்வொரு கட்சியின்மீதும் மாறி மாறிக் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சுமத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு கட்சியும் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்றபோது அவர்கள் தன்னிலை மறந்து அதிகாரப் போக்கோடும் இறுமாப்புடனும் நடந்ததுதான் வரலாறாக இருக்கின்றது.

நாங்கள் சொல்வதெல்லாம் நீங்கள் போதியளவு காலத்தைக் கரைத்துவிட்டீர்கள் என்பதைத்தான். ஆளும் கட்சியாக மாறி மாறி ஆட்சி செய்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியாக இருந்தால் என்ன, ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியாக இருந்தால்

[ගරු ඥානමුත්තු ශ්‍රීනේසන් මහතා]

என்ன, 'பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம்' கிழித்தெறியப்பட்டிருக்கின்றது ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்தில்! 'டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம்' கிழித்தெறியப்பட்டிருக்கின்றது அல்லது மீறப்பட்டிருக்கின்றது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சிக் காலத்தில்! அதேபோன்று, சர்வகட்சி மாநாடு நடாத்தப்பட்டு மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை என்கின்ற உப்புச் சப்பில்லாத ஓர் அதிகார முறையொன்று கொண்டுவரப்பட்டது. அதுவும்கூடப் பயனளிக்கவில்லை. அதன் பின்னர் இந்தியாவின் தலையீடு காரணமாக 13ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த யாப்புத் திருத்தம்கூட முழுநிறைவான ஓர் அதிகாரப் பகிர்வாக அமையவில்லை. பொலிஸ் அதிகாரங்கள், காணி அதிகாரங்கள்கூடக் கொடுக்கப்படாத ஓர் அரைகுறைத் தன்மையான நிலையை, ஆட்சி செய்த அரசாங்கங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.

தற்போது நாங்கள் விந்தையான, விநோதமான விடயங்களைக் கேட்கவில்லை. அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கம் செய்ததன் மூலமாக பல நாடுகளில் அந்தந்தப் பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற மக்கள் ஒரு சுயநிர்ணய உரிமையுடன் சுயாதிக்கத் தன்மையுடன் தங்களுடைய பிரதேசங்களைத் தாங்களே ஆளக்கூடிய ஓர் நிலைமையில் வாழ்கின்றார்கள். அவ்வாறு வாழக்கூடிய ஒரு நிலைமையைத்தான் நாங்கள் கேட்கின்றோமே ஒழிய, அதற்கு மேலாக நாங்கள் எதனையும் கேட்கவில்லை. 'சமஷ்டி' என்றவுடன் அவர்கள் ஒரு சர்வாதிகாரப் பார்வையில் பார்க்கின்றார்கள். 'சமஷ்டி' என்றால் நாடு பிரிந்துவிடும் என்று சொல்லுகின்றார்கள். உங்களுக்குத் நன்றாக தெரியவேண்டும். S.W.R.D. பண்டாரநாயக்க அவர்கள் தனிச் சிங்கள அரச கருமமொழிச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, அப்போது சட்டக் கலாநிதியாக இருந்த கொல்வின் ஆர். டி சில்வா அவர்கள், "ஒரு மொழி என்றால் இரு நாடுகள்; இரு மொழிகள் என்றால் ஒரு நாடு" என்று சொன்னார். ஆனால், தற்போதைய போக்குகளைப் பார்க்கின்றபோது ஒரு மொழிக்குரிய முக்கியத்துவம், ஒரு மதத்திற்குரிய முக்கியத்துவம், ஓர் இனத்திற்குரிய முக்கியத்துவம் மட்டும் கொடுக்கப் பட்டுக்கொண்டு செல்கின்றது. நீங்கள் மற்றவர்களுக்குரிய சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்காமல், ஓர் இனத்தை, ஒரு மொழியை, ஒரு மதத்தை முதன்மைப்படுத்துவீர்களாக இருந்தால், கொல்வின் ஆர். டி சில்வா அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோன்று அவர்கள் இயல்பாகவே வேறு வழியில் சிந்திக்கின்ற ஒரு போக்குக் காணப்படும். அதுதான் கடந்தகால வரலாற்றில் போராட்டமாகக்கூட அமைந்திருந்தது. அந்த வகையில், கடந்தகால வரலாறுகள் எங்களுக்குப் பல படிப்பினைகளைக் கற்றுத்தந்தாலும்கூட, அந்தப் படிப்பினைகளைக் கற்று அறியாது அல்லது 5 ஆண்டுகளுக்குரிய நிகழ்ச்சித் திட்டத்தையுடைய ஆளுகின்ற அதிகாரத்தை மட்டும் கைப்பற்றிக்கொண்டு சுகபோகங்களை அனுபவிக்கின்ற ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தோடு இருந்தால், இந்த நாடும் மக்களும் ஒருபோதும் உருப்படியான திசையை நோக்கிச் செல்லமுடியாது என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். எங்களை அடக்கக்கூடிய விதத்தில் அல்லது மரியாதையீனப்படுத்தக்கூடிய விதத்தில் இங்கு சிலர் பேசியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் உங்களை ஏமாற்றியது என்று சொல்கின்றவர்கள், ஆளும் கட்சியில் இருந்தபொழுது என்ன செய்தார்கள் என்பதை மறந்திருக்கின்றார்கள்.

உண்மையில் இந்த ஒற்றையாட்சி என்கின்ற பொறிமுறை ஒரு தோல்வியடைந்த ஆட்சிமுறையாகத்தான் காணப் படுகின்றது. ஒற்றையாட்சி எமது நாட்டில் தோல்வியடைந் திருக்கின்றது. இவ்வாட்சி முறையானது தேசிய ஐக்கியத்தைப் பாதுகாக்கவில்லை, நாட்டில் சகல மக்களையும் சமத்துவமாக நடாத்தவில்லை, எல்லா இடங்களிலும் அபிவிருத்திகளைச் சமமாகக் கொண்டு செல்லவில்லை, வெளிநாடுகள் மத்தியில் எமது கௌரவத்தைப் பாதுகாக்கவில்லை. அதுமாத்திரமன்றி, இந்த நாட்டிலே 30 ஆண்டு கால யுத்தத்தை நடாத்தி இருக்கின்றது. சிறுபான்மை மக்களை மிகவும் ஓரங்கட்டுகின்ற ஓர் ஆட்சி முறையாகத்தான் ஒற்றையாட்சி முறை இருந்திருக்கிறது. எனவே, ஒற்றையாட்சி முறையை விடுத்து, அதிகாரப் பகிர்வை முறையாகச் செய்து, தங்களது பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய விதத்திலும், தத்தமது பிராந்தியங்களில் தங்களுடைய ஆளுகையைச் செலுத்தக்கூடிய விதத்திலும் கொண்டுவரக்கூடிய அரசியல் யாப்பு ஒன்றுதான் இங்கு நிச்சயமாக வெற்றியளிக்கும். “இதோ, நாடு பிரியப் போகின்றது; 09 துண்டங்களாகப் பிரியப்போகின்றது" என்று பூச்சாண்டி காட்டுவதுபோன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வார்த்தை ஜாலங்களைக் கூறியிருந்தார். நாங்கள் சமத்துவமாக வாழவேண்டும், சம உரிமையுடன் வாழவேண்டும், சம வாய்ப்புகளைப் பெறவேண்டும், சகோதரத்துவமாக வாழவேண்டும். அதற்கு அதிகாரப் பகிர்வு அவசியம். அதுவும் அரைகுறை அதிகாரப் பகிர்வு இல்லாது நிறைவான அதிகாரப் பகிர்வு அவசியம்.

எமது பிரதேசத்தை எடுத்துப்பார்த்தால், அங்கு வளங்கள் தாராளமாகக் காணப்படுகின்றன. எமது மக்கள் அந்த வளங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கும் விவசாயப் பண்ணைகளை அமைப்பதற்கும் விரும்புகின்றார்கள். எங்களுக்கு நிதி தருவதற்குக்கூட பிற நாடுகள் தயாராக இருக்கின்றன. ஆனால், அவற்றைத் தீர்மானிக்கின்ற பொறிமுறை என்பது, ஒற்றையாட்சி என்கின்ற ஒரு சிக்கலான தன்மைக்குள் காணப்படுகின்றது. எமது மக்கள் தொழிற்சாலைகளை விரும்புகின்றார்கள், பண்ணைகளை விரும்புகின்றார்கள், பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்ய விரும்புகின்றார்கள்; மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்களும் விரும்புகின்றோம். அதற்குரிய நிதியைத் தருவதற்கு பிற நாடுகள் காத்திருக்கின்றன. ஆனால், அதுதொடர்பில் முடிவெடுக்கின்ற பொறுப்பு கொழும்பில் இருக்கின்ற ஒற்றையாட்சியாளர்களிடம்தான் காணப்படுகின்றது. அதாவது, ஒற்றையாட்சி என்கின்ற ஒரு வலைப்பின்னலுக்குள் அது முடங்கிக் காணப்படுகின்றது. சாதாரணமாக ஒரு சிற்றூழியரை நியமிப்பதற்குக்கூட நாங்கள் மத்திய அரசைச் சுற்றி வருகின்ற செக்கு மாடுகளாகச் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றோம். ஒற்றையாட்சி முறையானது பெருந்தேசிய மேலாதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகின்ற ஓர் ஆட்சி முறையாக இருக்கின்றதே ஒழிய, சிறுபான்மை மக்களுக்குரிய சமத்துவத்தை, சமவுரிமையை, சமவாய்ப்பை வழங்க மறுக்கின்றது.

எமது பிரதேசத்தில் பல்வேறு பதவி வெற்றிடங்கள் காணப்படுகின்றன. தொழில்வாய்ப்பற்ற இளைஞர்கள் அலைமோதிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து தொழிற்படைகளைக் கொண்டுவந்து இறக்குவதினால், எமது இளைஞர்கள், யுவதிகள் தொழில் இல்லாமல் வீதியில் அலையக்கூடிய ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலையை இந்த ஒற்றையாட்சி முறையும் ஒற்றையாட்சி சிந்தனையும் மேலாதிக்கச் சிந்தனையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கின்றது என்றால், சிறுபான்மை மக்கள் - சிறுபான்மைத் தேசிய மக்கள் - எந்த விதத்திலும் இந்த ஒற்றையாட்சி முறையில் நன்மை அடையவில்லை. மாறாக, அவர்கள் அடக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள், ஒடுக்கப்பட்டிருக்

கின்றார்கள். இந்த ஒற்றையாட்சி முறையென்கின்ற, மத்தியில் குவிக்கப்பட்ட அதிகாரம் தமிழ் மக்களை எவ்வளவுதூரம் கொடுமைப்படுத்தி இருக்கின்றது! அவர்களைப் புறக்கணித் திருக்கின்றது! அவர்களுடைய பிரதேசத்தைக் கண்டுகொள் ளாமல் விட்டிருக்கின்றது! மத்தியில் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அதிகாரமானது, சர்வாதிகாரப் போக்குடைய சில தலைவர்களுக்குச் சில வேளைகளில் இனிப்பாக இருந்தாலும் வடக்கு, கிழக்கில் வாழுகின்ற மக்களுக்கு, மலையகத்தில் வாழுகின்ற மக்களுக்கு, ஏனைய சிறுபான்மை மக்களுக்கு நிச்சயமாகக் கசப்பாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதுதான் வரலாறாக அமைகின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் -

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களே, நேரம் முடிவடைந் துவிட்டது.

ගරු ඥානමුත්තු ශ්‍රීනේසන් මහතා
(மாண்புமிகு ஞானமுத்து ஸ்ரீநேசன்)
(The Hon. Gnanamuthu Srineshan)
இன்னும் ஒரு நிமிடம் தாருங்கள்!

இன்னுமொரு விடயத்தை நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். தற்போது பட்டதாரிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கின்ற ஒரு வேலைத்திட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த இடத்தில் வெளிவாரிப் பட்டதாரிகள், உள்வாரிப் பட்டதாரிகள் என்று பிரிவினை காட்டப்படுகின்றது. உள்வாரிப் பட்டதாரிகள், வெளிவாரிப் பாட்டதாரிகள் என்ற பிரிவினை கடந்த காலத்தில் காட்டப்படவில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக உள்வாரி, வெளிவாரி என எல்லோருக்கும் தொழில்வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால், அண்மையில் இரண்டு தடவை வழங்கப்பட்ட தொழில்வாய்ப்புக்களிலும்கூட உள்வாரிப் பட்டதாரிகளை எடுத்துக்கொண்டு, வெளிவாரிப் பட்டதாரிகளைப் புறக்கணிக்கின்ற ஒரு தன்மை காணப்பட்டது. இதனால், வெளிவாரிப் பட்டதாரிகள் மிகவும் மனவிரக்திக்குள்ளான நிலையில் காணப்படுகின்றார்கள். எனவே, வெளிவாரிப் பட்டதாரிகளுக்கும் தொழில்வாய்ப்புகளை விரைவாக வழங்க வேண்டும்; அத்தோடு சம காலத்தில் வழங்கவேண்டும். ஏனென்றால், அவர்களும் இவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துதான் தொழில்வாய்ப்புகளுக்காகப் பல நாட்கள் போராட்டம் நடாத்தியிருந்தார்கள். இப்போது உள்வாரி, வெளிவாரி என்று பாரபட்சம் காட்டப்படுவதனால், வெளிவாரிப் பட்டதாரிகள் மனம் வெதும்பிப்போயிருக்கிறார்கள். இப்படியான தவறுகளை யார் விட்டார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எனவே, இந்தத் தவறுகளை விட்டவர்கள் தங்களைத் திருத்திக்கொண்டு, வெளிவாரிப் பட்டதாரிகளுக்கும் உரிய தொழில் வாய்ப்புக்களைக் கொடுக்க வேண்டும். உடல் ஊனமுற்ற அதாவது, வலது குறைந்தவர்கள்கூட பட்டதாரிகளாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குச் சிறப்புச் சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அங்கவீனமாக்கப்பட்டவர்கள்கூட பட்டதாரிகளாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் உரிய சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதேவேளை, வெளிநாடுகளில் கற்றுவந்த பட்டதாரிகள் என்றும் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்ற பட்டதாரிகள் என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதாவது, பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழுவின் அனுமதியின் பேரில் இங்கு பிறநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் கிளைகள் காணப்படுகின்றன. அங்கு கற்பதற்கு அனுமதியைக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்களுக்குத் தொழில்வாய்ப்பை மறுப்பது என்பதும் தவறான செயற்பாடு என்பதைக் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

இறுதியாக, அரசியல் யாப்பு விடயத்தில் மேலாதிக்க சிந்தனையோடு சிந்திக்கின்றவர்கள் தங்களது சிந்தனையை மாற்றிச் சரியான வழிக்குச் செல்லவேண்டும். இல்லையென்றால், உள்நாட்டில் இந்த இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது என்ற முடிவை நாங்கள் எடுக்கவேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்று கூறி, உரையை நிறைவு செய்கின்றேன். நன்றி.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව අ.භා. 5.25ට, අද දින සභා සම්මතිය අනුව 2019 ජූලි මස 31 වන බදාදා පූ.භා. 10.30 වනතෙක් කල් ගියේය.

அதன்படி பி.ப. 5.25 மணிக்கு பாராளுமன்றம், அதனது இன்றைய தீர்மானத்துக்கிணங்க, 2019 யூலை 31, புதன்கிழமை மு.ப. 10.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Parliament adjourned accordingly at 5.25 p.m., until 10.30 a.m. on Wednesday, 31st July, 2019, pursuant to the Resolution of Parliament of this Day.

සැ.යු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය කථාවල නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු රිසි මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා **හැන්සාඩ්** සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் தமது உரையின் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களை தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் **ஹன்சாட்** பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print of their speeches should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

Contents of Proceedings :

Final set of manuscripts Received from Parliament :

Printed copies dispatched :

හැන්සාඩ් වාර්තා
කොළඹ 5, පොල්හේන්ගොඩ, කිරුළපන පාර, අංක 163 දරන ස්ථානයෙහි පිහිටි රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ පිහිටි රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයෙන් මිල දී ගත හැක.

මෙම හැන්සාඩ් වාර්තාව www.parliament.lk වෙබ් අඩවියෙන් බාගත හැක.

ஹன்சாட் அறிக்கையின் பிரதிகளை
இல. 163, கிருலப்பனை வீதி, பொல்ஹேன்கொட, கொழும்பு 5இல் அமைந்துள்ள அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் அரசாங்க வெளியீடுகள் அலுவலகத்தில் பணம் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்த ஹன்சாட் அறிக்கையை www.parliament.lk எனும் இணையத்தளத்திலிருந்து பதிவிறக்கம் செய்ய முடியும்.

Hansard Reports can be purchased from the Government Publications Bureau
at the Department of Government Information,
No. 163, Kirulapone Avenue, Polhengoda, Colombo 5.

This Hansard Report can be downloaded from
www.parliament.lk

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී.